

อำนาจรัฐกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์

วัชรกรณ ฅมจจอ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

คณะนิติศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2558

อำนาจรัฐและมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์
วิศวกรรม ฅมจอหอ
คณะนิติศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ดร.ปุ่น วิชชุไตรภพ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต

รองศาสตราจารย์.....ประธานกรรมการ
(ดร.ภูมิ โชคเหมาะ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.....กรรมการ
(ดร.วริยา ล้ำเลิศ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.....กรรมการ
(ดร.ปุ่น วิชชุไตรภพ)

ศาสตราจารย์.....คณบดี
(ดร.บรรเจ็ด สิงคะเนติ)
พฤศจิกายน 2558

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	อำนาจรัฐและมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์
ชื่อผู้เขียน	นางสาววิชราภรณ์ ถมจจอหอ
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2558

วิทยานิพนธ์เรื่อง “อำนาจรัฐกับมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์” ผู้เขียนได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับข้อความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ หลักทฤษฎี อรรถประโยชน์นิยม ธุรกิจเช็กซ์ทอยส์ในประเทศไทย บทบาทของรัฐและความสงบเรียบร้อยและ ศีลธรรมอันดีของประชาชนและมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์และร้าน เช็กซ์ซอปของต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณรัฐฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร และญี่ปุ่น

โดยจากการศึกษาพบว่า ในหลายประเทศมีการอนุญาตให้มีการจดทะเบียน และออก ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเช็กซ์ซอป ซึ่งมีกำหนดรูปแบบชัดเจน รวมถึงข้อกำหนดที่ต้องมีการทำ การฝ่าฝืน ฉะนั้น จะมีมาตรการในการลงโทษนั้นคือ การเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งในประเทศไทยเองก็ มีการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์อย่างแพร่หลายทั้งในโลกออนไลน์อย่างและวางขายเคลื่อนที่ตามท้อง ถนนในแหล่งต่างๆที่เห็นได้อย่างชัดเจน หากแต่ไม่สามารถทราบได้ถึงมูลค่าการซื้อขายต่อวันในเชิง สถิติ เนื่องด้วยว่าประเทศไทยยังไม่มีกรอบอย่างถูกต้องตามกฎหมายในการอนุญาตให้จำหน่าย เนื่องจากคนส่วนใหญ่ในประเทศไทยมองว่าเช็กซ์ทอยส์เป็นเรื่องที่น่าอาย ลามก ขัดต่อวัฒนธรรมและ ศีลธรรมของสังคมไทยหรืออาจรวมไปถึงมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของความสงบเรียบร้อยและศีลธรรม อันดีของประชาชน

อย่างไรก็ดี ผู้ศึกษามีความเห็นว่า เมื่อสภาพสังคมและค่านิยมเปลี่ยนไป การห้ามจำหน่าย หรือไม่ยอมรับการมีอยู่ของเช็กซ์ทอยส์ หากใช้การแก้ปัญหาที่ถูกต้องไม่ รังแต่จะก่อให้เกิดการจำหน่าย ไปอย่างไรหน่วยงานใด ๆ ของรัฐเข้าไปควบคุม ดังนั้น จะเป็นผลดีกว่าหากทำให้เช็กซ์ซอปมาอยู่ในที่ แฉ่ง สามารถควบคุมได้ เช่น การกำหนดอายุของผู้ซื้อ ช่วงเวลาที่จำหน่าย การจัดแสดงในชั้นวาง การกำหนดระยะห่างจากสถานที่ราชการหรือสถานที่ล่อแหลมต่อเด็กและเยาวชนและบทลงโทษหาก มีการฝ่าฝืน หรือรัฐกำหนดกฎหมายอื่น ๆ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมและให้ขอบเขต อำนาจเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปควบคุมหรือดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายภายใต้บรรทัดฐานเดียวกัน อันเสมอภาคกับทุกคน โดยคำนึงถึงเรื่องสิทธิและเสรีภาพ ควบคู่ไปกับหลักของความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

ทั้งนี้ ผลการศึกษาพบว่า การแก้ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจรัฐในการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์ ควรให้มีการ อนุญาตจัดตั้งเช็กซ์ซอปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยอยู่ภายใต้มาตรการควบคุมของรัฐและให้มีการ พิจารณาเช็กซ์ทอยส์เข้าไปอยู่ในนิยามของ “เครื่องมือแพทย์” เพื่อจะได้ให้กระทรวงสาธารณสุข

(4)

เข้ามาควบคุมในเรื่องดังกล่าวโดยตรง ดังนั้น หากมีการอนุญาตให้มีการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดังที่ผู้ศึกษาได้เสนอไป รัฐก็จะสามารถใช้อำนาจรัฐที่มีอยู่เข้าไปดำเนินการต่างๆ ในการออกมาตรการและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในการควบคุม อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อรัฐในด้านการเรียกเก็บภาษีจากสถานประกอบการดังกล่าวอีกด้วย

ABSTRACT

Title of Thesis	State's Power and Legal Measures on the Sex Toys Distribution
Author	Miss Watcharakorn Thomchoho
Degree	Master of Laws
Year	2015

This thesis "State's Power and Legal Measures on the Sex Toys Distribution" is focused on the study and research on the concepts and theories related to the rights and freedom of sex-toys related businesses in Thailand, the concept of utilitarianism, the existence of such business in Thailand, the responsibility of the state for the public order and morals of Thai people, including the foundation for legal measures of sex toys and sex shops in the foreign country which the author has picked for the study. These countries are French Republic, United Kingdoms, and Japan.

The result of the study has shown the number of countries has been legitimized the sex-toy entrepreneurship by establishing the registration of licensing which has been clearly formulated by the provision and legal measures. There is some prohibition in this business which will lead to the provided sanction. The sanction for violation of those prohibitions is the withdraw and suspension of sex toy entrepreneurship's license. There is the prevalence of sex toys merchandising in Thailand, both on the website and on the market. However, this value of the profit earned by these practices cannot be measured by the statistic information, since their practices are illegal. Thus, there will be no information available for a further understanding. The reason that Thailand has not legally accepted sex toys as the legitimate products is because the majority of Thai people still views sex toys as the shameful and indecent objects which degrade the value and pride of Thai culture.

For the author of this thesis, there will be the time that the Thai culture will change and move forward; the prohibition of the sex toys merchandising will no longer be the right course to effectively solve this problem and will only cause the uncontrollable inconveniences by the lack of any intervention of the competent authority. Thus, it will be more suitable if the number of sex shops can be kept as the informative registration. The effect of this will allow the state to determine the

(6)

specific qualities of the customer such as the minimum age of the buyer, the specific duration of merchandising, the minimum distance from the official place or the place that can have harmful effects to youth and juvenile if there is any sex toys merchandising nearby. The state may provide other necessary measures and sanction if there is any violation. The related measures must be in accordance with the public order and morals and there must be authorization for the competent officers to enforce such measures and to make every entrepreneurs complied with the related law by considering the fundamental rights and freedom coupled with the concept of public order and morals.

In conclusion, the best way to cope with the state competency in dealing with the sex toy entrepreneurship is to legitimate such business under the watch of competent authority. Furthermore, “sex toys” should be considered as and included in the definition of “medical appliances”, for the Ministry of Public Health to receive the authority for directly taking measure in this affair. If there is legal permission in sex toy entrepreneurship as the author has suggested, the state will be able to make the business complied with the law and adopt the measures that will make the most for the economy of the country. There will be a number of benefits; one of them is the tax collection from such practices.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “อำนาจรัฐและมาตรการทางกฎหมายในการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์” ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายท่าน ผู้เขียนขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปูน วิชชุไตรภพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่านในการให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ภูมิ โชคเหมาะ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วริยา ล้ำเลิศ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำชี้แนะแนวทางในการเขียน พร้อมทั้งข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการเขียนวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์คณะนิติศาสตร์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ทางด้านกฎหมาย ทำให้ผู้เขียนสามารถนำองค์ความรู้เหล่านั้นมาใช้ประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ หลักรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตภาคปกติ รุ่น 5 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ทุกท่านที่ให้ข้อสังเกตและคำแนะนำ ให้กำลังใจ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่คอยเป็นกำลังใจ และขอบคุณทุกกำลังใจที่เป็นแรงผลักดันและเป็นส่วนสำคัญในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

และที่สำคัญยิ่ง ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและครอบครัวของผู้เขียนเป็นอย่างสูงที่ให้คำแนะนำ คอยให้กำลังใจและให้การสนับสนุนผู้เขียนอย่างดียิ่งตลอดมา

ประโยชน์และคุณค่าจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอมอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน หากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับคำแนะนำและขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

วีชราภรณ์ ถมจื่อหอ

พฤศจิกายน 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 สมมติฐานของการศึกษา	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.5 วิธีการศึกษา	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ (Sex Toys)	5
2.1 หลักสิทธิเสรีภาพและอรรถประโยชน์นิยม	5
2.1.1 หลักสิทธิและเสรีภาพ	5
2.1.2 ทฤษฎีอรรถประโยชน์นิยม	12
2.2 ธุรกิจเซ็กซ์ทอยส์	13
2.2.1 คำจำกัดความของเซ็กซ์ทอยส์	13
2.2.2 วงจรธุรกิจการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์	15
2.3 บทบาทของรัฐและความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน	32
2.3.1 บทบาทของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	26
2.3.1.1 ภารกิจของรัฐ	26
2.3.1.2 การใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครอง	29
2.3.1.3 หลักความได้สัดส่วน	30
2.3.2 ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนและหลักคำสอน ในศาสนา	43
2.3.2.1 หลักความสงบเรียบร้อย	44
2.3.2.2 ศีลธรรมอันดีของประชาชน	44
บทที่ 3 มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์	58
3.1 มาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์	58
3.1.1 ปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน	58

3.2	มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์ของต่างประเทศ	62
3.2.1	กฎหมายสาธารณรัฐฝรั่งเศส	62
3.2.1.1	ข้อเท็จจริงทางสังคมเกี่ยวกับเช็กซ์ซ็อป	61
3.2.1.2	ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเช็กซ์ซ็อป	66
3.2.2	กฎหมายอังกฤษ	72
3.2.2.1	ข้อเท็จจริงทางสังคมเกี่ยวกับเช็กซ์ซ็อป	72
3.2.2.2	ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเช็กซ์ซ็อป	73
3.2.3	กฎหมายญี่ปุ่น	76
3.2.3.1	ข้อเท็จจริงทางสังคมเกี่ยวกับเช็กซ์ซ็อป	76
3.2.3.2	ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเช็กซ์ซ็อป	79
3.3	มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์ในประเทศไทย	83
3.3.1	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	83
3.3.2	ประมวลกฎหมายอาญา	83
3.3.3	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	90
3.3.4	พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พุทธศักราช 2551	90
3.3.5	พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469	91
3.3.6	กฎหมายที่ให้อำนาจฝ่ายปกครอง	103
บทที่ 4	อำนาจรัฐกับมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์	108
4.1	วิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมาย	112
4.2	วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของการอนุญาตให้จำหน่ายเช็กซ์ทอยส์	114
4.2.1	ข้อดีของการอนุญาตให้จำหน่ายเช็กซ์ทอยส์	114
4.2.2	ข้อเสียของการอนุญาตให้จำหน่ายเช็กซ์ทอยส์	117
4.3	วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายในการควบคุม	118
4.3.1	การกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในตัวบทกฎหมายโดยการใช้อำนาจของฝ่ายปกครอง	118
4.3.2	การออกใบอนุญาตและยกเลิกใบอนุญาต	119
บทที่ 5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	121
5.1	บทสรุป	121
5.2	ข้อเสนอแนะ	123
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก		
ภาคผนวก ก	หนังสือตอบกลับเรื่องศัพท์บัญญัติจากสำนักงานราชบัณฑิตยสถาน	137
ภาคผนวก ข	กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2545	139

ภาคผนวก ค	พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2546	146
ภาคผนวก ง	กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พุทธศักราช 2543	156
ภาคผนวก จ	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558	165
ภาคผนวก ฉ	The Royal Borough of Kensington and Chelsea Local Government Act 1982	176
ภาคผนวก ช	Regulations prescribing Standard Conditions Applicable to Licences for sex Establishments	189

ประวัติผู้เขียน

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมในกระแสโลกยุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคแห่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากมาย ส่งผลให้มนุษย์ได้เสพสื่อต่าง ๆ อย่างกว้างขวางอันเป็นผลพวงจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนั้น จึงส่งผลถึงวิถีชีวิตของบุคคลในสังคม พฤติกรรม ค่านิยม การแสดงออก โดยเฉพาะในสื่ออันเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ในศาสตร์วิชาเกี่ยวเนื่องเรื่องเพศศึกษา ซึ่งบุคคลทุกคนย่อมมีความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และความรู้สึกที่ตอบรับกับอารมณ์ทางเพศมากขึ้นตามช่วงอายุที่เจริญเติบโต เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้คนบางกลุ่มเกิดการสรรหาวิธีการหรือแนวทางเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของตนขึ้นมาในรูปแบบที่หลากหลาย

เซ็กซ์ทอยส์ (Sex Toys) เรียกได้ว่าเป็นอุปกรณ์ที่ถูกนำมาใช้ในการเพิ่มอรรถรสในการมีเพศสัมพันธ์ หรือ ใช้ในการตอบสนองความต้องการทางเพศ ทั้งผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับสมรรถภาพทางร่างกายรวมถึงบุคคลทั่วไปที่ร่างกายมีความปกติสมบูรณ์ดี แต่เดิมมักจะใช้ในผู้ที่เป็โรคติดต่อ หรือผู้ที่ไม่สามารถร่วมเพศกับผู้อื่นได้ แต่ในปัจจุบันมักจะถูกนำมาใช้เพื่อการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ มีทั้งเซ็กซ์ทอยส์สำหรับผู้ชาย เซ็กซ์ทอยส์สำหรับผู้หญิง เซ็กซ์สำหรับกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งจะมีรูปร่างแตกต่างกันไปตามวิธีการใช้งาน

เซ็กซ์ช้อปหรือร้านจำหน่ายอุปกรณ์อันเกี่ยวกับเพศ ดังเช่นเซ็กซ์ทอยส์นั้น ก็ถือเป็นอุตสาหกรรมในอีกรูปแบบหนึ่งที่ก่อตัวขึ้นมาอย่างโจ่งแจ้งในสังคมนานาประเทศ ในหลายประเทศที่มีการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์อย่างเสรี แต่อย่างไรก็ดี ยังมีอีกหลายประเทศที่มีการควบคุมหรือห้ามไม่ให้เกิดการจำหน่าย

ในประเทศไทยเคยมีการดำเนินการจับกุม หากแต่การจับกุมนั้นก็ทำได้ลำบาก เนื่องจากอุปกรณ์ดังกล่าวไม่ใช่ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ทำให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ไม่สามารถเข้าดำเนินการได้โดยตรง ต้องอาศัยอำนาจของทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเตรียมจะเสนอออกประกาศให้อุปกรณ์ทางเพศเหล่านี้เป็นเครื่องมือแพทย์ที่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุม และจะประกาศให้เป็นอุปกรณ์ห้ามนำเข้า เพื่อที่จะ

ดำเนินคดีกับผู้ลักลอบได้ หากแต่การเข้าถึงที่ไม่ต้องลักลอบด้วยตนเองก็มีรูปแบบหลายหลาย เพราะหาซื้อได้ง่ายในพิกัดที่มีจำหน่ายยาวนานในประเทศไทย

เป็นข้อพิจารณาประการหนึ่งที่ต้องทำความเข้าใจในมุมมองของกฎหมาย ด้วยว่า อุตสาหกรรมดังกล่าวเป็นการตอบสนองเรื่องความรู้สึกทางเพศ เนื่องจากการมีอยู่ของเซ็กซ์ช็อปนั้นมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยในประเทศไทยเองก็ได้ปรากฏหลักการเรื่องความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในหลายฉบับด้วยกัน ดังนี้แม้สภาวะการณ์ในขณะปัจจุบันยังจะไม่มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับถาวร หากก็สามารถอนุมานหลักทั่วไปเทียบเคียงได้กับรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นบทบัญญัติสูงสุดในการปกครอง อีกทั้งในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 ความว่า “การใดมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายเป็นการ พันวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้นเป็นโมฆะ” หรือหากมองค่านในอีกทัศนะหนึ่ง การห้ามไม่ให้มีเซ็กซ์ช็อปเสียเลยในประเทศไทยนั้น จะถือเป็นการขัดกับหลักการอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิมนุษยชนหรือก้าวล่วงเข้าไปในแดนแห่งสิทธิและเสรีภาพของบุคคลหรือไม่

ประมวลกฎหมายอาญาของไทยมีการระบุโทษสำหรับผู้ที่ประสงค์จะค้า ประกอบการค้า การจ่ายแจก การแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า นำเข้า ส่งออก หรือให้เช่า หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียนภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่ายภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก เพื่อจะช่วยให้การทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณา ต้องระวางโทษจำคุกหรือโทษปรับ แต่เป็นที่น่ากังขาถึงนิยามความหมายของคำว่า “สิ่งอันลามก” ยิ่งนัก เนื่องด้วยว่า แค่นั้นเพียงไรจึงเรียกว่าลามก การใช้งานสิ่งของเหล่านี้ในที่เฉพาะตนจะเข้าข่ายและมีความผิดตามกฎหมายดังกล่าวหรือไม่ หากไรซึ่งเจตนาพิเศษที่จะมีไว้เพื่อการค้า โดยการค้า เพื่อจ่ายแจก หรือแสดงอวดแก่ประชาชน การมีไว้เพื่อตนเองและอาจจะมิใช่ของตนมาชมด้วยจึงไม่น่าจะเข้าข่ายเจตนาพิเศษดังกล่าว อีกทั้งการที่ไม่อนุญาตให้มีการจำหน่ายอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หาใช้คำตอบของการหยุดยั้งไม่ให้มีการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ไม่ ดังที่ได้ปรากฏในข้อเท็จจริงที่มีการวางขายเป็นร้านแผงลอยตามสถานที่ท่องเที่ยวและย่านต่าง ๆ กลางเมืองหลวงอย่างโจ่งแจ้ง และไร้ซึ่งการตรวจตรา อีกทั้งยังก่อให้เกิดการแบ่งปันผลประโยชน์ไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ประพฤติผิดชอบอีกด้วย เด็กและเยาวชนที่สัญจรก็สามารถพบเห็นได้อย่างง่ายดาย ไม่มีการจัดการให้พ้นหูพ้นตาผู้ที่อายุยังไม่บรรลุนิติภาวะหรืออยู่ในสถานะที่จะสามารถเรียนรู้ คิด พิจารณาไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณอย่างสมบูรณ์ได้

ดังนั้น ประเด็นปัญหาดังกล่าว จึงเป็นสิ่งที่ต้องมาศึกษาและขบคิดร่วมกันในการกำหนดมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจน ขอบข่ายอำนาจเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปควบคุมหรือดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายภายใต้บรรทัดฐานเดียวกันอันเสมอภาคกับทุกคน โดยไม่หลงลืมที่จะนำทั้งเรื่อง

สิทธิเสรีภาพ กับหลักของความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมถึงสภาพสังคม วิทยาปัจจุบันมาพิจารณาอย่างถี่ถ้วนต่อไปเพื่อเป็นการปูทางวางรากฐานที่จะกำหนดมาตรการใน ประเด็นดังกล่าวไว้โดยชัดเจน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์
- 1.2.2 เพื่อศึกษาแนวคิด ที่มา และคำจำกัดความของเซ็กซ์ช้อป เซ็กซ์ทอยส์และหลักการ สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมทางเพศดังกล่าว
- 1.2.3 เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ ของประเทศไทยและต่างประเทศ
- 1.2.4 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการควบคุมการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์
- 1.2.5 เพื่อเสนอแนะมาตรการที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.3 สมมติฐานการศึกษา

ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการจำหน่ายอุปกรณ์เครื่องเล่นทาง เพศไว้โดยเฉพาะ แต่มีกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่อาจนำมาใช้ ทั้งนี้ยังเป็นที่ยังสงสัยในหลายประการ นั้น คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 ซึ่งไม่ได้มีการกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการจำหน่าย อุปกรณ์เครื่องเล่นทางเพศเอาไว้โดยตรง รวมถึงไม่พบว่ามียกกฎหมายอื่นใดที่ให้อำนาจรัฐเพื่อเข้าไป ดำเนินการ จึงเกิดปัญหา ซึ่งหากมีการศึกษาและกำหนดมาตรการให้ฝ่ายปกครองมีอำนาจในการ ป้องปราม หรือควบคุมโดยวิธีการของกระบวนการทางกฎหมาย จะทำให้เกิดความชัดเจนในประเด็น นี้ อีกทั้งนำมาบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จะศึกษาถึงประวัติ ความเป็นมา ความหมายของเซ็กซ์ทอยส์และ เซ็กซ์ช้อปและหลักการสำคัญเกี่ยวกับหลักความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน อีกทั้งศึกษาถึงกฎหมาย ตลอดจนปัญหาในการปรับใช้กฎหมายกับการจัดจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ในประเทศ ไทย และศึกษาถึงกฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายในเซ็กซ์ช้อปของต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทาง

หรือข้อเสนอแนะที่เหมาะสม เพื่อกำหนดให้มีความชัดเจน เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ สอดรับกับบริบทของสังคมไทยต่อไป

1.5 วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาวิจัยในลักษณะของการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สภาพปัญหาในทางกฎหมายตามหลักการสำคัญเกี่ยวกับหลักความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน หลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 และกฎหมายที่ให้อำนาจฝ่ายปกครอง โดยศึกษาปรับกับกรณีเช็กซ์ซ้อป รวมถึงหลักอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน สามารถนำมาปรับใช้กับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์ได้หรือไม่ เพียงใดและอย่างไร ให้สอดคล้องกับประเด็นที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ ภายใต้หลักการสำคัญที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาแนวทางหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขเพิ่มเติมและร่างกฎหมาย โดยการสืบค้นข้อมูลจากหนังสือ วารสาร สืบค้นทางอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงบทกฎหมายของต่างประเทศ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์
- 1.6.2 ทำให้ทราบแนวคิด ที่มา และคำจำกัดความของเช็กซ์ซ้อป เช็กซ์ทอยส์และหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมทางเพศดังกล่าว
- 1.6.3 ทำให้ทราบมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์ของประเทศไทยและต่างประเทศ
- 1.6.4 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการควบคุมการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์
- 1.6.5 เพื่อนำข้อเสนอแนะไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

ข้อความคิดที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ (Sex Toys)

รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศก็ได้มีการรับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามที่ปรากฏในบทบัญญัติของกฎหมายอย่างเด่นชัด อีกทั้งปัญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนอันเป็นกฎหมายสากลได้มุ่งเน้นในเรื่องการดำรงไว้ซึ่งบรรดาสิทธิและเสรีภาพที่มีประจำตัวมนุษย์ทุกคนโดยหาให้มีผู้ใดมาพรากไปไม่ได้มา ดังนั้นแล้ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาถึงหลักในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ซึ่งก็เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน

2.1 หลักสิทธิเสรีภาพและอรรถประโยชน์นิยม

2.1.1 หลักสิทธิและเสรีภาพ

คำว่า “สิทธิ” มีความหมายเป็น 2 นัย คือ สิทธิทางกฎหมาย (Positive Rights) และสิทธิทางศีลธรรม (Moral Rights)

สิทธิทางกฎหมาย ได้แก่อำนาจหรือประโยชน์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครอง

กุมพล พลวัน¹ คือผู้ที่อธิบายความหมายของสิทธิทางกฎหมายเอาไว้ว่า ตามหลักทั่ว ๆ ไป การมีสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งก็คือการมีบางสิ่งบางอย่างที่กฎหมายบ้านเมืองยอมรับและบังคับให้เป็นไปตามสิทธินั้น ๆ ยกตัวอย่างเช่น ในมาตรา 1336 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย ได้บัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลที่เป็นเจ้าของทรัพย์สิน ซึ่งสิทธินี้สามารถพิสูจน์ให้เห็นได้จริงคือ ถ้าหากว่าบุคคลอื่นไม่มีสิทธิดีกว่าเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินมายื้อแย่งทรัพย์สินนั้น เจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นก็ย่อมมีสิทธิที่จะยื่นฟ้องต่อศาล และศาลก็ย่อมพิจารณาไปในทางที่เป็นการรับรองหรือคุ้มครองสิทธินั้น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด สิทธิเช่นนี้ เรียกว่า “Positive Rights” คือสิทธิที่ได้รับการรับรองจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งเรียกว่าเป็น “Positive Law”

¹ กุมพล พลวัน, “กฎหมายระหว่างประเทศกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน” บทบัณฑิตย, 28, 4 (2541): 777-779.

ศาสตราจารย์ ดร.หยุด แสงอุทัย² ได้ให้ความหมายไว้ว่า สิทธิเป็นการก่อให้เกิดหน้าที่แก่บุคคลอื่นในอันที่จะต้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามประโยชน์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองให้ รวมถึงมีหน้าที่ที่จะไม่รบกวนต่อสิทธิหรือหน้าที่ที่จะกระทำการหรืองดเว้นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดให้เป็นไปตามสิทธิ ทั้งนี้ แล้วแต่ประเภทของสิทธินั้น ๆ ด้วย

สิทธิทางศีลธรรม หมายถึง สิทธิที่เกิดจากความรู้สึกนึกคิดของคนทั่ว ๆ ไป ว่าวิถีทางที่ถูกต้องและเป็นธรรมในกรณีกรณีใดควรจะเป็นไปอย่างนั้นอย่างนี้ แต่วิถีทางที่ว่ากันว่าถูกต้องและเป็นธรรมนั้น อาจจะมีกฎหมายมารับรอง คุ้มครองหรือมาบังคับการให้เป็นไปตามสิทธิดังกล่าว ยกตัวอย่างเช่น สมมติว่าประชาชนทั่วไปต่างมีความคิดเห็นว่า ประชาชนทุกคนควรมีสิทธิที่จะรับการรักษาพยาบาลเมื่อยามเจ็บป่วยจากโรงพยาบาลของรัฐโดยไม่ต้องเสียค่าบริการใด ๆ ทั้งสิ้น แม้ว่าสิทธิที่จะได้รับการรักษาพยาบาลดังกล่าวนี้ อาจจะเรียกได้ว่าเป็นสิทธิทางศีลธรรมได้ หากแต่ทั้งนี้ เนื่องจากในตามความเป็นจริงก็ยังไม่มีการรับรองให้ประชาชนมีสิทธิดังกล่าวได้³

ส่วนคำว่า “เสรีภาพ” หมายถึง “สถานะภาพของมนุษย์เราที่ไม่ตกอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของใคร⁴ หรือหมายถึง อำนาจที่จะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด”⁵

ตามที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อพิจารณาความหมายทั้งสองประการของคำว่า “เสรีภาพ” ก็คือ อำนาจของคนเราที่จะตัดสินใจด้วยตัวเองที่จะเลือกดำเนินพฤติกรรมของตนเองโดยไม่มีบุคคลอื่นใดมีอำนาจเข้ามาสอดแทรกเข้ามาเกี่ยวข้องในการตัดสินใจนั้น แต่ความหมายของเสรีภาพตามที่กล่าวมานี้เป็นเพียงความหมายในทางปรัชญาเท่านั้น การที่คนเราดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ดังนั้น ในการตัดสินใจที่จะกระทำการหรือไม่กระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น คนเราจึงจำเป็นต้องคำนึงถึง

² หยุด แสงอุทัย, **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป**, (กรุงเทพมหานคร: ประกายพริก, 2535), หน้า 224 อ้างถึงใน นันทวัฒน์ บรมานันท์, **การให้สิทธิประชาชนฟ้องศาลรัฐธรรมนูญ กรณีการละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ (ตอนที่ 1)** คำนวนที่ 18 เมษายน 2558 จาก <http://www.pub-law.net>

³ ส.ศิวลักษณ์, **อธิบายแนวคิดปรัชญาการเมือง**, (กรุงเทพมหานคร: เคล็ดไทย, (2546), หน้า 120-122.

⁴ นพนิธิ สุริยะ, **สรุปคำบรรยายวิชาสิทธิมนุษยชน**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง), หน้า 12-13.

⁵ Jean Rivero, **Les Libertes Publiques**, Press Universitaire de France, p. 14 อ้างถึงใน **เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายมหาชน (นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545), หน้า 462.**

กฎเกณฑ์ของสังคม โดยเฉพาะกฎเกณฑ์ของสังคมที่เป็นกฎหมาย (ที่กล่าวเช่นนี้ เนื่องด้วยว่ากฎเกณฑ์ของสังคมบางประการมีฐานเป็นเพียงศีลธรรมเท่านั้น) ดังนั้น ความหมายของเสรีภาพในทางกฎหมายจึงหมายถึงอำนาจของคนเราที่จะตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย

ศาสตราจารย์ ดร.หยุด แสงอุทัย ได้ให้ความหมายของคำว่า “เสรีภาพ” ว่า หมายถึงอิสระที่จะกระทำหรืองดเว้นไม่กระทำตามที่กฎหมายบัญญัติ⁶

ตามความหมายของ “สิทธิ” และ “เสรีภาพ” ที่กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นได้ว่าคำทั้งสองมีความหมายที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ถ้าเสรีภาพใดที่มีกฎหมายรับรองและคุ้มครอง เสรีภาพนั้นก็อาจเป็นสิทธิด้วย⁷

ตามความเห็นของ ดร.กมล สมวิเชียร⁸ เห็นว่า คำสองคำนี้ใช้แลกเปลี่ยนกันได้ แม้จะไม่ได้มีความหมายที่หมายถึงสิ่งเดียวกันนัก เปรียบเหมือนคนเราที่เรียกแต่ละด้านของเหรียญคนละอย่าง แต่ก็หมายถึงเหรียญอันเดียวกันนั่นเอง

ศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ เครืองาม ก็ใช้คำว่า “สิทธิ” และ “เสรีภาพ” ควบคู่กันไป เช่น สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สิทธิเสรีภาพในร่างกาย เช่นนี้เป็นต้น⁹

ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์และกล้า สมุทรวณิช¹⁰ อธิบายว่า สิทธิเสรีภาพนั้นมีความแตกต่างกันที่ว่า สิทธิประโยชน์ในเรื่องที่บุคคลจะเรียกร้องสิทธิประโยชน์นั้นเป็นการเรียกร้องเอาแก่บุคคลทั่วไปหรือเรียกร้องปัจเจกชน ก็เป็นสิทธิในทางเอกชน ยกตัวอย่างเช่น บรรดาสิทธิทางแพ่งที่จะใช้สิทธิในการเรียกร้องให้ผู้อื่นชำระหนี้ทางแพ่ง แต่หากว่าการเรียกร้องเอาประโยชน์นั้นจากรัฐ สิทธินั้นก็จะเป็นสิทธิตามกฎหมายมหาชนหรือสิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ยกตัวอย่างเช่น การแสดงเจตนารมณ์ทางการเมืองโดยไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ดังนี้ จึงเห็นได้ว่าบรรดาผู้ทรงสิทธินั้นจะต้องมีการดำเนินการบางอย่างเพื่อใช้สิทธินั้น

⁶ หยุด แสงอุทัย, คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, (กรุงเทพมหานคร: นำเสรีการพิมพ์, 2511), หน้า 41.

⁷ วิษณุ เครืองาม, กฎหมายรัฐธรรมนูญ, (กรุงเทพมหานคร: ธีระนุสรณ์, 2523), หน้า 200.

⁸ กมล สมวิเชียร, ประชาธิปไตยกับสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 8.

⁹ วิษณุ เครืองาม, เรื่องเดิม, หน้า 204, 210.

¹⁰ สมคิด เลิศไพฑูรย์ และกล้า สมุทรวณิช, คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยศาลรัฐธรรมนูญ, (กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษาการพัฒนาประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546), หน้า 4-6.

ส่วนเสรีภาพ คือประโยชน์ในลักษณะที่บุคคลจะกระทำการใด ๆ โดยไม่ถูกบังคับหรืออยู่ใต้อาณัติ อันเป็นสิ่งที่ไม่ต้องเรียกร้องหรือดำเนินการเพื่อใช้ แต่เสรีภาพนั้นจะส่งผลให้ผู้ทรงเสรีภาพนั้นปราศจากการถูกบังคับให้กระทำการหรือไม่กระทำการอยู่แล้ว トラบเท่าที่เสรีภาพนั้นคุ้มครองอยู่อย่างใดก็ดี เสรีภาพนั้นก็ก่อให้เกิดสิทธิด้วยเช่นกัน ซึ่งบางครั้งอาจเรียกกันว่า “สิทธิในเสรีภาพ” กล่าวคือ เสรีภาพนั้นก่อให้เกิดสิทธิในการที่จะเรียกร้องมิให้บุคคลอื่นหรือรัฐกระทำการอันเป็นการลิดรอนเสรีภาพนั้นได้ ซึ่งหากมีการลิดรอนเสรีภาพนั้น ผู้ทรงเสรีภาพก็ย่อมมีสิทธิในการร้องขอให้ยุติการลิดรอนเสรีภาพนั้น

การศึกษาทำความเข้าใจถึง “สิทธิและเสรีภาพของประชาชน” ซึ่งเป็นขอบเขตการศึกษาของหน่วยนี้ ก็คือการศึกษาทำความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่าง “ประชาชน” กับ “รัฐ” นั่นเอง

สิทธิและเสรีภาพของประชาชนในด้านต่าง ๆ นั้น พบว่า ได้มีปรากฏหลักการเรื่องสิทธิและเสรีภาพปรากฏในรัฐธรรมนูญ ซึ่งนั่นหมายความว่า รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศก็ได้รับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยปรากฏตามกฎหมาย

การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ในช่วงก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475 สิทธิและเสรีภาพยังไม่เป็นที่รู้จัก แต่ต่อมาในภายหลังมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นแม่บทของกฎหมายแล้ว สิทธิเสรีภาพจึงเป็นที่รู้จักและยิ่งทวีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญที่บัญญัติทั้งสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในหลาย ๆ เรื่องเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบกับอิทธิพลจากรัฐธรรมนูญของต่างประเทศ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ขององค์การสหประชาชาติ ที่ทำให้ประเทศไทยเกิดความตื่นตัวในการคำนึงถึงเรื่องสิทธิและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น

สิทธิ (Right) คือ อำนาจหน้าที่ที่กฎหมายรับรองให้แก่บุคคลในอันจะกระทำการเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือบุคคลอื่น สิทธิจึงเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่สามารถเรียกร้องให้ผู้อื่นอีกคนหนึ่งหรือว่าหลายคนกระทำการบางอย่าง บางประการเพื่อประโยชน์แก่ตน¹¹ และก่อให้เกิดหน้าที่แก่บุคคลคนอื่นที่ต้องเคารพ

¹¹ Alex Weill et Francois Tere, *Droit Civil; Introduction Generale*, 4th ed. (Paris, Dallaz, 1979), p. 20, อ้างถึงใน วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, *สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540*, พิมพ์ครั้งที่ 2. (กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2543), หน้า 22.

หน้าที่ (Duties) คือ สิ่งที่กำหนดขึ้นโดยกฎหมาย ให้มนุษย์ต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์ โดยตรงต่อส่วนรวมหรือต่อผู้อื่น ตามสิทธิที่บุคคลนั้นได้รับการรับรองและคุ้มครองตามไว้กฎหมาย หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ย่อมมีความผิดและต้องรับโทษ¹²

Rights Holder¹³ ซึ่งก็คือ ผู้ทรงสิทธิ (มนุษยชน) หมายถึง บุคคลที่เขาเป็นเจ้าของสิทธิ มนุษยชนเนื่องจากเขามีความเป็นมนุษย์ นั้นย่อมหมายความว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อเกิดมาแล้วย่อมเป็นผู้ทรงสิทธิมนุษยชน ในเรื่องสิทธิของการกำหนดอนาคตของตนเอง นอกจากบุคคลธรรมดาที่เป็นผู้ทรงสิทธิแล้ว “ชนชาติ” ก็ยังสามารถที่จะเป็นผู้ทรงสิทธิได้ด้วย เนื่องจากสิทธินี้กล่าวอ้างเพื่อเรียกร้องเอกราชจากการเป็นอาณานิคม ซึ่งทางทฤษฎีถือว่าบุคคลใช้สิทธิในการเรียกร้องนี้ร่วมกัน กฎหมายสิทธิมนุษยชนจะเน้นไปที่การคุ้มครองผู้ทรงสิทธิที่เป็นบุคคลธรรมดาเป็นหลัก โดยผู้ทรงสิทธิสามารถอ้างสิทธิต่อรัฐ ซึ่งมีสัญญาประชาคมต่อพลเมืองทั้งหลายในรัฐว่า เมื่อรัฐได้รับมอบอำนาจมาจากประชาชนแล้ว ก็จะใช้อำนาจไปในทางการส่งเสริมและสร้างหลักประกันสิทธิมนุษยชนทั้งปวง ให้แก่บุคคลตามที่ได้มีสัญญาประชาคมร่วมกันอยู่ สิทธิและหน้าที่จึงเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันเสมอ ทั้งนี้ เพื่อเป็นขอบเขตในการใช้สิทธิของบุคคลและสร้างหลักประกันสิทธิมนุษยชนให้แก่บุคคลทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นพลเมืองของรัฐนั้น ๆ หรือไม่ก็ตาม

สิทธิในบูรณภาพแห่งร่างกาย (Rights to Physical Integrity)¹⁴ ประกอบไปด้วยสิทธิหลาย ด้านของบุคคลที่เกี่ยวกับกายภาพของบุคคลที่ไม่อาจละเมิดได้ เช่น การปลอดจากการถูกทรมาน การถูกคุมขังหรือเสียอิสรภาพ ส่วนสิทธิอีกด้านคือ สิทธิในเชิงมโนธรรม เช่น ความเชื่อ การพูด เป็นต้น บรรดาสิทธิเหนือเนื้อตัวร่างกายมีความหมายแคบกว่าสิทธิในชีวิต เพราะการละเมิดบูรณภาพแห่งเนื้อตัวร่างกายไม่ได้ทำให้สูญสิ้นชีวิต หากแต่เป็นการกระทำต่อหรือบังคับเหนือส่วนใดส่วน หนึ่งหรือทั้งหมดของร่างกายบุคคล โดยที่สิทธินี้ มีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อที่ว่า เมื่อเป็นมนุษย์แล้ว ตนเองก็จะเป็นผู้ที่สามารถกำหนดวิถีทางความเป็นไปในเนื้อตัวร่างกายของตน ผู้อื่นไม่สามารถล่วง ละเมิดต่อเนื้อตัวร่างกายผู้นั้นได้ สิทธินี้จึงถือว่าสำคัญต่อความเป็นมนุษย์รองลงมาจากสิทธิในชีวิต เลยทีเดียว สิทธิมนุษยชนจึงสนับสนุนสิทธิในบูรณภาพร่างกาย ในขณะที่เสรีภาพด้านความคิดและ มโนธรรมก็ช่วยให้มีสิทธิเสรีภาพที่จะยินยอมหรือไม่ยินยอมต่อสิ่งใด

¹² วิชัย ศรีรัตน์, สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพของชนชาวไทย กฎหมายสิทธิมนุษยชนและ สันติศึกษา, (นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2543), หน้า 25-26.

¹³ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, ศัพท์สิทธิมนุษยชน, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, 2555), หน้า 162.

¹⁴ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, เรื่องเดิม, หน้า 163.

ปัจจุบันนี้มีผู้กล่าวถึงเรื่องสิทธิมนุษยชน (Human Right) กันมาก หากเรามองด้วยจิตใจเป็นกลางประกอบกับมีทัศนะทางประวัติศาสตร์แล้ว เราก็พอจะสรุปได้ว่ากระบวนการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนก็เป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นฟูความคิดสำนักกฎหมายธรรมชาติเช่นกัน การต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนในด้านความคิดจะต้องต่อสู้กับความคิดของสำนักกฎหมายบ้านเมือง (Legal Positivism) อย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น หากความคิดของสำนักกฎหมายบ้านเมืองยังมีผู้นับถืออยู่อย่างเหนียวแน่นในประเทศไทยอยู่ตราบใด ความคิดเรื่อง “สิทธิมนุษยชน” ก็ยังไม่มีทางจะหยั่งรากในประเทศไทยได้อยู่ตราบนั่น¹⁵

สิทธิมนุษยชน ได้แก่ บรรดาสิทธิและเสรีภาพที่ถือกันว่าติดตัวมนุษย์ทุกคนมาแต่กำเนิด และไม่อาจถูกพรากไปจากราชฎาได้โดยไม่เป็นการทำลายความเป็นมนุษย์ของราชฎา สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล เช่น สิทธิในชีวิต ร่างกาย เสรีภาพในเคหสถาน เสรีภาพในการเดินทางและการเลือกถิ่นที่อยู่ เสรีภาพในการติดต่อสื่อสารถึงกัน สิทธิในครอบครัว สิทธิในเกียรติยศ ชื่อเสียง และความเป็นอยู่ส่วนตัว ฯลฯ เสรีภาพในทางความคิดและการแสดงออกซึ่งความคิด เช่น เสรีภาพในการถือศาสนา นิิกายศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนา และในการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือของตน เสรีภาพในการศึกษาอบรม เสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น ฯลฯ สิทธิและเสรีภาพทางเศรษฐกิจบางประการ เช่น สิทธิในทรัพย์สิน เสรีภาพในการทำสัญญา ก่อตั้งนิติสัมพันธ์ระหว่างกัน ฯลฯ เหล่านี้ เป็นตัวอย่างของสิทธิมนุษยชน

ความคิดที่ว่ามนุษย์แต่ละคน เพราะเหตุที่เขาเกิดมาเป็นมนุษย์ มีสิทธิและเสรีภาพบางประการที่อาจจะยกขึ้นยันผู้อื่นและสังคมที่ตนอาศัยอยู่ได้ นี้ มีมาแล้วตั้งแต่ในปลายยุคกรีก แต่ได้รับการพัฒนาและมีอิทธิพลแพร่หลายมากขึ้นในศตวรรษที่ 18 จอห์น ล็อก (John Locke) (ค.ศ. 1632-1704) นักปราชญ์คนสำคัญในสำนักกฎหมายธรรมชาติ (Natural Law School) คิดว่าสังคมการเมืองหรือรัฐนั้น มิใช่สังคมที่เกิดขึ้นและวิวัฒนาการผันแปรไปโดยตัวเองตามธรรมชาติ (Spontaneous Society) เหมือนกับครอบครัว หากแต่เป็นสังคมที่เกิดขึ้นจากเจตจำนงอันร่วมกันของมนุษย์ (Artificial Society) กล่าวคือมนุษย์ร่วมกันทำสัญญาที่เรียกว่า “สัญญาประชาคม” (Social Contract) จัดตั้งขึ้น ก่อนที่มนุษย์จะร่วมกันทำสัญญาเช่นว่านี้ มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในสภาวะธรรมชาติ (State of Nature) ซึ่งหมายถึงสภาวะที่ปราศจากการจัดองค์การทางการเมือง ปราศจากผู้ปกครองหรือรัฐบาล ในสภาวะธรรมชาติ มนุษย์แต่ละคนมีเสรีภาพที่จะกำหนดวิถีชีวิตของตนและใช้สอยทรัพย์สินของตนได้ตามแต่ตนจะเห็นสมควร ทั้งนี้ภายในกรอบของกฎหมายธรรมชาติ หรืออีกนัยหนึ่งเหตุผล (Reason) ซึ่งสอนมนุษย์ว่า ทุกคนเกิดมามีอิสระและเสมอภาคเท่าเทียมกัน แต่ละคน

¹⁵ สมยศ เชื้อไทย, นิติปรัชญาเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 15 (แก้ไขเพิ่มเติม), (กรุงเทพมหานคร: วิทยุชน, 2555), หน้า 115.

ไม่ควรทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพและทรัพย์สินของผู้อื่น トラบเท่าที่มนุษย์ยังคงดำรงชีวิต อยู่ในสภาวะธรรมชาติ แต่ละคนย่อมมีอำนาจที่จะบังคับให้การเป็นไปตามกฎหมายธรรมชาติและ ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎหมายนี้ด้วยตนเอง ดังนั้นจึงก่อให้เกิดความไม่เหมาะสม ความไม่สะดวก และ อันตรายบางประการ ประการแรก ชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ และทรัพย์สินของแต่ละคนตกอยู่ในความ ไม่มั่นคงปลอดภัย อาจถูกผู้อื่นล่วงละเมิดได้ทุกเมื่อ ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียม กันก็เฉพาะแต่ในสิทธิที่ตนมีอยู่เท่านั้น แต่ไม่ได้มีความสามารถด้านต่าง ๆ ซึ่งรวมทั้งความสามารถใน อันที่จะเข้าใจกฎหมายธรรมชาติเท่าเทียมกัน ประการที่สอง การที่แต่ละคนลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย ธรรมชาติเป็นเหตุให้ตนได้รับความเสียหายด้วยตนเองนั้น เท่ากับว่าแต่ละคนเป็นผู้พิพากษาคดีที่ ตนเองมีส่วนได้เสีย ดังนั้นอาจจะตัดสินลงโทษผู้กระทำความผิดเพื่อเป็นการแก้แค้นรุนแรงเกินสมควรแก่ เหตุก็ได้ ประการสุดท้าย แต่ละคนไม่มีกำลังทางกายภาพเพียงพอที่จะปฏิบัติทำให้เป็นไปตามการ ตัดสินชี้ขาดของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสับสนและความไม่มีระเบียบดังกล่าวนี้เอง ที่เป็น มูลเหตุจูงใจให้มนุษย์หันหน้าเข้ามาตกลงทำสัญญาประชาคม จัดตั้งสังคมการเมืองและรัฐบาลขึ้น และต่างก็ยอมสละอำนาจของตนในอันที่จะบังคับให้การเป็นไปตามกฎหมายของธรรมชาติให้แก่ รัฐบาล

จะเห็นได้จากคำสอนของจอห์น ล็อก ดังที่ได้สรุปความมาข้างต้นว่ามนุษย์หันหน้าเข้ามาทำ สัญญาประชาคม จัดตั้งสังคมการเมืองและรัฐบาลขึ้น ก็ด้วยความมุ่งหมายเพื่อให้การคุ้มครองชีวิต ร่างกาย เสรีภาพและทรัพย์สินของตนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในสภาวะ ธรรมชาติ สิ่งที่มนุษย์ตกลงกันสละให้แก่สังคมการเมืองและรัฐบาลได้แก่ อำนาจในอันที่จะบังคับให้ การเป็นไปตามกฎหมายธรรมชาติเท่านั้น ส่วนสิทธิในชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ และทรัพย์สินนั้น มนุษย์ยังคงสงวนไว้แก่ตน หากได้ยอมสละไปด้วยไม่ โดยนัยนี้ รัฐและรัฐบาลจึงมีอำนาจอย่างจำกัด ในกรณีที่รัฐบาลกล่าวกรายสิทธิต่าง ๆ เหล่านี้ของราษฎรตามอำเภอใจ เท่ากับว่ารัฐบาลกระทำการ เกินขอบอำนาจของตน ราษฎรจึงไม่จำเป็นต้องเคารพและเชื่อฟังรัฐบาลอีกต่อไป

คำสอนของสำนักกฎหมายธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำสอนของจอห์น ล็อก นี้เอง ที่เป็น แรงบันดาลใจอย่างสำคัญต่อการจัดทำเอกสารสำคัญทางรัฐธรรมนูญในเวลาต่อ ๆ มา ดังจะเห็นได้ว่า Bill of Rights ค.ศ. 1776 ของรัฐเวอร์จิเนียประกาศไว้ตั้งแต่ข้อแรกว่า “โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์ทุก คนมีเสรีภาพและอิสรภาพเท่าเทียมกันและมีสิทธิบางประการติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด แม้เมื่อได้ตกลง ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม โดยสัญญาประชาคมใด ๆ แล้วก็ตาม มนุษย์ก็ไม่อาจจะพรากสิทธิ เหล่านี้ไปจากอนุชนรุ่นหลังได้ สิทธิเหล่านี้ ได้แก่ สิทธิในชีวิต ในเสรีภาพ ในการแสวงหาและการเป็น เจ้าของทรัพย์สิน และในการแสวงหาความสุขให้แก่ตน” คำประกาศอิสรภาพแห่งสหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1776 “ถือว่าความจริงดังต่อไปนี้มีความชัดเจนในตัวเอง มนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นมาให้เท่าเทียมกัน พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานสิทธิอันมีอาจสละทิ้งได้บางประการให้แก่มนุษย์ สิทธิเหล่านี้ ได้แก่ สิทธิ

ในชีวิต ในเสรีภาพ ในการแสวงหาและการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน และในการแสวงหาความสุขให้แก่ตน” ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสิทธิของพลเมืองของฝรั่งเศส ค.ศ. 1789 ยืนยันว่า “มนุษย์เกิดมามีเสรีภาพและสิทธิต่าง ๆ เท่าเทียมกัน” แท้ที่จริงแล้ว “ความมุ่งหมายของสังคมการเมืองทั้งปวง ได้แก่การปกป้องรักษาไว้ซึ่งสิทธิตามธรรมชาติ อันมิอาจทำลายได้ของมนุษย์ สิทธิเหล่านี้ ได้แก่ เสรีภาพ ทรัพย์สิน ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและร่างกาย และการต่อต้านการกดขี่ข่มเหง” คำว่า “เสรีภาพ” ในที่นี้หมายถึง เสรีภาพโดยทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ เป็น “สิทธิที่จะกระทำการใด ๆ ก็ได้ทั้งสิ้น เว้นไว้แต่การอันเป็นการรบกวนเสรีภาพของผู้อื่น” ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948 เองก็ได้ยืนยันไว้ในทำนองเดียวกันว่า “ศักดิ์ศรีและสิทธิที่มวลมนุษยชาติมีอยู่อย่างเท่าเทียมกันและที่มนุษย์ไม่อาจสละละทิ้งไปเสียได้ เป็นรากฐานของเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพของโลก”

กล่าวโดยสรุป สิทธิมนุษยชน¹⁶ เป็นคุณลักษณะประจำตัวของมนุษย์ทุกคน เป็นสิทธิและเสรีภาพตามธรรมชาติที่เป็นของมนุษย์ ในฐานะที่เกิดมาเป็นมนุษย์และด้วยเหตุผลแต่เพียงอย่างเดียวว่าเขาเกิดมาเป็นมนุษย์ ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพเหล่านี้อยู่แล้วตั้งแต่ก่อนที่จะมีรัฐเกิดขึ้น ไม่มีมนุษย์ผู้ใดสามารถสละสิทธิ และ เสรีภาพเหล่านี้ได้โดยชอบ และไม่มี “ผู้ปกครองว่าการแผ่นดิน” (Sovereign) คนใดหรือคณะใดมีอำนาจทำลายสิทธิและเสรีภาพเหล่านี้ได้เช่นกัน รัฐมิได้มีคุณค่าในตัวเอง แต่จะมีคุณค่าขึ้นมาก็ต่อเมื่อได้ปกป้องรักษาและส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพเช่นว่านี้เท่านั้น

2.1.2 ทฤษฎีอรรถประโยชน์นิยม (Utilitarianism)

จริยศาสตร์ (Ethics) เป็นทฤษฎีว่าด้วยความดี ถ้าถามว่าอะไรดีอะไรชั่ว คำถามเช่นนี้เป็นคำถามในวิชาศีลธรรม แต่ศีลธรรมที่แตกแขนงออกไปจากจริยศาสตร์ จริยศาสตร์ถามลึกไปกว่านั้นคือถามว่า คำสอนที่เป็นหลักศีลธรรมมีอะไรเป็นรากฐาน หากสามารถจับหลักนี้ได้ก็อาจชีวิตได้ แต่ความดีไม่อาจวัดกันเป็นตัวตนได้ มันเป็นการวัดอย่างเป็นนามธรรม ถ้าเห็นว่าความดีต้องวัดด้วยประโยชน์ของมัน “การใดที่กระทำแล้วก่อประโยชน์ก็เป็นความดี การใดกระทำแล้วก่อผลร้ายนั้นก็ไม่ได้” การตอบเช่นนี้เป็นแนวทางจริยศาสตร์ของสำนักอรรถประโยชน์นิยม¹⁷

¹⁶ Maurice Cranston, *Human Right To-Day*, อ้างถึงใน วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, *สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญศึกษารูปแบบการจำกัดสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญให้ไว้อย่างเหมาะสม*, (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2538), หน้า 24-26.

¹⁷ ปรีดี เกษมทรัพย์, *นิติปรัชญา*, พิมพ์ครั้งที่ 10, (กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552), หน้า 33.

หลักการพื้นฐานร่วมในการพิจารณาแนวความคิดทางสังคมและการเมืองแห่งสำนักนี้ที่จัดได้ว่าเป็นหัวใจของทฤษฎีแห่งสำนักนี้ก็คือ หลักการคำนึงถึงความสุขของคนหมู่มาก (The Greatest Happiness Principle)

เจเรมี เบนแธม (Jeremy Bentham) นักปรัชญาชาวอังกฤษได้ประเมินค่าของกฎหมายว่า “กฎหมายใดที่ก่อให้เกิดความสุขมากที่สุด แก่คนจำนวนมากที่สุด ก็เป็นกฎหมายที่ดี”¹⁸

มนุษย์เรามีความพิเศษที่มีความสามารถในการสร้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและความจำเป็น ทั้ง 3 ประการ¹⁹ นั่นคือ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการทางจิตใจ และความต้องการทางสังคม

ประการที่หนึ่ง ความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ ความต้องการในปัจจุบันคือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค มนุษย์จึงได้คิดหาสิ่งที่ตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น วิธีการหาอาหาร การประกอบอาหาร วิธีการปลูกสร้างบ้านเรือน วิธีทำเครื่องนุ่งห่ม วิธีบำบัดโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้สำหรับวิธีการนั้น ๆ

ประการที่สอง ความต้องการทางจิตใจ ได้แก่ ความต้องการความรักความอบอุ่น ต้องการความมั่นคงทางจิตใจ ต้องการความรื่นเริงบันเทิงใจ สิ่งที่ตอบสนองความต้องการต้องการทางจิตใจ เช่น การละเล่นรื่นเริงต่าง ๆ ศาสนา ความเชื่อ เหล่านี้เป็นต้น

ประการที่สาม ความต้องการทางสังคม ได้แก่ ความต้องการที่จะอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มกับผู้อื่น การยอมรับ จึงได้มีการสร้างกฎข้อบังคับความประพฤติระหว่างบุคคล เพื่อที่จะช่วยให้การอยู่ร่วมกันในกลุ่มสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

เมื่อมนุษย์ได้สร้างสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของตนเองเพื่อความ สุข ความสะดวกสบายในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าว จึงมีผลทำให้เกิดความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดังที่เห็นในปัจจุบัน

2.2 ธุรกิจเซ็กซ์ทอยส์

2.2.1 คำจำกัดความของเซ็กซ์ทอยส์

เนื่องจากไม่มีการให้คำจำกัดความอย่างเป็นทางการในภาษาไทย คำว่า Sex Toy ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ศึกษาจึงขออนุญาตกล่าวถึงโดยทับศัพท์ คำว่า “เซ็กซ์ทอยส์” เพื่อไม่ให้ความหมายผิดเพี้ยนไปและเป็นที่เข้าใจได้ง่ายโดยทั่วกัน ทั้งนี้ ทางผู้ศึกษาได้ติดต่อสอบถามไปยัง

¹⁸ ปรีดี เกษมทรัพย์, *เรื่องเดิม*, หน้า 33.

¹⁹ คณะกรรมการวิชามนุษย์กับสังคม ศูนย์วิชาบูรณาการ หมวตวิชาศึกษาทั่วไป, *มนุษย์กับสังคม*, พิมพ์ครั้งที่ 9, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2553), หน้า 55.

สำนักงานราชบัณฑิตยสถานถึงศัพท์บัญญัติของคำว่า Sex Toys และทางเจ้าหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานแจ้งว่าไม่มีการบัญญัติคำนี้เป็นภาษาไทย และในอนาคตอันใกล้นี้ก็ยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคิดหาคำแทนที่คำดังกล่าว จึงสามารถที่จะใช้ทับศัพท์²⁰ว่า “เซ็กซ์ทอยส์” ลงไปโดยตรงตัวได้เลย

นายสุรพล สุขปลั่ง ผู้อำนวยการส่วนสืบสวนปราบปราม กรมศุลกากร ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า “มีการตีความของทางการว่า ถ้าส่อไปในทางอนาจารหรือว่าก่อให้เกิดกำหนด เกิดอารมณ์ทางเพศ ก็จะเรียกมันว่า สิ่งของลามก ก็จะผิดเหมือนกัน เป็นของต้องห้ามเหมือนกัน ต้องยึดแล้วก็ทำลายเหมือนกัน”²¹

พ.ต.อ.ชัยณรงค์ เจริญไชยเนาว์ โฆษก บก.ปอศ. ได้กล่าวถึงประเด็นเดียวกันนี้ว่า “กฎหมายใช้คำว่าลามก ไม่ว่าจะเซ็กซ์ทอยส์หรือตุ๊กตាយาง กฎหมายเค้าก็มองว่า สิ่งลามกพวกนี้ ถ้าคุณมีเพื่อขาย เพื่อเผยแพร่ มันผิด แล้วมีคำถามว่า ถ้าคุณมีไว้ใช้กับตัวเองเนี่ยมันผิดมั๊ย ก็ไม่ผิด ถือว่าวัตถุประสงคืที่มาใช้กับตัวเองแบบซุกซ่อน ไม่ได้ไปโชว์ใคร กฎหมายยังเอาความไม่ได้ แต่ศีลธรรมผิดมั๊ย มันผิดอยู่แล้ว แต่กฎหมายยังตามไปไม่ถึง”²²

เซ็กซ์ทอยส์ (Sex Toys) เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมทางเพศ มีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันไป อาจใช้กระตุ้นบริเวณรอบ ๆ อวัยวะเพศ ทั้งชายและหญิง เพื่อให้มีความรู้สึกคล้ายกับกำลังมีเพศสัมพันธ์ หรือร่วมรัก สำหรับผู้ที่ต้องการความสุขทางเพศแบบส่วนตัว หรือการช่วยตัวเองผ่านเซ็กซ์ทอยส์ แต่ในปัจจุบันมักจะถูกนำมาใช้เพื่อการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ หรือประกอบกิจกรรมทางเพศให้กับคู่อีก หรือคู่นอน มีทั้งเซ็กซ์ทอยส์สำหรับผู้ชายและสำหรับผู้หญิง รวมถึงเซ็กซ์ทอยส์ของกลุ่มคนรักในเพศเดียวกันด้วย ไม่ว่าจะเป็นหญิงรักหญิง ชายรักชาย ซึ่งจะมีรูปร่างแตกต่างกันไปตามวิธีการใช้งานตามความนิยมของบุคคล

ในมุมมองของชาวสังคมนิเวศน์ วัตถุลามกในทางกฎหมาย คือ วัตถุอันมีลักษณะทำให้ผู้พบเห็นมีความรู้สึกทางกามารมณ์และความกำหนัด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเซ็กซ์ทอยส์หรือตุ๊กตាយางเป็นตัวช่วยหนึ่งในการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ และมีการซื้อขายกันอยู่ในหลาย ๆ แหล่ง หากแต่ก็ยังไม่ได้รับการยอมรับโดยส่วนใหญ่ในสังคมไทย

²⁰ หนังสือตอบกลับเรื่องศัพท์บัญญัติจากสำนักงานราชบัณฑิตยสถาน (ภาคผนวก ก)

²¹ New TV, รายงานตุ๊กตាយาง เซ็กซ์ทอย สินค้าต้องห้าม. (รายการทางช่องนิวทีวี ช่องทีวีดิจิตอล), 25 สิงหาคม 2557.

²² เรื่องเดียวกัน.

2.2.2 วงจรธุรกิจการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์

ในขณะที่ประเทศไทยมีการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์ทางเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตกันอย่างแพร่หลาย มีการเปิดให้สั่งจอง สั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศ ในรูปแบบบริการที่เรียกกันว่า “พรีออเดอร์” (Pre-Order) เป็นการสั่งซื้อสินค้านั้น โดยที่ทางผู้ขายยังไม่มีสินค้านั้นอยู่ในมือหรือในสต็อก แต่เมื่อผู้ซื้อต้องการสินค้านั้น ทางผู้ขายจะรับเงินค่าสินค้า (อาจจะเป็นค่ามัดจำบางส่วนหรือเต็มราคาสินค้านั้นแล้วแต่จะตกลงกัน) จากนั้นผู้ขาย จะทำการสั่งซื้อสินค้านั้น (โดยส่วนมากจะเป็นการสั่งซื้อสินค้าจากทางผู้ผลิตหรือตัวแทนจำหน่ายที่อยู่ต่างประเทศ) ซึ่งโดยปกติการพรีออเดอร์จะมี 2 รูปแบบ คือ ผู้ซื้อจ่ายเงินค่าสินค้ำก่อน และผู้ขายสั่งซื้อสินค้าเข้ามาก่อนโดยให้สิทธิผู้ซื้อที่ได้ทำการจองไว้ก่อน

ธุรกิจการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์รวมถึงมีการตั้งแผงจำหน่ายในกรุงเทพมหานครอันเป็นเมืองหลวง ณ ใจกลางของประเทศไทย พบเห็นและรู้จักกันโดยทั่วไปที่ย่านสีลม พัฒน์พงษ์ ตลาดคลองถม สะพานเหล็ก²³ แต่มูลค่าการซื้อขายและสถิติยอดจำหน่ายต่อวันนั้นมีอาจทราบได้ เนื่องจากในประเทศไทยเป็นการลักลอบนำมาจำหน่ายโดยไม่ได้มีหน่วยงานใดควบคุมหรือไม่ปรากฏรายงานการสำรวจสถิติยอดการจำหน่ายเหล่านี้แต่อย่างใด

²³ ต่อมาภายหลัง พบว่ากรุงเทพมหานครได้ติดประกาศให้ผู้ค้ากว่า 500 ราย รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดรวม 20 สะพานภายในวันที่ 20 ตุลาคม 2558 เหตุบุกรุก “คลองโอ่งอ่าง” ซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน และยังส่งผลต่อการระบายน้ำ รวมถึงปัญหาเรื่องแหล่งมั่วสุม แหล่งอาชญากรรม และแรงงานต่างด้าวลักลอบทำงานโดยผิดกฎหมาย หากฝ่าฝืน กทม. จะอาศัยอำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 44 ดำเนินการตามขั้นตอนทันที 28 กันยายน 2558 ที่ผ่านมาทางสำนักงานเขตได้นำป้ายประกาศไปติดบริเวณสะพานเหล็กและพื้นที่ ที่ถูกรุกล้ำ โดยในป้ายได้อธิบายรายละเอียดทั้งหมดเกี่ยวกับโทษที่จะได้รับ หากยังฝ่าฝืนตั้งแผงค้าบริเวณดังกล่าว ทั้งนี้หากผู้ค้ายังไม่ดำเนินการรื้อถอนให้เสร็จสิ้น เนื่องจากพ่อค้าแม่ค้าร้านต่าง ๆ พวกกันเอาปูนมาโบกทับที่คลอง น้ำก็ระบายออกไม่ได้ เจ้าหน้าที่ไม่ได้ทำการลอกคลองมาหลายสิบปีแล้ว และศาลฎีกาได้มีคำสั่งให้รื้อถอนตั้งแต่เมื่อ 10 ปีที่แล้ว และมีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 44 และคำสั่ง กทม. ตั้งแต่ปี 2546 แต่ไม่มีผู้ใดดำเนินการ หากร้านค้าไม่ยอมรื้อถอนตามกำหนด จะถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย มีโทษทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งหากทางกรุงเทพมหานครส่งเจ้าหน้าที่ไปรื้อถอน ก็จะเก็บค่าใช้จ่ายในการรื้อทั้งหมดกับเจ้าของร้าน และดำเนินคดีแบบไม่มีช้อยกเว้น เนื่องจากได้มีการยึดระยะเวลาให้ยาวนานมาแล้ว เบื้องต้นได้เตรียมตลาดหลังพาด้าปิ่นเกล้า (สายใต้เก่า) ไว้รองรับ

ท่ามกลางบรรยากาศสองข้างทางของแหล่งสินค้านานาชาติผสมปนเปกันอยู่ในย่านคลองถมนี้ จำนวนพ่อค้าแม่ค้าพอ ๆ กับจำนวนผู้คนที่ขวักไขว่หมุนเวียนมาใช้บริการ ชุ่มโต๊ะอาหารถูกแปลงเป็นที่ตั้งขนาดย่อม ๆ ให้พอเหมาะกับการพลาสติกใหญ่ที่ตั้งเรียงเป็นแพยาวสุดขอบถนนอีกฟากตลอดช่วงระยะถนนหนึ่งบล็อกจะพบเห็น ร้านขายน้ำ ร้านอะไหล่ ร้านหนังโป๊ ร้านขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือแม้กระทั่งร้านจำหน่ายอุปกรณ์อย่าง “เช็ทซ์ทอยส์” ที่วางอยู่เกลื่อนกลาดเรียงราย

ผู้ชายรายหนึ่งที่ย่านตลาดคลองถมได้เปิดประเด็นดังกล่าวว่า “ที่นี่ มันเป็นตลาดมืดของพวกสินค้าหนีภาษี ที่คนเขารู้จักกันทั่วประเทศ ตั้งแต่ยุคจีไอ²⁴ ก่อนหน้านี้ เป็นตลาดขายซีดีไปก่อน แล้วค่อยวิวัฒนาการเรื่อยมา จนเป็นเช็ทซ์ทอยส์อย่างทุกวันนี้” เจ้าของร้านเช็ทซ์ทอยส์ในลักษณะของหาบเร่บอกเล่าจากประสบการณ์ในการค้าขายที่ยึดอาชีพค้าอุปกรณ์อวัยวะเทียมย่านคลองถมมายาวนานกว่า 20 ปี ที่หากจะว่าไปแล้ว บรรดาอุปกรณ์สำหรับจุดซ่อนเร้นก็ได้มีเกิดขึ้นและกระจายอยู่คู่กับประเทศไทยมาช้านาน ถึงแม้ว่าเสียงของคนบางส่วนในสังคมจะกดดันตำหนิถึงความไม่เหมาะสมในแง่ของจารีตประเพณีไทย อีกทั้งมีตัวบทกฎหมายที่ควบคุมลงโทษทางวินัย แต่ทว่า เช็ทซ์ทอยส์เหล่านี้ก็ยังปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่อง และนับวันมันดูเหมือนจะยิ่งมีความหลากหลายมากขึ้นทุกขณะ

เป็นสิ่งที่น่าฉงนใจมากเมื่อเกิดคำถามจากผู้ค้าเช็ทซ์ทอยส์คนหนึ่งย้อนถามมาว่า “ถ้าไม่มีคนซื้อ เราจะขายได้อย่างไร”

²⁴ ช่วงสงครามเวียดนาม ไทยเปิดรับให้ทหารอเมริกันมาตั้งฐานทัพในไทยหลายแห่ง มีทหารจี.ไอ.จำนวนมากเคลื่อนเมือง ทั้งในกรุงเทพมหานคร ตามต่างจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของฐานทัพทหารและบริเวณชายฝั่งทะเลที่ราชนาวีอเมริกันมาจอดเรือรบเทียบท่า มาขึ้นทำในไทย จีไอ หรือ G.I. เป็นคำย่อของคำว่า “Government Issue” หมายถึง หมายถึงเข้ารับการเกณฑ์ทหารของชาวอเมริกัน ซึ่ง G.I. ในที่นี้ก็คือ ทหารอเมริกันที่ถูกเกณฑ์ให้เข้าไปรบในสงครามเวียดนาม โดยเริ่มเข้าประจำการในไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ และเริ่มปฏิบัติการอย่างหนักในช่วง พ.ศ. ๒๕๑๐ (ชุมศักดิ์ นรารัตนวงศ์. ๔๕-๔๖) ทหารจีไอส่วนใหญ่ได้แก่หนุ่มฉกรรจ์ที่ถูกหมายเลือกเข้ารับการเกณฑ์ทหาร ซึ่งคล้ายกันกับทหารเกณฑ์ของไทยตรงที่ คนเหล่านี้เป็นหนุ่มบ้านนอก การศึกษาค่อนข้างต่ำ ดังจะเห็นได้จาก การที่สหรัฐฯ ถอนตัวออกจากไทย เนื่องจากพ่ายแพ้ในสงครามเวียดนาม กลุ่มทหารเหล่านี้ต่างถูกทอดทิ้ง บางรายกลายเป็นปัญหาของสังคมอเมริกัน และกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์ หรือเข้ากันกับชาวพื้นเมืองมากที่สุด

แหล่งข้อมูล: นนท์ พलगวัน ผู้ประสานงานโครงการก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ลูกทุ่งอีสาน

สาวฉวี ชาวสวน นิสิตฝึกงาน ฝ่ายพัฒนาเครือข่ายสื่อภาคพลเมือง (ภาคอีสาน) 1 กุมภาพันธ์ 2555.

“เซ็กซ์ทอยส์” ไม่ได้มีต้นกำเนิดจากประเทศไทย หรือไทยผลิตขายเอง ด้วยเป็นที่ทราบกันดีว่าสินค้าส่วนใหญ่เป็นสินค้านำเข้าจากประเทศต้นตำรับอย่างเช่นประเทศญี่ปุ่น และเจ้าพ่อแห่งวงการก๊อปปี้อย่างจินแดงก็เอามาช่วยกระจายสินค้าทางหนึ่งด้วย โดยมีการจำหน่ายในราคาตั้งแต่หลักร้อยบาทไปจนถึงหลักพันกว่าบาท ซึ่งหากนับเป็นราคาค่างวดโดยรวมแล้วจึงไม่ใช่ราคาน้อย ๆ เลย

“ลูกค้าที่มาซื้อส่วนใหญ่ตอนแรก ๆ เขาจะศึกษากันมาก่อนแล้ว พอเจอเราเขาก็จะมาถามเพิ่มเติมเพื่อเลือกว่าจะใช้ชนิดไหน แบบไหน อย่างไรดี เมื่อลองแล้วติดใจ เขาก็จะมาเลือกซื้อแบบเดิม ทุกครั้งที่มันเสีย กลายเป็นลูกค้าประจำเราไปเลยเยอะ” ผู้ขายรายหนึ่งย่านบ้านหม้อซึ่งถือว่าเป็นอีกแหล่งที่ผู้คนที่ต้องการซื้อเซ็กซ์ทอยส์ต่างก็รู้จัก “คนพวกนี้เขามีปัญหาจริงๆ อย่างอวัยวะเพศเล็กหรือสั้น ก็มาเอาปลอมเพิ่มขนาดไปใช้ คนมีอายุแก่ ๆ หน่อย ผู้ชายก็จะพยายามเพิ่มอารมณ์ ผู้หญิงก็มีซื้อยาบ้างแต่ส่วนน้อย อย่างขาประจำร้านที่เป็นผู้หญิงก็มี...”

ขณะเดียวกันมีรายงานว่า ย่าน “อาภิสาบาระ” ซึ่งเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าชื่อดังกลางกรุงโตเกียว ได้เริ่มมีร้านค้าที่จำหน่ายสินค้าทางเพศนานาชาติเข้ามาเปิดมากขึ้น โดยที่แต่ละร้านมียอดขายสูงถึงกว่า 200,000 เยน หรือราว 71,613 บาทต่อวัน ขณะที่ลูกค้าก็มีทั้งชายและหญิงที่ต่างเข้ามาซื้อหาสินค้าประเภทนี้กันอย่างเปิดเผย

ในต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเทศเปิดเสรีในเรื่องเซ็กซ์ สถานที่หนึ่งที่มี ก็คือ เซ็กซ์ช็อป ร้านซึ่งบรรจุของเล่นที่ช่วยสร้างอารมณ์ทางเพศให้เกิดขึ้น สินค้าเหล่านี้มีมากมาย แบ่งแยกตามความรุนแรง ตั้งแต่ระดับซอฟต์ ๆ ไปจนกระทั่งถึงตอบสนองเซ็กซ์แบบวิตถารรุนแรง

ขอยกตัวอย่างเช่น ในปัจจุบันค่านิยมของชาวญี่ปุ่นในเรื่องเพศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจากการยึดถือค่านิยมเก่าแก่ที่ว่าควรมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสหลังการแต่งงานเท่านั้น มาเป็นค่านิยมของการแสวงหาความสุขทางเพศแบบไม่จำกัดด้วยตนเอง โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีคู่ครอง

สำนักข่าวต่างประเทศรายงานว่า²⁵ มีการค้นพบเซ็กซ์ทอยส์หรืออุปกรณ์ทางเพศรูปร่างคล้ายอวัยวะเพศชาย ที่เมืองกดานสก์ ประเทศโปแลนด์ คาดว่ามีอายุมากกว่า 300 ปี โดยเซ็กซ์ทอยส์รูปร่างคล้ายอวัยวะเพศชายหรือที่รู้จักกันว่า ดิลโด (Dildo) ผลิตขึ้นจากหนังโดยมีส่วนหัวเป็นไม้ ความยาวถึง 8 นิ้ว อายุกว่า 300 ปีแต่กลับมีลักษณะคล้ายเซ็กซ์ทอยส์ยุคใหม่ ซึ่งมีการออกแบบและรายละเอียดต่างจากยุคดึกดำบรรพ์ที่ส่วนใหญ่จะเป็นไม้ทั้งอัน ถูกพบอยู่ในห้องน้ำเก่าจากช่วงศตวรรษที่ 18 ด้านโฆษกของเจ้าหน้าที่เมืองกดานสก์เผยว่า ดิลโดโบราณนี้ค่อนข้างใหญ่โตมโหฬาร และมันต้องมีราคาแพงอย่างแน่นอน คาดว่าน่าเป็นของชิ้นสูงในยุคนั้น

²⁵ สปริงนิวส์, พบเซ็กซ์ทอยส์ในห้องน้ำอายุกว่า 300 ปี, ค้นวันที่ 17 ตุลาคม 2558 จาก <https://www.springnews.co.th/global/203913>

คำว่า Adult Novelties หรือ Adult toy²⁶ อุปกรณ์ที่ใช้กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น ไวบเรเตอร์หรือ ดิลโด

ด้วยอิทธิพลของตะวันตกในปัจจุบัน ทำให้หลายคนอาจเข้าใจไปว่า เซ็กซ์ทอยส์ นั้นเป็นสิ่งทีตะวันตกเป็นผู้คิดขึ้น แต่แท้จริงแล้ว อุปกรณ์เหล่านี้ ชาวจีนเป็นผู้คิดค้นขึ้นมานับพันๆ ปีแล้ว และเครื่องรางรูปร่างเลียนแบบอวัยวะเพศชายของประเทศไทยเราที่รับอิทธิพลมาจากอินเดียอีกทีที่ชื่อ “ปลัดขิก” ที่ถือเป็นเครื่องรางของขลัง ไม่เฉพาะแต่เมืองฝรั่งมังค่า ในเมืองจีนที่เดิมที่เราเห็นกันว่าเป็นประเทศปิดอยู่หลังม่านไม้ไผ่ หากแต่ในปัจจุบันกลับมีร้านขายอุปกรณ์ทางเพศ (Sex Shop) เปิดกันให้เกลื่อน โดยเฉพาะตามเมืองใหญ่ ๆ อย่างเช่น เมืองเซี่ยงไฮ้ซึ่งเป็นเมืองเปิดเสรี โดยมีป้ายโฆษณาเปิดไฟสว่างจ้าให้เห็นกันชัดเจน ส่วนร้านในเมืองปักกิ่งที่เป็นเมืองอนุรักษ์นิยมนั้นก็มักจะเปิดเป็นร้านเล็ก ๆ แทรกตัวอยู่บริเวณร้านขายเหล้า บุหรี่ แล้วมีป้ายตัวเล็ก ๆ บอกไว้ว่า “สินค้าสำหรับผู้ใหญ่” หรือ “ร้านขายสินค้าเพื่อสุขภาพสำหรับผู้บรรลุนิติภาวะ”²⁷

ชาวจีนบันทึกเรื่องราวอุปกรณ์ทางเพศไว้อย่างเป็นหลักเป็นฐานสามารถอ้างอิงได้ก็ตั้งแต่เมื่อประมาณ 2,000 ปีก่อน ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (206 ปีก่อนคริสตกาล ถึง ค.ศ. 25) โดยผู้ที่คิดค้นนั้นมีนามว่า หลิวเซิ่ง (มีชีวิตอยู่ในช่วง 154 ปีก่อนคริสตกาล ถึง 113 ปีก่อนคริสตกาล) ในหนังสือประวัติศาสตร์จีนคลาสสิก 2 เล่ม คือ ฮั่นชู และ สือจี้ ต่างก็ระบุว่า หลิวเซิ่งองค์ชายจงชานจิ้งโอรสองค์ที่เก้าของฮองเต๋อฮั่นจิ้งตี้ หลิวฉี (汉景帝刘启) ในประวัติศาสตร์จีนแล้วถือได้ว่าเป็นต้นแบบของเจ้าชายจอมเสเพลอย่างแท้จริง เพราะ แม้หลิวเซิ่งจะมีพรสวรรค์ในเชิงอักษรศาสตร์ แต่งบทกลอนได้ยอดเยี่ยม แต่ทว่าไม่สนใจเรื่องการปกครองบ้านเมือง พอใจที่จะใช้ชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือย ชอบดื่มเหล้าเคล้านารีอยู่เป็นนิจ โดยเฉพาะเรื่องนารีนั้น หลิวเซิ่งขึ้นชื่อมาก ด้วยหลักฐานที่มัดตัวหนาแน่นเป็นจำนวนโอรสมากกว่า 120 คน และด้วยความที่มีภรรยา และนางสนมเยอะ ผลจากการบำเพ็ญทำให้หลิวเซิ่งรู้สึกเหนียวล้ากับการต้องทำกิจการอย่างหนัก หลิวเซิ่งจึงสวมวิญญาณนักประดิษฐ์ ใช้วัสดุคือโลหะสัมฤทธิ์ ออกแบบเป็นอวัยวะเพศชายเทียมหลายขนาด ทั้งเส้นผ่าศูนย์กลาง ความสั้น ยาว แตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังมีการใส่ลวดลายต่าง ๆ ของอวัยวะเพศชายเทียม จนเปรียบเสมือนของจริง พร้อมกับการเสริมปุ้มไค้งนูนให้สอดคล้องกับความต้องการของเหล่าสนมอีกด้วย

²⁶ เอมอ้อจมา รัตน์ริมจง วัฒนบูรานนท์, ศัพท์เทคนิคทางเพศศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552), หน้า 1.

²⁷ วริษฐ์ ลิ้มทองกุล, “ซิ่ง” กับ “ของเล่น”(3), ค้นวันที่ 18 มีนาคม 2558 จาก <https://www.manager.co.th/China/ViewNews.aspx?NewsID=9480000044422>

หลังจากราชวงศ์ฮั่น อุปกรณ์ทางเพศเช่นดังกล่าวก็เป็นที่แพร่หลายอย่างมากในสังคมจีนยุคต่อๆ มา โดยในพิพิธภัณฑสถานวัฒนธรรมทางเพศโบราณของจีน ศาสตราจารย์หลิว ได้สรุปและเรียบเรียงคร่าวๆ ถึง ความจำเป็นของอุปกรณ์ “เซ็กซ์ทอยส์” เหล่านี้ไว้ด้วยว่าส่งประโยชน์กับใคร และใช้ในเวลาใดบ้าง สี่ประการ²⁸ ดังนี้

กรณีที่หนึ่ง หญิงสาวที่สามีเสียชีวิตตั้งแต่อายุน้อย โดยตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่งเป็นต้นมา สังคมจีนก็เริ่มกดขี่สตรีเพศอย่างหนัก และมีกฎหมาย กฎเกณฑ์ ประเพณีอันเคร่งครัดมากมายไว้ใช้ควบคุมผู้หญิง มีประการหนึ่งที่ระบุไว้ว่า สตรีที่แต่งงานแล้วหากสามีเสียชีวิตไปก็ต้องครองตนเป็นหม้ายไปตลอดชีวิต โดยจะไม่สามารถแต่งงานหรือมีสัมพันธ์กับชายอื่นใดได้อีก ในสถานการณ์ดังกล่าว หญิงสาวบางคนก็เพิ่งแต่งงานกับสามีได้ไม่นาน และโชคร้ายต้องเสียสามีไปด้วย สงคราม อุบัติเหตุ หรือ โรคร้ายใด ๆ ก็ต้องใช้ปล่อยเวลาอีกก่อนชีวิตไปอย่างโดดเดี่ยว อุปกรณ์เช่นนี้จึงถือได้ว่าเป็นเครื่องช่วยบรรเทาความต้องการทางเพศของพวกเธอเหล่านี้ได้ในระดับหนึ่ง

กรณีที่สอง หญิงสาวที่ใช้ชีวิตอยู่ในวัง หรือ ในบ้านคหบดีใหญ่ ๆ ที่ ฮองเต้ เจ้าชาย หรือ เจ้าของบ้านมีภรรยา สนม หรือนางกำนัล จำนวนมากเสียจนฝ่ายชายที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้หญิงทุกคนได้อย่างเพียงพอ อย่างเช่นกรณีของ หลิวเซิ่งนั้้น อุปกรณ์เหล่านี้จึงเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายหมุ่นางกำนัลในวัง และผู้หญิงในบ้านคหบดีต่าง ๆ

กรณีที่สาม เหล่าชั้นที่ ที่แม้จะถูกตัดอวัยวะเพศไปแล้วแต่พวกเขาก็ยังมีความต้องการประกอบกิจกับผู้หญิงอยู่ ชั้นที่เหล่านี้ก็มีความจำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ทางเพศเป็นตัวช่วยในการบำบัดความต้องการ

กรณีสุดท้าย ในสมัยราชวงศ์หมิงและชิง การติดต่อค้าขายระหว่างประเทศจีนกับโลกภายนอกเริ่มแพร่หลายอย่างมาก บรรดาหญิงสาวที่มีสามีเป็นพ่อค้าและสามีต้องเดินทางออกเรือไปค้าขายไกล ๆ โดยใช้เวลาแรมปี หญิงสาวเหล่านี้จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ทางเพศไปพลาง ๆ เพื่อรอสามีกลับมา

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจึงสังเกตได้ว่า การถือกำเนิดและการแพร่หลายของอุปกรณ์ทางเพศเหล่านี้ในประวัติศาสตร์จีนล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวพันและสามารถสะท้อนถึงสภาวะทางสังคมในแต่ละยุค แต่ละสังคมที่ได้สะท้อนถึงลักษณะโครงสร้างทางสังคม เช่น ค่านิยมของการมีภรรยาหลายคนของชาวจีนในสมัยโบราณ สะท้อนถึงวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละยุค เช่น ยุคที่ผู้หญิงถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ สะท้อนถึงปรากฏการณ์แปลก ๆ และกลุ่มคนพิเศษในประวัติศาสตร์ อย่างเช่น ชั้นที่ รวมไปถึงโครงสร้างทางเศรษฐกิจการค้าที่เปลี่ยนแปลงไป

²⁸ Liu Dalin, **中国性史图鉴** (Illustrated Handbook of Chinese Sex History (China: 时代文艺出版社, 2003) หน้า 112.

ประชาชาติธุรกิจออนไลน์ นำเสนอข่าวเกี่ยวกับเซ็กซ์ทอยส์²⁹ เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2558 ว่า เอเอฟพี รายงานถึงแนวโน้มตลาดเซ็กซ์ทอยส์ในจีนที่กำลังเติบโตอย่างมากในขณะนี้กิจการเซ็กซ์ทอยส์ในจีนที่กำลังบูมอย่างมาก นายลิว (ผู้ไม่ต้องการเปิดเผยชื่อ-นามสกุลเต็ม) ชายชาวจีนอายุ 29 ปี อาชีพดีไซน์เนอร์ยานยนต์ ให้สัมภาษณ์ว่า เขามีตุ๊กตาเซ็กซ์ทอยส์คุณภาพสูงและราคาแพงเป็นของตัวเอง โดยเปิดเผยว่า เขาแต่งงานมากกว่า 10 ปีแล้ว แต่เดินทางเข้ามาทำงานในเมือง โดยใช้วันหยุดเสาร์ - อาทิตย์กลับไปหาภรรยาและลูกที่ยังเล็ก ระหว่างสัปดาห์ เขาจะมีความต้องการทางเพศ แต่รับไม่ได้ถ้าตัวเองนอกใจภรรยา จึงหาซื้อตุ๊กตาทายางคุณภาพดีมาใช้ส่วนตัว เขาบอกว่า เขาไม่สามารถทนใช้ตุ๊กตาทายางที่ผลิตจากพลาสติกคุณภาพต่ำได้ โดยตุ๊กตาทายางของนายลิวชื่อรุ่น “156” ซึ่งมาจากความสูงของตุ๊กตาทายาง คุณภาพยางที่ผลิตตุ๊กตาดังนี้ดีกว่าซิลิโคน และสามารถถอดเปลี่ยนหัว และอวัยวะเพศได้ โดยแรกซื้อมาจะไม่มีผม และเจ้าของต้องเลือกซื้อวิกให้ตุ๊กตาแล้วแต่รสนิยม เขาระบุว่า เนื่องจากตัวเขาเองมีอาชีพเป็นคนออกแบบงานด้านอุตสาหกรรม เขาจึงมักใส่ใจรายละเอียดที่เป็นจริงของสิ่งต่าง ๆ เสมอ ข้อดีของตุ๊กตาทายางเมื่อเทียบกับผู้หญิงมีอย่างเดียวคือ ตุ๊กตาไม่ขัดขืน คนจึงสามารถทำอะไรก็ได้กับมัน

เจ้าของร้านเซ็กซ์ทอยส์ที่นายลิวซื้อตุ๊กตามาระบุว่า กลุ่มลูกค้าของเขามักเป็นเจ้าของธุรกิจอายุราว 30 - 40 ปี และบอกว่า ซื้อเพราะไม่ต้องการนอกใจภรรยาและไม่อยากที่วิโสภณี แต่ก็มีบางคนที่มีตุ๊กตาทายางแล้วผลิตเพลิน เริ่มซื้อเสื้อผ้าใหม่ ๆ ให้ใส่ และตั้งชื่อให้เป็นคน ส่วนที่ตุ๊กตามีส่วนสูงไม่มาก (รุ่น 156 เซนติเมตร) เป็นเพราะคนผลิตต้องการให้ดูเหมือนตุ๊กตายังเป็นเด็ก และเพื่อให้ “สะดวก” เมื่อใช้ ทั้งนี้ ตุ๊กตาทายางคุณภาพดีเช่นนี้สามารถหาซื้อได้ในร้านเซ็กซ์ช็อปในกรุงปักกิ่ง ราคาประมาณ 2,500 ดอลลาร์ หรือ 15,800 หยวน ซึ่งราคาเกือบเท่าเงินเดือนของนายลิวเลยทีเดียว

นอกจาก ชาวจีนที่ซื้อตุ๊กตาทายางเพราะความต้องการทางเพศแล้ว ก็ยังมีกลุ่มที่ซื้อตุ๊กตาทายางเพราะความรัก โดยจะมีกลุ่มคนที่เรียกตัวเองว่า "เพื่อนตุ๊กตา" และมีการตั้งกลุ่มในโลกออนไลน์ เพื่อแชร์ความคิดเห็น รีวิว และคำแนะนำในการใช้ตุ๊กตาทายางระหว่างกัน ซึ่งตัวเลขของกลุ่มคนเหล่านี้เพิ่มขึ้นจากไม่กี่ร้อยคน มาเป็น 20,000 คน ภายในไม่กี่ปี อย่างไรก็ตาม รายงานชิ้นนี้อ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์ ChinaSexQ.com ที่ระบุว่า ตลาดเซ็กซ์ทอยส์ในจีนเติบโต 1 แสนล้านหยวนต่อปี

²⁹ ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, ตลาดเซ็กซ์ทอยส์ในจีนโต 1 แสนล้านต่อปี ขายนิยมมีตุ๊กตาทายางส่วนตัว, ค้นวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก https://www.khaosod.co.th/view_newsonline.php?newsid=1429249607

สำนักข่าวต่างประเทศรายงานเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2555 ว่าในช่วงที่ผ่านมา สินค้าอุปโภคบริโภคทางเพศได้กลายเป็นสินค้าขายดียอดนิยมทั่วโลกไปแล้ว โดยเฉพาะในอังกฤษ สามารถจำหน่ายได้เป็นมูลค่ากว่า 250 ล้านปอนด์ต่อปี ในขณะที่โทรศัพท์มือถือในประเทศนี้ขายได้ 400 ล้านปอนด์ต่อปี โดยเฉพาะบริษัท “Lovehoney” ซึ่งเป็นผู้จำหน่ายสินค้าประเภทนี้ ตั้งแต่อุปโภคบริโภคทางเพศ ไปจนถึงชุดชั้นในเซ็กซี่ วรรณกรรมอีโรติก และเกมหยาบหวิว โดยในปี 2555 มีมูลค่าการจำหน่ายเพิ่มขึ้นเป็น 16 ล้านปอนด์ ด้านนายนิล สเลทฟอร์ด ซึ่งเป็นอดีตโปรดิวเซอร์ของนักร้องนักแสดงสาวอย่าง “ไคลี มิน็อก” (Kylie Minogue) ผู้เป็นเจ้าของร่วมในธุรกิจนี้บอกว่า สาเหตุที่สินค้าประเภทนี้ขายดี เนื่องจากบรรดาคนดังได้เปิดเผย “ชีวิตทางเพศ” ของพวกเขาที่ได้มีการพึ่งพาเซ็กซ์ทอยส์ ซึ่งส่งผลให้ลูกค้าแห่มานิยมด้วย โดยดาราดัง เช่น กวินเนธ พัลโรว์ หรือเจน ฟอนต้า ได้กลายเป็นคนดังที่ช่วยกระตุ้นยอดขายของสินค้าประเภทนี้ไปแล้ว และนอกจากนี้ อิทธิพลของภาพยนตร์เรื่อง “Sex in The City” ซีรีส์ยอดนิยมของอเมริกา โดยเฉพาะจากฉากที่ชาร์ลอตต์สร้าง ความอึดอัดเข้าไปซื้อไวเบรเตอร์ในร้านเซ็กซ์ช็อปชื่อดังในกรุงนิวยอร์ก ก็ได้ถือเป็นการทลายปราการความกลัวของผู้หญิงที่แต่เดิมจะไม่กล้าพูดเรื่องชีวิตเซ็กซ์ของตัวเอง รวมทั้งการใช้เซ็กซ์ทอยส์ และถือเป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้คนในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ และปัจจุบัน ห้างใหญ่ ๆ อย่าง “Boots” “Tesco” และ “Super Drug” ยังหันมาขายอุปโภคบริโภคเหล่านี้อีกด้วย³⁰

เซ็กซ์ทอยส์ มีมาก่อนประวัติศาสตร์มนุษย์ยุคหิน และถูกคาดว่ามีแหล่งกำเนิดมาแล้วกว่า 28,000 ปีเลยทีเดียว โดยเจ้าคิลได้ยุคหินนี้ถูกนำมาโชว์ให้ได้ชมกันในงานศึกษาเรื่องเพศจากมืออาชีพด้านเซ็กซ์ อย่างเช่นผลงานของ William Masters และ Virginia Johnson รวมไปถึงอุปโภคบริโภคทางเพศอื่น ๆ มากมาย ในงานนิทรรศการเพศศึกษา หรือ Sexology Exhibit by the Wellcome Collection ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษนั่นเอง โดยเจ้าฟอสซิล คิลได้ยุคหินนี้ได้ถูกทำมาจากตะกอนหิน 14 ชนิด และยังได้ชื่อว่าเป็นเซ็กซ์ทอยส์ยุคแรก ๆ ของมนุษยโลกอีกด้วย โดยถูกค้นพบที่บริเวณถ้ำในประเทศเยอรมันในปี 2005 โดยผู้ร่วมจัดนิทรรศการนี้ให้ให้ความหมายของการจัดครั้งนี้ว่า การจัดงานครั้งนี้ก็เพื่อที่จะนำเสนอความเป็นมาเป็นไปของเรื่องเซ็กซ์ เพราะว่าเรื่องนี้มันมีทั้งความซับซ้อนและความขัดแย้งในตัวของมันเลย จึงเป็นสิ่งที่ดีในการนำเสนอมันนั่นเอง อีกทั้งงานนี้ยังได้รวบรวมและนำเสนอ ความเป็นมาเป็นไปของ ข้อมูล ศิลปะ และจุดประสงค์ของของเซ็กซ์ทอยส์แต่ละชนิดอีกด้วย เพราะว่าเรื่องราวของเซ็กซ์ทอยส์สามารถบอกได้ถึงความเป็นมาเป็นไปของมวล

³⁰ Free Me, อีฮา สินค้า"อุปโภคบริโภคทางเพศ"ผงาดขายร้อนแรงทั่วโลก จ่อเท่า"สมาร์ทโฟน เหตุกระแสดาราานิยม, ค้นวันที่ 17 เมษายน 2558 จาก <http://www.clipmass.com/story/45479>

มนุษย์ชนได้ด้วย ซึ่งเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับเซ็กซ์ทอยส์ที่น่ารู้ก็คือในสมัยก่อนนี้เซ็กซ์ทอยส์ถูกสร้างมาเพื่อการแพทย์นั่นเอง³¹

โดยเซ็กซ์ทอยส์แบบใช้พลังงานของตัวเองเป็นตัวขับเคลื่อนให้มันเกิดการสั่น ถูกผลิตขึ้นในปี 1869 โดยนักฟิสิกส์ชื่อ George Taylor โดยสมัยนั้นใช้ชื่อว่า The Manipulator และหลังจากนั้นเซ็กซ์ทอยส์ที่ใช้กระแสไฟฟ้า ก็ถูกคิดขึ้นมาโดยนายแพทย์ชาวอังกฤษ Dr. Joseph Granville ในปี 1880 และอีกชิ้นที่น่าสนใจไม่แพ้กันกับ ดิลโดยุคหิน ก็ได้แก่เครื่องมือเซ็กซ์ทอยส์ที่ชื่อว่า Vendeo เป็นเครื่องมือแพทย์ที่ใช้มือเพื่อทำการใช้งาน ซึ่งใช้กันในช่วงศตวรรษที่ 18 โดยแพทย์เพื่อรักษาอาการ ฮิสทีเรีย ของผู้หญิงผู้ชายส่วนใหญ่มักจะสำเร็จความใคร่ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ แต่สำหรับผู้หญิงนั้นมีเพียงส่วนน้อย จนถึงไม่เคยสำเร็จความใคร่เลยก็มี เพียงแค่ให้เธอรู้สึกมีความสุขในทุกครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ก็เพียงพอแล้ว อุปกรณ์เสริมอีกอย่างที่แนะนำให้คุณใช้นั้นก็คือ “สารหล่อลื่น (Lubrication)” ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเพศศาสตร์กล่าวไว้ว่า “ผู้หญิงส่วนใหญ่ลงเลที่จะใช้สารหล่อลื่น” เนื่องจากมีการเข้าใจผิดว่า การใช้สารหล่อลื่นต้องใช้ในเวลาที่เป็นที่จำเป็นเท่านั้น เช่น ช่องคลอดแห้งหรือผู้หญิงที่มีน้ำหล่อลื่นน้อย แต่ความเป็นจริงแล้วสารหล่อลื่นตามธรรมชาติของผู้หญิงอาจจะผลิตออกมาได้น้อยเนื่องจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น ยาคุมกำเนิด การระคายเคือง และความเครียด เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงรู้สึกเจ็บในขณะมีเพศสัมพันธ์ ไม่มีความสุขกับการมีเซ็กซ์เท่าที่ควร จากผลการวิจัยยังพบอีกว่า 65 เปอร์เซ็นต์ของผู้หญิง กล่าวว่า “การใช้สารหล่อลื่นจะช่วยในการมีเพศสัมพันธ์ของพวกเขาดีขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ”³²

ความต้องการพิเศษของสตรีนี้เองที่ก่อให้เกิดธุรกิจหลายล้านเหรียญ นั่นก็คือ การผลิตไวเบเรเตอร์ออกวางจำหน่าย ไวเบเรเตอร์มีหลายประเภท แต่ละประเภทมีจุดเด่นจุดด้อยต่างกัน ได้แก่ ไวเบเรเตอร์ไฟฟ้า ไวเบเรเตอร์ชนิดแบตเตอรี่ ส่วนองคชาตเทียม (Dildo) นั้น ส่วนใหญ่จะมีรูปลักษณะเป็นแท่งคล้ายองคชาต องคชาตเทียมนี้ได้ถือกำเนิดก่อนไวเบเรเตอร์หลายพันปี ในยุคโบราณจะสลักเสลาจากแก่นไม้ งาช้างหรือแท่งหยก ในปัจจุบันดูเหมือนว่าซิลิโคนจะเป็นวัสดุที่คล้ายของจริงมากที่สุด³³

³¹ Arikumama, เซ็กซ์ทอยส์ยุคโบราณ - ดิลโดยุคหิน กำเนิดมาแล้วกว่า 28,000 ปี, ค้นวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก <https://www.siam55.com/news13907.html>

³² ผู้จัดการออนไลน์, **ของเล่นและอุปกรณ์**, ค้นวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก <https://www.manager.co.th/Marsmag/ViewNews.aspx?NewsID=9570000006008>

³³ รูธ เค. เวสท์ไฮเมอร์, **Sex For Dummies™ Text** แปลโดย นกตล เวชสวัสดิ์, (กรุงเทพมหานคร: ตรีสวี, 2542), หน้า 237-240.

ในการเลือกอุปกรณ์เสริมกิจกรรมทางเพศอย่างปลอดภัย เช็ทซ์ทอยส์อาจช่วยในการมีเพศสัมพันธ์ แต่อย่างไรก็ดี อุปกรณ์ที่ลดราคาก็อาจไม่ปลอดภัยและไม่ถูกสุขลักษณะ จึงต้องมีข้อควรพิจารณาในการเลือกซื้ออุปกรณ์เสริมกิจกรรมทางเพศ³⁴ ไม่ว่าจะเป็น วัสดุ รูปทรง และขนาด

1) วัสดุ

วัสดุที่ใช้ผลิตอุปกรณ์เสริมกิจกรรมทางเพศมีหลากหลาย อาทิ ไม้ คริสตัล เรซิน และยาง อย่างไรก็ตาม พลาสติกบางชนิดมีส่วนประกอบของสารที่มีชื่อว่า “ธาเลต” ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของระบบสืบพันธุ์และโรคมะเร็ง ผู้บริโภคจึงควรปลอดภัยไว้ก่อนโดยการเลือกซื้ออุปกรณ์ที่ปราศจากสารธาเลต ซิลิโคนเป็นวัสดุชั้นดีที่จะปรับอุณหภูมิให้เท่ากับอุณหภูมิในร่างกายมนุษย์และปลอดภัยต่อร่างกาย ถึงกระนั้นก็ตาม ห้ามใช้ร่วมกับสารหล่อลื่น (แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจไม่เป็นจริงเสมอไปเพราะคูเร็กซ์มีผลิตภัณฑ์สารหล่อลื่นซิลิโคน) เพราะสารหล่อลื่นอาจทำลายอุปกรณ์ดังกล่าว หากคุณมีอุปกรณ์ที่คุณชื่นชอบที่มีส่วนประกอบของธาเลต คุณควรใช้อุปกรณ์ดังกล่าวร่วมกับถุงยางอนามัยทุกครั้งเพื่อป้องกันสารพิษเข้าสู่ร่างกาย

2) รูปทรง

อุปกรณ์เสริมกิจกรรมทางเพศมีรูปทรงที่หลากหลาย ทั้งที่อยู่ในรูปของสิ่งเทียมอวัยวะเพศชายไปจนถึงสิ่งประดิษฐ์ชนิดใหม่ๆ ผู้ใช้จึงควรศึกษาคำเตือนต่าง ๆ บนบรรจุภัณฑ์ อาทิ “สำหรับใช้ภายนอกเท่านั้น” และปฏิบัติตามคำเตือน ตลอดจนคำแนะนำดังกล่าวอย่างเคร่งครัด หากผู้ใช้ประสงค์ที่จะเสพเพศทางทวารหนัก ผู้ใช้ควรใช้อุปกรณ์ที่ออกแบบมาเพื่อใช้สำหรับบริเวณดังกล่าวเท่านั้น ทั้งยังควรตรวจสอบด้วยว่าอุปกรณ์ดังกล่าวมีเชือกยึดสำหรับดึงอุปกรณ์ออกจากทวารหนักหลังเสร็จสิ้นการใช้งาน อุปกรณ์ที่มีลักษณะยาวตรงอาจหลุดเข้าสู่ช่องทวารหนักและอาจทำให้ได้รับบาดเจ็บหรือต้องพึ่งบริการทางการแพทย์

3) ขนาด

อุปกรณ์ชนิดสั้นบางประเภทถูกออกแบบขึ้นเพื่อการใช้งานภายนอกเท่านั้น จึงไม่ควรสอดอุปกรณ์ดังกล่าวเข้าภายในร่างกายเพราะอาจทำให้อุปกรณ์ค้างอยู่ในร่างกายได้ หากผู้ใช้ประสงค์ที่จะสอดเครื่องสั้นหรืออุปกรณ์เทียมอวัยวะเพศชายเข้าภายในร่างกาย ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าอุปกรณ์ดังกล่าวมีพื้นที่มากพอที่จะสามารถจับหรือถือไว้ได้ตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติภารกิจ และในกรณีที่ผู้ใช้เห็นว่าอุปกรณ์เสริมกิจกรรมทางเพศมีขนาดใหญ่เกินกว่าที่ร่างกายของที่จะสามารถรับได้ อย่าพยายามยกกดหรือดันอุปกรณ์ดังกล่าวเข้าไปภายในร่างกายจนสุด การพยายามฝืน

³⁴ คูเร็กซ์, ทำความรู้จักกับอุปกรณ์เสริมกิจกรรมทางเพศ, คำนวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก <https://www.durex.co.th>

ข้อจำกัดของร่างกายอาจส่งผลให้เกิดอาการบวมซ้ำหรือฉีกขาด ขนาดที่ใหญ่ขึ้นมิได้รับประกันความสุขที่เพิ่มมากขึ้นเสมอไป และการได้ไปเซ็กซ์ซึ่บด้วยกันกับคู่อีก อาจเป็นหนทางที่จะสร้างความสุขร่วมกันกับของเล่นใหม่ ๆ³⁵

จากการสำรวจ พบว่า คนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายต่างก็มีความรู้สึกทางเพศกับผู้อื่น ความรู้สึกดังกล่าวคาดว่าน่าจะเกิดจากต่อมหมวกไตมีการพัฒนาในส่วนของเปลือก (Cortex) เป็นผลทำให้สามารถสร้างฮอร์โมนแอนโดรเจนชนิดหนึ่งซึ่งชื่อว่า Dehydroepiandrosterone (DHEA) ในระดับสูง ฮอร์โมนชนิดนี้นับว่ามีความสำคัญเนื่องจากช่วยในการผลิตฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน ซึ่งมีบทบาทต่อการมีความต้องการทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ³⁶

การมีอารมณ์เพศกับวัตถุ (Fetishism / Fetishistic Disorder)

การระบุว่าสิ่งใดเป็นความผิดปกติทางเพศไม่ใช่เรื่องง่ายเนื่องจากมีหลายเกณฑ์ที่เราอาจใช้ในการแยกแยะพฤติกรรมทางเพศที่ปกติ กับไม่ปกติ การจำแนกจึงไม่มีความแน่นอนตายตัว มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษา และเพื่อให้สอดคล้องกับมุมมองที่เปลี่ยนไปในสังคม ความผิดปกติทางเพศมี 2 ชนิด คือ กามวิปริต และ ปัญหาทางเพศ

ปัญหาทางเพศ เป็นภาวะที่บุคคลไม่สามารถหาความสุขทางเพศได้อย่างที่ควรจะเป็น อันจะยกตัวอย่างที่สำคัญ ได้แก่ ความผิดปกติในการมีความต้องการทางเพศน้อยเกินไป ภาวะองคชาตไม่แข็งตัว ความผิดปกติในการถึงจุดสุดยอดของผู้หญิง ภาวะหลังเร็ว และความเจ็บปวดของอวัยวะสืบพันธุ์และอุ้งเชิงกราน ความผิดปกติในการสอดใส่ ซึ่งสาเหตุของปัญหาเหล่านี้ อาจเกิดจากปัจจัยทางด้านร่างกาย เช่น ความผิดปกติของสารสื่อประสาท ฮอร์โมน การเป็นโรค ผลข้างเคียงจากการใช้ยาบางชนิด และปัจจัยทางด้านจิตใจ อาทิเช่น ความเครียด การมีประสบการณ์ทางเพศที่ไม่ดี การมีความละอายใจในเรื่องเพศ

สาเหตุที่คู่อีกคนไทยบางคู่ไม่มีความสุขกับการมีเพศสัมพันธ์ สาเหตุที่สำคัญน่าจะเกิดจากการที่อวัยวะไม่สามารถแข็งตัวได้นาน³⁷ โดยวิธีบำบัดความผิดปกติทางเพศมีด้วยกันหลายวิธี ที่สำคัญ คือ การบำบัดทางกาย พฤติกรรมบำบัด การบำบัดเชิงการรู้การเข้าใจ การบำบัดแบบเข้าใจตนเอง การ

³⁵ Michael Flocker, *The Metrosexual Guide to Style* เมโทรแมน: บทบัญญัติของผู้ชายทันสมัยศตวรรษที่ 21 แปลโดย ธีรศักดิ์ พันธุจริยา, (กรุงเทพมหานคร: 2 BE LOVED, 2547), หน้า 190.

³⁶ สมฤดี ไชยเวช, *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศสภาพและพฤติกรรม* (นครปฐม: ภูมิการพิมพ์, 2556), หน้า 72.

³⁷ พลั้งจิต. *ตะลึงชายไทยเซ็กซ์เสื่อมร้อยละ 41 นกเขาไม่ขัน 70% ค้างเต็ง วอนภรรยาอย่าซ้ำเติม*, ค้นวันที่ 16 กันยายน 2558 จาก <http://bit.ly/1ck6nEu>

บำบัดโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ และการบำบัดเป็นคู่เพื่อที่ช่วยให้ได้ค้นหาปัญหาที่มีและเปิดโอกาสให้คู่ของตนได้ร่วมกันในการแก้ปัญหา³⁸

ธรรมชาติของวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เป็นวัยที่ยอมรับสิ่งใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมากกว่าวัยอื่น ๆ จึงทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ได้ง่าย การเลียนแบบวัฒนธรรมจากต่างชาติถือเป็นเป็นเรื่องปกติสำหรับวัยรุ่น ดังนั้นจึงไม่เป็นเรื่องแปลกที่วัยรุ่นไทยจะเลียนแบบวัยรุ่นญี่ปุ่นในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย การแสดงท่าทาง หรือการแสดงออกด้านพฤติกรรมเพศก็ตาม การเลียนแบบส่วนหนึ่งเกิดมาจากความนิยมในภาพยนตร์ วงดนตรี หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น จึงทำให้เกิดการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมความคิด³⁹

ประการหนึ่งที่สภาพสังคมไทยและญี่ปุ่นมีความแตกต่างกัน ในเรื่องของการคำนึงถึงระเบียบสังคม ซึ่งคนญี่ปุ่นจะมีความเข้มงวดในการทำตามระเบียบของสังคมมากกว่าคนไทย⁴⁰ คนที่ถูกหล่อหลอมมาจากสังคมที่แตกต่างกันย่อมมีพฤติกรรม ความคิด และทัศนคติ ค่านิยมแตกต่างกันไปตามการอบรมบ่มนิสัยที่ตนรับมา

ในทางการแพทย์นั้น แพทย์หญิงชญวลี ศรีสุโข วิทยากรตอบปัญหาประจำรายการยอดฮิตอย่างรายการชูรักชูรส ได้ตอบคำถามและให้ความรู้ในประเด็นที่มีผู้ถามคุณหมอว่า “ช่วยตนเองอย่างไรให้ปลอดภัย?”⁴¹ คุณหมอได้ให้คำตอบว่า ข้อควรระมัดระวังในการเลือกวัสดุที่ใช้ช่วยตนเองอย่าเลือกสิ่งของอันจะเกิดอันตรายต่ออวัยวะเพศ การใช้ดินสอ ปากกา ด้ามแปรงสีฟัน แม้จะเป็นวัสดุหาง่าย แต่ก็เป็นของแข็งที่อาจแตกหักได้ และถ้าใช้อย่างไม่ระมัดระวังอาจจะแทงเข้าไปในอวัยวะภายใน

การใช้วัสดุเทียมก็เป็นวิธีที่ดีวิธีหนึ่ง เพราะได้มีการออกแบบมาแล้ว โดยมีขนาด รูปทรงและรูปแบบต่าง ๆ ให้เลือกได้ตามความต้องการ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีความระมัดระวังด้วยเนื่องจากบางคนแพ้วัสดุที่ใช้ทำ บางคนแพ้น้ำยาหล่อลื่น ส่วนจะเลือกใช้อย่างไรก็ต้องสุดแล้วแต่ความต้องการ ความประสงค์ของผู้ใช้ว่าชอบแบบไหน การเลือกแบบพิสดารเกินไปนั้นก็อาจจะเกิดอันตรายก็เป็นได้ และถ้าใช้แล้วดีก็เก็บไว้ใช้ต่อ หากใช้แล้วมีการเจ็บปวดหรือเกิดปัญหาที่โยนทิ้งไปไม่ต้องเสียดาย เมื่อใช้แล้วก็ต้องไม่ลืมรักษาความสะอาดด้วยการล้างให้สะอาดด้วยน้ำและสบู่ ซึ่ง

³⁸ สมฤดี ไชยเวช, *เรื่องเดิม*, หน้า 153-154.

³⁹ นवलนวี ประเสริฐสุข, *พฤติกรรมเสี่ยงและการป้องกันในนักเรียนวัยรุ่นไทยและญี่ปุ่น*, (กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551), หน้า 3.

⁴⁰ *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 5.

⁴¹ ชญวลี ศรีสุโข, *คุณหมอคะช่วยทีเถอะ*, (กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, 2549), หน้า 15 - 16.

เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องส่วนตัว วัสดุที่ใช้ก็เป็นสิ่งของส่วนตัว ไม่ควรให้ใครหยิบยืมไปใช้ มิฉะนั้น อาจจะเกิดเชื้อโรคข้ามไปมาหากันได้ เรื่องส่วนตัวที่ว่ามันคือควรทำในสถานที่ที่มิดชิด โดยสรุปก็คือ จะเลือกใช้อะไรก็ได้ ไม่มีข้อห้ามชัดเจน แต่ต้องคำนึงถึงข้อควรระวัง และควรใช้ดุลพินิจในการเลือกใช้ให้เหมาะสมนั่นเอง

การใช้เครื่องมือช่วยในการมีเพศสัมพันธ์ เช่น ใช้อวัยวะเพศชายเทียม เครื่องมือสั่นสะเทือน (Vibrator) สิ่งเหล่านี้จะทำให้เพศสัมพันธ์พ้นจากความจำเจ⁴²

พฤติกรรมทางเพศจัดเป็นพฤติกรรมมากที่สุดอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิตของทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย และทุกโอกาส ถ้าหากคนเราทุกคนสามารถใช้ความคิด การกระทำ และคำพูด เกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างมีวัฒนธรรมและด้วยความรับผิดชอบแล้ว พฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกมานั้นก็น่าจะทำให้ตัวเองพอใจละสังขมยอมรับได้ อันเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง ทำให้มนุษย์สามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างราบรื่นและมีความสุข⁴³

เรื่องของความรู้สึกหรืออารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่สวยงาม ทั้งยังเป็นสิ่งที่แฝงอยู่ในร่างกายอย่างลึกซึ้งถาวร รวมทั้งยังมีการเจริญเติบโตและพัฒนาควบคู่ไปกับด้านอื่น ๆ ของคนเรามาโดยตลอด ความรู้สึกหรืออารมณ์ทางเพศจึงเป็นพฤติกรรมตามปกติอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันนั่นเอง⁴⁴ หากแต่คนเราจำเป็นต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ต่าง ๆ ของตนเอง รวมถึงการควบคุมอารมณ์ทางเพศนั้นด้วย เนื่องจาก “มนุษย์เป็นสัตว์สังคม” ซึ่งจำเป็นจะต้องมีชีวิตอยู่ร่วมกันกับคนอื่น ๆ ทั้งในลักษณะครอบครัวและชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ เราจึงไม่มีอิสระหรือเสรีภาพเต็มที่ทุกอย่างตามที่เราต้องการจะคิด จะทำ หรือจะพูด ดังนั้น พฤติกรรมทางเพศใด ๆ ของใครก็ตาม จะต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเดือดเนื้อร้อนใจแก่คนอื่น ๆ เพราะทุกสังคมในโลกนี้ย่อมมีขนบธรรมเนียมประเพณีหรือกฎข้อบังคับที่ทุกคนในสังคมพึงต้องยอมรับและปฏิบัติตามเสมอ⁴⁵

ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลง ความหมายของค่านิยม หมายถึง แบบอย่างพฤติกรรมที่พึงปรารถนา โดยสังคมถือว่ามีคุณค่า แบบอย่างพฤติกรรมนี้จะเกี่ยวข้องกับวัตถุหรือไม่ใช่วัตถุก็ได้ ค่านิยมในสังคมต่าง ๆ อาจผิดแผกกันไป เป็นต้นว่า ประเทศไทยเรามีค่านิยมในเรื่องความกตัญญู ในขณะที่บางสังคมไม่มี กล่าวอย่างง่าย “ค่านิยม” คือสิ่งที่คนในสังคมหนึ่ง ๆ เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่า ควรแก่การ

⁴² อีรศักดิ์ พันธุ์จริยา, *เรื่องเดิม*, หน้า 79.

⁴³ สุชาติ โสสมประยูร, *เพศศึกษาระดับประถม*, (กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, 2544), หน้า 56.

⁴⁴ *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 64.

⁴⁵ สมฤดี ไชยเวช, *เรื่องเดิม*, หน้า 66.

กระทำ นำกระทำ นายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง ค่านิยมเป็นความนิยมของสังคม ไม่ใช่ความนิยมของบุคคล เป็นสิ่งที่ผู้คนทั้งหลายยอมรับหรือเป็นมติของสังคม แต่ถ้าเป็นความนิยมเฉพาะบุคคล อาจเรียกได้ว่าเป็น “รสนิยม” ไม่ใช่ค่านิยม⁴⁶

ตั้งแต่เริ่มทำการศึกษามา พบว่ามักมีข้อกังขากันในคำว่า “วัฒนธรรม” และมักจะตีความกันไปหลายแบบ ในที่นี้จึงใคร่ขอชี้แจงว่า “วัฒนธรรม” ในที่นี้หมายถึงวิถีชีวิต และเป็นวิถีชีวิตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง มิใช่วัฒนธรรมในแบบอนุรักษ์ มิใช่วัฒนธรรมตามรูปแบบที่มีมาโดยไม่เคลื่อนไหว แต่อย่างไรก็ดี การศึกษานี้มิใช่หมายความว่า จะละทิ้งซึ่งคุณค่า ประเมินความถูกต้อง และยึดเยียดให้คล้อยตามเสียทั้งหมด เพราะทุกคนย่อมต้องเผชิญกับการตระหนักรู้ด้วยตนเอง เพราะในความเป็นจริงนั้น บรรดาคุณค่า ความดีงาม ความรู้ทั้งหลายก็ล้วนแต่มีนักปราชญ์ราชบัณฑิตค้นคว้าศึกษาและถ่ายทอดไว้แล้วทั้งนั้น ดังนั้นแล้วผลสำเร็จของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้หวังจะได้มี คำถาม ข้อถกเถียง แนวคิดใหม่ ๆ มอบให้เพื่อเป็นรางวัลของความเหนื่อยยากหลังจากการนำเสนอ สิ้นสุดลง⁴⁷

เรื่องบนเตียงมักเป็นจุดเริ่มต้นของการประสบความสำเร็จและความล้มเหลวในชีวิตคู่ ซึ่งสาเหตุของปัญหามักเกิดมาจากความไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ของคู่รัก บวกกับความเชื่อผิดๆ ที่สั่งสมและสืบทอดต่อ ๆ กันมาตั้งแต่โบราณ จนทำให้เรื่องบนเตียงแทนที่จะเป็นเรื่องสุข กลับกลายเป็นเรื่องเศร้าอย่างน่าเสียดาย อีกมุมมองที่เห็นว่าควรใช้รับมือกับปัญหานี้ คือยอมรับการขายบริการทางเพศว่าเป็นการทำงานรูปแบบหนึ่ง สนับสนุนให้อุตสาหกรรมเซ็กซ์ชอบด้วยกฎหมาย แต่ต้องกำหนดกฎเกณฑ์ควบคุมและให้ความคุ้มครองเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ สถิติรายได้จากการค้าเซ็กซ์จะเพิ่มเข้าไปในผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ สามารถเรียกเก็บภาษีจากอุตสาหกรรมนี้ได้อีกด้วย แทนการปล่อยให้เจ้าหน้าที่รัฐคอร์รัปชั่น และประโยชน์ก็ให้ตกมาที่รัฐนั่นเอง

การมีชีวิตคู่ร่วมกัน จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญหลาย ๆ อย่าง เรื่องของ “เซ็กซ์” นั้นก็นับว่าเป็นศิลปะอย่างหนึ่งในการปรุงรสชีวิตรักไม่ให้จืดชืดน่าเบื่อ รวมทั้งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และเติมเต็มความสุขทางกายและใจให้แก่กันและกันทั้งสองฝ่าย บ่อยครั้งที่ได้ยินมาว่าหลายคู่ความรักมีอันต้องอับปางลงด้วยสาเหตุที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่สอดคล้องกัน การมีเซ็กซ์ที่ไม่สุขสมก็อาจ

⁴⁶ บุญเลิศ สดสุขชาติ, *มานุษยวิทยาสุขภาพ*, (กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2553), หน้า 66.

⁴⁷ *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 66.

พาให้เกิดรอยร้าวในชีวิตรักได้ เช็กซ์นั้นช่วยลดอาการปวดและเป็นยาลดความเครียดได้เป็นอย่างดี
 ฆานานหนึ่งเลยทีเดียวน⁴⁸

การใช้อุปกรณ์เซ็กซ์ทอยส์ในการช่วยตัวเอง รวมถึงไวเบรเตอร์หรือเครื่องสั่นสะเทือน และ
 ชนิดอื่น ๆ นั้นแทบไม่มีข้อเสียเลย แต่มีข้อดีหลายประการ⁴⁹ เช่น

- 1) ดีกว่าไปเที่ยวสำล่อนทางเพศซึ่งมีโอกาสดูดโรคได้
- 2) ไม่ทำให้ตั้งครรภ์
- 3) ถ้าหากไม่พอใจหรือเสื่อมไป ก็สามารถเลือกซื้อใหม่ได้
- 4) มีแบบใหม่ทันสมัย และมีเทคนิคหลากหลายให้เลือก
- 5) เนื่องจากไม่มีชีวิต จึงไม่สามารถเป็นคู่แข่งใด ๆ ของฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชายได้อย่าง

แน่นอนไม่ว่ากรณีใด ๆ

6) ดีกว่าการมีกิ๊ก ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาทางศีลธรรม กฎหมาย อาชญากรรม และปัญหา
 สังคมตามมา

- 7) การช่วยตนเองโดยใช้อุปกรณ์ช่วยตนเองนั้น เป็นการคลายความเครียด ตอบสนองความ
 ต้องการทางเพศตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องอาศัยความพร้อมของคู่นอน
- 8) สามารถถึงจุดสุดยอดได้ง่าย เพราะรู้จักจุดของตนเอง
- 9) ช่วยให้ถึงจุดสุดยอดได้ง่ายขึ้น ถ้าใช้เป็นอุปกรณ์เสริมในการมีเพศสัมพันธ์
- 10) เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถทำได้

ซึ่งในคติโบราณว่าด้วยเรื่องรักนวลสงวนตัวไว้ว่า คติเกี่ยวกับการรักนวลสงวนตัวของไทยนั้น
 ไม่เกี่ยวกับ พรหมจารี หรือ หน้าที่ใด ๆ ของสตรีทั้งนั้น แต่เป็นเรื่องของสิทธิ ของหญิงไทยทุก ๆ คน
 โดยเฉพาะหญิงที่มีสามีแล้วมากกว่ายังไม่มี ส่วนการที่จะเลือก “ใช้สิทธิ” หรือ “สละสิทธิ” นั้น ก็
 ขึ้นอยู่กับตัวของหญิงเองโดยลำพัง ภาษากฎหมายเดิมเรียกสิทธินี้ว่าเป็น “สตรีภาพ” ซึ่งขยายความ
 ได้ว่า “อย่าให้มีชายมาสัมผัสถูกต้องถึงตัว” คือห้ามชายอื่น มาลวนลามผู้หญิง และเป็นหน้าที่ของ
 ผู้ชายที่ต้องไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับภรรยาคนอื่นด้วย⁵⁰

⁴⁸ ลุยส์ บราวน์, **ทาสเซ็กซ์** แปลโดย โรจนา เจริญ, (กรุงเทพมหานคร: มติชน, 2547), หน้า
 222.

⁴⁹ ชัญวลี ศรีสุโข, **คู่มือเติมรัก For Men**, (กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, 2550), หน้า 102-
 103.

⁵⁰ กฤตติยา อาชวนิจกุล และกนกวรรณ ธรารวรรณ, **วิเคราะห์วิถีคิดวิทยาในงานวิจัยเรื่อง
 เพศภาวะและเพศวิถีกับเอดส์ศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร: เอดิสัน เพรส โปรดักส์, 2550), หน้า 79-
 80.

11) อาจเป็นอุปกรณเสริมที่ช่วยแก้ปัญหาในการมีเพศสัมพันธ์ได้

เช่น ภาวะหลังเร็ว (อาการหลังเร็วเป็นอาการที่ผู้ชายหลังน้ำอสุจิออกมาเร็วกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งที่เพิ่งจะมีเพศสัมพันธ์ไปได้เพียงไม่นานนัก หรือได้รับการกระตุ้นเพียงเล็กน้อย ยังไม่ทันได้เก็บเกี่ยวความสุขจากการร่วมรักไปได้ อาจพัฒนาไปเป็นอาการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ หรืออาการเบื่อหน่ายการมีเพศสัมพันธ์ได้ส่งผลต่อเนื่องให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ในชีวิตคู่ คู่สมรสไม่สามารถใช้ชีวิตคู่อย่างมีความสุขเช่นคู่สามีภรรยาทั่วไป และอาจนำไปสู่การแตกร้างในชีวิตสมรสในที่สุดได้) หรือผู้ที่มีปัญหา “ภาวะหลังช้า” (การหลังน้ำอสุจิช้ากว่าปกติ คืออาการที่ไม่สามารถหลังน้ำอสุจิได้ หรือเป็นความยากลำบากที่จะให้ถึงจุดสุดยอดทั้งที่มีความต้องการทางเพศและการกระตุ้นทางเพศยังปกติอยู่ในผู้ชายปกติทั่วไปจะสามารถถึงจุดสุดยอดได้ภายใน 2-4 นาทีของการมีเพศสัมพันธ์ขณะที่ผู้ชายที่มีอาการหลังน้ำอสุจิช้ากว่าปกติจะไม่สามารถถึงจุดสุดยอดเลยหรือจะต้องมีการร่วมเพศนานมากกว่า 30 - 45 นาที) หรือกามตายด้านชนิดต่าง ๆ เช็กซ์ทอยส์จึงอาจเป็นอุปกรณ์หนึ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหาภาวะเหล่านี้ที่อาจเกิดขึ้นได้ ไม่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านั้นจะมาจากภาวะความผิดปกติของร่างกายหรือจิตใจ ทั้งนี้ จุดประสงค์ก็เพื่อให้ความสัมพันธ์ของชีวิตคู่นั้นกระชับแน่นและยืนยาว

12) เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ปลอดภัยสำหรับผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูง

การมีความต้องการทางเพศสูง คือ สภาวะที่มีความต้องการร่วมเพศมากผิดปกติ ในผู้หญิงมีชื่อเรียก เป็นภาษาอังกฤษว่า “นิมโฟแมเนีย” (Nymphomania) ในผู้ชายเรียก “แซทไทรเอซิส” (Satyriasis) ที่ผู้ป่วยมักสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองบ่อย ๆ อย่างยับยั้งใจไม่ได้ด้วย

ความจริงสภาวะนี้พบได้น้อยมาก ลักษณะของ นิมโฟแมเนียแท้ ๆ คือ การไม่สามารถควบคุมความต้องการทางเพศของตน จะต้องได้รับการตอบสนองไม่ว่าจะเกิดผลตามมาอย่างไร และแม้ว่าจะได้รับความสุขจากการร่วมเพศมาหลายครั้งแล้วก็ตามในระยะเวลาใกล้ๆ กันก็ยังคงมีความต้องการที่จะได้รับอีก สาเหตุที่พบบ่อยคือความต้องการอย่างมากเหลือเกินที่จะเป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับ ร่วมกับการมีทัศนคติว่าร่างกายสามารถใช้เป็นเครื่องดึงดูดความสนใจ ทำให้เป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับได้ เพราะฉะนั้นจึงใช้ร่างกายเป็นเครื่องแลกกับสิ่งที่ตนต้องการนั้น⁵¹

หลายคนที่มีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่มาก โดยเข้าใจกันว่าคนที่มีความต้องการทางเพศสูง คือคนที่เป็นฮิสทีเรีย แต่ความเป็นจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น คำว่า ฮิสทีเรียมีอยู่สองแบบ⁵² แบบ

⁵¹ สุวทนา อารีพรค, ความรู้สุขภาพจิตและปัญหาสุขภาพจิต: การมีความต้องการทางเพศสูง, ค้นวันที่ 23 กันยายน 2558 จาก <https://thaipsychiatry.wordpress.com/2010/05/02>

⁵² อมรากุล อินโอชานนท์, ฮิสทีเรีย, ค้นวันที่ 23 กันยายน 2558 จาก <https://thaipsychiatry.wordpress.com/2010/05/11/>

หนึ่งเป็น โรคประสาทฮิสทีเรีย อีกแบบหนึ่ง คือ บุคลิกภาพแบบฮิสทีเรีย ซึ่งอาจพบได้ทั้งในผู้หญิง และผู้ชาย⁵³

ดังนี้แล้ว จึงเกิดคำถามว่า แล้วรัฐควรจะเข้ามามีบทบาทในการแก้ปัญหาเรื่องอาชญากรรมทางเพศที่นับวันจะเพิ่มขึ้น อย่างไรบ้าง⁵⁴

ในสังคมไทยปัจจุบันพบการกระทำความผิดทางเพศเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะการถูกระทำทางเพศที่ไม่เหมาะสมในเด็กโดยบุคคลในครอบครัว สาเหตุสำคัญก็คือ การสูญเสียวัฒนธรรมและความเจริญก้าวหน้าของประเทศที่เน้นการพัฒนาด้านวัตถุมากกว่าด้านจิตใจ ทำให้แนวคิดในการดำเนินชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนไป สิ่งที่รัฐบาลควรเร่งแก้ไขคือ การกระตุ้นหรือการรณรงค์ให้สังคมตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แสดงบทบาทต่อสังคมอย่างเหมาะสมและเป็นแบบอย่างที่ดี ควรพัฒนาระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้เยาวชนเข้าใจปัญหาของครอบครัวและสังคมมากขึ้น ในส่วนของการลงโทษผู้กระทำความผิดทางเพศนั้น รัฐบาลควรมีบทลงโทษที่รุนแรงมากขึ้น

⁵³ 1) บุคลิกภาพแบบฮิสทีเรีย คนพวกนี้จะเป็นคนที่มีลีลา ท่าทางและมีการแสดงออกมากจนเหมือนเล่นละคร อาจมีที่ทำชายหูชายตา เชิญชวนรอยจริตและยั่วยวน เป็นลักษณะที่แสดงออกมาเพื่อดึงดูดความสนใจ เหมือนจะเชิญชวนทอดสะพานให้เพศตรงข้าม ทำให้มักเข้าใจผิดว่า มีความปรารถนาทางเพศสูง ทั้ง ๆ ที่อาจมีความบกพร่องในด้านความรู้สึกทางเพศด้วยซ้ำ คนที่มีบุคลิกภาพแบบนี้จะมีความเป็นเด็กสูง ชอบเรียกร้องความสนใจอยู่เรื่อย ๆ จึงมีการแสดงออกทางอารมณ์ค่อนข้างมาก ซึ่งที่จริงแล้วคนเหล่านี้เป็นคนที่น่าเห็นอกเห็นใจ ที่เขาเป็นแบบนี้เพราะขาดความรักในช่วงหนึ่งของชีวิต ซึ่งเป็นช่วงที่เขาต้องการอย่างมากจึงทำให้โยยหาความรักอยู่ตลอดเวลา ทุกครั้งที่มีความรักก็จะไม่รู้จักรักพอเหมือนกับถมเท่าไรก็ไม่เต็มสักที แต่เป็นความต้องการในเรื่องความรัก ไม่ใช่เป็นเรื่องของความใคร่อย่างใด ๆ คิดกัน

2) โรคประสาทฮิสทีเรีย มีอยู่ 2 ประเภท ประเภทแรก เรียกว่า คอนเวอร์ชัน รีแอคชั่น (Conversion Reaction) คนที่เป็นเวลามีความเครียด กังวลใจ หรือเกิดความขัดแย้งในจิตใจมาก ๆ จะเกิดอาการผิดปกติที่ระบบการเคลื่อนไหวหรือการรับรู้ เช่น เป็นอัมพาต กล้ามเนื้ออ่อนกำลัง ขาที่แขนและขา พุดไม่มีเสียง พุดไม่ได้ ตามองไม่เห็น กล้ามเนื้อกระตุก ชัก ซึ่งเป็นอาการที่ตรวจไม่พบความผิดปกติทางร่างกาย หรือทางระบบประสาทแต่อย่างใด

ประเภทที่สอง เรียกว่า ดิสโซซิเอทีฟ (Dissociative Type) เช่น สูญเสียความจำในบางเรื่อง ที่กระทบกระเทือนจิตใจจนไม่ต้องการรับรู้ จำชื่อตัวเองไม่ได้ จำเวลา สถานที่ บุคคลไม่ได้ โดยไม่ได้เกี่ยวกับความผิดปกติทางสมอง หรือมีบุคลิกภาพเปลี่ยนไปจากเดิม

⁵⁴ พิสุทธิพร ฉ่ำใจ, **คู่มือเพศศึกษา**, (กรุงเทพฯ: มานนคร: ต้นธรรม, 2543), หน้า 17.

ความคิดเรื่องเพศเป็นในฐานะสิ่งชั่วร้ายของปัญญาชนสยามได้ถูกพลังทางการแพทย์สมัยใหม่เปลี่ยนแปลงไปในทางตรงกันข้าม หมอเหล็ง ศรีจันทร์ได้ให้ความเห็นไว้ในตำราเสนอว่าด้วยความรักอย่างสูงสุดในโลกไว้ว่า “กามคุณเป็นกิจแห่งความเจริญของมนุษย์และสัตว์ทั่วไป ธรรมชาติสร้างสมมาให้ซึ่งสัตว์และมนุษย์ธรรมชาติจะละเว้นไม่ได้” กามกิจจึงไม่ใช่ของชั่วร้ายเสมอไป⁵⁵

ครั้นพอมายังในช่วงทศวรรษที่ 1960 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองกลับกลายเป็นสัญลักษณ์ของการปลดปล่อย ความเป็นเอกเทศของบุคคล⁵⁶ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง ต้นทศวรรษที่ 1970 นั้น ผลงานที่ชัดเจนที่สุดที่สนับสนุนความคิดแบบนี้ก็จะเห็นได้จากหนังสือ *Our Boider, Ourselves : A Course by and for Women* ซึ่งคัมภีร์สำคัญของเฟมินิสต์⁵⁷ และผู้หญิงทั่วโลกจำนวนมาก⁵⁸

จวบจนถึงศตวรรษที่ 21 ความต้องการทางเพศของผู้หญิงไม่ได้หยุดนิ่งโดยไร้ชีวิตทางเพศแบบที่เชื่อกันในศตวรรษที่ 19 แต่อย่างใด ผู้หญิงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในทุก ๆ ด้านของกามกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจทางเพศ เพราะผู้หญิงไม่ใช่ “ชาย” หรือเป็น “วัตถุ” อีกต่อไป หากแต่เป็นผู้ “ซื้อ” และผู้กระทำทางเพศ ดังนี้แล้ว เซ็กซ์ทอยส์ของผู้หญิงมีจำหน่ายกันอย่างกว้างขวาง เช่น แท่งสั่นหรรษา (Vibrator) เป็นต้น การที่ผู้หญิงหันมาให้ความสนใจซื้อผลิตภัณฑ์ทางเพศเหล่านี้ก็มีการโจมตีกันว่าทำให้ผู้หญิงตกอยู่ในแนวทางของ “บริโภคนิยมทางเพศ” (Sexual Consumerism) อย่างไรก็ตาม สถานะของผลิตภัณฑ์ทางเพศต่าง ๆ เหล่านี้ ก็มีระดับชั้นในทำนองเดียวกันกับสินค้าแฟชั่นที่มาจากบรรดานักออกแบบชื่อดังทั้งหลาย การแสดงฐานะของผลิตภัณฑ์ทางเพศแบบมีระดับนั้นก็เป็นการแยกตัวออกจากผลิตภัณฑ์และวิถีแบบชนชั้นต่ำหรือกามกิจ (ทั้งนี้ ชนชั้นสูงและชนชั้นกลางที่ไต่เต้าขึ้นมาก็มักจะมองว่าพวกตัวเองมีความเหนือกว่าสูงส่งกว่าในด้านศีลธรรม เมื่อสูงส่งกว่าก็

⁵⁵ เหล็ง ศรีจันทร์, *ตำราเสนอว่าด้วยความรักอย่างสูงสุดในโลก*, แจกในการพระราชทานเพลิงศพ พันโทพระวิสุตมโยธาบาล (จำ ตีระนันท์) วันที่ 3 กรกฎาคม 2469, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรนิติ, 2469), หน้า 4.

⁵⁶ Thomas W. Laqueur, *Solitary Sex: A Cultural History of Masturbation*, (New York: Zone Books, 2003), p. 361.

⁵⁷ เฟมินิสต์ หรือคตินิยมสิทธิสตรี ก็คือความเชื่อที่ว่าผู้หญิง และผู้ชายควรมีทั้งสิทธิ และโอกาสที่เท่าเทียมกัน เป็นทฤษฎีเพื่อความเท่าเทียมทั้งทางการเมือง, เศรษฐศาสตร์ และทางสังคม

⁵⁸ *Ibid*, p. 400.

จำเป็นที่จะต้องแสดงความรับผิดชอบต่อปัญหาต่าง ๆ) ธุรกิจทางเพศจึงก้าวข้ามพ้นความเป็นสิ่งลามกอนาจารมาเป็นเรื่องของสุนทรียะ⁵⁹

2.3 บทบาทของรัฐและความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

2.3.1 บทบาทของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.3.1.1 ภารกิจของรัฐ

คำว่า “บริการสาธารณะ” หมายถึง องค์กรที่มีขึ้นเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนหรือทำให้เกิดความสะดวกสบายในการอยู่ร่วมกันของชุมชน โดยองค์กรดังกล่าวมุ่งเน้นถึงภาระของฝ่ายปกครองที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งมีรูปแบบแตกต่างกันไปตามลักษณะของงานที่องค์กรฝ่ายปกครองนั้น ๆ มีหน้าที่รับผิดชอบ โดยมีกฎหมายรองรับเพื่อประโยชน์ของมหาชน ภารกิจใดจะเป็นบริการสาธารณะหรือไม่นั้น ก็ต้องพิจารณาจากองค์กรที่จัดทำบริการสาธารณะ ประกอบกับลักษณะหรือเนื้อหาของกิจการที่ถูกจัดทำขึ้นว่ามีวัตถุประสงค์หรือมีจุดมุ่งหมายที่ให้ เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือไม่

โดยในกฎหมายมหาชนนั้น รัฐเป็นผู้ทำหน้าที่ในการดูแลรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม ในกรณีประโยชน์ปัจเจกหรือประโยชน์ส่วนตัวไม่สอดคล้องกับประโยชน์ของส่วนรวม ก็ต้องให้รัฐ องค์กรของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจเข้ามาบังคับการได้ เพื่อให้ประโยชน์สาธารณะนั้นอยู่เหนือกว่าเหนือกว่าประโยชน์ของปัจเจกชน ทั้งนี้ ให้เป็นไปเพื่อยังประโยชน์แก่มหาชน⁶⁰

สำหรับในประเทศไทยนั้น ศาสตราจารย์ประยูร กาญจนดุล ได้ให้คำจำกัดความของบริการ สาธารณะว่า หมายถึง กิจการที่อยู่ในความอำนาจหรืออยู่ในความควบคุมของฝ่ายปกครองที่ จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน⁶¹

บริการสาธารณะมีเงื่อนไขที่สำคัญ 3 ประการ คือ

ประการแรก บริการสาธารณะต้องดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ประการที่ 2 บริการสาธารณะที่จัดทำขึ้นต้องมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

⁵⁹ ธเนศ วงศ์ยานนาวา, *เพศ: จากธรรมชาติ สู่จริยธรรม จนถึงสุนทรียะ*, (กรุงเทพมหานคร : มติชน, 2551), หน้า 247-248.

⁶⁰ บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, *กฎหมายมหาชน เล่ม 3: ที่มาและนิติวิธี*, (กรุงเทพมหานคร: พี.เจ. เพลท โพรเซสเซอร์, 2538), หน้า 298.

⁶¹ ประยูร กาญจนดุล, *คำบรรยายกฎหมายปกครอง*, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหา วิทยาลัย, 2533), หน้า 124.

ประการสุดท้าย บริการสาธารณะต้องมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชน

ภารกิจที่เป็นบริการสาธารณะนั้น สามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ ภารกิจพื้นฐาน และภารกิจลำดับรอง

ประเภทที่ 1 ภารกิจพื้นฐาน (Primary Function) คือ การรักษาความสงบเรียบร้อย ดูแลความมั่นคงปลอดภัยทั้งจากการรุกรานจากภายนอกและดูแลความสงบเรียบร้อยภายใน

ประเภทที่ 2 ภารกิจลำดับรอง (Secondary Function) คือการส่งเสริมสวัสดิภาพตลอดจนการกระจายความมั่นคงของชาติไปยังประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมทางสังคม รัฐส่งเสริมสวัสดิภาพของราษฎรทั้งทางกายภาพและทางจิตใจ รับผิดชอบต่อหน่วยงานการครองชีพขั้นต่ำของราษฎรทุกคน เช่น การรักษาพยาบาล การให้บริการทางการศึกษา การคมนาคมขนส่ง ส่งเสริมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาเพื่อให้มีสุขภาพที่แข็งแรง การพักผ่อนหย่อนใจ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การประกันการว่างงาน การคุ้มครองการบริโภคของราษฎร ฯลฯ

ภารกิจที่เป็นบริการสาธารณะดังกล่าวข้างต้นนี้อาจแยกตามลักษณะของงานได้เป็น 2 ลักษณะ คือ บริการสาธารณะทางปกครอง และบริการสาธารณะที่ไม่ใช่บริการสาธารณะทางปกครอง

1) บริการสาธารณะทางปกครอง หมายถึง กิจการบริการสาธารณะที่โดยสภาพเป็นกิจการในหน้าที่ของฝ่ายปกครองที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้ใช้บริการ อันมีลักษณะเป็นการสร้างความมั่นคงปลอดภัยจากการประทุษร้ายนอกประเทศ อันเป็นภารกิจพื้นฐานของรัฐ ซึ่งการจัดทำบริการสาธารณะประเภทนี้ต้องอาศัยอำนาจพิเศษตามกฎหมายมหาชน และบริการสาธารณะประเภทนี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นกิจการที่รัฐจัดทำให้เปล่า โดยที่ประชาชนไม่เสียค่าตอบแทน ดังนั้น บริการสาธารณะประเภทนี้รัฐจึงไม่อาจมอบให้เอกชนเข้ามาดำเนินการแทนรัฐได้ ตัวอย่างบริการสาธารณะทางปกครอง ได้แก่ ตำรวจ ทหาร กิจการทูต สถานบันการเงินแห่งชาติ เป็นต้น

2) บริการสาธารณะที่ไม่ใช่บริการสาธารณะทางปกครอง หมายถึงกิจการบริการสาธารณะที่โดยสภาพเป็นกิจการในหน้าที่ของฝ่ายปกครองที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้บริการ ซึ่งมีลักษณะเป็นการส่งเสริมสวัสดิภาพที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของประชาชนอันเป็นภารกิจลำดับรองของรัฐ เช่น ภารกิจทางด้านสังคม ได้แก่ โรงพยาบาล การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ การสังคมสงเคราะห์ ภารกิจด้านวัฒนธรรม ได้แก่การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์ ภารกิจทางการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ โทรทัศน์ การขนส่ง เป็นต้น ซึ่งบริการสาธารณะประเภทนี้ฝ่ายปกครองเองก็อาจจะกระจายให้องค์การอื่น เช่น ท้องถิ่น หรือองค์การที่รัฐจัดตั้งขึ้นเป็นผู้ดำเนินการได้ และในบางกรณีอาจมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ดังนั้น

ในการจัดทำบริการสาธารณะประเภทนี้จึงอาจดำเนินการได้โดยอาศัยอำนาจพิเศษตามกฎหมายมหาชน และบางกรณีอาจดำเนินการเช่นเดียวกับกิจการของเอกชนที่สามารถเรียกเก็บค่าบริการจากประชาชนผู้ใช้บริการได้ เช่น รถไฟฟ้ามหานคร รถไฟฟ้าใต้ดิน อย่างไรก็ตามการเก็บค่าบริการนี้ต้องอยู่ภายใต้หลักความได้สัดส่วนในการให้บริการด้วย

ประโยชน์สาธารณะเป็นหัวใจของภารกิจของรัฐ เป็นวัตถุประสงค์ในการดำเนินการทุกอย่างของรัฐที่ต้องมุ่งหมายทำเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยเป็นหลักการสำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะ ซึ่งมีผลในทางกฎหมายมหาชนที่รัฐ องค์กรของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นย่อมมีเอกสิทธิ์เหนือกว่าเอกชน กิจการของรัฐที่เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะจึงอาจแยกออกเป็น 2 ลักษณะ นั่นคือ การใช้อำนาจควบคุมและออกกฎเกณฑ์ หรือมีคำสั่งให้คนในสังคมปฏิบัติตาม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในสังคม และการให้บริการตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ของประชาชน⁶²

การจัดทำบริการสาธารณะเป็นหน้าที่ที่สำคัญของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดทำบริการสาธารณะ รัฐจึงมีลักษณะในการดำเนินการ 2 ลักษณะ⁶³ ดังนี้

ลักษณะแรก คือการใช้อำนาจฝ่ายเดียว ด้วยการออกกฎ หรือคำสั่งทางปกครองหรือปฏิบัติการต่าง ๆ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจมหาชนในการบังคับให้เอกชนต้องปฏิบัติตามเพราะเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย

ลักษณะที่ 2 คือการใช้สัญญาเป็นเครื่องมือ เนื่องจากฝ่ายปกครองเห็นว่ากิจกรรมหลายลักษณะ ไม่เหมาะสมที่จะใช้วิธีบังคับการ หรือบางลักษณะไม่มีกฎหมายให้บังคับเอาได้โดยฝ่ายเดียว จึงต้องใช้รูปแบบของสัญญาแทน เพื่อให้การจัดทำบริการสาธารณะนั้นบรรลุผล

ในรัฐเสรีประชาธิปไตยอย่างประเทศไทย เราไม่อาจพิจารณาความหมายของหลักนิติรัฐตามตัวอักษรโดยไม่คำนึงถึงหลักการพื้นฐานของระบอบการปกครอง ระบบกฎหมายของรัฐและหลักการในทางกฎหมายระหว่างประเทศ โดยมีการใช้แบ่งออกได้เป็น 2 ความหมาย⁶⁴ ดังนี้

1) การปกครองโดยนิติรัฐเชิงรูปแบบ หมายถึง รัฐที่มีการบัญญัติกฎหมายออกมาใช้บังคับเป็นกฎหมายของบ้านเมืองและมีสภาพบังคับกับราษฎรทุกคน ในแง่นี้ รัฐทุกรัฐในปัจจุบันย่อมเป็น

⁶² บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, **กฎหมายมหาชน เล่ม 3: ที่มาและนิติวิธี** (กรุงเทพมหานคร: ปี.เจ.เพลท โพรเซสเซอร์, 2538), หน้า 298.

⁶³ โภคิน พลกุล, “สัญญาทางปกครองในกฎหมายไทย”, **วารสารศาลปกครอง**, 4, 1 (มกราคม -เมษายน, 2547): 18.

⁶⁴ เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล, **นิติรัฐ นิติธรรม**, (กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553), หน้า 278-280.

นิติรัฐ เนื่องจากมีการตรากฎหมายออกมาใช้บังคับกับประชาชนทั้งสิ้น นิติรัฐในความหมายนี้ จะเรียกว่าเป็น “การปกครองโดยใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือของรัฐ” (Rule by Law) มากกว่าจะเป็น การปกครองโดยหลักกฎหมาย (Rule of Law)

2) การปกครองโดยนิติรัฐในเชิงเนื้อหา นิติรัฐเป็นระบบกฎหมายที่มุ่งหมายคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพและประโยชน์ของประชาชนจากการกระทำโดยอำเภอใจของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ เพราะรัฐได้ยอมตนอยู่ภายใต้ระบบกฎหมายและยอมผูกพันการกระทำใด ๆ ของตนกับกฎเกณฑ์ของ กฎหมายที่รัฐได้ตราขึ้นแต่ต้องเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้น ดังนี้

(1) อาศัยวิถีทางประชาธิปไตย คือ การตรากฎหมายโดยความเห็นชอบของ ประชาชนโดยตรงหรือขององค์กรผู้แทนปวงชนในระบอบประชาธิปไตยโดยผู้แทน

(2) เนื้อหาของกฎหมายไม่ฝ่าฝืนหลักกฎหมายทั่วไปอันเป็นหลักความยุติธรรมตาม ธรรมชาติ เช่น หลักสมควรแก่เหตุ หลักความได้สัดส่วนและหลักความเสมอภาค เป็นต้น มี บทบัญญัติที่รับรองคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนตั้งอยู่บนหลักการที่เคารพการ ใช้สิทธิและรักษาเสรีภาพของประชาชน โดยทั่วไปกฎหมายที่บัญญัติรับรองคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของ ประชาชนที่กล่าวมานี้ ได้แก่ กฎหมายสูงสุดของแผ่นดิน คือ รัฐธรรมนูญ จึงสามารถให้หลักประกัน แก่สถานภาพทางกฎหมายของประชาชนได้ดีที่สุด

แนวคิดเรื่องหลักนิติรัฐนี้ผู้เขียนจะอธิบายถึงรัฐที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ปรากฏทั้งนิติ รัฐในเชิงรูปแบบและนิติรัฐในเชิงเนื้อหา และมีใช้แพร่หลายในประเทศภาคพื้นยุโรปหรือประเทศที่ใช้ ระบบซีวิลลอว์ (Civil Law) เช่น ในประเทศเยอรมนี ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอิตาลี เป็นต้น อาจ สรุปสำคัญได้ 5 ประการ⁶⁵ ดังนี้

1) รัฐจะกระทำการใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ก็ต่อเมื่อมีกฎหมาย ให้อำนาจกระทำการ กฎหมายที่ให้อำนาจนั้นจะต้องเป็นระบบกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ของประชาชนปราศจากการกระทำโดยอำเภอใจของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะรัฐได้ยอมตนอยู่ ภายใต้ระบบกฎหมายและยอมผูกพันการกระทำใด ๆ ของตนกับกฎเกณฑ์ของกฎหมายที่รัฐได้ตราขึ้น ไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับเงื่อนไขและข้อจำกัดต่าง ๆ รวมหลักเกณฑ์วิธีการซึ่งฝ่ายปกครองจะกระทำได้ใน การปฏิบัติหน้าที่เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

⁶⁵ สิทธิกร ศักดิ์แสง, การปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรมกับปรัชญากฎหมายที่มี อิทธิพลต่อการจัดทำและการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไทย, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2556), หน้า 10.

2) มีการแบ่งแยกอำนาจการใช้อำนาจขององค์กรออกจากกันตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ (Separation of Powers) ไม่ว่าจะเป็นการใช้อำนาจอธิปไตยทางด้านนิติบัญญัติ ด้านบริหารและด้านตุลาการ โดยไม่ยอมให้มือองค์กรเดียวใช้อำนาจปกครองรัฐ

3) การถ่วงดุลอำนาจซึ่งกัน (Check and Balance) และกันระหว่างอำนาจนิติบัญญัติกับอำนาจบริหาร ตามลักษณะรูปแบบการปกครองของแต่ละประเทศ

4) มีการตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายบริหารหรือฝ่ายปกครองโดยองค์กรตุลาการ รวมไปถึงการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญในการตรากฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติว่าละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนหรือไม่

5) ตุลาการหรือศาลที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบต้องมีความเป็นอิสระในการทำหน้าที่ในการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายและความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ในการนี้ รัฐธรรมนูญต้องย้อนกลับไปดูถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมา รวมถึงจิตวิญญาณของประชาชาติด้วย ในการนำเอาหลักของสำนักกฎหมายทั้งสำนักกฎหมายธรรมชาติและสำนักกฎหมายบ้านเมืองมาปรับใช้ร่วมกัน

รัฐเองก็ต้องมีการตรากฎหมายเข้ามาใช้บังคับกับประชาชน ด้วยเหตุนี้แล้วนั้น การตรากฎหมายของรัฐจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมา สังคมวิทยา เนื่องด้วยว่ารัฐหรือฝ่ายปกครองนั้น ได้ทำการตรากฎหมายขึ้นมาเพื่อขจัดปัญหาความบกพร่องของสังคม เมื่อรัฐวิบัติเห็นข้อจำกัด ปัญหานั้นจะทำให้รัฐมองเห็นถึงข้อเท็จจริงของสังคม

2.3.1.2 การใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครอง

รัฐต้องสร้างความสมดุลระหว่างการที่อนุญาตให้คนไปซื้อเช็กช้อยส์ได้ซึ่งก็จำเป็นต้องมีการเข้าไปควบคุมเช่นว่า อย่าให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงได้โดยง่ายและให้ความสนใจฝึกฝนไปถึงหมกมุ่น ดังนี้ การที่รัฐจะมีการอนุญาตให้จำหน่ายก็เพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของปัจเจกชน แต่ทว่า การที่รัฐเข้าไปสร้างหลักเกณฑ์ควบคุมการจำหน่ายของบรรดาเอกชนนั้นไม่จำเป็นจะเป็นการควบคุมในเรื่องคนซื้อว่าใครซื้อได้ คนขายว่าต้องขายอย่างไร เปิดปิดเวลาใด ฯลฯ เป็นการคุ้มครองประโยชน์มหาชน นี่จึงเป็นการสร้างความสมดุลให้เกื้อหนุนกัน กล่าวโดยสรุปก็คือ การที่รัฐอนุญาตให้คนซื้อเช็กช้อยส์เป็นกฎหมายเอกชน ส่วนการที่รัฐเข้าไปใช้อำนาจในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมการจำหน่ายเช็กช้อยส์นั้น เป็นกฎหมายมหาชน

2.3.1.3 หลักความได้สัดส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับศีลธรรมและจารีตประเพณี

ซึ่งหากมีการตั้งคำถามว่ากฎหมายกับศีลธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ในยุคแรกมีการขบคิดกันว่าธรรมะกับกฎหมายเป็นเรื่องเดียวกันโดยส่วนมาก เช่น ถ้าทำผิดก็จะผิดทั้งศีลธรรมและกฎหมาย ต่อมาจึงมีการคลี่คลายทางความคิดจนสามารถแยกออกว่า สิ่งไหนคือกฎหมาย สิ่งไหน

คือศีลธรรม ศีลธรรมนั้นก็คือระบบความถูกต้องชั่วดีที่รู้อยู่ในจิตใจของคน ค่อย ๆ ปรากฏชัดเป็นจารีตประเพณีโดยการกระทำที่สม่ำเสมอ เมื่อเข้าสู่ยุคนิติบัญญัติความแตกต่างระหว่างกฎหมายกับศีลธรรมก็ยังมีมากขึ้น เริ่มมีกฎหมายที่เกี่ยวกับความถูกต้องและกฎหมายเพื่อความสะดวก เช่น ในกฎหมายเทคนิค ซึ่งเป็นกฎหมายที่ไม่เกี่ยวกับความถูกต้องชั่วดี ดังจะยกตัวอย่างเช่น กฎหมายจราจรจนในที่สุดแล้ว กฎหมายลายลักษณ์อักษรที่มีมากขึ้นส่วนใหญ่ไม่มีศีลธรรมหนุนอยู่เบื้องหลัง

หากวิเคราะห์ความคิดในแง่ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับศีลธรรม เราอาจจำแนกความคิดออกเป็น 3 ทาง⁶⁶ คือ กฎหมายกับศีลธรรมเป็นเรื่องเดียวกัน กฎหมายกับศีลธรรมเป็นคนละเรื่องแยกกันอย่างเด็ดขาด กฎหมายกับศีลธรรมและความยุติธรรมแม้จะเป็นสิ่งที่กล่าวได้ว่าแตกต่างกันแต่ก็มีรากฐานเหมือนกัน

1) กฎหมายกับศีลธรรมเป็นเรื่องเดียวกัน

ความคิดที่ว่ากฎหมายเป็นเรื่องเดียวกับศีลธรรมนี้เป็นความคิดดั้งเดิมของมนุษยชาติ ความคิดนี้ไม่ถูกต้องทั้งหมดนักเพราะแม้จะเกิดจากศีลธรรม แต่ก็ยังมีบางส่วนที่เป็น Convention เพื่อความสะดวก โดยที่ในระยะหลัง ๆ ที่มนุษยชนมีความรู้เกี่ยวกับสังคมมากขึ้น ริเริ่มพัฒนาวิชานิติศาสตร์ขึ้นในกรุงโรม ก็ได้มีนักปราชญ์และนักนิติศาสตร์พยายามพัฒนากฎหมายให้เจริญขึ้น และเชื่อว่าวิชานิติศาสตร์ที่เจริญแล้วจะต้องสามารถแยกความแตกต่างระหว่างกฎหมายกับศีลธรรมได้ในระดับหนึ่ง

2) ความคิดที่ว่ากฎหมายกับศีลธรรมเป็นคนละเรื่องแยกกันอย่างเด็ดขาด

ปรากฏแนวความคิดนี้เด่นชัดในราวศตวรรษที่ 19 สำนักกฎหมายบ้านเมืองได้ให้เหตุผลว่า ศีลธรรมกับกฎหมายแตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ปรัชญา โดยเริ่มต้นจากความคิดที่ถือว่า “รัฐ มีอำนาจอธิปไตยไม่ต้องอยู่ภายใต้อำนาจใด ๆ ทั้งสิ้น” จนในที่สุดได้พัฒนามาเป็นสำนักความคิดใหญ่ ความคิดนี้เรียกว่า “สำนักกฎหมายบ้านเมือง”

การก่อตัวขึ้นของสำนักกฎหมายบ้านเมืองนี้มาพร้อมกับการเกิดรัฐสมัยใหม่ (Modern State) เป็นการปกครองบ้านเล็กเมืองน้อยมีเจ้าเมืองปกครองในเขตหัวเมืองของตนเอง ไม่ได้มีการรวมศูนย์อำนาจ ต่างคนต่างปกครอง การปกครองก็ไม่ต้องทำอะไรมาก เพียงแต่รักษาความสงบไม่ให้ใครมารุกรานย่ำยีและชี้ขาดในการตัดสินคดีความ ประชาชนดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย เมื่อเป็นเช่นนี้กฎหมายที่ใช้ก็ไม่ต้องไปบัญญัติไปสร้างขึ้นมา เพราะเพียงแต่การใช้ขนบธรรมเนียมศีลธรรมก็เพียงพอ กระบวนการบริหารกระบวนการนิติบัญญัติที่ซับซ้อนก็ยังไม่จำเป็นต้องมี ตามความคิดสมัยกลางเชื่อว่า อำนาจจรรายู่ภายใต้ศาสนจักรและกฎหมายธรรมชาติ อำนาจจรรายังคงไม่มีอำนาจอธิปไตย เพราะอยู่ในบังคับของกฎหมายธรรมชาติและบัญชาของพระเจ้า

⁶⁶ ปรีดี เกษมทรัพย์, *เรื่องเดิม*, หน้า 303-307.

รัฐสมัยใหม่เริ่มต้นด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ลักษณะสำคัญของรัฐสมัยใหม่คือมีการปกครองโดยรวมอำนาจเข้าสู่ศูนย์กลาง

3) ความคิดว่ากฎหมายกับศีลธรรมและความยุติธรรมแม้จะเป็นสิ่งที่กล่าวได้ว่าแตกต่างกัน แต่ก็มีรากฐานเหมือนกัน

ศีลธรรม คือ ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์แต่ละคนว่าการกระทำอย่างไรเป็นการกระทำที่ ชอบ การกระทำอย่างไรเป็นการกระทำที่ผิด ศีลธรรมเป็นสิ่งที่เกิดจากมโนสำนึกและมโนธรรมของมนุษย์แต่ละคน

ศีลธรรมมีขึ้นได้เพราะมนุษย์แต่ละคนมีสติปัญญาอย่างหนึ่งที่หยั่งรู้ว่าเมื่อตนกระทำอย่างไรลงไปอีกฝ่ายหนึ่งจะรู้สึกนึกคิดอย่างไรและจะมีการตอบสนองอย่างไร เช่น การไปทำร้ายร่างกายผู้อื่น ผู้ถูกทำร้ายย่อมไม่ยินยอมและผู้ถูกทำร้ายจะต้องหาทางต่อสู้ขัดขวางเพื่อหลีกเลี่ยงจากความเดือดร้อน และเพื่อความปลอดภัยของตนเอง มนุษย์จึงต้องระมัดระวังเช่นนี้อยู่เสมอจะรู้สึกว่ามีสิ่งใดควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ โดยในลักษณะนี้เองจึงเกิดศีลธรรมขึ้น⁶⁷ ศีลธรรมมีอยู่ในสังคมทุกสังคมมาตั้งแต่โบราณกาลและเป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดความประพฤติของบุคคลในสังคมเช่นเดียวกับกฎหมาย แต่มีความแตกต่างประการสำคัญ ดังนี้

1) ศีลธรรมมีวัตถุประสงค์มุ่งความสมบูรณ์ของจิตใจ เน้นที่มโนสำนึกเป็นหลัก ส่วนกฎหมายนั้นมุ่งที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคมซึ่งเป็นเรื่องภายนอกจิตใจ เช่น การคิดร้ายต่อบิดามารดาในใจ แม้กฎหมายไม่เอาผิด แต่ในทางศีลธรรมถือว่าผิดแล้ว

2) ศีลธรรมควบคุมสำนึกหรือความคิดของมนุษย์ ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดและลึกกว่าสิ่งที่กฎหมายควบคุม เพราะกฎหมายมุ่งแต่จะควบคุมความประพฤติของมนุษย์ เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1564 กำหนดให้บิดามารดาจำต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์ บิดามารดาจำต้องเลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วแต่เฉพาะผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยงตนเองมิได้ แสดงให้เห็นว่าโดยทั่วไปกฎหมายกำหนดหน้าที่บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรจนกว่าบุตรจะบรรลุนิติภาวะ (อายุ 20 ปี หรือเมื่อสมรส) ถ้าบุตรบรรลุนิติภาวะแล้ว บิดามารดาก็สิ้นสุดหน้าที่เลี้ยงดูตามกฎหมาย แต่ในทางศีลธรรมแล้ว บิดามารดายังคงต้องเลี้ยงดูบุตรจนกว่าบุตรจะไม่ประสงค์

3) สภาพบังคับของการฝ่าฝืนศีลธรรมนั้นอยู่ที่ความสำนึกของแต่ละคน การฝ่าฝืนศีลธรรมมีผลต่อความสำนึก และบุคคลรอบข้างอาจไม่ยอมคบค้าสมาคมกับผู้ที่ฝ่าฝืนนั้น ในขณะที่กฎหมายนั้นหากมีผู้ฝ่าฝืนจะต้องถูกสภาพบังคับทางกฎหมายโดยรัฐเป็นผู้บังคับ

⁶⁷ ปรีดี เกษมทรัพย์, อ้างถึงใน มานิตย์ จุมปา, ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกฎหมาย, พิมพ์ครั้งที่ 11, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555), หน้า 13.

แม้ศีลธรรมจะมีความแตกต่างจากกฎหมาย แต่ก็มีความสัมพันธ์กันในหลายเรื่อง เช่น

1) กฎหมายยอมรับเอาศีลธรรมมาเป็นกฎหมาย ศีลธรรมไม่ใช่ความรู้สึกของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่เป็นความรู้สึกของกลุ่มคน และหากกลุ่มคนนี้มีวิชาชีพเดียวกัน ศีลธรรมของวิชาชีพเดียวกันก็จะกลายเป็นสิ่งที่เรียกว่า “จริยธรรม” และเมื่อเป็นจริยธรรมทางวิชาชีพ กฎหมายอาจเข้ามารับรองจริยธรรมทางวิชาชีพนั้นให้ใช้บังคับได้ในฐานะเป็นจริยธรรมในวิชาชีพ

2) กฎหมายคำนึงถึงศีลธรรม มีกฎหมายหลายบทมาตราที่กำหนดว่าการกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นการกระทำที่กฎหมายไม่ยอมรับ เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 บัญญัติว่า “การใดมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดย กฎหมายเป็นการพันวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้นเป็น โฆษะ” อนึ่ง ศีลธรรมที่กฎหมายคำนึงถึงนั้นต้องเป็นศีลธรรมของประชาชน ไม่ใช่ศีลธรรมของใครคนใดคนหนึ่ง และต้องเป็นศีลธรรมอันดีด้วย หากแม้จะอ้างว่าเป็นศีลธรรมของคนส่วนใหญ่แต่เป็นศีลธรรมไม่ดี กฎหมายไม่ยอมรับ เช่น สังคมไทยการที่ผู้ไปติดต่อบุคลากรให้สิ่งตอบแทนเพื่อให้ข้าราชการทำงานให้เป็นเรื่องธรรมดา เป็นศีลธรรมที่ทำได้ แต่เป็นศีลธรรมไม่ดี ก่อให้เกิดการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง กฎหมายไม่ยอมรับ

3) กฎหมายกับศีลธรรมขัดแย้งกัน กฎหมายอาจกำหนดข้อห้ามที่ทำให้มนุษย์ต้องทำผิดศีลธรรม เช่น มีศีลธรรมว่าบุคคลต้องรู้จักบุญคุณคน และหาทางตอบแทนเมื่อมีโอกาส ตัวอย่างเช่นบุคคลถูกเรียกให้เป็นพยานในศาลเพื่อเบิกความในคดีอาญาซึ่งตัวจำเลยเคยเป็นผู้มีบุญคุณต่อพยานมาก่อน ตามศีลธรรมแล้วต้องเบิกความเข้าข้างจำเลย แต่กฎหมายกลับเอาโทษอาญาหากพยานเบิกความเท็จ

หลักกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครอง

หลักกฎหมายปกครองที่มาใช้ในการควบคุมดุลพินิจของฝ่ายปกครองให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย อันได้แก่ หลักความชอบด้วยกฎหมาย หลักความสมเหตุสมผล หลักความได้สัดส่วน หลักความเสมอภาค หลักสุจริต

1) หลักความชอบด้วยกฎหมาย

หลักความชอบด้วยกฎหมายเป็นหลักการที่เรียกร้องให้องค์กรของรัฐต้องผูกพันตนต่อกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐ โดยบริบทของกฎหมายปกรองนั้น เป็นหลักการย่อยที่เรียกว่า “หลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำฝ่ายปกครอง” ซึ่งเป็นหลักการสำคัญว่าฝ่ายปกครองจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ต่อเมื่อมีกฎหมายให้

อำนาจไว้อย่างชัดเจน และจะต้องใช้อำนาจกระทำการดังกล่าวเพียงที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย⁶⁸ และต้องใช้อำนาจกระทำการทางปกครองโดยประกอบไปด้วยหลักการย่อย 2 ประการ ดังนี้

(1) หลักการกระทำทางปกครองต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย หลักการนี้กำหนดให้ฝ่ายปกครองต้องผูกพันต่อกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่จริงในบ้านเมือง ฝ่ายปกครองจึงต้องใช้อำนาจกระทำการไม่ให้ขัดต่อกฎหมายในลำดับชั้นต่าง ๆ

(2) หลักไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจ หลักการนี้กำหนดว่าฝ่ายปกครองจะกระทำการใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายให้อำนาจไว้

2) หลักความสมเหตุสมผล

หลักความสมเหตุสมผลหรือหลักความชอบด้วยเหตุด้วยผล เป็นหลักการที่เรียกร้องให้ฝ่ายปกครองใช้อำนาจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีเหตุผลอันสมควร หลักการนี้จึงห้ามไม่ให้ฝ่ายปกครองกระทำการใด ๆ ที่วิญญูชนไม่พึงกระทำกัน ดังนี้แล้ว ฝ่ายปกครองการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองจะต้องมีเหตุผลรองรับทุกครั้ง มิฉะนั้น จะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

3) หลักความได้สัดส่วน

หลักความได้สัดส่วน หรือที่เรียกกันอีกอย่างว่า “หลักพอสมควรแก่เหตุ”⁶⁹ เป็นหลักกฎหมายทั่วไปในระดับรัฐธรรมนูญที่ห้ามมิให้ฝ่ายปกครองกระทำการอันมีผลเป็นการสร้างภาระให้เกิดแก่ปัจเจกชนเกินสมควร โดยเรียกร้องให้ฝ่ายปกครองต้องกระทำการนั้นพอเหมาะพอประมาณกับข้อเท็จจริงเฉพาะกรณี ทั้งนี้ หลักความได้สัดส่วนมีหลักการย่อยอยู่ 3 ประการ⁷⁰ คือ

(1) หลักความเหมาะสม (หรือหลักความสัมฤทธิ์ผล) เป็นหลักการที่เรียกร้องให้ฝ่ายปกครองกระทำการโดยใช้มาตรการที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายได้ เพราะฉะนั้น มาตรการใดที่เห็นประจักษ์ชัดว่าไม่อาจที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของกฎหมายได้อย่างแน่แท้ย่อมถือได้ว่าเป็นมาตรการที่ไม่เหมาะสมและขัดกับหลักความได้สัดส่วน

(2) หลักความจำเป็น เป็นหลักที่เรียกร้องให้ฝ่ายปกครองจะต้องกระทำการโดยใช้มาตรการที่กระทบกระเทือนกับสิทธิและเสรีภาพของปัจเจกชนน้อยที่สุด กล่าวคือ ในกรณีที่มีมาตรการที่เหมาะสมตามหลักการแรก หลายมาตรการ ฝ่ายปกครองนั้นจะต้องเป็นผู้เลือกใช้มาตรการที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพต่อสิทธิและเสรีภาพของปัจเจกชนน้อยที่สุด

⁶⁸ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, **หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครอง**, (กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอนคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), 2538.

⁶⁹ วรเจตน์ ภาคีรัตน์, **หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครองและการกระทำทางปกครอง**, (กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2549), หน้า 29.

⁷⁰ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, **เรื่องเดิม**, หน้า 38.

ดังนั้น หลักความจำเป็นหมายความว่า ในบรรดามาตรการหลาย ๆ มาตรการซึ่งล้วนแต่ชอบด้วยหลักความสัมฤทธิ์ผล ซึ่งก็คือ สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ให้อำนาจได้ แต่มาตรการเหล่านี้มีผลกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพ หรือประโยชน์อันชอบธรรมของราษฎรมากน้อยต่างกัน ฝ่ายปกครองจึงต้องเลือกมาตรการที่กระทบน้อยที่สุดตังความคิดที่เป็นเบื้องหลังของหลักการนี้ว่า “ในระหว่างสิ่งเลวร้ายสองสิ่งขึ้นไปที่เป็นต้องเลือก บุคคลควรเลือกสิ่งเลวร้ายน้อยที่สุด”

(3) หลักความได้สัดส่วนในความหมายอย่างแคบ เป็นหลักที่เรียกร้องให้เกิดดุลยภาพขึ้นระหว่างความเสียหายอันจะเกิดขึ้นแก่เอกชนหรือแก่สังคมโดยส่วนรวมกับประโยชน์ที่มหาชนพึงจะได้รับจากมาตรการใดมาตรการหนึ่งที่ฝ่ายปกครองออกมาใช้บังคับ มาตรการที่สามารถดำเนินการให้บรรลุเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับที่ให้อำนาจ และกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพของราษฎรน้อยที่สุด เมื่อนำมาใช้บังคับแล้วย่อมก่อให้เกิดประโยชน์และโทษในขณะเดียวกัน ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้บังคับมาตรการนั้น ได้แก่ การรักษาหรือการก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะที่กฎหมายฉบับที่ให้อำนาจประสงค์จะให้ความคุ้มครองหรือตามที่กฎหมายประสงค์จะให้เกิดขึ้น ส่วนโทษที่เกิดจากการใช้มาตรการนั้น ได้แก่ ผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพด้านต่าง ๆ ของราษฎรหรือประโยชน์สาธารณะด้านอื่น ๆ

หลักความได้สัดส่วนในความหมายอย่างแคบนี้เรียกร้องว่า มาตรการที่ฝ่ายปกครองอาศัยอำนาจตามกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งออกมาใช้บังคับแก่ราษฎร จะต้องก่อให้เกิดประโยชน์มากกว่าเกิดโทษ ถ้าก่อให้เกิดโทษมากกว่าแล้ว มาตรการนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ใช้บังคับไม่ได้ ดังนั้นองค์ประกอบที่สามของหลักความได้สัดส่วนนี้จึงเป็นการบังคับให้ฝ่ายปกครองต้องทำการชั่งน้ำหนักผลดีและผลเสียของมาตรการแต่ละอย่างที่จะนำมาใช้บังคับกับราษฎร มาตรการใดที่ลงมือกระทำลงไปแล้วเห็นได้ชัดว่าจะเกิดประโยชน์แก่มหาชนน้อยมากได้ไม่คุ้มกับค่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่เอกชนหรือเกิดแก่สังคมส่วนรวม ฝ่ายปกครองต้องละเว้นจากการใช้อำนาจกระทำนั้น⁷¹

4) หลักความเสมอภาค

หลักความเสมอภาคเป็นหลักตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เรียกร้องให้ฝ่ายปกครองต้องปฏิบัติต่อบุคคลที่มีสาระสำคัญเหมือนกันและต้องปฏิบัติต่อบุคคลที่มีสาระสำคัญแตกต่างกันให้แตกต่างกันตามลักษณะเฉพาะตัวบุคคล ดังนี้ การที่ฝ่ายปกครองปฏิบัติต่อบุคคลที่มีสาระสำคัญแตกต่างกันให้เหมือนกันก็ดี ย่อมขัดต่อหลักความเสมอภาค ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

⁷¹ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2543), หน้า 91-92.

2550 ได้รับรองหลักความเสมอภาคไว้อย่างชัดเจนในมาตรา 30 และด้วยเหตุนี้เอง การใช้อำนาจของฝ่ายปกครองที่ขัดต่อหลักความเสมอภาคย่อมเป็นการกระทำที่ขัดกับรัฐธรรมนูญไปด้วย

ฝ่ายปกครองต้องเคารพความเสมอภาคแม้แต่ในกรณีที่กฎหมายให้อำนาจฝ่ายปกครองที่จะใช้ดุลพินิจได้⁷² โดยฝ่ายปกครองจะต้องใช้ดุลพินิจให้เหมือนกัน หากสิ่งที่พิจารณามีสาระสำคัญเหมือนกัน และต้องใช้ดุลพินิจต่างกันหากว่าสิ่งที่พิจารณามีสาระสำคัญแตกต่างกัน จะขัดกับหลักความเสมอภาค ด้วยหลักแห่งความเสมอภาคนี้เองที่ทำให้ฝ่ายปกครองต้องผูกพันการใช้ดุลพินิจในครั้งก่อน ๆ ของตน แต่มิได้หมายความว่าฝ่ายปกครองจะไม่มีดุลพินิจ เพียงแต่ฝ่ายปกครองได้สร้างแนวทางในการใช้ดุลพินิจของตนขึ้นเท่านั้น⁷³ การเปลี่ยนแปลงแนวการใช้ดุลพินิจใหม่นั้นย่อมจะต้องมีเหตุผลพิเศษ เนื่องด้วยฝ่ายปกครองต้องผูกพันตามคำวินิจฉัยก่อนๆ ของฝ่ายปกครองเอง ซึ่งคำวินิจฉัยก่อนๆ นั้นจะต้องชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้ง หลักความเสมอภาคก็ได้ถูกนำมาใช้ในการใช้ดุลพินิจโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมด้วย

5) หลักความสุจริต

หลักความสุจริต เป็นกฎหมายทั่วไปที่เรียกร้องให้บรรดาผู้ทรงสิทธิทั้งประชาชนและฝ่ายปกครองต้องใช้สิทธิของตนโดยสุจริตหรือห้ามให้สิทธิของตนโดยมิชอบ หลักสุจริตนี้ปรากฏอยู่ในระบบกฎหมายของไทยมาช้านาน โดยปรากฏในมาตรา 5 ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ หลักสุจริตยังถูกนำมาใช้ในทางปกครองด้วย กล่าวคือ ฝ่ายปกครองต้องใช้อำนาจอย่างสุจริตการบิดเบือนการใช้อำนาจ หรือการใช้อำนาจในลักษณะที่เป็นการกั่นกั้นแก่บุคคลอื่นให้ได้รับความเสียหาย จึงเป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบ

หลักสุจริตมีบทบาทในการควบคุมตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองโดยเป็นเครื่องช่วยให้ฝ่ายปกครองได้ใช้ดุลพินิจตรงตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ซึ่งถ้าหากว่าฝ่ายปกครองใช้ดุลพินิจไม่สุจริต ศาลก็เข้ามาควบคุมได้

หากจะกล่าวถึงการที่รัฐจะต้องมีบทบาทเข้ามาควบคุมหรืออนุญาตให้มีการจำหน่ายเช็กช้อยส์นั้น ในการที่รัฐจะเข้ามาใช้อำนาจ รัฐเองก็ต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณา ว่าการอนุญาตนี้จะก่อคุณหรือโทษ มีผลดีผลเสียหรือไม่ อย่างไร บุคคลใดบ้างที่สามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ ดังนั้น การที่รัฐไปกำหนดกฎเกณฑ์เหล่านี้นี้เอง คือการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครอง การที่รัฐใช้อำนาจเหล่านี้ เนื่องด้วยว่ารัฐมีความเกี่ยวข้องผูกพันตนภายใต้หลักนิติรัฐ รัฐจึงต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์บาง

⁷² ประยูร กาญจนกุล, คำบรรยายกฎหมายปกครอง, พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549), หน้า 65.

⁷³ กมลชัย รัตนสภาวะ, “ความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับดุลพินิจฝ่ายปกครองของประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน”, บทบัณฑิตย, 42, 3 (กันยายน 2529): 59.

ประการในการใช้อำนาจ ซึ่งปรากฏในหลักความได้สัดส่วนที่เป็นหลักประกอบกับการใช้อำนาจของรัฐ

หลักความเหมาะสม เช่น อายุเท่าไรจึงจะสามารถมีสิทธิซื้ออุปกรณ์เหล่านี้ สถานที่ เวลา ในการเปิด - ปิดเช็คส์ชอป ฯลฯ

หลักความจำเป็น ว่ารัฐมีความจำเป็นมากเพียงใดในการที่จะอนุญาตให้มีการจำหน่าย ถ้าหากไม่อนุญาตหรือรัฐไม่เข้ามาใช้อำนาจในการควบคุมสิ่งเหล่านี้แล้วจะเกิดผลอย่างไร จำเป็นแค่ไหนที่รัฐต้องเข้ามาดูแลในเรื่องนี้ หากไม่มีการควบคุมเลยก็อาจจะเป็นการเล็งเห็นปัญหาแล้วเพิกเฉยปล่อยปละละเลยจนบานปลาย

หลักความได้สัดส่วนในความหมายอย่างแคบ ซึ่งการอนุญาตให้จำหน่ายหรือการควบคุมดังกล่าวนี้เกิดดุลยภาพ (ความสมดุล) หรือไม่

การกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มิได้หมายความว่ารัฐต้องการจะสนับสนุนให้มีการใช้เช็ทซ์ทอยส์เพิ่มมากขึ้น หากแต่เป็นการกำหนดกรอบอย่างเป็นทางการเพื่อเป็นแนวให้ยึดถือปฏิบัติโดยทั่วกัน และรัฐเองก็จะสามารถเข้าไปใช้อำนาจได้เต็มที่ สรุปร่าง ๆ คือไม่ได้ต้องการไปสนับสนุนการเพิ่มปริมาณในการใช้ เพียงแต่ต้องการเพิ่มอำนาจของฝ่ายรัฐให้มีความชัดเจน

ส่วนคำถามล่วงหน้าที่อาจเกิดขึ้นมาได้ว่า รัฐจะควบคุมการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์ได้จริงหรือไม่ จะจัดการกับบรรดาผู้ลักลอบจำหน่ายอย่างผิดกฎหมายและไม่ยึดถือตามกติกาที่รัฐเป็นผู้กำหนดหรือเปล่า สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่เหนือจากควบคุมของรัฐแล้ว เพราะวัตถุประสงค์ที่แท้จริงคือเราเพียงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดหลักการและสร้างกฎหมายที่เป็นข้อบังคับเพื่อให้การซื้อและการจำหน่ายเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.3.2 ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนและหลักคำสอน ในศาสนา

โดยที่มนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นสังคมจึงย่อมมีความประสงค์จะให้สังคมที่ตนอาศัยมีความสงบสุข การกระทำใด ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของสังคมจึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจยินยอมให้เกิดขึ้น และกลายเป็นข้อห้ามที่สังคมใช้บังคับแก่เอกชนซึ่งเรียกว่าหลักความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นคำที่มีความหมายอย่างกว้างและเป็นเรื่องยากที่จะให้คำจำกัดความที่ชัดเจนแน่นอนแต่เป็นที่เข้าใจกันว่าความสงบเรียบร้อยของประชาชนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์โดยทั่วไปของประเทศชาติหรือประชาชนโดยส่วนรวม ส่วนศีลธรรมอันดีของประชาชน หมายถึง ธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของสังคมที่ประชาชนถือปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสงบสุขของสังคม อันเป็นประโยชน์ส่วนรวมและถือเป็นส่วนหนึ่งของความสงบเรียบร้อยของประชาชน

หลักความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้นอยู่ในกฎหมายไทยมาเป็นเวลายาวนานโดยศาลไม่ยอมรับบังคับการให้เป็นไปตามสัญญาบางชนิดด้วยเหตุผลต่าง ๆ กัน เช่น เป็นสัญญาที่มีความประสงค์อื่นไม่ต้องด้วยกฎหมาย เป็นสัญญาที่ฝ่าฝืนต่อรัฐประศาสนโยบายเป็นสัญญาที่เป็นอุปสรรคต่อความประสงค์ของกฎหมายเป็นสัญญาผิดทำนองคลองธรรม ขัดต่อทางราชการฝ่ายยุติธรรม

ในส่วนของกฎหมายเอกชนซึ่งแม้จะเป็นกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนต่อเอกชนก็ยังมีบทบัญญัติหลักความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนไว้ เช่น สภาพและความสามารถของบุคคล การทำนิติกรรมต้องเป็นไปตามแบบ ครบครันและอำนาจในครอบครัว สำหรับกฎหมายมหาชนซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดสถานะและความสัมพันธ์ระหว่างรัฐหรือหน่วยงานของรัฐกับเอกชนในฐานะที่เป็นฝ่ายปกครองเอกชนเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะจึงถือว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยตรง เช่น กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครอง กฎหมายภาษีอากร กฎหมายอาญา

อนึ่ง แม้ว่าหลักความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนจะเป็นถ้อยคำที่มีความหมายกว้างและยากที่จะกำหนดคำจำกัดความให้ชัดเจนแต่การที่กฎหมายได้นำหลักดังกล่าวมาบัญญัติไว้ก็ทำให้เกิดความแน่นอนในเหตุผลที่ศาลจะไม่บังคับการให้เกิดผลตามกฎหมาย

2.3.2.1 หลักความสงบเรียบร้อย

ความสงบเรียบร้อยของประชาชน⁷⁴ (Public Order) เป็นศัพท์ทางวิชาการ หมายถึง ภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ร่วมกันในสังคม โดยมีความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน และในการดำเนินชีวิตโดยปกติสุข

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 151 “การใดเป็นการแตกต่างกับบทบัญญัติของกฎหมาย ถ้ามิใช่กฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้น ไม่เป็นโมฆะ”

นั่นคือ นิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนสิ่งนั้นไม่เกิดผลใด ๆ ในทางกฎหมาย

2.3.2.2 ศีลธรรมอันดีของประชาชน

ศีลธรรมอันดีของประชาชน (Public Morals) หมายถึง มาตรฐานทางศีลธรรมและจริยธรรมซึ่งนิยมกันอยู่ในสังคมหนึ่ง ๆ ไม่ว่าจะโดยความนับถือเช่นจารีตประเพณีทั่ว ๆ ไป เรียกว่าเป็น "แรงกดดันจากสังคม" (Social Pressure) หรือโดยการบังคับใช้ผ่านกฎหมายหรือผู้มีอำนาจ

⁷⁴ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมศัพท์กฎหมายไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์, 2543), หน้า 106.

หน้าที่ตามกฎหมาย เรียก "แรงกดดันจากบ้านเมือง" (Legal Pressure) ทั้งนี้ เพื่อเป็นปทัสสถานหรือ แนวที่สมาชิกในสังคมพึงปฏิบัติต่อสังคมนั้น ๆ รัฐที่ปกครองโดยใช้แนวคิด "เทวาธิปไตย" เช่น ไทย มักสั่งสอนประชาชนให้เห็นว่าศีลธรรมอันดีนั้นมีค่าเสมอค่าสอนทางศาสนา และทั้งสองสิ่งก็มีค่าบังคับ เช่นเป็นกฎหมาย

“ศีลธรรมอันดีของประชาชน” มักเข้าใจกันโดยทั่วไปว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเหมาะสมทางเพศมากกว่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโสเภณี ความผิดใจรักใคร่ในเพศเดียวกัน ความเหมาะสมในการแต่งกาย ความโป้เปลือย เรื่องเร้ากามารมณ์ การทอ้งก่อนแต่ง และการปกป้องเด็ก ดังนี้ ถือว่าเป็นเหตุผลหลักสำหรับการควบคุมพฤติกรรมในสังคม

ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว ความไม่เหมาะสมทั้งหลายต้องนับว่าเป็นสิ่งที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนทั้งสิ้น ขึ้นกับว่าสังคมนั้นมองว่าอะไรคือความไม่เหมาะสม อย่งไรก็ดี ในการมองของคนทั้งโลก ความฉ้อฉลทางการเมือง การกล่าววาจาไปปดต่อสาธารณะ และความเสื่อมเสียทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นการเมืองระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ ก็นับว่าเป็นความไม่เหมาะสมเช่นกันทั้งนั้น ความแตกต่างทางการเมืองของสังคมนั้นเป็นต้นว่า บางสังคมก็มองว่าการที่ผู้นำประเทศมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น มีภริยาหลายคน หรือไม่จดทะเบียนสมรส เป็นความไม่เหมาะสม ในขณะที่บางสังคมก็มองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว จุดนี้เรียกว่าเป็นช่องสีเทาระหว่างเรื่องส่วนตัวกับเรื่องส่วนรวม เพราะเรื่องส่วนตัวของบุคคลบางคนก็อยู่ในความสนใจเป็นอันมากของประชาคม

เหตุฉะนี้แล้ว ภายในกรอบแห่งศีลธรรมอันดีของประชาชน อย่างเช่นในเรื่องของการพนัน ขันต่อยอมถูกควบคุมตามปรกติ บ่อนการพนันถูกมองว่าเป็นภัยยิ่งกว่าสลาकिनแบ่งหรือการพนันฟุตบอลทั้งสองอย่างหลังมีอย่างมากมายเคลื่อนกลาด นอกจากนี้ ในบางสังคม การดื่มสุราในที่สาธารณะและการทำแท้งยังเป็นสิ่งที่รับไม่ได้ มีการออกกฎหมายควบคุมพฤติกรรมเช่นว่าด้วยโดยเหตุผลเพื่อพิทักษ์อารงศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งว่ากันตามประวัติศาสตร์แล้ว กฎหมายดังกล่าวที่มีมาในทุกยุคทุกสมัยก็ตั้งอยู่บนเหตุผลเดียวกัน ทั้งนี้ ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งอย่างถูกต้องก็ตาม หลายคนก็ยังมองว่าเป็นความไม่เหมาะสมและเป็นบาป

ศาสนาพุทธ

ในส่วนของหลักฆราวาสธรรมนั้น ฆราวาสธรรม⁷⁵ หมายถึง การปฏิบัติตนเป็นฆราวาสที่ดี ซึ่งเป็น ธรรมสำหรับผู้ครองเรือน มี 4 ประการ คือ

⁷⁵ ฟอ์ท วัลตัน บีช, บทความธรรมะ วัดมงคลรัตนาราม, คำนวันที่ 20 เมษายน 2558 จาก <https://www.mongkoltemple.com/page02/articles034.html>

1) สัจจะ ความจริงใจ ความจริงจัง ตลอดจนความซื่อตรง ต่อกันและกัน สรุปรวมคือ "ความรับผิดชอบ" เป็นหลักสำคัญที่จะให้เกิดความไว้วางใจและไม่ตรีจิตสนิทต่อกันขาดสัจจะเมื่อใด ย่อมเป็นเหตุให้เกิดความหวาดระแวงแคลงใจกันเป็นจุดเริ่มต้นแห่งความร้าวฉาน ซึ่งยากนักที่จะประสานให้คืนดีได้ดังเดิม ซึ่งถ้ามีความรับผิดชอบในตนเอง หรือ แม้แต่รับผิดชอบต่อผู้อื่น ก็จะส่งผลให้เกิดความผาสุกได้ คนมีสัจจะจึงมักจะแสดงความรับผิดชอบต่อออกมา 4 ด้านคือ

(1) ด้านหน้าที่และการงาน ทำงานชิ้นนั้นให้สำเร็จไม่ว่าจะเกิดอุปสรรคใด ๆ ก็ตาม หรือ แม้แต่สภาพแวดล้อมจะไม่เอื้ออำนวยก็ตาม

(2) ด้านคำพูด พูดอย่างไร ทำอย่างนั้น และ ทำอย่างไร ก็พูดอย่างนั้น

(3) ด้านการคบคน จริงใจไม่มีเหลี่ยมมีคู่ว่ากันตรง ๆ ซื่อ ๆ จริงใจ ไม่ลำเอียง ไม่มีอคติ 4 ประการ ได้แก่ ไม่ลำเอียงเพราะรัก ไม่ลำเอียงเพราะชัง ไม่ลำเอียงเพราะโง่ ไม่ลำเอียงเพราะกลัว

(4) ด้านศีลธรรม ความดี ยึดหลักคุณธรรม ไม่ผิดศีล ผิดธรรม ผิดประเพณี และ ผิดกฎหมายบ้านเมือง

2) ทมะ คือ การรู้จักข่มจิตข่มใจตนเอง มีความกระตือรือร้นในการเคี่ยวเข็ญฝึกตนเอง บังคับควบคุมอารมณ์ ข่มใจระงับความรู้สึกต่อเหตุบกพร่องของกันและกัน อย่างไม่มีข้อแม้เงื่อนไข เพื่อให้ตนเองมีทั้งความรู้ ความสามารถ และ ความดีเพิ่มพูนมากขึ้นทุกวัน ๆ รู้จักฝึกฝนปรับปรุงตน แก้ไขข้อบกพร่อง ปรับนิสัยและอัธยาศัยให้กลมกลืนประสานเข้าหากันได้ ไม่เป็นคนถือด้านเอาแต่ใจ และอารมณ์ของตน คนที่ขาดธรรมข้อนี้ ย่อมปล่อยให้ข้อแตกต่างปลีกย่อยทางอุปนิสัยและการอบรม กลายเป็นเหตุแตกแยกสามัคคีใหญ่โต และถ้าไม่สามารถปรับตนเข้าหากันได้ ก็เป็นอันต้องทำลายชีวิตคู่ครองแยกทางขาดจากกัน การจะมีทมะในทางเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และ ความดีในเรื่องใด ๆ นั้น มีการปฏิบัติอยู่ 4 ขั้นตอน คือ

(1) ต้องหาครูดีให้เจอ การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถนั้น ก็ต้องหาคนที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านนั้น ๆ หรือ อย่างน้อยก็ต้องมีหนังสือของผู้เชี่ยวชาญทางด้านนั้นเพื่อที่จะศึกษา

(2) ต้องฟังคำครู ต้องตั้งใจฟัง ถามแล้วถามอีกจนกระทั่งจับประเด็น หรือ ความรู้ตกผลึก เพื่อจะได้นำไปใช้ได้อย่างลุ่มลึก

(3) ต้องตรงตามคำครู นำเอาคำสอนเหล่านั้น มาทบทวนตรึกตรอง ถึงความลุ่มลึกของคำสอน การใช้งาน ผลดี ผลเสีย หรือแม้แต่ข้อควรระวังต่าง ๆ เพื่อที่จะได้สามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้อย่างถูกต้อง

(4) ต้องทำตามครู เมื่อมีความรู้ก็ต้องปฏิบัติให้เกิดผล ด้วยความมีสติรอบคอบ ระมัดระวัง ไม่ประมาทพลั้งเผลอจนอาจนำไปสู่ความเสียหาย ล้มเหลว ในบั้นปลายได้ "การฝึกใด ๆ ถ้าไม่สามารถเปลี่ยนนิสัย ไม่เชื่อว่าเป็นการฝึกตน"

3) ชั้นดี ความอดทน อดกลั้น ต่อความหนักและความร้ายแรงทั้งหลาย ชีวิตของผู้อยู่ร่วมกัน นอกจากมีข้อแตกต่างขัดแย้งทางอุปนิสัย การอบรม และความต้องการบางอย่าง ซึ่งจะต้องหาทาง ปรับปรุงเข้าหากันแล้วบางรายอาจจะมีเหตุล่อวงเกินรุนแรง แสดงออกจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งอาจจะ เป็นถ้อยคำหรือกิริยาอาการ จะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตาม เมื่อเกิดเหตุเช่นนี้ อีกฝ่ายหนึ่งจะต้องรู้จักอด กลั้นระงับใจ ไม่ก่อเหตุให้เรื่องลุกลามกว้างขยายต่อไปความร้ายจึงจะระงับลงไป นอกจากนี้ ยัง จะต้องมีความอดทนต่อความลำบากตรากตรำ และเรื่องหนักใจต่าง ๆ ในการประกอบกิจการงานอาชีพ เป็นต้น โดยเฉพาะเมื่อเกิดภัยพิบัติ ความตกต่ำคับขัน ไม่ตีโพยตีพาย แต่มีสติอดกลั้นคิดอุบายใช้ ปัญญาหาทางแก้ไขเหตุการณ์ให้ลุล่วงไปด้วยดี ชีวิตของคู่ครองที่ขาดความอดทน ย่อมไม่อาจ ประคับประคองพากันให้รอดพ้นเหตุร้ายต่าง ๆ อันเป็นประดุมรสุมแห่งชีวิตไปได้ ความอดทน พื้นฐานใน 4 เรื่องต่อไปนี้ เป็นสิ่งที่ต้องเจอในชีวิตของเราโดยทั่วไป คือ

(1) ต้องอดทนต่อธรรมชาติที่ไม่เอื้ออำนวย ทนทั้ง แดด ลม ฝน สิ่งแวดล้อมที่ไม่ เอื้ออำนวย เป็นต้น

(2) ต้องอดทนต่อทุกข์เวทนา คือการทนต่อสภาพสังขารของตน เช่น การเจ็บป่วย ก็ไม่ โวยวายคร่ำครวญจนเกินเหตุ เป็นต้น

(3) ต้องอดทนต่อการกระทบกระทั่ง คือการอดทนกับคนอื่น รวมถึง อดทนกับตนเองใน เรื่องที่ไม่ได้ตั้งใจตนเอง การกระทบกระทั่งจิตใจตนเองด้วย

(4) ต้องอดทนต่อกิเลส คือการอดทนต่อนิสัยไม่ดีของเราเอง ไม่ให้ระบดไปติดคนอื่น และ ต้องอดทนต่อการยั่วเย้าของอบายมุข ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมภายนอกที่พยายามกระตุ้นกิเลสในใจ ตนเอง อดทนต่อ อบายมุข 6 คือ การตีเมสุรา การเที่ยวกลางคืน การเที่ยวในสถานบันเทิงเรีงรมย์ การเล่นพนัน การคบคนชั่วเป็นมิตร และ การเกรียจคร้านต่อหน้าที่การงาน

4) จาคะ ความเสียสละ ความเผื่อแผ่ แบ่งปันตลอดถึงความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อต่อกัน นี้ถึง ส่วนรวมของครอบครัวเป็นใหญ่ ชีวิตบุคคลที่จะมีความสุข จะต้องรู้จักความเป็นผู้ให้ด้วย มิใช่คอย จ้องแต่จะเป็นผู้รับเอาฝ่ายเดียว การให้ในที่นี้ มิใช่หมายถึงแต่เพียงการเผื่อแผ่แบ่งปันสิ่งของอันเป็น เรื่องที่มองเห็นและเข้าใจได้ง่าย ๆ เท่านั้น แต่ยังหมายถึงการให้น้ำใจแก่กัน การแสดงน้ำใจเอื้อเฟื้อต่อ กัน ตลอดจนการเสียสละความพอใจและความสุขส่วนตนได้ เช่น ในคราวที่คู่ครองประสบความทุกข์ ความเจ็บไข้ หรือมีธุระกิจใหญ่ เป็นต้น ก็เสียสละความสุขความพอใจของตน ขวนขวายช่วยเหลือ เอาใจใส่ดูแล เป็นที่พึ่งอาศัย เป็นกำลังส่งเสริม หรือช่วยให้กำลังใจได้โดยประการใดประการหนึ่ง ตามความเหมาะสมรวมความว่า เป็นผู้จิตใจกว้างขวาง เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ ไม่คับแคบเห็นแก่ ตัว ชีวิตครอบครัวที่ขาดจาคะ ก็คล้ายการลงทุนที่ปราศจากผลกำไรมาเพิ่มเติม ส่วนที่มีมาแต่เดิมก็ คงที่หรือค่อยร่อยหรือพร่องไป หรือเหมือนต้นไม้ที่ไม่ได้รับการบำรุง ก็มีแต่อับเฉา ร่วงโรย ไม่มี ความสดชื่นงอกงาม

ความเสียสละ มี 3 ประเภท ได้แก่ การสละสิ่งของ การสละความสะดวกสบาย การสละอารมณ์ที่บูดเน่า ไม่เอามาเก็บฝังใจและเป็นพื้นฐานไปสู่การทำสมาธิ

ซึ่งความเสียสละก็ต้องตั้งมั่นอยู่ในพื้นฐานของเหตุและผล ต้องรู้ถึงความแตกต่างของ "ความอยากได้อะไร" กับ "ความจำเป็นของครอบครัว" ว่า สิ่งใดควรที่จะทำก่อนหลังเป็นพื้นฐาน เพื่อจำกัดกำจัดความเห็นแก่ตัวของตนเอง และป้องกันความรู้สึกว่าถูกเอารัดเอาเปรียบของอีกฝ่าย

ธรรม 4 ประการ คือ สัจจะ ทมะ ขันติ และจาคะดังกล่าวมานี้ มิใช่ประสงค์เป็นข้อปฏิบัติจำกัดเฉพาะในระหว่างคูครองเพียง 2 คนเท่านั้น แต่มุ่งหมายให้ใช้ทั่วไปในชีวิตการครองเรือนทั้งหมด โดยยึดถือเป็นคุณธรรมพื้นฐานของจิตใจ ในการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีงามกับคนทั้งหลายที่อยู่ร่วมหรือติดต่อเกี่ยวข้องกันให้เหมาะสมตามฐานะนั้น ๆ เพื่อประโยชน์สุขทั้งแก่ชีวิตของตนเอง และแก่ชีวิตของคนอื่น ๆ ในสังคม

เบญจศีลหรือศีล 5⁷⁶

ศีล คือ ความปกติ และการรักษาศีลก็คือ ความตั้งใจรักษาปกติของตน อันเป็นหลักปฏิบัติที่ไม่ทำให้เดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น และเป็นหลักแห่งความประพฤติที่จะทำให้เกิดความสะอาดทางกาย และวาจา ศีลมีหลายประเภท เช่น ศีล 5, ศีล 8, ศีล 10 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ปฏิบัติ แต่ศีลที่ควรกระทำเพื่อให้เกิดความปกติในสังคมก็คือ ศีล 5 เพราะสะดวกและง่ายที่จะปฏิบัติ มีดังนี้ คือ

- 1) พึงละเว้นจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต
- 2) พึงละเว้นจากการลักขโมย ฉ้อฉล
- 3) พึงละเว้นจากการประพฤตินิโคตในกาม
- 4) พึงละเว้นจากการพูดเท็จ
- 5) พึงละเว้นจากการดื่มเครื่องดองของเมา

ศีลทั้ง 5 ข้อนี้ เป็นหลักจำเป็นในสังคมมนุษย์ที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปกติ ทั้งในตนเองและสังคม เพราะช่วยควบคุมความประพฤตินิโคตให้พลาดถลาลในความชั่วอย่างใดอย่างหนึ่ง จึงจัดอยู่ในระดับศีลธรรมอันเป็นมูลฐานที่จะนำไปสู่ความสงบของจิตใจ ถ้าหากความสะอาดทางกายและวาจาไม่มีแล้ว เราก็ไม่สามารถทำจิตใจให้สงบได้สรุปได้ว่า ทางสายกลางข้อ 3-4-5 เป็นการปฏิบัติทางศีลเพื่อให้เกิดความปกติทางกายและวาจาเท่านั้น

เบญจศีล

⁷⁶ คม เกิดทรัพย์, การรักษาศีล, คำนวนที่ 20 เมษายน 2558 จาก <http://www.sil5.net/>

ในการอยู่ร่วมกันในสังคมนั้น จำเป็นที่แต่ละคน ซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมจะต้องทำตนให้เป็นคนเต็มคน ที่เรียกว่าเป็นมนุษย์ หรือเป็นคนร้อยเปอร์เซ็นต์ เพื่อให้การอยู่ร่วมกันดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความสงบสุข เกิดศานติสุข ไม่มีเวรภัยต่อกันและกันหลักธรรมที่จะทำคนให้เป็นให้เต็มคน อันยังผลให้การอยู่ร่วมกันมีความสุขมีความสุขนั้นก็คือ เบญจศีลเบญจธรรม อันได้แก่

1) ปาณาติปาตา เวรมณี เจตนาเป็นเครื่องงดเว้นจากการฆ่า การเบียดเบียน การทำร้ายร่างกายคนและสัตว์ แล้วมีจิตใจประกอบด้วยเมตตากรุณา มีความปรารถนาดี และสงสารเห็นอกเห็นใจผู้อื่นสัตว์อื่น

2) อทินนาทานา เวรมณี เจตนาเป็นเครื่องงดเว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้ด้วยอาการแห่งขโมยหรือโจร อันได้แก่ ลัก ฉก ชิง วิ่งราว ชูกรรโชก ชูเขี้ยว ปล้น จี้ ตู ฉ้อโกง หลอก ลวง ปลอม ทรยศ บียดบัง สับเปลี่ยน ลักลอบ ยักยอก และรับสินบน แล้วเป็นผู้มีความขยันประกอบสัมมาชีพ บริจาคทาน และเคารพในกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของผู้อื่น

3) กามเมสุ มิจฉาจารา เวรมณี เจตนาเป็นเครื่องงดเว้นจากการประพฤติดีกในกาม บุคคลต้องห้ามสำหรับฝ่ายชาย คือ ภรรยาคนอื่น , ผู้หญิงที่ยังอยู่ในความอุปการะของผู้อื่น (ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นอยู่) และ ผู้หญิงที่จาริตต้องห้าม (แม่ ย่า ยาย พี่สาว น้องสาว ลูกสาว ซี่ หญิงผู้เยาว์) บุคคลที่ต้องห้ามสำหรับฝ่ายหญิง คือ สามีคนอื่น และชายจาริตต้องห้าม (พ่อ ปู่ ตา พี่ชาย น้องชาย ลูกชาย พระภิกษุ สามเณร ชายผู้เยาว์)

ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงไม่ใช่เฉพาะ ห้ามแต่ร่วมสังวาสเท่านั้น แม้แต่การเคล้าคลึง การพูดเกี้ยวพาราสี หรือการแสดงอาการ ปฏิพัทธ์แม้แต่ด้วยสายตาดูเนตรสบเนตร เป็นต้น ก็ชื่อว่า การละเมิดศีลข้อนี้แล้ว เมื่อไม่ล่วงละเมิดศีลข้อนี้แล้วเป็นผู้สำรวมในกามยินดีแต่ในภรรยาของตนเท่านั้น (สทวารสันโดษ) จงรักภักดีแต่ในสามีของตน (ปติวัตร) ถ้ายังไม่ได้แต่งงานก็ต้องมีกามสังวร ตั้งตนอยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม มีวัฒนธรรมอันดีชนิดที่ว่า “เข้าตามตรอกออกตามประตู”

4) มุสาวาทา เวรมณี เจตนาเป็นเครื่องงดเว้นจากการพูดเท็จ อันได้แก่คำปด ทวนสาบาน ทำเล่ห์กระเท่ห์ มารยา ทำกิเลส เสริมความสำรวม คำพูดเสียดแทง สับปลับ ผิดสัญญา เสียสัตย์ และคินคำ แล้ว เป็นผู้รักสัจจะ จะพูดแต่คำสัตย์จริง ด้วยความจริงใจและปรารถนาดี มุ่งหวังดีต่อผู้ฟัง

5) สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวรมณี เจตนาเป็นเครื่องงดเว้นจากการดื่มน้ำเมาอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท อันได้แก่ น้ำสุรา เมรัย เครื่องดื่มมีนเมาอื่น ๆ และการเสพยาเสพติดอื่น ๆ เช่น ผิ่น เฮอร์อีน กัญชา ยาบ้า หรือแม้แต่บุหรี่ แล้วเป็นผู้ประกอบด้วยสติสัมปชัญญะในการประกอบกิจการทั้งปวง และเป็นผู้ไม่ประมาทในชีวิตในการทำงาน ในวัย ในเพศ

ในเรื่องของการใช้เซ็กซ์ทอยส์นี้ตามความเห็นของผู้ศึกษาจึงเห็นว่าหากตีความตามถ้อยคำดังกล่าวแล้วก็หาได้ขัดโดยตรงกับหลักของศีล 5 ในพุทธศาสนาไม่ ข้อที่วางงดเว้นจากการประพฤติด

ผิดในกามที่อาจเทียบเคียงได้นี้ คือการประพุดิผิดในสามภรรยาของผู้อื่น ในลูกของผู้อื่น ในหญิงหรือชายที่จาริตห้ามไว้ เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ชาย น้องชาย พี่สาว น้องสาว ลูกสาว ลูกชาย แม่ชี พระภิกษุ สามเณร หญิงผู้เยาว์ ชายผู้เยาว์ ดังนี้แล้ว การนำเชือกช่อก้อยสมาใช้กับตนเองหรือนำไปใช้กับบุคคลอื่นที่เป็นคู่ของตนจึงไม่ถือเป็นการผิดศีลธรรม โอวาทปาติโมกข์⁷⁷

พระโอวาท หรือ โอวาทปาติโมกข์ นี้ถือเป็นที่นับถือว่าเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา ตามที่ท่านพระธรรมสังคหาคารยได้รวบรวมไว้ว่าดังนี้

“ สพฺพปาปสฺส อภฺรณฺนิ การไม่ทำบาปทั้งปวง
กุสลสฺสุปฺสมปทา การทำความดีให้ถึงพร้อม
สจิตฺต ปรีโยทปน การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว”

อธิบายตามหลักการทั้ง 3 ได้แก่

- 1) การไม่ทำบาปทั้งปวง ไม่ว่าจะด้วยกาย วาจาและใจ
- 2) การทำความดีให้ถึงพร้อม ได้แก่ การทำความดีทุกอย่าง
- 3) การทำจิตใจให้ผ่องใส ด้วยการละบาปทั้งปวง ถือศีลและบำเพ็ญกุศลให้ถึงพร้อมด้วยการปฏิบัติสมณะและวิปัสสนา จนถึงขั้นบรรลุอรหัตผล อันเป็นความผ่องใสที่แท้จริง

ซึ่งโดยสรุปใจความก็คือ “การละเว้นความชั่ว ทำความดี และทำจิตใจให้บริสุทธิ์” และหากเมื่อมาเปรียบเทียบหลักการทั้ง 3 ของโอวาทปาติโมกข์กับเรื่องของการอนุญาตให้จำหน่ายเชือกช่อก้อยแล้วนั้น ตามทัศนะของผู้ศึกษาเองก็เห็นว่ามิได้ขัดกับหลักหัวใจพระพุทธศาสนาแต่อย่างใด เพราะมองว่าการอนุญาตสิ่งเหล่านี้ให้มีจำหน่ายและควบคุมโดยกฎหมายเพื่อความเป็นระเบียบของสังคมนี้มิใช่เรื่องของการทำความชั่ว การอนุญาตดังกล่าวจึงไม่ขัดกับหลักศาสนาและสามารถที่จะกระทำได้

2.3.2.2 ศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลามกล่าวถึงกฎศกาวการณ์ไว้ว่า⁷⁸ พระอัลเลาะห์เจ้าทรงลิขิตหรือเป็นผู้ทรงกำหนดกฎศกาวการณ์ ซึ่งก็คือกฎความเป็นไปแห่งโลกและมวลมนุษยชาติไว้ใน 2 ลักษณะ ดังนี้

⁷⁷ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก, **45 พรรษาของพระพุทธเจ้า**, (กรุงเทพมหานคร: วัดบวรนิเวศวิหาร, 2551), หน้า 10.

⁷⁸ สำนักข่าวมุสลิมไทยโพสต์, **หลักคำสอนของศาสนาอิสลาม หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาอิสลาม**, ค้นวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก <https://islamhouse.muslimthai.com/main/index.php?page=sub&category=7&id=18170>

1) สภาวะการณ์ที่คงที่ ได้แก่ กฎแห่งธรรมชาติ เช่น ดินฟ้าอากาศ ระบบการโคจรของดวงดาว และชาติพันธุ์ของมนุษย์ทั้งปวง

2) สภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ คือ สภาวะการณ์ที่ขึ้นอยู่กับเหตุและผลที่มนุษย์แต่ละคนจะใช้สติปัญญาของตนเลือกปฏิบัติ เช่น พระเจ้าสร้างมนุษย์ให้มีสภาพของความเป็นคนเหมือน ๆ กัน พร้อมทั้งทรงประทานแนวปฏิบัติเพื่อความดีงามให้ทุกคน ส่วนผู้ใดมีสถานภาพอย่างไรนั้นในกาลต่อมานั้นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลเป็นผู้ทำเอง ก่อเอง และเลือกทางเดินของตัวเอง

หลักปฏิบัติหรือหน้าที่ในศาสนา (อิบาดะห์)

ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประเภท “เอกเทวนิยม” (Monotheism) คือ นับถือพระเจ้าองค์เดียวว่าสูงสุดคือ พระอัลลอฮ์ มีคุณลักษณะที่สมบูรณ์ที่สุด สร้างทุกสิ่งทุกอย่างได้และสามารถทำลายทุกสิ่งทุกอย่างได้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัตินั้น มุสลิมทุกคนจะต้องถือเป็นหน้าที่และเป็นกิจวัตรอันจะขาดมิได้ ซึ่งการปฏิบัตินั้นแบ่งได้เป็น 5 ประการ ดังนี้

1) การปฏิญาณตน การปฏิญาณตนเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามนั้นให้ปฏิญาณในความเชื่อมีต่อพระอัลลอฮ์เจ้าและต่อองค์ศาสดา โดยกล่าวออกเป็นวาจาจากความเชื่อมั่นของตนเอง และพร้อมที่จะปฏิบัติตามคำสอน

2) การละหมาดหรือสวด (นมาซ หรือ นมัสการ) การละหมาดหรือการนมัสการพระเจ้าคือการแสดงความเคารพต่อพระเจ้า เป็นการปฏิบัติเพื่อแสดงความภักดีต่อพระเจ้า เป็นการปฏิบัติเพื่อแสดงความภักดีต่อพระเจ้า การสำรวมจิตระลึกถึงพระเจ้า การละหมาดเป็นการขัดเกลาจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์อยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างพลังให้เข้มแข็ง การสำรวมจิตหรือการทำสมาธิเพื่อมิให้จิตใจออกแวกไปในเรื่องต่าง ๆ เป็นภาวะที่จิตใจได้เข้าไปสัมผัสกับความเป็นเอกภาพกับพระเจ้า ทำให้จิตสงบ ตั้งมั่น อุดหนุน ผู้ที่มีความทุกข์และประสบปัญหาชีวิตในด้านต่าง ๆ การละหมาดเป็นเครื่องช่วยที่ดีที่สุด ทั้งยังฝึกตนเองให้ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ให้อยู่ในระเบียบวินัยรักษาความสะอาด และยังเป็นการบริหารร่างกายอย่างดียิ่ง หากเป็นการละหมาดรวมยังเป็นการแสดงออกถึงความสามัคคีพร้อมเพรียง ความเสมอภาค และภราดรภาพอีกด้วยการทำละหมาด เป็นกิจที่ต้องทำเป็นประจำในหลายวาระ

3) การถือศีลอด

การถือศีลอด คือ งดเว้นจากการกระทำต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ตั้งแต่แสงอรุณขึ้นจนถึงตะวันตกในเดือนรอมะฎอน (เดือนที่ 9 ของ ฮิจเราะห์ศักราช) เป็นเวลา 1 เดือน คือ งดการกินและการดื่ม งดการมีเพศสัมพันธ์ งดการใช้วัตถุภายนอกเข้าไปในอวัยวะภายใน งดการแสดงอารมณ์ร้ายและความผิดต่าง ๆ พร้อมทั้งกระทำในสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ ทำนมัสการพระเจ้าให้มากกว่าวันธรรมดาถ้าเป็นการถือศีลรอมะฎอนให้ทำละหมาดตะรอวีห์จำนวน 20 ร็อกอะฮ์ , อ่านคัมภีร์อัลกุรอานให้มาก

, สรรวมอารมณ์และจิตใจให้ดี , ทำทานแก่ผู้ยากไร้และบริจาคเพื่อการกุศล , กล่าว "ซิกิริ" อันเป็นบทรำลึกถึงพระเจ้า และให้นั่งสงบสติสงบจิต "อิติทิกาฟ" ในมัสยิด

การถือศีลอดมีเป้าหมายเพื่อเป็นการฝึกฝนให้ตัวเองมีจิตผูกพัน และยำเกรงต่อพระเจ้าเพื่อการดำเนินชีวิตในทุกด้านตามคำบัญชาของพระองค์ อันเป็นผลดีทำให้เกิดปกติสุขทั้งส่วนตัวและส่วนสังคม

นอกจากนั้นประโยชน์ของการถือศีลอดยังอำนวยในด้านสุขภาพอนามัยอีกด้วย เพราะการถือศีลอดเป็นการอดอาหารในช่วงเวลาที่ถูกกำหนดไว้อย่างตายตัวนั้น จะทำให้ร่างกายได้ละลายส่วนเกินของไขมันที่สะสมเอาไว้ อันเป็นบ่อเกิดของโรคร้ายหลายประการด้วยกันดังที่ทราบ ๆ กันอยู่แล้ว

การถือศีลอดเป็นการเพิ่มพูนภูมิคุ้มกันด้านทานแก่ร่างกาย ทำให้ร่างกายเคยชินกับความหิวด้วย และการรับประทานอาหารตรงตามเวลา เพราะใน 24 ชั่วโมง ผู้ถือศีลอดจะรับประทานอาหารสองมือ คือ มือตอนดึกก่อนฟ้ารุ่งสางและมือค่ำ เมื่ออาทิตย์ลับขอบฟ้า

การถือศีลอดทำให้เกิดการประหยัดทั้งอาหารของโลก และสิ่งฟุ่มเฟือยสิ่งต่าง ๆ อีกมากมาย สมมุติทั้งโลกมีมุสลิมทั้งหมดในหนึ่งเดือนที่ถือศีลอด เมื่อนำมาจ่ายค่าอาหารที่ลดลงจะเป็นจำนวนมหาศาล เท่ากับเดือนถือศีลอดนั้น มุสลิมช่วยทำให้โลกประหยัดโดยตรง

4) การบริจาคศาสนาทานชะกาต

การบริจาคศาสนาทาน ศาสนาอิสลามเรียกว่า "ชะกาต" (Sakat) มาจากคำเดิมในภาษาอาหรับว่า "ชะกาฮฺ" แปลว่า การทำให้บริสุทธิ์ ความเจริญงอกงาม

ชะกาต ในศาสนาอิสลาม หมายถึง การบริจาคซึ่งศาสนาบังคับให้ผู้มีทรัพย์สินมากเกินจำนวนที่กำหนดไว้ (ในศาสนา) จ่ายแก่ผู้ควรได้รับ (ตามอัตราที่ศาสนากำหนด)

5) หลักการประกอบพิธีฮัจญ์

การประกอบพิธีฮัจญ์ คือ การเดินทางไปประกอบศาสนกิจ ณ เมืองเมกกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย คำว่า ฮัจญ์ หมายถึง "การเดินทางไปยังจุดมุ่งหมายเฉพาะอันหนึ่งในแง่กฎหมายของอิสลาม คำนี้มีความหมายว่า ออกเดินทางไปกับกะบะห์หรือบัยตุลลอฮ์ และประกอบพิธีฮัจญ์"

ในชีวิตหนึ่ง มุสลิมจะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ มหานครเมกกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบียอย่างน้อย 1 ครั้ง เป็นข้อบังคับสำหรับทุกคนที่มีความสามารถพอจะเดินทางไปได้ และไม่ทำให้ครอบครัวเดือดร้อนระหว่างเดินทาง

บทบัญญัติพิธีฮัจญ์นี้กำหนดให้มุสลิมจากทั่วทุกมุมโลกได้เดินทางไปร่วมชุมนุมเพื่อแสดงพลังศรัทธา พลังเศรษฐกิจ พลังสังคม และได้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อสังคมมุสลิม เช่น การแลกเปลี่ยนทางวิชาการ ทางเศรษฐกิจ ทางความคิด ทางข่าวสาร เป็นต้น

ในศาสนาอิสลามมีหนึ่งในข้อห้ามของสตรีคือ ห้ามภรรยาปฏิเสธการร่วมหลับนอนกับสามี เมื่อเขาร้องขอ บทนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งสตรีส่วนมากต้องเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว จนกระทั่งทำให้พวกนางต้องได้รับการสาปแช่งจากมะลาอิกะฮ์ ด้วยสาเหตุที่สามีมีความโกรธกับนาง

รายงานจาก อิบูซุรเราะฮ์ ท่านนบีซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมกล่าวว่า “เมื่อสามีได้เรียกร้องให้ภรรยาของเขาไปยังที่หลับนอน แล้วนางให้การปฏิเสธโดยคำคืนนั้นสามีมีความโกรธต่อนาง ดังนั้น บรรดามะลาอิกะฮ์จะทำการสาปแช่งนางจนกระทั่งถึงยามเช้า” รายงานโดย บุคคอรีย์และมุสลิม

หะดิษนี้ ชี้แนะแก่เราว่าภรณยานั้นต้องมีสิทธิพึงปฏิบัติต่อผู้เป็นสามี และส่วนหนึ่งจากบรรดาสิทธิต่าง ๆ ก็คือ สิทธิในการแสวงหาความสุขจากนาง และถือเป็นสิ่งต้องห้ามแก่ภรรยาที่ให้การปฏิเสธสิทธิดังกล่าวที่มีต่อสามี ถ้าหากไม่เช่นนั้น นางก็จะได้รับการสาปแช่งจากมวลมะลาอิกะฮ์ ด้วยสาเหตุดังกล่าว และการสาปแช่งนั้น หมายถึง บรรดามะลาอิกะฮ์ได้วอนขอดุอาอ์ให้นางห่างไกลจากความเมตตาของอัลเลาะห์ตะอาลา ดังนั้น นางเป็นรูสี้อย่างไรเล่า ที่บรรดามะลาอิกะฮ์ได้ทำการขอดุอาอ์ให้นางห่างไกลจากความเมตตาของอัลเลาะห์ และต่อไปจะเป็นเช่นไรในขณะที่นางได้อยู่เบื้องหน้าอัลเลาะห์ตะอาลา (หมายถึง รอรับการสอบสวน) และการปฏิบัติต่าง ๆ ของนางนั้นได้ถูกนำเสนอ ซึ่งส่วนหนึ่งในนั้น มีการประพฤดิที่ชั่วจนเป็นเหตุให้นางต้องได้รับการลงโทษด้วยสาเหตุของบาปนั้น แต่หากว่า ภรรยาอยู่ในสภาวะที่ป่วย มีประจำเดือน และถือศีลอดในเดือนรอมะฎอน ก็อนุญาตให้นางปฏิเสธในสิ่งดังกล่าวได้

2.3.2.3 ศาสนาคริสต์

พระเจ้า คือ พระยะโฮวาห์ ศาสดา คือ พระเยซู ศาสนาคริสต์ถือว่าพัฒนามาจากศาสนายิว หรือศาสนายิว ชาวคริสต์มีความเชื่อว่าพระเยซู คือ เมสสิอาห์ ที่พระเจ้าประทานมาเพื่อไถ่บาปให้กับมนุษย์ คริสต์ศาสนามีนิกายที่สำคัญ 3 นิกาย⁷⁹ คือ นิกายโรมันคาทอลิก นิกายออร์ทอดอกซ์ นิกายโปรเตสแตนต์

ศาสนาคริสต์ คือ ศาสนาที่มีความเชื่อหลักๆ เหมือนกัน คือเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า ในพระเยซูคริสต์เจ้า และพระคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม ในแต่ละนิกายอาจมีความแตกต่างออกไปบ้าง ด้านความเชื่อ ด้านศาสนพิธี ด้านการปฏิบัติ การปกครอง

1) นิกายโรมันคาทอลิก (Catholic)

เรียกสั้น ๆ ว่า “คาทอลิก” เนื่องมาจากใช้ภาษาละตินเป็นหลัก มีพระสันตะปาปา เบเนดิกต์ ที่ 16 เป็นประมุขสูงสุด เป็นองค์ที่ 265 และมีพระคาร์ดินัล พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ปกครอง

⁷⁹ วรยุทธ กิจบำรุง, **เกร็ดความรู้ศาสนาคริสต์ในประเทศไทย**, ค้นวันที่ 15 มกราคม 2558 จาก <https://www.cmdiocese.org/th/infor/knowledge/23-23>

และเผยแผ่ศาสนา และมีศูนย์กลางที่กรุงโรม มีคณะนักบวชทั้งชายและหญิง ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อทำตาม วัตถุประสงค์ของแต่ละคณะ เช่น คณะคามิลเลียน ดูแลคนป่วย, คณะซาเลเซียน ช่วยเด็กยากจน เด็ก กำพร้า, คณะเซนต์คาเบรียล สนใจเรื่องการศึกษา ฯลฯ

2) นิกายออร์ทอดอกซ์ (Orthodox)

ส่วนใหญ่จะยึดพิธีกรรมแบบดั้งเดิม ใช้ภาษากรีก ส่วนใหญ่อยู่ในรัสเซีย กรีก มีผู้นำสูงสุดของแต่ละประเทศ เรียกว่า พระอัยกา (Patriarch) เช่น พระอัยกาแห่งรัสเซีย พระอัยกาแห่งคอนสแตนติโนเปิล เป็นต้น ไม่มีผู้นำสูงสุดระดับสากล ในประเทศไทยยังไม่มีอย่างเป็นทางการ

3) นิกายโปรเตสแตนต์ (Protestant)

ประกอบด้วยนิกายย่อยๆ อีกเป็นจำนวนมาก และมีความแตกต่างกันหลัก ๆ คือ ด้านการปกครอง แต่ละนิกายมีอิสระต่อกัน ส่วนใหญ่เป็นฆราวาสทำหน้าที่ประกาศศาสนาในประเทศไทย มีข้อสังเกตเล็ก ๆ น้อย ๆ มีคำเรียกคาทอลิกว่า “คริสตัง” และเรียกโปรเตสแตนต์ว่า “คริสเตียน” (Christian) คาทอลิกเรียกสถานที่ประกอบพิธีกรรมว่า “วัด หรือ โบสถ์” ส่วนทางโปรเตสแตนต์เรียกว่า “คริสตจักร” คาทอลิกจะมีบาทหลวง ซิสเตอร์ (ภคินี) บราเดอร์ (ภราดา) ส่วนทางโปรเตสแตนต์จะมีศิษยาภิบาล หรือศาสนา-จารย์ เป็นผู้นำคริสตจักร ในวัดคาทอลิกจะมีรูปพระเยซู รูปแม่พระ รูปนักบุญต่าง ๆ ส่วนวัดโปรเตสแตนต์จะมีไม้กางเขนเป็นสัญลักษณ์ และส่วนใหญ่ไม่มีพระรูปพระเยซูเจ้าถูกตรึงอยู่บนไม้กางเขนนั่น เพราะเชื่อว่า พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพ และเสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว

หลักตรีเอกานุภาพ (ตรีเอกภาพ) หมายถึง หลักคำสอนที่ให้ศรัทธาในพระเจ้าเพียงองค์เดียว แต่มี 3 สภาวะ ซึ่งประกอบด้วย พระบิดา หมายถึง พระเจ้าผู้สร้างโลกและมนุษย์ พระบุตร หมายถึง ผู้เกิดมาเพื่อช่วยไถ่บาปให้แก่มนุษย์ และพระจิต หมายถึง พระวิญญาณอันบริสุทธิ์ เพื่อมอบความรักและดลบันดาลให้มนุษย์ประพฤติดี นำมนุษย์ไปสู่พระเจ้า

หลักแห่งความรักของศาสนาคริสต์ได้แบ่งความรักออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) รักในองค์พระเจ้า ปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า พระเจ้าไม่ต้องการเครื่องเซ่นสรวงด้วยเลือดเนื้อ แต่ต้องการความรักจากมวลมนุษย์มากกว่า ความรักที่มอบให้พระเจ้าคือ รักในเพื่อนมนุษย์ รู้จักความเมตตากรุณา เสียสละ

2) รักในเพื่อนมนุษย์ มิใช่รักที่มีกิเลสตัณหาเกี่ยวข้อง แต่เป็นความรักด้วยความบริสุทธิ์ใจ

หลักในการดำเนินชีวิตของศาสนาคริสต์มี 4 เรื่อง คือ ความรัก ความเสียสละ การให้อภัย การบำเพ็ญประโยชน์ต่อบุคคลอื่น

1) ความรัก ซึ่งเป็นคำสอนที่สำคัญที่สุดของคริสต์ศาสนา ศาสนาคริสต์เปรียบเสมือนศาสนาแห่งความรักของพระเจ้าที่มีต่อมวลมนุษย์

2) ความเสียสละ พระเยซูทรงสอนสาวกและผู้เลื่อมใสในพระองค์ให้รู้จักการเสียสละ การเสียสละอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ คือ ยอมสละชีวิตของพระองค์ด้วยการถูกตรึงไม้กางเขนจนสิ้นพระชนม์

3) การให้อภัย

4) การบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น

หลักคำสอนสำคัญของศาสนาคริสต์

ศาสนาคริสต์มีหลักคำสอนที่สำคัญ ได้แก่ บัญญัติ 10 ประการ⁸⁰

1) จงนมัสการพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว

2) อย่าออกพระนามพระเจ้าโดยไม่มีเหตุผล

3) จงถือวันพระเจ้าเป็นวันศักดิ์สิทธิ์

4) จงนับถือบิดามารดา

5) อย่าฆ่าคน

6) อย่าผิดประเวณี

7) อย่าลักทรัพย์

8) อย่านินทาว่าร้ายผู้อื่น

9) อย่าคิดมิชอบ

10) อย่ามีความโลภในสิ่งของผู้อื่น

อีกทั้งศาสนาคริสต์สอนให้ทุกคนมีความรักในพระเจ้า ปฏิบัติตามคำสอนของพระเจ้าและมีความรักในเพื่อนมนุษย์ คำสอนเรื่องความรักในคริสต์ศาสนา หมายถึง ความรักด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข เสียสละให้แกกันเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น และยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นได้ดี ความรักระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า เปรียบเหมือนความรักระหว่างบิดากับบุตร ความรักระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ พระเยซูสอนให้รักเพื่อนบ้าน รักมนุษย์ทั้งโลก เหมือนรักตนเอง สอนให้รักศัตรู คือ รู้จักการให้อภัยและเสียสละ

การมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงออกของความเป็นบุคคลทั้งครบทุกมิติ (Integral Dimension) กล่าวคือการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับร่างกายโดยผ่านทางอวัยวะเพศ (Sexual Organ) เท่านั้น แต่เป็นการแสดงออก (Expression) ของบุคคลในมิติด้านจิตใจ (Psychological Dimension) และมิติด้านจิตวิญญาณ (Spiritual Dimension) เสมอ เพราะศาสนาคริสต์มีความเข้าใจบุคคล (Person) ว่าเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์แก่กันและกัน (Mutual Relationship)

⁸⁰ เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ, **สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ป.4**, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, ม.ป.ป.), หน้า 10.

และร่างกาย (Body) และ จิตวิญญาณ (Soul) ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ในความหมายที่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับร่างกายมีผลกระทบต่อจิตวิญญาณของตนเสมอ

1) เพศสัมพันธ์สามารถเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องในคู่แต่งงาน (Marriage) ระหว่างชายและหญิงเท่านั้น เพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นก่อนการแต่งงานเป็นสิ่งที่ผิดเพราะเป็นการมีชู้สาว (Fornication) และ เพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ที่แต่งงานที่ไม่ใช่สามีหรือภรรยาเป็นการผิดประเวณี (Adultery)

2) เพศสัมพันธ์มีเป้าประสงค์ 2 ประการคือ ประการที่หนึ่ง เพื่อการให้การกำเนิดบุตร (Procreative) และประการที่สอง เพื่อความดีของคู่สามีภรรยา (Unitive) ดังนั้นการมีเพศสัมพันธ์เพื่อเป้าประสงค์อื่น ๆ นอกเหนือจากนี้เป็นสิ่งที่ผิด เช่น ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์โดยแสวงหาความสุขทางเพศฝ่ายเดียว โดยไม่ต้องการมีบุตร โดยใช้การคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ (Artificial) เป็นสิ่งที่ผิดต่อศาสนา บัญญัติของคริสต์ศาสนาในประเด็นอำนาจรัฐก็มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์นั้น ปัจจุบัน ศาสนาคริสต์ยังไม่มีแนวคิดเกี่ยวกับเช็ทซ์ทอยส์อย่างเป็นทางการ (ไม่สามารถอ้างพบเช็ทซ์ทอยส์ได้ในเอกสารของศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก) อาจจะเป็นเพราะเช็ทซ์ทอยส์เป็นประเด็นเฉพาะที่ผิดชัดเจน จนไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงในคำสอนอย่างเป็นทางการ แต่เราสามารถอธิบายโดยการประยุกต์หลักคำสอนเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของบุคคล นำมาประยุกต์อธิบายได้ว่าเช็ทซ์ทอยส์ไม่ถูกต้องอย่างไร⁸¹

ศาสนามีอิทธิพลในการกำหนดบทบาทและสถานภาพของบุคคลในสังคม เช่นเดียวกับกฎหมายและประเพณี

ในสังคมไทยไม่มีการจำกัดเสรีภาพในการเลือกนับถือหรือเผยแพร่ศาสนาใด ๆ แต่สังคมไทยเรียกได้ว่าเป็นสังคมพุทธศาสนา เพราะประชากรส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 95 เป็นพุทธศาสนิกชน ชาวพุทธเป็นผู้มีอิสระในการที่จะนำหลักพระพุทธศาสนาไปปรับใช้กับชีวิตของตน ใครใคร่สนใจในหลักพระธรรมให้ลึกซึ้งแค่ไหนเพียงใดก็ย่อมเป็นสิทธิของผู้คน แต่ส่วนใหญ่แล้ว พุทธศาสนิกชนจะรู้จักและสนใจในเรื่องบางเรื่องเหมือน ๆ กัน คือ ศีล 5 เรื่องราวของพุทธประวัติ การทำบุญประเพณีต่าง ๆ เกี่ยวกับศาสนา และรู้ว่าประพฤติตนเช่นไรจึงจะได้ขึ้นสวรรค์หรือตถาคต การไปทำบุญเป็นเรื่องที่น่ายินดี น่าสนุกสนาน เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นการได้พบปะผู้คน เป็นการเชื่อมหรือเพิ่มสัมพันธ์ไมตรีระหว่างคนในหมู่บ้าน ตำบล หรือชุมชนเดียวกันอีกด้วย⁸²

⁸¹ บาทหลวงเชิดชัย เลิศจิตรเลขา, เจ้าคณะแขวง สำนักอธิการเจ้าคณะนักบวชคามิลเลียน, 25 พฤศจิกายน 2558, การสัมภาษณ์.

⁸² รัชนิกร เศรษฐโช, **โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมไทย**, (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2532), หน้า 57.

ปัจจุบันวิถีชีวิตประจำวันของคนไทย ต่างก็ได้รับอิทธิพลต่างชาติอยู่ตลอดเวลา วัฒนธรรมต่างชาติทั้งในด้านวัตถุที่เห็นได้ชัด ได้แก่ เครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวกในครอบครัวและการแต่งกาย ส่วนใหญ่เรารับมาจากของฝั่งยุโรป อเมริกาและญี่ปุ่น สำหรับวัฒนธรรมด้านแนวคิดที่มีผลต่อแนวความคิดของคนไทยนั้น มีอิทธิพลทำให้คนไทยเปลี่ยนแปลงไป

การรับวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ไทยเปลี่ยนไปในทิศทางที่ก้าวหน้าทัดเทียมกับชาติอื่น ๆ แต่บางครั้ง หากเป็นสิ่งที่รับเอามาโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม ดึงมานั้น ก็อาจนำความเสียหายให้กับสังคมไทยได้ ดังนี้แล้ว จึงจำเป็นต้องเลือกรับมาแต่เฉพาะวัฒนธรรมที่ดีและเหมาะสมจากสังคมอื่นมา เพื่อมาเสริมสร้างวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยให้ดียิ่งขึ้น ส่วนใดหรือสิ่งใดที่ดึงมาอยู่แล้ว ก็ต้องช่วยกันส่งเสริมและรักษาไว้เป็นสมบัติ⁸³ และอัตลักษณ์ของคนในชาติต่อไป

⁸³ รัชนิกร เศรษฐ์, *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 122.

บทที่ 3

มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยล์

3.1 มาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยล์

3.1.1 ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

คำปรารภของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

โดยที่การยอมรับนับถือเกียรติศักดิ์ประจำตัว และสิทธิเท่าเทียมกันและโอนมิได้ของบรรดาสมาชิกทั้งหลายแห่งครอบครัวมนุษยเป็นหลักรวมเหตุแห่งอิสรภาพ และความยุติธรรม และสันติภาพในโลก

โดยไม่นำพาและเหยียดหยามต่อมนุษยชน ยังผลให้มีการกระทำอย่างป่าเถื่อน ซึ่งเป็นการละเมิดมโนธรรมของมนุษยชาติอย่างร้ายแรง และได้มีการประกาศว่า ปฏิญญาสูงสุดของสามัญชนได้แก่ความต้องการให้มนุษยมีชีวิตอยู่ในโลกด้วยอิสรภาพ ในการพูดและความเชื่อถือและอิสรภาพพ้นจากความหวาดกลัวและความต้องการ

โดยที่เป็นความจำเป็นอย่างเต็มที่สิทธิมนุษยชนควรได้รับความคุ้มครองโดยหลักบังคับของกฎหมาย ถ้าไม่ประสงค์จะให้คนตกอยู่ในบังคับให้หันเข้าหาขบถขัดขืนต่อพระราชและการกดขี่เป็นวิถีทางสุดท้าย

โดยที่เป็นความจำเป็นอย่างเต็มที่ที่จะส่งเสริมวิวัฒนาการแห่ง สัมพันธ์ไมตรีระหว่างนานาชาติ

โดยที่ประชาชนแห่งสหประชาชาติได้ยืนยันไว้ในกฎบัตรถึงความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชนอันเป็นหลักมูล ในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษยและสิทธิในความเท่าเทียมกันของบรรดาชายและหญิง และได้ตกลงใจที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานแห่งชีวิตที่ดีขึ้นด้วยในอิสรภาพ อันกว้างขวางยิ่งขึ้น

โดยที่รัฐสมาชิกต่างปฏิญาณจะให้บรรลุถึงซึ่งการส่งเสริมการเคารพและปฏิบัติตามทั่วสากลต่อสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพหลักมูล โดยร่วมมือกับสหประชาชาติ

โดยที่ความเข้าใจร่วมกันในสิทธิ และอิสรภาพเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพื่อให้ปฏิญญาสำเร็จผลเต็มบริบูรณ์

ฉะนั้น บัดนี้ สมัชชาจึงประกาศว่า

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนี้ เป็นมาตรฐานร่วมกันแห่งความสำเร็จสำหรับบรรดา ประชากรและชาติทั้งหลาย เพื่อจุดหมายปลายทางที่ว่า เอกชนทุกคนและองค์การสังคมทุก องค์การ โดยการรำลึกถึงปฏิญญานี้เป็นเบื้องต้น จะบากบั่นพยายามด้วยการสอนและศึกษา ในอันที่ ส่งเสริมการเคารพสิทธิและอิสรภาพเหล่านี้ และด้วยมาตรการอันก้าวหน้าทั้งในและระหว่างประเทศ ในอันที่จะส่งเสริมการเคารพสิทธิและอิสรภาพเหล่านี้ และด้วยมาตรการอันก้าวหน้าทั้งในและ ระหว่างประเทศ ในอันที่จะให้มีการยอมรับนับถือ และการปฏิบัติตามโดยสากลและอย่างเป็นผล จริงจัง ทั้งในบรรดาประชาชนของรัฐสมาชิกด้วยตนเอง และในบรรดาประชาชนของดินแดนที่อยู่ใต้อำนาจของรัฐนั้น ๆ

ข้อ 1 มนุษย์ทั้งหลายเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิ ต่างมีเหตุผลและมโน ธรรม และควรปฏิบัติต่อกันด้วยเจตนารมณ์แห่งการดรภาพ

ข้อ 2 (1) ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพบรรดาที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้ โดยปราศจากความ แตกต่างไม่ว่าชนิดใด ๆ ดังเช่น เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา การคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น เผ่าพันธุ์แห่งชาติ หรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่น ๆ

(2) อนึ่งจะไม่มี ความแตกต่างใด ๆ ตามมูลฐานแห่งสถานะทางการเมือง ทางการศึกษา หรือ ทางการระหว่างประเทศของประเทศหรือดินแดนของบุคคลสังกัด ไม่ว่าดินแดนนี้เป็นเอกราช อยู่ใน ความพิทักษ์ไม่ได้ปกครองตนเอง หรืออยู่ภายใต้การจำกัดอธิปไตยใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อ 3 คนทุกคนมีสิทธิในการดำรงชีวิตเสรีภาพ และความมั่นคงแห่งตัวตน

ข้อ 29 (1) ทุกคนมีหน้าที่ต่อประชาคม ด้วยการพัฒนาต่อบุคลิกภาพของตนโดยอิสรภาพเต็มที่ จะ กระทำได้ก็แค่ประชาคมเท่านั้น

(2) ในการใช้สิทธิและอิสรภาพแห่งตน ทุกคนตกอยู่ในบังคับของข้อจำกัด เพียงเท่าที่ได้ กำหนดลงโดยกฎหมายเท่านั้น เพื่อประโยชน์ที่ได้มาซึ่งการนับถือ และเคารพสิทธิและอิสรภาพของ ผู้อื่นตามสมควรและที่จะเผชิญกับความเรียกร้องต้องการอันเที่ยงธรรมของศีลธรรม ความสงบ เรียบร้อยของประชาชน และสวัสดิการทั่วไปในสังคมประชาธิปไตย

(3) สิทธิและอิสรภาพเหล่านี้ จะใช้ขัดต่อวัตถุประสงค์และหลักการของสหประชาชาติไม่ได้ ว่าในกรณีใด ๆ

ข้อ 30 ไม่มีบทใด ในปฏิญญานี้ที่จะอนุমানว่าให้สิทธิใด ๆ แก่รัฐ หมู่คน หรือบุคคล ในอันที่จะ ดำเนินกิจกรรมใด ๆ หรือปฏิบัติการณ์ใด ๆ อันมุ่งต่อการทำลายสิทธิและอิสรภาพ ดังกำหนดไว้ ณ ที่นี้

สิทธิมนุษยชนเป็นคุณลักษณะประจำตัวของมนุษย์ทุกคน เป็นสิทธิและเสรีภาพตาม ธรรมชาติที่เป็นของมนุษย์ ในฐานะที่เกิดมาเป็นมนุษย์ ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพเหล่านี้อยู่แล้ว ตั้งแต่ ก่อนที่จะมีรัฐเกิดขึ้น ดังนี้แล้ว จึงไม่มีมนุษย์ผู้ใดสามารถละสิทธิและเสรีภาพเหล่านี้ได้โดยชอบ และ

ไม่มี “ผู้ปกครองรัฐ” (Sovereign) คนใด หรือคณะใดมีอำนาจทำลายสิทธิและเสรีภาพเหล่านี้ได้เช่นกัน

สิทธิพลเมืองในรัฐธรรมนูญและแนวนโยบายแห่งรัฐ (ฝรั่งเศส)

ในพัฒนาการของรัฐธรรมนูญฝรั่งเศสนั้น ความตระหนักในสิทธิเสรีภาพของตนเองของพลเมืองฝรั่งเศสมีสูง เห็นได้จากรัฐธรรมนูญของฝรั่งเศสทั้ง 5 ยุค โดยมีการขับเคลื่อนจากประชาชนเป็นหลักโดยมาจากการเมืองและการปกครอง ทำให้รากเหง้าที่มาของการรับรองสิทธิพลเมืองในประกาศสิทธิมนุษยชนและพลเมือง มีความสำคัญและเป็นที่มาของการรับรองสิทธิในรัฐธรรมนูญ ต่อๆมา ส่งผลถึงสิทธิในรัฐธรรมนูญว่ามีที่มาจากประชาชนมีความหนักแน่น ส่งผลต่อการรับรองสิทธิและการปฏิบัติตามสภาพความเป็นจริงในสังคมต่อมา ซึ่งมีการคุ้มครองสิทธิพลเมือง นับตั้งแต่ยุคปฏิวัติ ค.ศ. 1789-1799 ที่กระตุ้นและผลักดันให้ประชาชนเห็นความเหลื่อมล้ำและความอยุติธรรม เมื่อมีปัญหาด้านเศรษฐกิจและประชาชนเข้ายึดการปกครองพร้อมประกาศสิทธิมนุษยชนและพลเมือง มี 17 มาตราซึ่งเห็นชัดเจนว่าเป็นการกำหนดบังคับให้รัฐต้องรับรองสิทธิของพลเมือง และเป็นแบบอย่างของรัฐธรรมนูญทั่วโลกในเวลาต่อมา และการกำหนดให้นำหลักการไปบัญญัติในรัฐธรรมนูญในอนาคตด้วย ในยุคนี้มีรัฐธรรมนูญ 3 ฉบับ⁸⁴ มีหลักสิทธิมนุษยชนตามคำประกาศสิทธิมนุษยชนและพลเมืองปรากฏในอารัมภบทถึง 17 มาตรา โดยกล่าวถึงหลักการสำคัญในกฎหมายมหาชน และสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของพลเมืองอันรวมถึงสิทธิในชีวิตและร่างกายที่จะมิให้ผู้ใดมาล่วงละเมิดด้วย

แม้ว่าฝรั่งเศสมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรกวันที่ 3 กันยายน ค.ศ. 1791 เป็นประเทศแรกในภาคพื้นยุโรปที่นำระบบประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรเป็นประเทศแรก รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้นำหลักการปฏิญญาว่าด้วยสิทธิประชาชนและพลเมืองมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย จึงเป็นการรับรองสิทธิในชีวิตร่างกายด้วย และนับจากนั้น จนถึงรัฐธรรมนูญปัจจุบันก็คงหลักการเช่นนั้นปรากฏในหลักการของรัฐธรรมนูญตลอดมา โดยเฉพาะหลักการเสรีภาพ เสมอภาค ภารดรภาพ อันเป็นหลักการที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน⁸⁵

แม้ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาความผันผวนความขัดแย้งมีเฉพาะรูปแบบการเมืองการปกครอง แต่ในแง่สิทธิเสรีภาพของประชาชนยังคงเช่นเดิม และมากขึ้นนับจากสาธารณรัฐที่ 1 ถึงสาธารณรัฐที่ 5 ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิประชาชนและพลเมือง ค.ศ. 1789 มีความสำคัญเป็นรากเหง้าของสิทธิใน

⁸⁴ เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์, ระบบการเมือง การปกครองฝรั่งเศส (นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า, 2543), หน้า 18 - 24.

⁸⁵ วิษณุ เครืองาม, กฎหมายรัฐธรรมนูญ (กรุงเทพมหานคร: นิติบรรณการ, 2530), หน้า 150.

รัฐธรรมนูญตลอดมาและถือเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญด้วย และเป็นที่มาของหลักการก่อตั้งรัฐสมัยใหม่ขึ้น

ต่อมาได้รับรองสิทธิมนุษยชนและพลเมืองในลักษณะที่เป็นประชาธิปไตยแบบสุคตประมาณ โดยคำประกาศสิทธิมนุษยชนและพลเมืองได้ถูกคัดลอกมาทั้งหมดในส่วนต้นของร่างรัฐธรรมนูญแล้วขยายเพิ่มเติมให้เป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น รับรองหลักการที่สำคัญ คือ ความเสมอภาค เสรีภาพ สิทธิความมั่นคงในชีวิต สิทธิในทรัพย์สินโดยให้ความเสมอภาคอยู่หน้าเสรีภาพ และรับรองว่าทุกคนเสมอภาคกันโดยธรรมชาติและโดยกฎหมาย

ในยุคสาธารณรัฐที่ 5 ปี ค.ศ. 1958 ถึงปัจจุบัน ในการตรารัฐธรรมนูญใหม่มีการขอความเห็นชอบคณะกรรมการที่ปรึกษารัฐธรรมนูญด้วย โดยผ่านการลงประชามติ ประกาศใช้วันที่ 4 ตุลาคม 1958 ถึงปัจจุบัน กำหนดให้อำนาจอธิปไตยของชาติเป็นของประชาชนให้เท่าเทียมกัน ในอารัมภบทได้รับรองสิทธิและเสรีภาพของทั้งปัจเจกชนและกลุ่มบุคคลไว้⁸⁶ ซึ่งเรื่องดังกล่าวได้รับการประกาศและรับรองในคำประกาศสิทธิมนุษยชนและพลเมือง 1789 และรัฐธรรมนูญปี 1946 , 1958 มาก่อน โดยได้รับรองไว้ในมาตรา 2 มาตรา 4 มาตรา 66 ในรัฐธรรมนูญปัจจุบัน จึงเห็นได้ว่า สิทธิในชีวิตร่างกายนั้น ฝรั่งเศสให้ความสำคัญนับแต่ในปฏิญญาหรือคำประกาศสิทธิมนุษยชนและพลเมือง อันถือเป็นส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญ ทำให้สิทธิในชีวิตร่างกายได้รับการรับรองในรัฐธรรมนูญอันเป็นบทกฎหมายสูงสุดตลอดมา

ในส่วนแนวนโยบายแห่งรัฐ จิตวิญญานในอุดมการณ์ประชาธิปไตยโดยเฉพาะสิทธิเสรีภาพเห็นได้จากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน กำหนดหน้าที่รัฐบาลต้องดำเนินการตามนโยบายของชาติโดยการตรากฎหมายและรับผิดชอบต่อรัฐสภา คือ มาตรา 20 ให้รัฐบาลเป็นผู้กำหนด และดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของชาติ รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภาตามเงื่อนไขและกระบวนการที่บัญญัติในมาตรา 49 และมาตรา 50 ส่วนในมาตรา 21 ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดแนวทางในการดำเนินการของรัฐบาลและรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปตามกฎหมาย ในส่วนการตรากฎหมายหรือบังคับใช้กฎหมายนั้น มาตรา 34 ให้รัฐสภาเป็นผู้ตรารัฐบัญญัติ ในเรื่องสิทธิแห่งพลเมืองและหลักประกันขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนในการใช้เสรีภาพ และมาตรา 38 เพื่อการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้ รัฐบาลขออนุญาตต่อรัฐสภากำหนดภายในระยะเวลาที่กำหนดในเรื่องซึ่งปกติแล้วเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจการตราบัญญัติของรัฐสภาก็ได้ จึงเห็นว่าได้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลในการดำเนินการตามแนวนโยบายแห่งชาติและกฎหมาย

แนวนโยบายแห่งรัฐที่ฝรั่งเศสเรียกว่าแนวนโยบายแห่งชาตินั้น เมื่อนายกรัฐมนตรีได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี มีอำนาจเต็มที่ตามรัฐธรรมนูญกำหนด มาตรา 49 วรรคแรก

⁸⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 50-54.

นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลที่ต้องผูกพันความรับผิดชอบของรัฐบาลต่อรัฐสภา โดยผ่านการประชุมคณะรัฐมนตรีก่อน ตามมาตรา 20 สามารถกำหนดและดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของชาติได้ โดยนายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดนโยบายทางการเมืองหลังปรึกษาคณะรัฐมนตรีในนามรัฐบาล ภายหลังจากที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว นายกรัฐมนตรีอาจแถลงต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอผูกพันความรับผิดชอบต่อแผนงานหรือนโยบายทางการเมืองในเรื่องหนึ่งเรื่องใดของรัฐบาลก็ได้ ในกรณีดังกล่าว สภาผู้แทนราษฎรอาจให้รัฐบาลรับผิดชอบในแผนงานหรือนโยบายทางการเมืองดังกล่าวได้โดยการเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล ญัตติดังกล่าวจะได้รับการพิจารณาก็ต่อเมื่อมีสมาชิก 1 ใน 10 ลงลายมือชื่อสนับสนุน นายกรัฐมนตรีมีสิทธิขอความเห็นชอบจากวุฒิสภาในการแถลงนโยบายทางการเมืองทั่วไป⁸⁷ ซึ่งนโยบายทั่วไปมักเป็นเรื่องเศรษฐกิจ ความมั่นคง การศึกษา การสาธารณสุข ด้วย โดยนโยบายเหล่านี้ เมื่อนายกรัฐมนตรีแถลงต่อสภาแล้ว ก็ต้องดำเนินการตามนโยบายที่แถลงโดยมีประธานาธิบดีเป็นผู้รับผิดชอบต่อสภา⁸⁸

3.2 มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์ของต่างประเทศ

3.2.1 กฎหมายสาธารณรัฐฝรั่งเศส

3.2.1.1 ที่มาของกฎหมายและข้อเท็จจริงทางสังคมเกี่ยวกับเช็ทซ์ซ้อปสาธารณรัฐฝรั่งเศส

ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในประเทศฝรั่งเศส⁸⁹ ในประเทศฝรั่งเศสมีการอนุญาตให้จำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์อย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีการออกใบอนุญาตโดยฝ่ายปกครองและมีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมการเปิดร้านจำหน่ายเช็ทซ์ทอยดังกล่าว ในที่นี้ ขอเรียกแทนความหมายของร้านจำหน่ายอุปกรณ์เช็ทซ์ทอยว่า “เช็ทซ์ซ้อป”

ต่อมา ฝรั่งเศสก็มีปัญหาเกี่ยวกับสถานประกอบการที่ล่อแหลม ต่อความสงบ

⁸⁷ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส, แปลโดย นันทวัฒน์ บรมานันท์ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541), หน้า 1-10.

⁸⁸ มาโรจน์ ขจรไพศาล, “การคุ้มครองความเสียหายจากปรัชญาทางการแพทย์ของฝรั่งเศส”, *ตุลพาท*, 1, 59 (มกราคม – เมษายน 2555): 67-71.

⁸⁹ ศุภวัฒน์ สิงห์สุวงษ์, *Sex-shop ความสงบเรียบร้อยของประชาชน และการใช้อำนาจของฝ่ายปกครอง*, ค้นวันที่ 9 ธันวาคม 2557 จาก <http://web.krisdika.go.th/data/activity/act92.pdf>

เรียบร้อยของประชาชน โดยเป็นกรณีของเช็ทซ์ซ็อบในเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งใกล้กรุงปารีส โดยสภาแห่งรัฐหรือศาลปกครองสูงสุดฝรั่งเศสได้วินิจฉัยว่า แม้เช็ทซ์ซ็อบดังกล่าวจะมีได้กระทำผิดทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ ตั้งอยู่ห่างจากสถานศึกษาในระยะที่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด และมีได้เปิดข้อความลามกอนาจารให้บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะสามารถมองเห็นได้ แต่เพื่อรักษาความสงบสุขของประชาชนและคุ้มครองสวัสดิภาพของเยาวชน นายกเทศมนตรีก็สามารถมีคำสั่งห้ามเช็ทซ์ซ็อบเปิดประกอบกิจการได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการใช้อำนาจที่ละเมิดเสรีภาพในการประกอบกิจการอย่างร้ายแรงและไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยชัดแจ้งโดยที่คดีดังกล่าวมีแง่มุมทางกฎหมายที่น่าสนใจเกี่ยวกับการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

1) มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมเช็ทซ์ซ็อบ

แต่เดิมการประกอบกิจการเช็ทซ์ซ็อบ ในฝรั่งเศส ค่อนข้างเสรี เมื่อสถานประกอบการประเภทนี้เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ นับแต่ช่วงต้นทศวรรษ 1970 โดยเฉพาะในกรุงปารีสและเขตปริมณฑล เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงประสบปัญหาในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและคุ้มครองสวัสดิภาพของเยาวชน เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเข้าไปในเช็ทซ์ซ็อบ

เมื่อไม่มีบทบัญญัติกฎหมายที่ควบคุมกิจการดังกล่าวโดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงต้องอาศัยอำนาจทั่วไป ในการรักษาความสงบเรียบร้อย (Pouvoir de Police Générale) ออกมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น ในเขตกรุงปารีสมีการออกประกาศห้ามบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเข้าไปใน “ร้านหนังสือสำหรับผู้ใหญ่” ที่จำหน่ายสิ่งพิมพ์ลามกอนาจารซึ่งกฎหมายห้ามจำหน่ายแก่บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือกำหนดไหรานประเภทนี้ติดกระจกทึบแสง เพื่อมิให้มองเห็นภายในร้าน อย่างไรก็ตาม ไม่มีกฎหมายที่กำหนดเขตพื้นที่ห้ามเปิดสถานประกอบการที่อาจเป็นอันตรายต่อเยาวชน หรือกำหนดระยะห่างระหว่างสถานประกอบการกับสถานที่ซึ่งสมควรได้รับการคุ้มครองในทำนองเดียวกันกับกฎหมายที่จัดเขตพื้นที่เปิดสถานจำหน่ายสุรา ซึ่งแตกต่างจากกรณีของโรงภาพยนตร์ที่ฉายภาพยนตร์ลามกอนาจารที่มีกฎหมายควบคุมโดยตรง คือ รัฐกฤษฎีกา ฉบับที่ 92-445 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 1992 ว่าด้วยการเข้าชมภาพยนตร์ของบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ มาตรา L.40 แห่งประมวลกฎหมายสถานจำหน่ายสุรา (ปัจจุบันรวบรวมไว้ในประมวลกฎหมายสาธารณสุข) บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดระยะห่างระหว่างที่ตั้งสถานจำหน่ายสุรากับสถานที่บางแห่ง เช่น ศาสนสถาน สถานพยาบาล สถานศึกษา แหล่งนันทนาการสำหรับเยาวชน หรือสนามกีฬา เพื่ออุดช่องว่างของกฎหมายในการควบคุมกิจการที่ล่อแหลมต่อสวัสดิภาพของเยาวชน ต่อมาจึงได้มีการกำหนดมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดยิ่งขึ้น ได้แก่ มาตรา 99 แห่งรัฐบัญญัติ ฉบับที่ 87-558 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม ค.ศ. 1987 ว่าด้วยมาตรการทางสังคม ซึ่งบัญญัติว่า “ห้ามตั้ง

สถานประกอบการที่จำหน่ายและจัดแสดงสิ่งพิมพ์ที่ห้ามจำหน่ายแก่บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะในระยะห่างน้อยกว่า 100 เมตร จากสถานศึกษาระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา”

บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดระยะห่างระหว่างที่ตั้งของสถานประกอบการที่ล่อแหลมต่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนกับสถานศึกษาซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชนที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นการจำกัด “โซนนิ่ง”⁹⁰ (Zoning) เช็กซ์ช้อปนั่นเอง

มาตรา 227-24 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลใด ผลิต ส่ง หรือเผยแพร่ข้อความที่มีเนื้อหารุนแรง ลามกอนาจาร หรือมีลักษณะเป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างร้ายแรง หรือแสวงหาประโยชน์ทางการค้าจากข้อความดังกล่าว โดยให้บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะสามารถเห็นหรือสังเกตเห็นข้อความดังกล่าวได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 75,000 ยูโร”

ปัจจุบันบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นมาตรการทางกฎหมายที่นำมาใช้บังคับเพื่อ “จัดระเบียบ” เช็กซ์ช้อป

2) ข้อเท็จจริง

บริษัท Cassandre ได้เปิดประกอบกิจการเช็กซ์ช้อปในเขตพื้นที่เทศบาลเมือง Houilles จังหวัด Yvelines นายกเทศมนตรีเมือง Houilles มีข้อกังวลเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยในเขตเทศบาล จึงได้ออกประกาศเทศบาล (Arrêté Municipal) ลงวันที่ 13 เมษายน ค.ศ. 2005 ห้ามเช็กซ์ช้อปดังกล่าวเปิดประกอบกิจการ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเช็กซ์ช้อปอาจคุกคามสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน เพราะเทศบาลกำลังก่อสร้างศูนย์เยาวชนและสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนในบริเวณใกล้เคียง

เจ้าของเช็กซ์ช้อปเห็นว่า สถานประกอบการของตนตั้งอยู่ห่างจากสถานศึกษาเกิน 100 เมตรตามที่มาตรา 99 แห่งรัฐบัญญัติ ค.ศ. 1987 กำหนดไว้ และมีได้ปิดข้อความลามกอนาจารให้บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะมองเห็นได้อันเป็นความผิดตามมาตรา 227-24 แห่งประมวลกฎหมายอาญา เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าไม่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การออกประกาศเทศบาลห้ามเช็กซ์ช้อปเปิดประกอบกิจการจึงเป็นการใช้อำนาจที่ละเมิดเสรีภาพขั้นพื้นฐาน อันได้แก่เสรีภาพในการประกอบพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม (Liberté de Commerce et d'Industrie) อย่างร้ายแรงและไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยชัดแจ้ง บริษัท Cassandre จึงยื่นคำร้องต่อศาลปกครองชั้นต้นแวร์ซายส์ให้พิจารณามีคำสั่งฉุกเฉิน (Ordonnance de Référé) ตามมาตรา

⁹⁰ Longdo Dict, **Zoning** ค้นวันที่ 20 พฤษภาคม 2558 จาก <http://dict.longdo.com/search/zoning>.

L.521-2 แห่งพระธรรมนูญศาลปกครอง (Code de la Justice Administrative) ทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าว

อนึ่ง คำสั่งฉุกเฉินตามมาตรา L. 521-2 เป็นมาตรการคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพากษาที่กำหนดให้มีขึ้นโดยรัฐบัญญัติ ฉบับที่ 2000-597 ลงวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 2000 และเรียกกันโดยทั่วไปว่า “คำสั่งฉุกเฉินเพื่อคุ้มครองเสรีภาพ” (Référé - Liberté) สรุปได้ว่า กรณีที่มีผู้ยื่นคำร้องว่านิติบุคคลมหาชนหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดทำบริการสาธารณะใช้อำนาจ ในลักษณะที่เป็นการละเมิดเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างร้ายแรงและไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยชัดแจ้ง หากมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประธานศาลปกครองชั้นต้นสามารถออกมาตรการใด ๆ เพื่อระงับการกระทำดังกล่าวได้ โดยต้องพิจารณามีคำสั่งภายใน 48 ชั่วโมงนับแต่ได้รับคำร้อง และการโต้แย้งคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นต้องยื่นอุทธรณ์ต่อสภาแห่งรัฐภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง โดยประธานองค์คณะคดีปกครองของสภาแห่งรัฐจะต้องพิจารณามีคำสั่งภายใน 48 ชั่วโมง เช่นกัน ทั้งนี้ โดยที่เสรีภาพในการประกอบพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนหนึ่งของเสรีภาพในการประกอบกิจการ (Liberté d'Entreprendre) ซึ่งเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐาน กรณีจึงสามารถขอให้ศาลมีคำสั่งฉุกเฉินตามมาตรา L. 521-2 เพื่อคุ้มครองเสรีภาพดังกล่าวได้

3) การวินิจฉัยของศาล

ศาลปกครองชั้นต้นแวร์ซายส์ได้พิจารณาแล้ว และได้มีคำสั่งลงวันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 2005 ตามคำร้องของผู้ฟ้องคดี โดยให้เหตุผลว่า “แม้นายกเทศมนตรีเมือง Houilles จะสามารถอาศัยอำนาจทั่วไปในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการเช็กซ์ซ็อบโดยพิจารณาถึงสถานการณ์พิเศษ (Circonstances Particulières) ของท้องถิ่นนั้น และอ้างว่า กรณีดังกล่าวมีสถานการณ์พิเศษที่ทำให้ต้องสั่งห้ามเช็กซ์ซ็อบมิให้เปิดประกอบกิจการ เนื่องจากสถานประกอบการดังกล่าวตั้งอยู่ในเขตชุมชนซึ่งมีเด็กและเยาวชนสัญจรไปมาจำนวนมาก ประกอบกับประชาชนที่พักอาศัยในละแวกนั้นหลายคนได้ยื่นคัดค้านการเปิดประกอบกิจการ

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่ว่า สถานประกอบการดังกล่าวตั้งอยู่ห่างจากสถานศึกษาเกิน 100 เมตร และเนื่องจากมีผู้เข้าซื้อในคำคัดค้านจำนวนน้อย กรณีดังกล่าวนี้จึงมีอาจสรุปได้ว่า การเปิดประกอบกิจการ เช็กซ์ซ็อบจะก่อปัญหาต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง Houilles” ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งฉุกเฉินให้ตุเลาการบังคับตามประกาศเทศบาล

เทศบาลเมือง Houilles จึงได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งฉุกเฉินของศาลปกครองชั้นต้นต่อสภาแห่งรัฐ ประเด็นที่สภาแห่งรัฐจะต้องพิจารณาก็คือ กรณีที่ผู้ประกอบการเช็กซ์ซ็อบมิได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย กล่าวคือ สถานประกอบการตั้งอยู่ห่างจากสถานศึกษาเกินระยะต้องห้ามตามที่

กฎหมายกำหนด และไม่มีการปิดข้อความลามกอนาจารให้บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะสามารถมองเห็นได้ หากนายกเทศมนตรีอาศัยอำนาจทั่วไปในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนมีคำสั่งห้ามเช็ทซ์ซ็อบเปิดประกอบกิจการ กรณีจะเป็นการละเมิดเสรีภาพในการประกอบพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมอย่างร้ายแรงและไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยชัดแจ้ง อันเป็นเหตุให้ศาลปกครองชั้นต้น สามารถมีคำสั่งฉุกเฉินเพื่อทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวได้หรือไม่

3.2.1.2 ข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับเช็ทซ์ซ็อบสาธารณรัฐฝรั่งเศส

จากกรณีข้อเท็จจริงดังกล่าวที่กฎหมายฝรั่งเศสอนุญาตให้มีการเปิดเช็ทซ์ซ็อบได้ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ร้านเช็ทซ์ซ็อบดังกล่าวปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอย่างถูกต้องแล้ว อย่างไรก็ตาม สภาแห่งรัฐพิเคราะห์แล้วเห็นว่า “นอกเหนือจากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น (มาตรา 99 แห่งรัฐบัญญัติ ค.ศ. 1987 และ มาตรา 227-24 แห่งประมวลกฎหมายอาญา) แล้ว มาตรา L. 2212-1 แห่งประมวลกฎหมายองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในเขตเทศบาล โดยนายกเทศมนตรีมีอำนาจตามมาตรา L. 2212-2 แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว ที่จะออกมาตรการเพื่อรักษาความเป็นระเบียบ สวัสดิภาพ ความปลอดภัย และสุขอนามัยของประชาชนได้ ดังนั้น แม้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สถานประกอบการแห่งใดจะมีได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัติ ลงวันที่ 30 กรกฎาคม ค.ศ. 1987 หรือกระทำความผิดตามมาตรา 227-24 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

แต่หากพิจารณาสถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น (Circonstances Locales) แล้ว เห็นว่า สถานประกอบการแห่งนั้นอาจก่ออันตรายต่อสวัสดิภาพของเยาวชนหรือความสงบสุขของประชาชน นายกเทศมนตรีก็ชอบที่จะอาศัยอำนาจทั่วไปในการรักษาความสงบเรียบร้อยดำเนินการกับสถานประกอบการนั้นได้ จากกรณีดังกล่าว สภาแห่งรัฐเห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งเป็นสถานการณ์เฉพาะท้องถิ่นได้แก่ “การที่ประชาชนที่พักอาศัยในบริเวณใกล้เคียงกับสถานประกอบการของบริษัท Cassandre จำนวน 1,600 คน ได้เข้าชื่อคัดค้านการเปิดประกอบกิจการ” และ “แม้โรงเรียนอนุบาล และโรงเรียนประถมศึกษาจะตั้งอยู่ห่างจากสถานประกอบการเกิน 100 เมตร แต่ก็ถือว่าไม่ไกลจากสถานประกอบการเท่าใดนัก” นอกจากนี้ “ในบริเวณใกล้กับสถานประกอบการ เทศบาลก็กำลังก่อสร้างศูนย์เยาวชนที่จะเป็นแหล่งจัดกิจกรรม ให้บริการข้อมูลข่าวสาร และแหล่งนันทนาการสำหรับเยาวชน ซึ่งโครงการดังกล่าวมีกำหนดที่จะแล้วเสร็จในเร็ววันนี้”

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว สภาแห่งรัฐวินิจฉัยว่า “คำสั่งที่นายกเทศมนตรีเมือง Houilles ได้ทำขึ้นนั้นเป็นไปด้วยเหตุผลว่าด้วยความสงบสุขของประชาชนและการคุ้มครองสวัสดิภาพของเยาวชน อันเป็นเหตุผลที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในเขตเทศบาลพึงอ้างได้ การใช้อำนาจดังกล่าวจึงไม่อาจพิเคราะห์ได้ว่าเป็นการ

ละเมิดเสรีภาพขั้นพื้นฐานอันได้แก่เสรีภาพในการประกอบพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมอย่าง ร้ายแรงและไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยชัดแจ้ง”

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นแวร์ซายส์มีคำสั่งฉุกเฉินตาม มาตรา L. 251-2 แห่งพระธรรมนูญศาลปกครองจึงเป็นการวินิจฉัยที่ผิดพลาด สภาแห่งรัฐจึงมีคำสั่ง ลงวันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ. 2005 ให้เพิกถอนคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

4) ข้อสังเกต

สภาแห่งรัฐยอมรับให้นายกเทศมนตรีใช้เหตุผลว่าด้วยความสงบเรียบร้อยของ ประชาชนเพื่อจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการเชิงพาณิชย์

(4.1) หากกรณีมี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้มีความจำเป็นต้องใช้มาตรการดังกล่าว

ในเรื่องของความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเหตุผลในการจำกัดเสรีภาพในการประกอบ กิจการนั้น อันว่าเสรีภาพในการประกอบกิจการได้มีค่าบังคับในระดับรัฐธรรมนูญและได้มีการผูกพัน การใช้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติของกฎหมายอาจกำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีการในการควบคุมการใช้เสรีภาพในการประกอบกิจการได้ แต่การจำกัดเสรีภาพจะต้องเป็นไปด้วย เหตุผลว่าด้วยประโยชน์สาธารณะและไม่กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของเสรีภาพดังกล่าว ซึ่ง ในทางปฏิบัติกฎหมายหลายฉบับได้จำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการบางประเภท เช่น การ กำหนดให้แจ้งต่อฝ่ายปกครองหรือต้องมีการขออนุญาตต่อฝ่ายปกครองก่อนที่จะประกอบกิจการ

ในส่วนของการใช้อำนาจของฝ่ายปกครอง แม้จะมีกฎหมายที่บัญญัติรับรองเสรีภาพ ในการประกอบพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมมาช้านานแล้ว แต่สภาแห่งรัฐก็ได้วินิจฉัยว่า เสรีภาพดังกล่าวถือเป็น “หลักกฎหมายทั่วไป” (Principe Général du Droit) ที่ผูกพันการใช้อำนาจของฝ่ายปกครอง แม้ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายลายลักษณ์อักษรกำหนดไว้ ดังนั้น กรณีที่ไม่มี บทบัญญัติกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติจำกัดการประกอบกิจการใดไว้ ฝ่ายปกครองย่อมไม่อาจออก กฎเพื่อจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการนั้นได้

สำหรับการประกอบกิจการเชิงพาณิชย์ดังกล่าวมิใช่กิจการควบคุม ไม่มีบทบัญญัติ กฎหมายที่กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องแจ้งหรือขออนุญาตต่อเจ้าหน้าที่ก่อนเปิดประกอบกิจการ นอกจากนี้ สภาแห่งรัฐก็เคยวินิจฉัยว่า เชกซ์ซ็อบมีใช้กิจการพาณิชย์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อไม่มี บทบัญญัติกฎหมายกำหนดระบบการขออนุญาตสำหรับการประกอบอาชีพช่างภาพสาธารณะ (Photographe-filmeur) การที่นายกเทศมนตรีออกประกาศเทศบาลกำหนดให้ผู้ประกอบการ ดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากทางเทศบาลก่อนจึงเป็นการละเมิดต่อเสรีภาพในการประกอบพาณิชย์ กรรมและอุตสาหกรรม

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เชกซ์ซ็อบของบริษัท Cassandre อยู่ห่างจากโรงเรียนอนุบาลและ โรงเรียนประถมในละแวกนั้นเกิน 100 เมตร กรณีจึงถูกต้องตามมาตรา 99 ของรัฐบัญญัติ ค.ศ. 1987

ประกอบกับไม่มีการปิดข้อความลามกอนาจารที่จะทำให้ผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะมองเห็นได้ จึงไม่มีการกระทำความผิดตามมาตรา 227-24 แห่งประมวลกฎหมายอาญา การที่นายกเทศมนตรีห้ามเซ็นเซอร์ซ็อบ เปิดประกอบกิจการจึงน่าจะเป็นการใช้อำนาจที่ละเมิดเสรีภาพในการประกอบพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม และไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อย่างไรก็ดี แม้กิจการเซ็นเซอร์ซ็อบดังกล่าวจะไม่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย แต่นายกเทศมนตรีก็สามารถอาศัยอำนาจทั่วไปในการรักษาความสงบเรียบร้อยในเขตเทศบาลออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยได้ ทั้งนี้แล้ว ตามมาตรา L. 2212-1 ประกอบกับมาตรา L. 2212-2 แห่งประมวลกฎหมายองค์ประกอบส่วนท้องถิ่น ในระบบกฎหมายของฝรั่งเศส ความสงบเรียบร้อยของประชาชน (Ordre Public) ถือเป็นแนวคิดสำคัญที่ฝ่ายปกครองใช้เป็นฐานในการออกมาตรการที่จะจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ ตามแนวคำพิพากษาของสภาแห่งรัฐ ความสงบเรียบร้อยของประชาชนมีองค์ประกอบดั้งเดิม 3 ประการ (“La Trilogi Traditionnelle”) ประการแรก คือ ความปลอดภัยของประชาชน (Sécurité Publique) ประการที่สอง คือ ความสงบสุขของประชาชน (Tranquillité Publique) และประการสุดท้าย สุขอนามัยของประชาชน (Salubrité Publique) และสภาแห่งรัฐยังได้มีการเพิ่มองค์ประกอบประการที่สี่ ซึ่งได้แก่ การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ด้วย (Respect de la Dignité de la Personne Humaine)

ดังนั้น จากกรณีที่ฝ่ายปกครองออกมาตรการในการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครององค์ประกอบประการใดประการหนึ่งดังกล่าวข้างต้น การออกมาตรการของฝ่ายปกครองย่อมมีเหตุผลที่ชอบด้วยกฎหมาย

ในคดี Commune de Houilles ที่สภาแห่งรัฐได้วินิจฉัยว่า นายกเทศมนตรีชอบที่จะห้ามเซ็นเซอร์ซ็อบเปิดเพื่อประกอบกิจการ เพราะกรณีดังกล่าวได้มี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้การเปิด เซ็นเซอร์ซ็อบ เป็นภัยอันตรายต่อสวัสดิภาพของเยาวชนหรือความสงบสุขของประชาชนซึ่งเป็นองค์ประกอบของความสงบเรียบร้อยสาธารณะ จึงสมควรพิจารณาต่อไปว่า เหตุใดเงื่อนไขว่าด้วย “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการใช้อำนาจออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

(1) เงื่อนไขในการใช้มาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

ตามแนวคำพิพากษาของสภาแห่งรัฐ ในบางกรณีเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจะใช้มาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ก็ต่อเมื่อมี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้จำเป็นต้องใช้มาตรการดังกล่าว ตัวอย่างที่รู้จักกันดี คือกรณีการสั่งห้ามฉายภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งสภาแห่งรัฐได้วินิจฉัยวางหลักไว้ในคดี Société Les Films Lutetia ในปี ค.ศ. 1959 ว่า กรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อนุญาตให้นำภาพยนตร์ออกฉายได้แล้ว นายกเทศมนตรีจะมีคำสั่งห้ามฉายภาพยนตร์เรื่องนั้นโดยอ้างว่าภาพยนตร์มีเนื้อหา

ขัดต่อศีลธรรมอันดีไม่ได้ แต่จะต้องพิจารณาว่ามี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้การฉายภาพยนตร์มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนในท้องถิ่นหรือไม่ เช่น ท้องถิ่นนั้นมีสถานศึกษาตั้งอยู่หลายแห่ง หรือมีผู้คนจำนวนมากที่คัดค้านภาพยนตร์เรื่องนั้น หรือ เป็นภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นและอาจกระทบกระเทือนความรู้สึกของคนในท้องถิ่น หากมีสถานการณ์เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นเหตุผลความจำเป็นให้ต้องห้ามฉายภาพยนตร์

คำสั่งของนายกเทศมนตรีย่อมชอบด้วยกฎหมาย แต่หากไม่มีสถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น การห้ามฉายภาพยนตร์ ย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ การห้ามภาพยนตร์เรื่องหนึ่งจึงอาจชอบด้วยกฎหมายในท้องถิ่นหนึ่ง แต่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในอีกท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในแต่ละท้องถิ่น ว่ามีเหตุผลความจำเป็นต้องห้ามฉายภาพยนตร์เรื่องนั้นหรือไม่ เพียงใด

ตามแนวคำพิพากษาดังกล่าว เจ้าหน้าที่จึงไม่อาจใช้ข้อพิจารณาว่าด้วยศีลธรรมอันดีของประชาชน (Moralité Publique) เป็นเหตุผลโดยตรงหรือเหตุผลในตัวเองในการออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อย แต่จะต้องมี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้สิ่งที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีนั้นส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบประการใดประการหนึ่งของความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงจะออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยได้ เห็นได้จากสภาแห่งรัฐเคยวินิจฉัยว่า การที่นายกเทศมนตรีสั่งห้ามปิดประกาศโฆษณาบริการทางเพศ หรือห้ามแจกแผ่นพับโฆษณาบริการทางเพศในทางสาธารณะ หรือห้ามจำหน่ายหนังสือพิมพ์ที่ลงโฆษณาบริการทางเพศ โดยให้

เหตุผลว่าเป็นเรื่องที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่ไม่ได้ชี้แจงว่ากรณีมี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้การโฆษณาดังกล่าวมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือไม่ อย่างไร นั้น จึงสามารถพิเคราะห์ได้ว่าเป็นการใช้อำนาจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในทำนองเดียวกันกรณีการค้าประเวณีที่ไม่เป็นความผิดอาญา นายกเทศมนตรีจะใช้ข้อพิจารณาว่าด้วยศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นเหตุผลในการห้ามการค้าประเวณีในที่สาธารณะไม่ได้ แต่ต้องพิจารณาว่า ในเขตเทศบาลมี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่เป็นเหตุให้การค้าประเวณีคุกคามต่อองค์ประกอบประการใดประการหนึ่งของความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือไม่ เช่น การชุมนุมของหญิงขายบริการ ผู้ซื้อบริการ รวมทั้งผู้ที่สอดรู้สอดเห็นจะเป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาท (ความปลอดภัยของประชาชน) หรือทำให้เกิดเสียงดังเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยละแวกนั้นหรือไม่ (ความสงบสุขของประชาชน)

1) การขายบริการในที่สาธารณะจะทำให้ผู้ขับชี่รยนต์ชะลอหรือหยุดรถกระทันหัน ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการจราจรหรือไม่ (ความปลอดภัยของประชาชน)

2) บริเวณที่มีการขายบริการจะมีการทิ้งถุงยางอนามัยและสิ่งปฏิกูลทำให้เกิดความสกปรกหรือไม่ (สุขอนามัยของประชาชน) เมื่อการออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยไม่อาจอาศัย

ข้อพิจารณาว่าด้วยศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นเหตุผลโดยลำพัง จึงกล่าวได้ว่า ศีลธรรมอันดีของประชาชนมิใช่องค์ประกอบประการหนึ่งของความสงบเรียบร้อยของประชาชน

อย่างไรก็ดี นักวิชาการบางท่าน เช่น ศาสตราจารย์ René Chapus มีความเห็นว่า ศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งของความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพราะมีกรณีที่สภาแห่งรัฐยอมรับว่าศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นเหตุผลที่ชอบด้วยกฎหมายในการออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อย การกระทำที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนจะต้องมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนด้วย จึงจะถือเป็นเหตุผลที่เพียงพอแก่การออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อย ส่วนคดีที่สภาแห่งรัฐยอมรับให้ฝ่ายปกครองใช้ศีลธรรมอันดีเป็นเหตุผลโดยตรงในการออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อย เช่น คดี Club Sportif Châlonnais (CE, 7 Novembre 1924, R. p. 683) ซึ่งสภาแห่งรัฐวินิจฉัยว่า การที่นายกเทศมนตรีมีคำสั่งห้ามการแข่งขันชกมวย โดยอ้างว่า “เพราะขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน” ถือเป็นเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน คดีดังกล่าวก็เป็นกรณีที่สภาแห่งรัฐได้พิพากษาไว้นานแล้ว และมีใช้คำพิพากษาที่วางบรรทัดฐาน รวมทั้งไม่สอดคล้องกับแนวคำพิพากษาในปัจจุบัน นอกจากนี้ การที่สภาแห่งรัฐวินิจฉัยว่า การแข่งขันชกมวย “มีลักษณะรุนแรงและป่าเถื่อน” นั้น ก็ทำให้เข้าใจได้ว่า สภาแห่งรัฐใช้ข้อพิจารณาเกี่ยวกับ “ความปลอดภัยของประชาชน” รวมด้วย มิได้ใช้เหตุผลว่าด้วยศีลธรรมอันดีเพียงประการเดียว

การที่สภาแห่งรัฐไม่ยอมรับว่าศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งของความสงบเรียบร้อยของประชาชน และเป็นวัตถุประสงค์ในการออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยได้นั้นก็เนื่องจากศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นแนวคิดที่ไม่มีเกณฑ์พิจารณาที่ชัดเจนแน่นอน (Notion Approximative) แต่เป็นสิ่งที่ถกเถียงกันได้ เพราะอะไรคือศีลธรรมอันดีและสิ่งใดจะขัดต่อศีลธรรมอันดี ย่อมเป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิดของแต่ละคน ศีลธรรมอันดี จึงเป็นเรื่องภายในจิตใจหรือมโนสำนึกของปัจเจกชน トラบใดที่สิ่งที่มองว่าขัดต่อศีลธรรมอันดีนั้นยังไม่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ฝ่ายปกครองย่อมไม่อาจใช้เป็นเหตุผลเพื่อออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยได้ ด้วยเหตุนี้ ในคดี Commune de Morsang-Sur-Orge ที่สภาแห่งรัฐได้วินิจฉัยว่า นายกเทศมนตรีชอบที่จะสั่งห้ามการแสดง “คนแคะเหินเวหา” เพราะเป็นการแสดงที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์นั้น แม้อุทลการผู้แถลงคดี M. Patrick Frydman จะเสนอความเห็นที่ “ศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นองค์ประกอบประการที่สี่ของความสงบเรียบร้อยของประชาชน” นอกจากองค์ประกอบดั้งเดิมสามประการ ซึ่งได้แก่ ความปลอดภัย ความสงบสุข และสุขอนามัยของประชาชน และ “การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของศีลธรรมอันดีของประชาชน” แต่สภาแห่งรัฐก็ได้ใช้แนวคิดว่าด้วยศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยตรง กลับมี

คำพิพากษาเสียงไปว่า “การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นองค์ประกอบประการหนึ่งของความสงบเรียบร้อยของประชาชน” ทั้งนี้ โดยมีได้กล่าวถึงศีลธรรมอันดีของประชาชนแต่อย่างใด

ตามแนวคำพิพากษาของสภาแห่งรัฐ ศีลธรรมอันดีของประชาชนจึงเป็นเพียงข้อพิจารณาที่อาจนำมาใช้เป็นเหตุผลในการออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยได้ หากมี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน แต่ไม่ถึงขั้นที่เป็นองค์ประกอบประการหนึ่งของความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่สามารถใช้เป็นเหตุผลโดยตรงในการจำกัดเสรีภาพได้ กรณีจึงต่างจากศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ซึ่งเป็นคุณค่าอันสัมบูรณ์ (Valeur Absolue) และเป็นวัตถุประสงค์ประการหนึ่งในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เห็นได้จากในคดี “คนแคะหินเวหา” ที่กล่าวไว้ข้างต้น สภาแห่งรัฐได้วินิจฉัยว่า นายกเทศมนตรีสามารถห้ามการแสดงดังกล่าว โดยไม่ต้องคำนึงว่า กรณีมี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่จะทำให้การแสดงนี้มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือไม่ เพราะเมื่อการแสดงดังกล่าวเป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ซึ่งเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งของความสงบเรียบร้อยของประชาชนแล้ว ย่อมเป็นสิ่งที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนในทุกกรณี ไม่ว่าจะการแสดงนี้จะจัดขึ้น ณ แห่งไหน ตำบลใด ไม่ว่าจะคนในท้องถิ่นนั้นจะเห็นด้วยหรือคัดค้าน การแสดงดังกล่าวก็ยังคงเป็นการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนอยู่ดี ด้วยเหตุนี้ในคดี Commune de Houilles นี้ ศีลธรรมอันดีของประชาชนน่าจะเป็นข้อพิจารณาในการห้ามเช็ชชื้อเปิดประกอบกิจการ อย่างไรก็ตามก็ปรากฏว่าไม่มีการอ้างถึงเหตุผลดังกล่าวแต่อย่างใด ซึ่งเข้าใจได้ว่า เนื่องจากการตัดสินว่าอะไรขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้นเป็นเรื่องอัตวิสัย (Subjectif) ขึ้นอยู่กับความนึกคิดของแต่ละบุคคลและอาจถกเถียงกันได้ ประกอบกับตามแนวคำพิพากษาของสภาแห่งรัฐ เจ้าหน้าที่จะใช้ศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นเหตุผลโดยตรงในการออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยไม่ได้ แต่จะต้องให้เหตุผลด้วยว่าในกรณีนั้นมี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้การกระทำอันขัดต่อศีลธรรมอันดีมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนอย่างไร นายกเทศมนตรีจึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องอ้างเหตุผลว่าด้วยศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่อ้างถึง “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยโดยตรง ทั้งนี้ “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ใช้เป็นเหตุผลให้การห้ามเช็ชชื้อประกอบกิจการ ซึ่งสภาแห่งรัฐวินิจฉัยว่าเป็นเหตุผลที่ชอบด้วยกฎหมายนั้นมีอยู่ด้วยกันสองประการ คือ

ประการแรก การที่มีผู้เข้าซื้อคัตค้านการเปิดเช็ชชื้อเปิดจำนวนกว่า 1,600 คน ซึ่งหากปล่อยให้เปิดเช็ชชื้อเปิดได้ ก็อาจสร้างความไม่พอใจให้กับกลุ่มผู้คัดค้านและอาจมีเหตุกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้คัดค้านกับผู้ประกอบการ ซึ่งจะก่อผลกระทบต่อความสงบสุขของประชาชน

ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่า ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น สภาแห่งรัฐมิได้พิจารณาข้อเท็จจริงขณะที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง (ขณะนั้นมีผู้เข้าซื้อคัตค้านเพียง 12 คน) แต่

พิจารณาข้อเท็จจริง ณ เวลาที่พิจารณาคำอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น (ขณะนั้นผู้คัดค้านได้เพิ่มจำนวนกว่า 1,600 คนแล้ว)

ประการที่สอง เนื่องจากว่าที่บริเวณนั้นของเซ็กซ์ช็อปดังกล่าวตั้งอยู่ใกล้กับโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมละแวกนั้น (ถึงแม้ว่าจะอยู่ห่างเกินระยะที่กฎหมายกำหนด) ประกอบกับมีการก่อสร้างศูนย์เยาวชนในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งหากมีการปล่อยให้เปิดเซ็กซ์ช็อป ก็อาจเป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน การคุ้มครองสวัสดิภาพของเยาวชนจึงถือเป็นข้อพิจารณาที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นสามารถนำมาใช้เป็นเหตุผลในการออกมาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยได้ ในเรื่องเกี่ยวกับเซ็กซ์ช็อปเคยมีกรณีที่สภาแห่งรัฐได้ใช้ข้อพิจารณาว่าด้วย “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” มาก่อนหน้านี้แล้ว โดยวินิจฉัยว่า การที่นายกเทศมนตรีใช้อำนาจ ตามประมวลกฎหมายเทศบาลไม่อนุญาตให้เซ็กซ์ช็อปปิดป้ายเรืองแสงหน้าร้าน เนื่องจากสถานประกอบการดังกล่าวตั้งอยู่ใกล้กับอนุสรณ์สถานขบวนการกู้ชาติ (Mémorial de la Résistance)

ถือเป็นเหตุผลว่าด้วย “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ชอบด้วยกฎหมายในการทำคำสั่งมิใช่การละเมิดเสรีภาพในการประกอบพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมีใช้การใช้อำนาจโดยปิดบังหรือผิดเจตนารมณ์ของกฎหมาย ขณะนี้ปรากฏว่าฝ่ายปกครองได้ใช้หลักการตามคำสั่งสภาแห่งรัฐในคดี Commune de Houilles มาเป็นแนวปฏิบัติสำหรับนายกเทศมนตรีในการห้ามเปิดประกอบกิจการเซ็กซ์ช็อป ในเขตเทศบาลแล้ว โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบกระทู้ถามของสมาชิกวุฒิสภาในเรื่องดังกล่าวว่า นายกเทศมนตรีสามารถใช้อำนาจทั่วไปในการรักษาความสงบเรียบร้อยห้ามการประกอบกิจการเซ็กซ์ช็อปได้ หากเห็นว่ามี “สถานการณ์เฉพาะท้องถิ่น” ที่ทำให้การเปิดประกอบกิจการจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อเยาวชนและความสงบสุขของประชาชน

จากคดีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า สิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่มองว่าขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน อาจจะมีใช้สิ่งที่ผิดกฎหมายเสมอไป อย่างไรก็ดี หากสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายนั้นอาจมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองก็มีหน้าที่ต้องพิจารณาใช้อำนาจตามกฎหมายเพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ว่าการใช้อำนาจดังกล่าวจะมีผลเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของปัจเจกชนก็ตาม ซึ่งท้ายที่สุดแล้ว องค์การยุติธรรมทางปกครอง จะเป็นผู้ตรวจสอบว่าการใช้อำนาจของฝ่ายปกครองมีความจำเป็นและพอสมควรแก่เหตุหรือไม่ เพียงใด

3.3.2 กฎหมายอังกฤษ

3.3.2.1 ข้อเท็จจริงทางสังคมเกี่ยวกับเซ็กซ์ช็อป

ในประเทศอังกฤษมีการอนุญาตให้จำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรการในการควบคุมเซ็กซ์ช็อปดังกล่าว และยังปรากฏในเว็บไซต์ข่าว

สหรัฐ “ยูพีไอ” รายงานข่าวว่าบริษัทประมูล “คริสตี้ส์ เคนซิงตัน” จากกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ จัดงานประมูลของแปลกในชื่องานว่า “เอ้าท์ ออฟ ดิ ออดินารี” ที่เขตเซลซีของกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษโดยหนึ่งในของประมูลที่ได้รับความสนใจนั้นมี “เซ็กซ์ทอยส์” ที่ทำจากโลหะ และ เซลลูลอยด์ หรือพลาสติกที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นได้เป็นชนิดแรก ซึ่งสามารถสั่น และปล่อยกระแสไฟฟ้า ที่ชาร์ตด้วยแบตเตอรี่อ่อน ๆ ออกมาผลิตโดยนายแพทย์เบนจามิน บอยด์ ตั้งแต่ปี 2436 อายุราว 120 ปี เพื่อใช้เป็นเครื่องมือทางการแพทย์ในการรักษาโรค “ฮิสทีเรีย” ในผู้ป่วยหญิง ที่ทำกำไรให้กับ แพทย์ในช่วงศตวรรษที่ 20 อย่างงาม ทั้งนี้ ‘เซ็กซ์ทอยส์ร้อยปี’ ถูกผู้ที่ไม่ประสงค์ออกนาม ประมูลไปด้วยมูลค่า 2,641 ดอลลาร์สหรัฐ หรือราว 85,304 บาท⁹¹

ในการยอมรับเรื่องเซ็กซ์ทอยของประเทศอังกฤษทางด้านวรรณกรรม ดังจะเห็นได้จากนวนิยายเรื่อง ฟิฟตี้เชดส์ออฟเกรย์ (Fifty Shades of Grey) เป็นหนังสือนวนิยายประเภทอีโรติก โรมาન્ซ์ เขียนโดยอี แอล เจมส์ นักเขียนชาวอังกฤษ และเป็นหนังสือเล่มแรกจากทั้งหมดสามเล่มของชุดฟิฟตี้เชดส์ ตัวนิยายเล่าถึงการเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่าง แอนีสตาเซีย สตีล บัณฑิตใหม่และคริสเตียน เกรย์ นักธุรกิจหนุ่ม ตัวนิยายได้รับการพูดถึงในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องฉากความสัมพันธ์ทางเพศที่มีการนำเสนอเซ็กซ์ทอยอย่างชัดเจนในหลาย ๆ ฉาก

3.2.2.2 ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเซ็กซ์ช็อป

Standard conditions attached to the issue of a sex shop licence

- 1) No sign or advertisement shall be displayed so as to be visible from the exterior of the premises, except as authorised by the Licensing Authority.
- 2) The holder of a licence for a sex shop will display such licence and conditions together with any notice required under the Indecent Displays (Control) Act 1981, so as to be clearly visible to any person entering or using that shop.
- 3) The exterior and entrance to any sex shop shall be suitably screened so as to prevent any part of the interior being visible from outside the shop. There shall be a solid outer and inner door and the shop frontage shall be subject to prior approval by the Licensing Authority. There shall be no window displays.
- 4) Except with the previous consent of the Licensing Authority, the licensed premises shall not be open before 09:30 or after 18:30 Monday to Saturday and shall not open at all on Sundays, Christmas Day or Good Friday.

⁹¹ M Thai, อังกฤษประมูล “เซ็กซ์ทอยส์” อายุร้อยปี 85,000 บาท, ค้นวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก <http://news.mthai.com/hot-news/world-news/382455.html>

5) No person under the age of 18 years shall be admitted to the premises nor be employed in the business of a sex shop.

6) No part of the premises shall be used by prostitutes (male or female) for the purposes of solicitation or of otherwise exercising their calling.

7) No film, video film, record or tape shall be exhibited, sold or supplied in, at or from the licensed premises unless it is a reproduction authorised by the owner of the copyright of the film, video film, record or tape.

8) No charge shall be made to any member of the public or visitor for admission to the premises in respect of which a licence is granted, nor for admission to any part thereof.

9) Neither the Licensee nor any employee or other person shall seek to obtain custom for the sex shop by means of any personal solicitation, by means of flyers, handouts or any like thing, outside or in the vicinity of the premises.

10) The licensed premises shall be used only for the purposes of a sex shop, as defined by Paragraph 4 of Schedule 3 of the Local Government (Miscellaneous Provisions) Act 1982, and shall not be used either wholly or in part for any other purpose or purposes whatsoever during the period in respect of which this licence is granted.

11) No amusement or gaming machines of any kind, whether for prizes or otherwise, shall be kept or used upon the licensed premises at any time.

12) The licensee shall notify the Licensing Authority and the Police of the name, address and date of birth of any manager or any employee or Temporary/substitute employee in the premises within 7 days of such person being employed by the Licensee.

13) The licence shall be revocable in the event of the Licensing Authority being reasonably satisfied that a breach of any of the foregoing conditions has occurred and the licence holder may be liable to prosecution.

In addition to the above conditions, it is the duty of the licence holder to comply with all the requirements of Schedule 3 to the Local Government (Miscellaneous Provisions) Act 1982

เงื่อนไขที่กำหนดให้ปฏิบัติในการมีใบอนุญาตเซ็กซ์ช็อป⁹²

- 1) ในเซ็กซ์ช็อปต้องไม่มีโฆษณาหรือสิ่งใดที่ทำให้มองเห็นได้จากภายนอกร้าน ยกเว้นได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต
- 2) ผู้ถือใบอนุญาตร้านจำหน่ายอุปกรณ์เซ็กซ์ทอยจะต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวและเงื่อนไข (พร้อมกับแจ้งให้ทราบล่วงหน้าและต้องอยู่ภายใต้การควบคุมภายในของพระราชบัญญัติ 1981) เพื่อให้บุคคลที่เข้าร้านสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน
- 3) ภายนอกและทางเข้าร้านเซ็กซ์ช็อป จะต้องมีความเหมาะสมเพื่อให้เป็นไปได้เพื่อการป้องกัน ส่วนหนึ่งของการตกแต่งภายในอื่นใดที่สามารถมองเห็นได้จากภายนอกร้าน จะต้องมี เป็นของแข็งประตูด้านนอกและด้านในและพื้นที่หน้าร้านจะอยู่ภายใต้การอนุมัติจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต จะไม่มีการแสดงหน้าต่าง
- 4) ยกเว้นด้วยความยินยอมของผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต ร้านเซ็กซ์ช็อปจะเปิดในช่วงเวลา 09.30-18:30 โดยเปิดวันจันทร์ถึงวันเสาร์ และจะปิดทุกวันอาทิตย์, วันคริสต์มาสหรือวันศุกร์ ประเสริฐ⁹³
- 5) ห้ามบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปยังเซ็กซ์ช็อปและห้ามเป็นลูกจ้างในธุรกิจดังกล่าวด้วย
- 6) สถานที่ดังกล่าวจะต้องไม่มีโสเภณี (ทั้งชายและหญิง) มาชักชวนหรือมากระทำการก่อกวนในทางของพวกเขา
- 7) จะต้องไม่มีภาพยนตร์, ภาพยนตร์บันทึกวิดีโอหรือเทป ขายหรือจำหน่ายในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตยกเว้นว่าจะเป็นการทำสำเนาโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ของภาพยนตร์, ภาพยนตร์บันทึกวิดีโอหรือเทปแล้ว
- 8) ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าเซ็กซ์ช็อป จะต้องทำให้ประชาชนหรือผู้เข้าชมสามารถเข้าไปได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- 9) ไม่อนุญาตให้พนักงานคนใดหรือบุคคลอื่นออกไปนอกร้านหรือบริเวณใกล้เคียงเพื่อจะใช้วิธีการชักชวนบุคคลเข้ามาใช้บริการในร้าน ไม่ว่าจะด้วยการแจกใบปลิว, เอกสารประกอบคำบรรยาย

⁹² **Standard Conditions Attached to the Issue of a Sex Shop Licence**, ค้นวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก <http://www.breckland.gov.uk/sites/default/files/Uploads/licensing/Standard%20conditions.pdf>

⁹³ วันศุกร์ประเสริฐ (Good Friday) หรือวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ (Holy Friday) เป็นวันสำคัญทางศาสนาคริสต์ ซึ่งตรงกับวันศุกร์ในตรีवारปีศา (คือก่อนวันอีสเตอร์) ของสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อระลึกถึงการตรึงพระเยซูที่กางเขน ซึ่ง มีบทบาทสำคัญในความเชื่อของคริสเตียน

10) สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตจะถูกใช้เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยวรรค 4 ของตารางที่ 3 ของรัฐบาลท้องถิ่น พระราชบัญญัติปี 1982 และจะไม่ถูกนำมาใช้ทั้งหมดหรือในบางส่วนอื่น ๆ วัตถุประสงค์หรือจุดประสงค์ใด ๆ ในช่วงระยะเวลาที่จะได้รับใบอนุญาต

11) ไม่สนุกหรือเครื่องเกมใด ๆ ไม่ว่าจะป็นรางวัลหรืออย่างอื่น จะถูกเก็บไว้หรือนำไปใช้ตามสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาใดก็ได้

12) ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต ชื่อ, ที่อยู่และวันเกิดของผู้จัดการหรือพนักงานคนใดหรือ ชั่วคราว หรือพนักงานทดแทนในสถานที่ภายใน 7 วันของบุคคลดังกล่าว การจ้างงานโดยได้รับอนุญาต

13) ใบอนุญาตจะถูกเพิกถอนในกรณีที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตเห็นสมควร ในการที่ผู้ถือละเมิดเงื่อนไขใด ๆ ดังกล่าวข้างต้น และผู้ถือใบอนุญาตอาจที่จะถูกดำเนินคดีได้ นอกเหนือจากเงื่อนไขข้างต้นก็ให้เป็นหน้าที่ของผู้ถือใบอนุญาตให้เป็นไปตามความต้องการของตารางที่ 3 ถึงรัฐบาลท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติ ปี 1982

3.2.3 กฎหมายญี่ปุ่น

3.2.3.1 ที่มาของกฎหมายและข้อเท็จจริงทางสังคมเกี่ยวกับเซ็กซ์ชอป

จะเห็นได้ว่าญี่ปุ่นเป็นประเทศที่หลายคนคงนึกถึงเป็นอันดับต้น ๆ เมื่อเอ่ยถึงคำว่า “เซ็กซ์ทอยส์” เนื่องจากเป็นทวีปเอเชียเช่นเดียวกับบ้านเราและคนไทยก็นิยมไปเที่ยวที่ประเทศญี่ปุ่น ของฝากอย่างหนึ่งที่เป็นที่กล่าวขวัญถึงเสมอ ๆ ก็หนึ่งในนั้นก็คือ เซ็กซ์ทอยส์นั่นเอง

จากข้อมูลทางสถิติจากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (JINTO) ทำให้ทราบว่าจำนวนชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศญี่ปุ่น เพิ่มขึ้นเป็น 3 เท่าจาก 10 ปีที่ผ่านมาและคาดว่าในอนาคตก็จะมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นอีก⁹⁴

ในประเทศญี่ปุ่นมีการอนุญาตให้ร้านจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์สามารถประกอบธุรกิจได้โดยถูกกฎหมาย หรือแม้กระทั่งหนังสือสำหรับผู้ใหญ่ (Adult Video: AV) สำหรับในประเทศญี่ปุ่น หนังสือโป๊ หรือหนังสือเวิ๊ว ไม่ใช่เรื่องแปลก น่าอาย หรือผิดกฎหมายจนต้องแอบดู แต่ในทางกลับกันจะพบว่าแผงขายหนังสือโป๊หรือร้านเช่าซีดีโป๊จะตั้งอยู่ในพื้นที่สาธารณะ ผู้คนเลือกซื้อกันอย่างปกติ ปัจจุบันอุตสาหกรรมหนังสือเวิ๊วในญี่ปุ่นถือว่าเติบโตเป็นอย่างมาก มีการตั้งค่ายหนังกว่าร้อยค่ายเพื่อผลิตหนังสือเวิ๊วป้อนเข้าสู่ตลาด ซึ่งว่ากันว่ามีมูลค่ามากถึงพันล้านเยนต่อปี มีการตั้งแฟนคลับสำหรับนางเอกเวิ๊วซึ่งหลายคนได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ส่วนฉากที่มีความรุนแรง คล้ายกับการ

⁹⁴ สำนักข่าวสารญี่ปุ่น, “สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย”, จากญี่ปุ่น, 2(2555): 15.

ขัดแย้งกันในเรื่องนี้ ไม่มีใครกล้าฟันธงว่าเป็นเรื่องจริงหรือไม่ หากว่ากันตามหลักความเป็นจริง ถ้ามีการขัดแย้งกันแล้วนำภาพมาเผยแพร่ก็เป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย ตำรวจญี่ปุ่นก็ต้องดำเนินการอยู่แล้ว โดยประเทศญี่ปุ่นถือว่าเป็นประเทศที่มีสถิติอาชญากรรมต่ำมาก ๆ ดังนั้น ฉากรุนแรงในหนังสือ น่าจะเป็นการจัดฉากขึ้นเอง ทั้งนี้ สิ่งที่ทำให้หนังสือไปเป็นที่ยอมรับในญี่ปุ่นมาจากสภาพสังคมการแข่งขันกันสูง สภาพเศรษฐกิจที่กดดันจากค่าครองชีพที่สูง วัฒนธรรมการทำงานหนัก ส่งผลให้เกิดความเครียดมากในแต่ละวัน ผู้คนต้องการปลดปล่อยตัวเองจากสภาพสังคมที่เคร่งครัดหนังสือจึงถือเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ในด้านมีดของคนญี่ปุ่น สังเกตได้จากเนื้อหาของหนังสือบางเรื่องที่มีความรุนแรงเป็นอย่างมากอีกทั้งมีร้านในลักษณะใกล้เคียงกับเรื่องของเช็คซ์ทอยส์นั่นก็คือ บาร์สำหรับผู้หญิงที่เต็มไปด้วยเช็คซ์ทอยส์นั่นเอง

บาร์แห่งหนึ่งในย่านสถานบันเทิงชิบูยะเป็นสถานบันเทิงรูปแบบใหม่เฉพาะสตรี ภายใต้คำนิยามว่า “บาร์แห่งความรักและเช็คซ์สำหรับผู้หญิง” แห่งแรกของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งตามปกติแล้วบาร์ทั่วไป บริเวณคาน์เตอร์จะเรียงรายไปด้วยขวดเหล้ายี่ห้อต่าง ๆ แต่บาร์แห่งนี้ กำแพงด้านหลังเต็มไปด้วยเช็คซ์ทอยส์ บรรดาลูกค้าสตรีสามารถพูดคุยปรึกษาอย่างเปิดเผยในเรื่องต่าง ๆ อาทิ การช่วยตัวเอง ลูกค้าสตรีมีความเห็นว่ามาที่บาร์นี้เพราะมันเป็นสถานที่ที่ปลอดภัย คลายความกังวล และไม่ต้องพยายามทำเป็นไม่สนใจผู้ชายที่มาตามเข้าซื้อตลอดเวลาด้วย และมันเป็นสถานที่ที่ดีมากสำหรับการนั่งดื่มและจับกลุ่มสนทนากันในเรื่องเช็คซ์หรือเรื่องผู้ชาย เนื่องด้วยบาร์แห่งนี้ไม่ต้องรับลูกค้าผู้ชาย ยกเว้นจะมาพร้อมกับลูกค้าที่เป็นผู้หญิง ทั้งนี้ แม้เพิ่งเปิดบริการมาได้ไม่นาน บาร์ “Love Joule” ก็ได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่ดารานางใหญ่ของญี่ปุ่นที่ก็เป็นลูกค้าประจำของบาร์แห่งนี้ด้วยเช่นกัน⁹⁵

สื่อลามกในประเทศญี่ปุ่นเป็นธุรกิจขนาดใหญ่และเป็นความบันเทิงสำหรับผู้ใหญ่ที่มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างหากแต่เข้าถึงได้อย่างง่ายดาย จากภาพลามกอนาจาร ก็ได้สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของญี่ปุ่นในเรื่องเพศและวัฒนธรรม เริ่มต้นด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับกามและภาพพิมพ์แกะไม้จากก่อนศตวรรษที่ 20 ภาพลามกอนาจารของญี่ปุ่นพัฒนาเป็นหมวดหมู่ย่อยที่แตกต่างกับสื่อว่านอกจากของวิดีโอลามกอนาจารและนิตยสารที่มีนักแสดงที่มีประเภทลามกอนาจารในการ์ตูนญี่ปุ่น เกมคอมพิวเตอร์ที่ลามกอนาจาร (ทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และเกมคอนโซล) และอะนิเมะ (ที่เด่นชัดในส่วนของภาพเคลื่อนไหวเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ) ตามกฎหมายของประเทศญี่ปุ่นเมื่อมีภาพลามกอนาจารใด ๆ ที่ผลิตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย จะต้องมีการตรวจเช็คให้เห็นอวัยวะเพศของนักแสดง

⁹⁵ MGR Online, “อึ้ง!!บาร์"สำเร็จความใคร่"ในญี่ปุ่น เปิดบริการเฉพาะสตรี”, ผู้จัดการออนไลน์, (6 ตุลาคม 2555) ค้นวันที่ 9 ธันวาคม 2557 จาก <http://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=9550000122510>

หรือไม่ หากพบก็จะทำการเซ็นเซอร์ ประเภทของการเซ็นเซอร์นี้ยังขยายไปยังการ์ตูนวิดีโอเกม และอนิเมะที่ทำสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อพยายามหลีกเลี่ยงของประเภทนี้ด้วยการเซ็นเซอร์ และยังมี การสร้างความมีส่วนร่วมในการโต้เถียงเกี่ยวกับกฎระเบียบของภาพวาด ภาพลามกอนาจารของผู้เยาว์ รวมทั้งมีการถกถึงปัญหาที่สำคัญทั้งภายในและนอกประเทศญี่ปุ่นด้วย

หลังจากที่ฟีนฟูเมจิในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 19 การพิมพ์ของสื่อลามกลดลงภายใต้ ความกดดันจากรัฐบาล

ในศตวรรษที่ 20 ในช่วงปลาย Taishō ประจำเดือนและต้น Shōwa ประจำเดือน , ศิลปะ การเคลื่อนไหวที่เรียกว่า Eroguronansensu อักษร “กาม-พิลึกเรื่องไร้สาระ” ที่เกิดขึ้นได้รับอิทธิพล จากผลงานความเสื่อมโทรมของยุโรป เปิดการแสดงออกทางเพศที่ได้รับอนุญาตในนิยายและมังงะแต่ การควบคุมอย่างเข้มงวดถูกนำมาใช้ในการถ่ายภาพและภาพยนตร์ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองวัสดุ ลามกอนาจารถูกห้ามโดยสิ้นเชิง “นับตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สองที่ข้อที่สอง 175 แห่งประมวล กฎหมายอาญาของญี่ปุ่นที่เรียกว่ากฎหมายลามกอนาจารได้เป็นตัวแทนของข้อจำกัด อย่างเป็นทางการเท่านั้น เสรีภาพในการแสดงออกซึ่งยังคงมีการประกันโดยกฎหมาย ดังปรากฏใน ข้อ 21 ของรัฐธรรมนูญ ในปี 1947”⁹⁶

หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง ได้รับอิทธิพลจากนิตยสารเพลย์บอย, นิตยสารโป๊ ในขณะที่ บทความในนิตยสารเพลย์บอยไลฟ์สไตล์แบบอเมริกัน

ในช่วงต้นทศวรรษที่ 1960 สตูดิโอภาพยนตร์หลายเริ่มผลิต “Pink Films” หรือ “หนังสือ ชมพู” โดยมีกฎหมายห้ามการเซ็นเซอร์อวัยวะเพศจากการถูกมองเห็น ภาพยนตร์เหล่านี้มีความ หลากหลายมีทุกรูปแบบทุกประเภท รวมทั้งฉากการข่มขืนและการทำตัวเป็นทาส “ภาพยนตร์สีชมพู” ผู้สร้างภาพยนตร์อิสระที่ผลิตโดยส่วนใหญ่ซึ่งงบประมาณต่ำในการผลิตภาพยนตร์ประเภทนี้

เริ่มต้นในปี 1971 นิตยสารที่มุ่งเน้น Homosexually เริ่มปรากฏให้เห็นรวมทั้ง Barazoku นิตยสารรักร่วมเพศมีแนวโน้มที่จะได้รับการปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งของประชากร การแพร่กระจายของวิดีโอลามกอนาจารในช่วงปี 1980 ที่เรียกกันว่า “เอวี” หรือวิดีโอสำหรับผู้ใหญ่ เพราะจำนวนมากของเอวีที่ถูกปล่อยออกมาในรูปแบบวีดิทัศน์ ไม่นานถูกขายในเลเซอร์ดิสก์รูปแบบ เล่นเกมบนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่มีข้อจำกัด ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาขมกวนกฎหมายการเซ็นเซอร์ บางครั้งถูกมองว่าเป็นความหมายเหมือนกันกับการเล่นเกม bishōjo ดังนั้นคนญี่ปุ่นเลือกที่จะเล่น วิดีโอเกมบนแพลตฟอร์มเหล่านี้เมื่อเทียบกับคอนโซลวิดีโอเกม

⁹⁶ da Silva, Joaquín (21 April 2009). “Obscenity and Article 175 of the Japanese Penal Code: A Short Introduction to Japanese Censorship”. redsiglo21.com/eiga9: Cine Japonés.

ตามที่จอห์นคาร์ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลอังกฤษเกี่ยวกับนโยบายความปลอดภัยทางอินเทอร์เน็ตสำหรับเด็ก พบว่า สองในสามของภาพ Pedophilic ทั้งหมดบนอินเทอร์เน็ตในช่วงปลายปี 1990 นั้น อาจเกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่น โดยที่ปรึกษารัฐบาลอังกฤษคนดังกล่าวได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมที่ว่า “เราคิดว่าสื่อลามกอนาจารเด็กกว่าในรูปแบบใด ๆ ส่งเสริมค่านิยมและส่งข้อความที่ว่ามันเป็นใช้ได้ เพื่อทางเพศเด็กละเมิดมันจะช่วยให้ Pedophiles ที่จะปรับความคิดหรือพฤติกรรมของพวกเขาและมัน Desensitizes สังคมโดยรวม “ตั้งแต่ กฎหมายต่อต้านสื่อลามกอนาจารเด็กในปี 1999 ตามสัดส่วนนี้ เชื่อกันว่าตอนนี้จะลดลงจากเดิม 2 เปอร์เซ็นต์ และเชื่อว่าผู้ผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กจำนวนมาก ได้มีการปรับให้การผลิตอะนิเมะหรือภาพยนตร์ที่มีผู้ใหญ่ที่แต่งตัวเป็นเด็กนั้น”⁹⁷

3.2.3.2 ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเซ็กซ์ช็อป

สำหรับข้อกฎหมายในประเทศญี่ปุ่น ภายใต้มาตรา 175 ของประมวลกฎหมายอาญาของญี่ปุ่นนั้น ผู้ที่จำหน่ายวัสดุลามกอนาจารจะถูกลงโทษโดยการปรับหรือจำคุก มาตรา 175 ตามเอกสารต้นฉบับในปี 1907 ที่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง⁹⁸ ในการแสดงให้เห็นถึงเส้นขนที่อวัยวะเพศและผู้มีอำนาจต้องผ่านการพิจารณาว่าลามกอนาจารหรือไม่⁹⁹ สื่อลามกในรูปแบบวิดีโอที่แสดงให้เห็นถึงฉากการมีเซ็กซ์ที่ปรากฏให้เห็นถึงอวัยวะเพศของผู้เข้าร่วมการแสดงอย่างชัดเจน ปริมาณของการเซ็นเซอร์ของอวัยวะเพศชายที่มีความแตกต่างกันกับเพศหญิง สิ่งพิมพ์ของ Waterfruit และซานตาเฟ โดย Kishin Shinoyama มีแนวโน้มที่ตีพิมพ์ครั้งแรกที่ให้ความสำคัญกับ Public Hair หลายบริษัทผลิตวิดีโอไม่มีสมาคมทางจริยธรรมที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นที่ยอมรับและสิ่งที่ไม่ยอมรับในสมาคมจริยธรรมของญี่ปุ่น, องค์การจริยธรรมของซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ มีการถกเถียงอย่างคร่ำคร่า ในเรื่องทั้งการปรากฏของขนและแม้กระทั่งอวัยวะเพศของตัวเองในการแสดงผลงานศิลปะในการศึกษา¹⁰⁰ ใน

⁹⁷ Tony McNicol “Does Comic Relief Hurt Kids?”. *The Japan Times*. (27 April 2004) Retrieved January, 18 2008 from <http://www.japantimes.co.jp/community/2004/04/27/issues/does-comic-retrief/-kids/#.Vm6MtNKLQdU>

⁹⁸ The Penal Code, translated into English by the Japanese Cabinet Secretariat

⁹⁹ Aleardo Zanghellini "Underage Sex and Romance in Japanese Homoerotic Manga and Anime", *Social & Legal Studies* 18, 2 (2009): 159–177.

¹⁰⁰ Staff “Supreme Court in Japan Upholds Mapplethorpe”. *The New York Times*. (20 February 2008): 2 Retrieved March, 11 2008 from http://www.nytimes.com/2008/02/20/arts/20arts-SUPREMECOURT_BRF.html?_r=0

ปี 2014 ตำรวจญี่ปุ่นค้นพบร้านค้าสื่อลามกใต้ดินที่มีเครื่องซึ่งอ้างว่าจะสามารถลบการเซ็นเซอร์จากภาพที่มีอยู่ในการตรวจสอบแผ่นวีดีได้¹⁰¹

ในทางศาสนาของชนพื้นเมืองของญี่ปุ่นชินโตที่มีความเชื่อที่ว่า สิ่งมีชีวิตเหนือธรรมชาติที่อาศัยอยู่ในธรรมชาติ เทพและเทพธิดาของศาสนาชินโตไม่ได้เก็บของศีลธรรมหรือความสมบูรณ์แบบแทนพวกเขามีอยู่ในธรรมชาติและทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นส่วนหนึ่งที่ได้โดยธรรมชาติของชีวิตตัวเอง¹⁰² ดังนั้นทัศนคติทางศาสนาเป็นอุปสรรคในการปรากฏตัวของวัสดุลามกอนาจารในสังคมโลกของญี่ปุ่นไม่เป็นภาพลามกอนาจารดูหมิ่น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมันแสดงให้เห็น บุคคลทางศาสนา หรือสิ่งมีชีวิตที่เป็นตำนาน

ในกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็กในญี่ปุ่น ครอบคลุมของสื่อลามกอนาจารเด็กภาพวาดเด็กจริงเป็นสิ่งผิดกฎหมายในประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2014¹⁰³ การกระจายของสื่อลามกอนาจารเด็กได้ทำทางนิตินัยที่ผิดกฎหมาย ในปี 2003 หลังจากแรงกดดันระหว่างประเทศจากสหประชาชาติ, องค์การยูนิเซฟและองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ถึงแม้ว่าความแตกต่างระหว่างกฎหมายดังกล่าวที่ทำให้ญี่ปุ่นเองก็ไม่ยอมง่าย ๆ สื่อลามกและภาพลามกอนาจารยังสามารถใช้ได้อย่างกว้างขวางในประเทศญี่ปุ่น เช่น Akihabara และ Nipponbashi และ Konbini หรือกระทั่งร้านสะดวกซื้อในประเทศญี่ปุ่น

ในเดือนมิถุนายนปี 2008 มีการเสนอให้เรียกเก็บเงินการจัดเก็บภาษีของบ้านที่ครอบครองภาพลามกอนาจารของเด็ก และข้อเสนอดังกล่าวได้ถูกส่งไปยังสภาผู้แทนราษฎรของญี่ปุ่น แต่ล้มไม่

¹⁰¹ Lila “Japanese Machine Reportedly De-Pixelates Porn” **XBIZ Gray** (26 February 2014): 1 Retrieved April, 18 2015 from <http://www.xbiz.com/news/175578>

¹⁰² Timothy Perper and Martha Cornog. “Eroticism for the Masses: Japanese Manga Comics and Their Assimilation into the U.S.”. **Sexuality & Culture** 6, 1 (2002): 3–126.

¹⁰³ “Japan Police Crack Down on 300 Child Porn Cases”. **Time Magazine**. (18 June 2014): 1.

ประสบความสำเร็จและถูกล้มเลิกไป¹⁰⁴ Ayako Uchiyama ยืนยันว่าการเพิ่มขึ้นของวัสดุลามกอนาจารในประเทศญี่ปุ่นจากปี 1970 เป็นต้นไปจะมีผลทำให้ความรุนแรงต่าง ๆ นั้นลดลง¹⁰⁵

เกมสำหรับผู้ใหญ่ที่มุ่งเน้นการมีประเภทสำหรับวิดีโอเกมในประเทศญี่ปุ่น ค่อนข้างเป็นที่รู้จักในประเทศอื่นนอกจากประเทศญี่ปุ่นภายใต้ชื่อหลายชื่อที่ใช้รวมทั้ง PC เกมเดทซิม, เกม hentai และเกมอื่น ๆ บริษัท เช่น JAST ของสหรัฐอเมริกาและ MangaGamer จะแปลเดอเซกซ์เดทและนินยายภาพเป็นภาษาอังกฤษสำหรับตลาดนอกประเทศญี่ปุ่น สำหรับวิดีโอเกมสำหรับผู้ใหญ่ในประเทศญี่ปุ่น การจัดอันดับเป็น “18+” ได้รับการประกาศเกียรติคุณจากองค์การจริยธรรมของซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดอันดับของวิดีโอเกมสำหรับผู้ใหญ่ นิตยสารพร้อมกับวิดีโอสื่อที่นิยมสำหรับวัสดุลามกอนาจาร นิตยสารที่มีการ์ตูนลามกอนาจารหรือภาพจะถูกควบคุมและคุณลักษณะที่กำหนดอายุสำหรับการซื้อ หลายเมืองในประเทศญี่ปุ่น การจำหน่ายนิตยสารลามกอนาจารจะถูกปิดผนึกเมื่อขายด้านนอกของร้านหนังสือสำหรับผู้ใหญ่ แต่มันก็ไม่แปลกที่จะหา นิตยสารที่ไม่ลามกอนาจารที่มีภาพเปลือย นิตยสารจำนวนมากโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ รวมถึงภาพเปลือย トラบิตที่ภาพเหล่านี้ไม่ได้แสดงให้เห็นอวัยวะเพศหรือการกระทำทางเพศก็จะไม่ถือว่าเป็นการลามกอนาจารและสามารถจะจำหน่ายได้อย่างอิสระในที่สาธารณะด้วย

ในญี่ปุ่นยังมีการจำหน่ายนิตยสารแนะนำแหล่งบริการทางเพศ นิตยสารพวกนี้มีราคา ค่อนข้างแพงอยู่ในราว 700 - 3,000 เยน คิดเป็นราคาประมาณ 245 - 1,050 บาท ส่วนใหญ่ออกรายเดือน นิตยสารรายสัปดาห์ที่วางแผงอยู่ตามร้านสะดวกซื้อทั่วประเทศญี่ปุ่น จะมีหนังสือโป๊ที่มีข้อมูลแนะนำผู้หญิงพร้อมเบอร์โทรศัพท์และแหล่งบริการทางเพศอยู่แล้ว แต่นิตยสารแนะนำแหล่งบริการทางเพศโดยเฉพาะนี้ แยกอยู่ในมุมนิตยสารเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีห้ามอ่าน¹⁰⁶

วิดีโอลามกจำนวนมากที่เป็น “ภาพยนตร์สำหรับผู้ใหญ่ของญี่ปุ่น” อาจจะมีชื่อที่อาจแสดงให้เห็นว่าพวกเขาใช้ผู้เยาว์ในการแสดงหรือแสดงการบันทึกของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง แต่ชื่อที่เหล่านั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบของหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของ

¹⁰⁴ Reuters, "Japan Police Crack Down on 300 Child Porn Cases". **Reuters**. (8 August 2008) from <http://www.reuters.com/article/us-japan-porn-idUST35097220080808>

¹⁰⁵ Milton Diamond and Ayako Uchiyama. "Pornography, Rape and Sex Crimes in Japan". **International Journal of Law and Psychiatry**, 22, 1 (1999): 1-22.

¹⁰⁶ อุกฤษณ์ ปัทมานันท์, เปิดโลกมีดญี่ปุ่น (13), **มติชนออนไลน์** (26 กุมภาพันธ์ 2554), ค้นวันที่ 21 ตุลาคม 2558 จาก http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1298704760&grp_id=no&catid=50

ญี่ปุ่น วิธีร่วมกันคือการได้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อแทนที่ด้วยตัวอักษรหรือใช้ศัพท์ที่คล้ายกันออกเสียง ตัวอย่างเช่น วิดีโอเกี่ยวกับ “19-year-old Girl Sex Party!” อาจจะใช้ชื่อว่า “1X-year-old Girl Sex Party!” คำว่า “joshikōsei” “สาวโรงเรียนมัธยม” ไม่สามารถนำมาใช้ที่ถูกต้องตามกฎหมายได้ ศัพท์ Homonymic “joshikōsei” ซึ่งอาจจะหมายถึง “นักศึกษาสาว” สามารถนำมาใช้ในแทนในผลิตภัณฑ์ โดยที่ไม่ทำลายกฎหมายการเซ็นเซอร์ ความจริงเรื่องนี้อาจพบเห็นในสถานที่ที่นิยมของประเทศญี่ปุ่น เช่น อากิบาระ (Akihabara) หรือเมืองเด็นเด็น (Den Den) ที่โตเกียวและโอซาก้า ตามลำดับ

โครงสร้างตำรวจญี่ปุ่น¹⁰⁷ จะแบ่งออกเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (National Police Agency: NPA) ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับชาติและตำรวจในระดับจังหวัด (Prefecture Police) โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการของรัฐบาล ไม่มีข้าราชการตำรวจในสังกัดแต่เป็นหน่วยงานกลางสำหรับประสานความร่วมมือในองค์กรตำรวจญี่ปุ่น ซึ่งมีภารกิจในด้านการจัดระเบียบ สร้างระบบ เสนอกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จัดทำสถิติ เสนอปัจจัยพื้นฐานเพื่อกิจการตำรวจ รวมถึงการกำหนดนโยบายให้แก่ตำรวจ โดยมีคณะกรรมการด้านความปลอดภัยสาธารณะ (National Public Safety Commission) ที่เข้ามากำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีญี่ปุ่นและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี ส่วนตำรวจในระดับจังหวัด (Prefecture Police) จะรับผิดชอบพื้นที่ของตนและเป็นอิสระไม่ขึ้นต่อกันแต่สามารถทำงานข้ามเขตได้ในกรณีการจับผู้ที่กระทำความผิด โดยตำรวจในระดับจังหวัดมีหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน ดูแลความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย จราจร ออกใบขับขี่ และการออกใบอนุญาตสถานประกอบการ เป็นต้น ดังนั้นจึงถือได้ว่าตำรวจในระดับจังหวัดนั้นเป็นผู้ที่เข้ามาดูแลเช็คช้อป เพื่อให้การบริการนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เนื่องจากอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในเรื่องต่าง ๆ เป็นหน้าที่ของตำรวจ

¹⁰⁷ สัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ปฏิรูปตำรวจไทย: ประสบการณ์จากญี่ปุ่น ณ ห้องประชุม สัญญา ธรรมศักดิ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ กรุงเทพมหานคร ในวันพุธที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2550 เวลา 12.30 – 17.00 น., คั่นวันที่ 20 ตุลาคม 2558 จาก <http://library2.parliament.go.th/wichakarn/content-seminar/20070110.html>

กฎหมายกำหนดให้ธุรกิจดังกล่าวต้องทำการลงทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและการดำเนินการเฉพาะในหมวดหมู่ นอกจากนี้ยังห้ามคนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ทำงานหรือเข้ามาใช้บริการในสถานประกอบการ¹⁰⁸ เพื่อปกป้องสวัสดิภาพและป้องกันเด็กและเยาวชน

กฎหมายของประเทศไทยที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับเช็กซ์ทอย ดังนี้

3.3 มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเช็กซ์ทอยส์ของไทย

3.3.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาชน ส่วนที่ 1

มาตรา 26 การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

มาตรา 27 สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรีศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง

มาตรา 28 บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

บุคคลย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ได้โดยตรง หากการใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดมีกฎหมายบัญญัติรายละเอียดแห่งการใช้สิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้แล้ว ให้การใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือจากรัฐ ในการใช้สิทธิตามความในหมวดนี้

¹⁰⁸ The law requires such businesses to register with police and operate only within their registered category. It also bans people under age 18 from working or entering fuzoku establishments.

มาตรา 29 การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งต้องไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้น

กฎหมายตามวรรคหนึ่งให้ตราได้เท่าที่จำเป็นและต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่เจาะจงหรือมุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง และในกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้ตรากฎหมายจำกัดสิทธิและเสรีภาพเฉพาะเพื่อการใด ให้ตรากฎหมายจำกัดสิทธิและเสรีภาพได้เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ 2 ความเสมอภาค

มาตรา 30 บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

มาตรา 31 บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐและพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรของรัฐ ย่อมมีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เว้นแต่ที่จำกัดไว้ในกฎหมาย หรือกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจริยธรรม

ส่วนที่ 3 สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล

มาตรา 32 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้ แต่การลงโทษประหารชีวิตตามที่กฎหมายบัญญัติไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมตามความในวรรคนี้

การจับ คุมขัง ตรวจค้นตัวบุคคล หรือการกระทำใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล หรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในกรณีที่มีการกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง ผู้เสียหาย พนักงานอัยการ หรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายมีสิทธิร้องต่อศาลเพื่อให้สั่งระงับหรือเพิกถอนการกระทำเช่นว่านั้น รวมทั้งจะกำหนดวิธีการตามสมควรหรือการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยก็ได้

หากจะกล่าวถึงสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ เมื่อมาพิจารณาถึงสิทธิตามความหมายทั่วไป นั้นให้ความหมายว่า หมายถึง อำนาจที่กฎหมายรับรองคุ้มครองให้แก่บุคคลในอันที่จะเรียกร้องให้บุคคลอื่นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง สิทธิจึงก่อให้เกิดหน้าที่แก่บุคคลอื่นด้วย¹⁰⁹ หากแต่ความหมายของสิทธิตามรัฐธรรมนูญนั้นถือเป็น “สิทธิตามกฎหมายมหาชน” อันหมายถึง อำนาจตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายสูงสุดที่ได้มีการบัญญัติให้การรับรองคุ้มครองแก่ปัจเจกบุคคลในอันที่จะกระทำการใดหรือไม่กระทำการใด โดยที่การให้อำนาจแก่ปัจเจกบุคคลดังกล่าวได้ก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้องที่จะไม่ให้บุคคลใดแทรกแซงสิทธิตามรัฐธรรมนูญของตน ซึ่งในบางกรณีการรับรองดังกล่าวได้ก่อให้เกิดซึ่งสิทธิเรียกร้องให้รัฐดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง และสิทธิตามรัฐธรรมนูญยังหมายรวมถึง “การให้หลักประกันในทางหลักการ” ซึ่งหมายถึงการมุ่งคุ้มครองต่อสถาบันในทางกฎหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้น สิทธิตามรัฐธรรมนูญจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับรัฐ และสิทธิตามรัฐธรรมนูญเป็นสิทธิที่ผูกพันองค์กรผู้ใช้อำนาจรัฐทั้งหลายที่จะต้องให้ความเคารพ ปกป้อง และคุ้มครอง เพื่อให้สิทธิตามรัฐธรรมนูญดังกล่าวมานั้นมีผลในทางปฏิบัติ¹¹⁰

ความหมายของสิทธิและเสรีภาพทั้งสองนั้น ต่างมีลักษณะร่วมกันและมีทั้งข้อที่แตกต่างกัน เพราะตามแนวคิดกฎหมายธรรมชาตินั้น เห็นว่าเสรีภาพและความเสมอภาคมีอยู่ก่อนที่จะมีสังคมและรัฐ ซึ่งการมีอยู่ของสิทธิและเสรีภาพก่อนจะมีรัฐนั้น ตามความคิดดังกล่าว เห็นว่ามีความจำเป็นที่รัฐเอง จะต้องอธิบายและให้เหตุผลในการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานดังกล่าว แต่กรณีที่อาจสับสนในเรื่องสิทธิเสรีภาพนั้น คือเรื่อง “สิทธิในเสรีภาพ” กล่าวคือ โดยลำพังของเสรีภาพนั้น ไม่ก่อให้เกิดหน้าที่แก่บุคคลอื่น เช่น เสรีภาพในการนับถือศาสนา ซึ่งบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการที่จะนับถือหรือไม่นับถือศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ซึ่งในแง่นี้มิได้ก่อให้เกิดหน้าที่แก่บุคคลอื่นแต่อย่างใด แต่หากกล่าวว่า “สิทธิในเสรีภาพ” นั้นย่อมหมายความว่าบุคคลนั้น ย่อมมีสิทธิที่จะใช้เสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญรับรองในความหมายนี้ ย่อมก่อให้เกิดความผูกพันต่อบุคคลอื่น กล่าวคือ บุคคลย่อมมีหน้าที่ที่จะไม่ไปละเมิดการใช้เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของบุคคลนั้น วึ่งหากจะกล่าวโดยสรุป

¹⁰⁹ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ, (กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2538), หน้า 21.

¹¹⁰ บรรเจิด สิงคะเนติ, หลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2555), หน้า 49.

ได้ว่า “เสรีภาพ” ย่อมก่อให้เกิดหน้าที่แก่ผู้อื่นที่จะไม่เข้ามารบกวนการใช้อำนาจในการกระทำการ หรือไม่กระทำการของบุคคลนั้น

3.3.2 ประมวลกฎหมายอาญา

ในส่วนของกฎหมายไทยที่ผู้ศึกษาเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องที่เด่นชัดกับประเด็น การอนุญาตให้จำหน่ายเช็ชท์ทอยส์นี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญาในมาตรา 287¹¹¹ ที่บัญญัติเอาไว้ว่า

ผู้ใด

1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้า ในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือ ยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก

2) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องกับการค้าเกี่ยวกับ วัตถุหรือ สิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือให้เช่นวัตถุหรือสิ่งของเช่นว่านั้น

3) เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามก ดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการ อันเป็นความผิดตาม มาตรานี้ หรือ โฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือสิ่งของ ลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

เรื่องดังกล่าว ตามอนุมาตรา 1) แสดงว่า ต้องมีเจตนาพิเศษ นั่นคือการมีไว้เพื่อการค้า โดยการค้า เพื่อแจกจ่าย หรือแสดงอวดแก่ประชาชน ถ้าทำ หรือ มีไว้ นำเข้า หรือ ส่งออกเพื่อเจตนาพิเศษดังกล่าว จึงผิดตามกฎหมาย หากเป็นการมีไว้เพื่อตนเองหรือบางกรณีอาจมีคู่กร่วมชมด้วย จึงไม่เข้าเจตนาพิเศษดังกล่าว การตัดสินว่าผิดหรือไม่ผิดกฎหมายนั้น ไม่ได้อยู่ที่ความรู้สึก เนื่องจากกฎหมายเขาเขียนไว้แล้วว่าต้องมีเจตนาพิเศษ หากมีไว้ดูเองแล้วเป็นความผิดตามมาตรานี้ กฎหมายคงบัญญัติว่า “ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่ง...” ในทำนองเดียวกันกับยาเสพติด เห็นจะเหมาะสมกว่า

¹¹¹ ประมวลกฎหมายอาญาในมาตรา 287

คำว่า “ลามก”¹¹² ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานนั้น หมายถึง หยาบขำตำทราวม หยาบโลน อันเป็นที่น่ารังเกียจของคนดีมีศีลธรรม เช่น หนังสือลามก พุดลามก ทำลามก

ความหมายจาก พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย อ.เปลื้อง ณ นคร ลามก (ว.) หมายถึง ขั่ว, เลว, ทราวม, ต่ำ, ต่ำช้า

“ลามก” แคไหนถึงผิดกฎหมาย?¹¹³

กฎหมายของไทยมีการห้ามการเผยแพร่สิ่งลามกทางสื่อทุกสื่อ แต่ในเรื่องการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตนี้ก็อาจจะยังไม่ชัดเจนว่ากฎหมายที่มีอยู่ครอบคลุมหรือไม่ ซึ่งก็กำลังมีการพยายามยกร่างกฎหมายเฉพาะในเรื่องนี้อยู่ คงสงสัยว่า “ลามก” ที่กฎหมายห้ามนั้นแคไหน เพียงไร เพราะคนดูนั้นเป็นการยากที่จะแยกออกว่าสิ่งไหนลามกหรือสิ่งไหนเป็นศิลปะ

สื่อลามกนั้นมันมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ Pornography¹¹⁴ อันได้แก่ การแสดงถึงพฤติกรรมทางเพศไม่ว่าจะเป็นการเขียนหรือภาพที่นำไปสู่การตื่นเต้นทางเพศหรือยั่วยุกามารมณ์หรือทำให้เกิดกำหนัด อีกลักษณะหนึ่งคือ Obscenity¹¹⁵ หมายถึงสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกอันน่ารังเกียจ เช่น แสดงถ้อยคำหรือวัตถุสิ่งของทางเพศในลักษณะที่หยาบขำน่าเกลียด ซึ่งในกฎหมายก็ไม่มีบทนิยามชัดเจนเอาไว้ เป็นหน้าที่ของศาลที่ต้องตีความ ในอเมริกาแม้จะมีกฎหมายบางตัวที่พยายามนิยามเรื่องนี้เอาไว้ แต่ศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกา (เทียบได้กับศาลฎีกาของบ้านเรา) ก็เคยได้มีการวางหลักในเรื่องนี้ไว้โดยเอาบรรทัดฐานการพิจารณาเรื่องนี้ไปยึดโยงกับมาตรฐานของชุมชน ทำให้เกิดปัญหาการตีความกันยืดเยื้อว่าจะเอามาตรฐานของชุมชนไหน ยึดตามชุมชนของผู้เผยแพร่หรือชุมชนของผู้รับสิ่งลามก

ศาลไทยก็เคยตีความคำว่า “สิ่งอันลามก” นี้ด้วยเช่นกัน และกรณีศาลวินิจฉัยว่าเป็น “สิ่งลามก” ได้แก่

- 1) ภาพหญิงเปลือยกายกอดชาย

¹¹² ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2546), หน้า 1007.

¹¹³ Lawyerthai, “ลามกแคไหนถึงผิดกฎหมาย?” ค้นวันที่ 11 มกราคม 2558 จาก <http://www.lawyerthai.com/articles/it/009.php>

¹¹⁴ So. Sethaputra, *New Model English –Thai Dictionary Volume 2 M to Z* (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2542), หน้า 1094.

¹¹⁵ *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 968.

- 2) ภาพหญิงสวมแต่กางเกงในโปร่งตา มีผู้ชายนอนกอด มือโอบบริเวณทรวงอก
- 3) ภาพหญิงเปลือยกายท่อนบนใช้มือกดหูโทรศัพท์กดที่อวัยวะเพศ
- 4) ภาพหญิงเปลือยกายมีแหคคุมตัว มือข้างหนึ่งกุมนมอีกข้างหนึ่งกุมอวัยวะเพศ
- 5) ภาพหญิงเปิดเสื้อให้เห็นหน้าอก ล้วงมือเข้าไปในกระโปรง
- 6) ภาพหญิงเปลือยสวมกางเกงในมือล้วงไปที่อวัยวะเพศ
- 7) ภาพหญิงเปลือยสวมกางเกงขาสั้นมือข้างหนึ่งล้วงไปจับที่อวัยวะเพศ ภาพดังกล่าวแม้ไม่เห็นอวัยวะเพศชัดเจนแต่มีลักษณะยั่วยุกามารมณ์

ส่วนกรณีศาลเคยวินิจฉัยว่าไม่ใช่ “สิ่งลามก” ก็คือ ภาพสตรีแสดงส่วนสัตรีความสมบูรณ์ของร่างกายไม่มีสิ่งปกปิด ส่วนล่างพยายามปกปิดหรือทำเป็นเพียงเงา ๆ ลบเลือนให้เป็นอวัยวะที่ราบเรียบแล้วซึ่งศาลบอกว่าไม่มีลักษณะน่าเกลียด น่าจาตบดสี จึงไม่ลามก

อีกหนึ่งประเด็นที่น่าสนใจ คือ แค่นั้นคืออนาจาร?¹¹⁶ แท้จริงแล้ว การกระทำแค่นั้นถึงจะเรียกได้ว่า อนาจารตามกฎหมาย

กฎหมายกำหนดความผิดฐานอนาจารไว้ว่า การกระทำใดที่ควรขายหน้าต่อหน้าธารกำนัล โดยการเปลือยหรือเผยร่างกาย หรือทำการลามกอย่างอื่น โดยไม่มีโทษจำคุกแต่อย่างใด มีแต่เพียงโทษปรับไม่เกิน 500 บาท กฎหมายบอกว่า แม้ตัวผู้กระทำเองไม่ขายหน้า แต่ถ้าควรขายหน้าก็ถือว่าอนาจารแล้ว ส่วนจะมีความผิดหรือไม่อย่างไรก็ต้องดูข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป เช่น การวิ่งแก้ผ้าเพื่อถ่ายภาพยนต์กลางที่สาธารณะชน เอามาเปรียบเทียบกับ การวิ่งแก้ผ้าเพราะถูกคนบุกเข้ามาทำร้ายขณะกำลังอาบน้ำ จะเห็นว่า กรณีแรกผิดกฎหมายในฐานอนาจาร ส่วนกรณีหลังไม่ผิด เพราะขาดเจตนา

หากลองมาพิจารณาอีกเรื่องการ (เกือบ) เปลือยกายอาบน้ำบนรถ แล้วแห่ไปรอบเมือง จะเห็นได้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ ขัดกับวัฒนธรรมไทย กฎหมายก็มาจากวัฒนธรรมที่ตังงามนั่นเอง แม้ว่าการอาบน้ำนั้นจะมีการเอาระกมาบัง ใส่ผ้าสีเนื้อไว้ด้านใน แต่ก็ถือว่าเป็นการเปิดเผยร่างกายแล้ว เมื่อเทียบกับคุณย่าคุณยายที่อาบน้ำในลำคลองตามบ้านนอกที่อยู่ติดแม่น้ำ จะเห็นได้ว่าเจตนามันต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม สมัยนี้แล้ว การอาบน้ำก็ควรกระทำในห้องน้ำตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ไม่งั้นบรรดาคุณย่าคุณยาย อาจต้องไปโรงพัก เพราะผิดฐานอนาจารได้

เช่นเดียวกันกับกรณี การแก้ผ้าเพื่อรำแก้บน บุคคลอาจจะไปบนบานศาลกล่าวอย่างไรไม่มีผู้ใดทราบ แต่หากต้องแก้ผ้าเพื่อแก้บนแล้ว ก็ต้องกระทำให้มีมติขิด หากกันบุคคลภายนอกออกไปไม่ได้ ก็ต้องหาผ้าหรืออะไรมาปิดบังรอบบริเวณไว้ ไม่งั้นก็อาจผิดอนาจารได้ เช่นเดียวกันกับเรื่อง การเดิน

¹¹⁶ โกวิท ทาตะรัตน์, บทความกฎหมายชาวบ้าน “แค่นั้นถึงจะเรียกว่า..อนาจาร”, ค้นวันที่ 11 มกราคม 2558 จาก <http://www.lawyerthai.com/articles/people/023.php>

แพชชันโชว์ ที่มีข่าวในบ๊วยครั้งว่า “ดาราดำหลุด” นั่นก็คือการที่ชายหน้าและเผยต่อหน้าสาธารณชน ซึ่งการจะป้องกันไม่ให้เป็นอย่างนั้นก็สามารถทำได้ แต่หลายคนที่เหมือนมีเจตนาจงใจปล่อยให้หลุดให้ โผล่ออกมาออกมา ก็น่าจะมีมาตรฐานอาจารย์เช่นกัน แต่ถ้าหากกรรมมีดระวางดีแล้ว ต้องไปพิจารณาตาม เจตนาเป็นกรณี ๆ ไป การจะทำอะไรต้องดูให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยด้วย จะได้ไม่มีปัญหา คำที่ อ้างว่าทำได้เพราะอินเทอร์เน็ตแท้จริงเป็นการอ้างแบบเลื่อนลอย ต้องดูว่าคนที่อ้างถึงนั้นเป็นใคร และ อยู่ประเทศไหน เนื่องด้วยในบางประเทศการเปลือยกายไม่มีความผิด หากแต่ในประเทศไทยเป็นเรื่อง ที่ผิดกฎหมาย ที่สำคัญคือ ควรมีจิตสำนึกรับผิดชอบที่ดีด้วย มองเห็นประโยชน์แก่สังคมมากกว่า ประโยชน์ส่วนตัว สังคมจะนำอยู่และแข็งแรงกว่านี้มาก

นายจิรัชย์ มูลทองโร่ย รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) กล่าว ว่า การโฆษณาชวนเชื่อเช่นนี้เข้าข่ายผิดมาตรา 22 (3) พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522¹¹⁷ ว่าด้วยการโฆษณาสินค้าที่สนับสนุนให้กระทำความผิดกฎหมายโดยตรงและโดยอ้อม หรือผิดศีลธรรม ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือ ปรับไม่เกิน 30,000 บาทหรือทั้งจำและปรับ ซึ่งขั้นตอนหลังจาก ได้ยูเอพีของเว็บไซต์ที่ลงข่าวดังกล่าวแล้วก็จะทำประสานเจ้าหน้าที่เพื่อรอสืบหาเบาะแสและจับกุม ดำเนินคดีในที่สุด

เนื่องจากปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีการสุ่มตรวจในเว็บไซต์เข้มข้น ตลอด ทว่าการโฆษณาชวนเชื่อสินค้าผิดศีลธรรมในอินเทอร์เน็ต และโทรทัศน์ดาวเทียมเหล่านี้มี จำนวนมาก ซึ่งหากตรวจพบแทบจะไม่ต้องพิสูจน์อะไรเลย เพราะผิดกฎหมายชัดเจนแน่นอน นอกจากนี้ยังผิดในประมวลกฎหมายอาญาโทษหนัก ทั้งจำและปรับอีกด้วย อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญ อันดับรองลงมาก็คือ คุณภาพของสินค้าที่ไม่ได้ผ่านมาตรฐานเพราะเป็นสินค้าที่ก๊อปปี้มาขายในราคา ถูก เรื่องความสะอาดก็ต้องพึงระวัง เพราะถ้าทำความสะอาดไม่ทั่วถึง หรือปล่อยให้ตุ๊กตายางสำสอน ใช้หลายคน อาจจะเป็นที่เพาะเชื้อโรคซึ่งอันตรายมาก”

พ.ต.อ.ศิริพงษ์ ติมลา รองผู้บังคับการกองปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทาง เทคโนโลยี กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กล่าวว่า “ผิดมาตรา 287 ว่าด้วยเพื่อความประสงค์ แห่งการค้า หรือ โดยการค้า เพื่อการแจกจ่าย เพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า หรือ ยังให้นำเข้า ในราชอาณาจักร ในการค้าเกี่ยวกับ วัตถุ หรือ สิ่งของลามก ต้องระวางโทษ จำคุก ไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ”

อย่างไรก็ดี ในข้อเท็จจริงนั้น พบว่าเช็ทซ์ทอยส์เช่น “ตุ๊กตายาง” สามารถทำได้ทุกอย่าง อีก ทั้งมีผิวที่นุ่มเหมือนคนมาก หน้าตาก็มีมากมาย สามารถเปลี่ยนผม เปลี่ยนสีแบบไหนก็ได้ เสียงร้องก็มี หลายเสียง และยังทำอรัลเช็ทซ์ได้ เลือกรสชาติอื่นได้อีกด้วย ศักยภาพตุ๊กตายางจึงถือว่าใช้ได้ดีกว่า

¹¹⁷ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พุทธศักราช 2522

ผู้หญิง ส่งผลให้ผู้ชายสมัยนี้ไม่รังเกียจผู้หญิง อยู่กับของแข็ง ๆ ดีกว่า เนื่องจากควบคุมได้ แคมยังไม่ต้องมีปากมีเสียงทะเลาะกัน ไม่อแง ไม่กินอาหาร จับแต่งตัวได้ สามารถควบคุมได้ทุกอย่าง ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเรื่องจิต กล่าวว่า ในภาษาจิตวิเคราะห์บอกว่ามันสะท้อนความสัมพันธ์ในอนาคตที่เปราะบาง อีกหน่อยอาจจะมีการแต่งงานน้อยลง เพราะต่างคนต่างแยกกันไปใช้อุปกรณ์สร้างความสุขที่ตนเองชอบ ถือว่าเป็นภาวะอันตราย ซึ่งกระแสนี้ในเมืองไทยกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น “ถ้าถามว่าคนที่ชอบใช้ตุ๊กตายางหรืออุปกรณ์สร้างความสุขนั้นเข้าขั้นโรคจิตไหม ก็ไม่ จิตแพทย์เรียกสิ่งเหล่านี้ว่า ภาวะสังคมเพี้ยน เป็นสังคมตัวใครตัวมัน แต่ถามว่าต้องรักษาไหม คนที่มาหาหมอโรคจิตต้องมีความทุกข์ แต่หากเมื่อได้ใช้ตุ๊กตายางแล้วเขาเกิดมีความสุขมาก ๆ จะมาบ่นทำไม ที่สหรัฐอเมริกามีผลวิจัยมาว่า ผู้ใช้หลายรายนั้นดูแลตุ๊กตายางและเซ็กซ์ทอยส์อื่น ๆ ที่เป็นอุปกรณ์สร้างความสุขมากกว่าดูแลภรรยาเสียอีก อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญเรื่องจิตวิเคราะห์ก็กล่าวเตือนว่า สิ่งที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดก็คือ เรื่องความสะอาด เพราะไม่เช่นนั้นจะเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค อาจจะทำให้ป่วยเพราะเพศติดเชื้อมาก ซึ่งอันตรายต่ออวัยวะที่อ่อนไหวมาก

3.3.3 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในมาตรา 150 มีการบัญญัติว่า “การใดมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายเป็นการ พันวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้นเป็นโมฆะ” และในมาตรา 151¹¹⁸ ของกฎหมายเดียวกันนี้ได้บัญญัติว่า “การใดเป็นการแตกต่างกับบทบัญญัติของกฎหมาย ถ้ามิใช่กฎหมาย อันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้นไม่เป็นโมฆะ”

ความสงบเรียบร้อยของประชาชน¹¹⁹ (Public Order) เป็นศัพท์ทางวิชาการ หมายถึง ภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ร่วมกันในสังคม โดยมีความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน และในการดำเนินชีวิตโดยปกติสุข

นั่นคือ นิติกรรมที่มีวัตถุประสงค์ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สิ่งนั้นไม่เกิดผลใด ๆ ในทางกฎหมาย

3.3.4 พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์

“เครื่องมือแพทย์” คือ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการประกอบวิชาชีพและการประกอบโรค

¹¹⁸ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 และ มาตรา 151

¹¹⁹ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมศัพท์กฎหมายไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์, 2543), หน้า 106.

ศิลป์ของแพทย์ พยาบาล เภสัชกร ทันตแพทย์ เทคนิคการแพทย์ นักกายภาพบำบัด และ สัตวแพทย์ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้งานเพื่อให้เกิดผลแก่สุขภาพ โครงสร้างหรือการกระทำหน้าที่ใด ๆ ของร่างกายมนุษย์หรือสัตว์ ทั้งนี้ ได้รวมถึงส่วนประกอบ ส่วนควบ อุปกรณ์ หรือชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวข้างต้นด้วย นอกจากนี้แล้ว กฎหมายยังให้อำนาจรัฐมนตรีสามารถกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ใดเป็นเครื่องมือแพทย์ได้อีกด้วย¹²⁰

หลักของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ในการพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์ใดเป็นเครื่องมือแพทย์

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีหลักในการพิจารณา 2 ประการ ประการแรก คือ การพิจารณาจากสภาพและคุณลักษณะของตัวผลิตภัณฑ์ว่าเป็นอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้โดยแพทย์ หรือบุคลากรทางการแพทย์หรือไม่ ตัวอย่างเช่น เครื่องเอ็กซเรย์ เครื่องอัลตราซาวด์ มีดผ่าตัด เข็มฉีดยา ฯลฯ ผลิตภัณฑ์เหล่านี้มีความชัดเจน และบุคคลทั่วไปหรือเข้าใจอยู่แล้วว่าเป็นเครื่องมือแพทย์ แต่ยังมีผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เช่น ชุดตรวจโรค น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ใช้กับเครื่องมือแพทย์ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในโรงพยาบาล ฯลฯ ซึ่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้โดยสภาพก็จัดเป็นเครื่องมือแพทย์ด้วยเช่นกัน ประการที่ 2 พิจารณาจากสรรพคุณ หรือคุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่แสดงในฉลาก เอกสารกำกับผลิตภัณฑ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ ถ้ามีการแสดงหรือระบุสรรพคุณว่าผลิตภัณฑ์นั้น ๆ มีผลต่อร่างกายมนุษย์หรือสัตว์ และเข้าข่ายเป็นสรรพคุณทางการแพทย์ เช่น กระตุ้นการไหลเวียนโลหิต ลดหรือบรรเทาอาการเจ็บปวด การนวดเพื่อผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ฯลฯ ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ก็จัดเป็นเครื่องมือแพทย์เช่นกัน ตัวอย่างผลิตภัณฑ์เหล่านี้ เช่น อุปกรณ์แม่เหล็ก แก้อั้วนวด เครื่องสั่นเท้า เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้เพื่อกายภาพบำบัด รวมทั้งอุปกรณ์ที่นำมาใช้ทางด้านเสริมความงามต่าง ๆ ได้แก่ เครื่องกระตุ้นไฟฟ้าบนใบหน้า อุปกรณ์ที่ใช้หลักการของไอออนโตโฟเรซิส เครื่องกรอหน้า ฯลฯ แต่ทั้งนี้สรรพคุณที่แสดงต้องมีหลักฐานทางวิชาการที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุนและต้องไม่เป็นสรรพคุณที่เป็นเท็จ หรือหลอกลวงด้วย

3.3.5 พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

ความผิดและโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

¹²⁰ กองเผยแพร่และควบคุมการโฆษณา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, **เปิดรหัสสายด่วน อย. 1556 เมนู 4 สารนำรู้ด้านเครื่องมือแพทย์**, (กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตร, 2545) หน้า 4.

ความผิดตามกฎหมายศุลกากรเป็นความผิดทางอาญาสาขาหนึ่งซึ่งจะต้องนำบทบัญญัติทั่วไปในภาค 1 แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับด้วย แต่ความผิดตามกฎหมายศุลกากรเป็นความผิดที่เกิดจากข้อห้าม (MALA PROHIBITA) ในความผิดบางมาตรา การกระทำความผิด ไม่ต้องมีเจตนาก็เป็นความผิด เช่น ความผิดตามมาตรา 27 และมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 ส่วนความผิด ตามมาตราอื่น ๆ คงเป็นไปตามหลักทั่วไปของความผิดทางอาญาคือต้องมีเจตนาถึงจะเป็นความผิด โดยความผิดตามกฎหมายศุลกากร สามารถแยกเป็นหมวดหมู่ได้ ดังนี้¹²¹

- 1) ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร
- 2) ความผิดฐานหลีกเลี่ยงอากร
- 3) ความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้าม ข้อจำกัด ในการนำเข้า หรือส่งออก
- 4) ความผิดที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469
- 5) ความผิดฐานรับซื้อของหนีภาษีศุลกากรตามมาตรา 27 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469
- 6) ความผิดฐานสำแดงเท็จตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469
- 7) ความผิดฐานขอคืนเงินอากรเป็นเท็จตามมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469
- 8) ความผิดฐานปฏิบัติพิธีการศุลกากรไม่ถูกต้อง
- 9) ความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานทำการค้นโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา 18
- 10) ความผิดฐานอื่น ๆ
- 11) ความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 110 ตามมาตรา 112 เอกุณวีสติ ตามมาตรา 113 ทวิ มาตรา 114 มาตรา 115 มาตรา 115 ทวิ มาตรา 115 ตริ มาตรา 115 จัตวา มาตรา 115 เบญจ มาตรา 119
- 12) ความผิดและโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2480
- 13) ความผิดและโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2480
- 14) ความผิดและโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497
- 15) ความผิดและโทษตามกฎหมายอื่น

ความผิดตามกฎหมายศุลกากรดังกล่าว ผู้ศึกษาขอหยิบยกประเด็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของอำนาจรัฐและมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์ นั่นก็คือ เรื่องของความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้าม ข้อจำกัด ในการนำเข้า หรือส่งออก

¹²¹ พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

ความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้าม ข้อจำกัด หมายถึง ความผิดที่เกิดจากการนำของที่มีกฎหมายห้ามนำเข้า หรือส่งออก เข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำของที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาต หรือต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด เข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออก ไม่ได้ขออนุญาต หรือไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของกฎหมายให้ครบถ้วน ความผิดฐานหลีกเลี่ยง ข้อห้าม ข้อจำกัดนี้ เป็นความผิดฐานหนึ่งในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469

ของต้องห้าม (Prohibited Goods) หมายถึง ของที่กฎหมายกำหนดห้ามนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยเด็ดขาด ผู้นำเข้า ส่งออกเป็นความผิดต้องรับโทษตามกฎหมายที่ห้ามนั้น ๆ และเป็นความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อห้าม ตามกฎหมายศุลกากร อีกบทหนึ่งด้วย ตัวอย่างของต้องห้ามนำเข้า ส่งออก ได้แก่

- 1) วัตถุลามก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287
- 2) สินค้ามีตรา หรือลวดลายเป็นธงชาติ ตาม พ.ร.บ. ธง พ.ศ. 2522
- 3) ยาเสพติดให้โทษ ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522
- 4) เงินตรา พันธบัตร เหรียญกษาปณ์ ใบสำคัญรับดอกเบียพันธบัตรอันเป็นของปลอมหรือแปลง ตามประมวลกฎหมายอาญา
- 5) สินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ (ฉบับที่ 94) พ.ศ. 2536 ลงวันที่ 21 เมษายน 2536
- 6) สินค้าปลอมหรือเลียนแบบเครื่องหมายการค้า ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการส่งสินค้าออกไปนอกและการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2530 ลงวันที่ 14 ตุลาคม 2530
- 7) สิ่งพิมพ์ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดไม่ให้นำเข้าโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฯลฯ

ของต้องจำกัด (Restricted Goods) หรือของควบคุมการนำเข้า - ส่งออก หมายถึง ของที่มีกฎหมายกำหนดว่าหากจะนำเข้ามา หรือส่งออกไป นอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุญาต หรือต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของการนำเข้าส่งออกให้ครบถ้วน ตามที่กฎหมายนั้น ๆ กำหนดไว้ก่อน ผู้ใดนำของต้องจำกัดเข้ามาใน หรือส่งออก โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ครบถ้วนถูกต้อง เป็นความผิดตามกฎหมายที่ควบคุมของนั้น ๆ และเป็นความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อจำกัด ตามกฎหมายศุลกากรอีกบทหนึ่งด้วย

ในปัจจุบันมีสินค้าหลายประเภท หลายชนิด ที่ถูกควบคุมมิให้นำเข้ามาในหรือส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งจะต้องตรวจสอบจากกฎหมายนั้น ๆ ด้วยว่ากำหนดไว้ว่าอย่างไร ซึ่งมีประมาณ 100 ฉบับ เช่น พระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ 2551 พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

นอกจากมาตรการทางกฎหมายที่ดำเนินการอยู่แล้วข้างต้น ได้มีความพยายามในการผลักดันกฎหมายและแนวปฏิบัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันการห้ามการนำเด็กไปใช้ในสื่อลามกได้แก่

(1) มาตรการดำเนินคดี ในประมวลกฎหมายอาญา กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสื่อลามกอนาจารเป็นความผิดเฉพาะกรณีไว้ครอบครองเพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือส่งให้ส่งออกภายนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้า โดยไม่ได้แยกประเภทของสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่กับสื่อลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้ การครอบครองสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถจะกระทำได้ แต่สื่อลามกเด็กเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ประกอบกับการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาอย่างชัดแจ้ง การมีไว้ในครอบครองจึงมีลักษณะแตกต่างจากการครอบครองสื่อลามกผู้ใหญ่ นอกจากนี้ การผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งจะก่อให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กสมควรที่จะกำหนดให้เป็นความผิด

- 1) กำหนดค่านิยมของคำว่า สื่อลามกอนาจารเด็ก
- 2) กำหนดให้ผู้ใดที่มีวัตถุหรือสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุเกินสิบห้าปี แต่ไม่เกินสิบแปดปีไว้ในครอบครอง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ ผู้ใดที่มีวัตถุหรือสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไว้ในครอบครอง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ในฝั่งของต่างประเทศ การควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็ก (Child Pornography) ของในแต่ละประเทศก็มีความแตกต่างกัน อันเนื่องมาจากแนวความคิดและวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับความลามกอนาจารและการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กที่มีนั้นแตกต่างกัน แต่เนื่องจากว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนั้นมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น อายุของเด็กที่ถูกล่วงละเมิดนั้นก็มีแนวโน้มที่น้อยลง

ดังนั้นแล้ว รัฐบาลในหลาย ๆ ประเทศจึงได้มีมาตรการทางกฎหมายเพื่อเข้ามาควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อเป็นการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กที่อาจจะเกิดขึ้นจากสื่อดังกล่าว¹²²

ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เริ่มมีการคุ้มครองทางกฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 โดยในปี ค.ศ. 1982 ในคดี *New York v. Ferber*¹²³ ศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกา (U.S. Supreme Court) ได้เห็นชอบกับกฎหมายของรัฐนิวยอร์กที่ห้ามการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยศาลเห็นว่า กฎหมายของรัฐนิวยอร์กชอบด้วยรัฐธรรมนูญและไม่ขัดต่อ First Amendment¹²⁴ ของรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก First Amendment ยอมรับให้มีการควบคุมเกี่ยวกับเรื่องลามกอนาจารได้ด้วยเหตุผลที่ว่า

- (1) ประโยชน์สาธารณะที่รัฐจะได้รับจากการป้องกันการละเมิดทางเพศต่อเด็กมีมาก
- (2) การแจกจ่ายและจำหน่ายสื่อลามกอนาจารเด็กมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการละเมิดทางเพศกับเด็ก
- (3) การโฆษณาและขายสื่อลามกเด็กเป็นสิ่งที่กระตุ้นการผลิตสื่อลามกเด็ก และ
- (4) ภาพลามกเด็กมีคุณค่าทางศิลปะน้อยมาก ด้วยเหตุนี้การตัดสินว่าสื่อลามกเด็กอยู่นอกเหนือความคุ้มครองของการแก้ไขครั้งแรก (First Amendment) จึงสอดคล้องกับคำตัดสินที่ผ่านมาของศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกา

นอกจากนี้ ในปี ค.ศ. 1990 ในคดี *Osborne v. Ohio*¹²⁵ ศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาได้ตัดสินว่า กฎหมายของรัฐโอไฮโอที่ห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กนอกจากบิดามารดาและผู้อุปการะเด็กนั้นไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา โดยศาลตัดสินว่าแต่ละมลรัฐสามารถกำหนดฐานความผิดของการมีไว้ซึ่งครอบครองของสื่อลามกเด็กได้แม้จะไม่ได้เกี่ยวข้องกับการ

¹²² ปิยวรรณ ซอน, “การควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กในต่างประเทศ”, *กฤษฎีกาสาร*. 10, 4 (เมษายน-พฤษภาคม 2558): 4.

¹²³ *New York v. Ferber*, 458 U.S. 747 (1982) (United States Supreme Court, 1982) อ้างถึงใน ปิยวรรณ ซอน, “การควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กในต่างประเทศ”, *กฤษฎีกาสาร*. 10, 4 (เมษายน-พฤษภาคม 2558): 4.

¹²⁴ Mashiba Yasuhiro, *Child Pornography Regulation in Foreign Countries*, Nov 2008, *Legal Reference*, at 51. อ้างถึงใน ปิยวรรณ ซอน, “การควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กในต่างประเทศ”, *กฤษฎีกาสาร*. 10, 4 (เมษายน-พฤษภาคม 2558): 4.

¹²⁵ *Osborne v. Ohio*, 495 U.S. 103 (1990) (United States Supreme Court, 1990) อ้างถึงใน ปิยวรรณ ซอน, “การควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กในต่างประเทศ”, *กฤษฎีกาสาร*, 10, 4 (เมษายน-พฤษภาคม 2558): 4.

แจกจ่ายสื่อลามกอนาจารเด็กก็ตาม เนื่องจากรัฐไม่ได้ต้องการที่จะควบคุมความคิดหรือความรู้สึกของพลเมืองเพื่อให้ได้รับประโยชน์สาธารณะจากการควบคุมดังกล่าว แต่รัฐต้องการที่จะขจัดความเสียหายจากสื่อลามกอนาจารด้วยการลดจำนวนของสื่อดังกล่าวในตลาดให้น้อยลง

ทั้งนี้ ที่ผ่านมากฎหมายของมลรัฐที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็กจะกำหนดโทษเฉพาะกรณีสื่อลามกอนาจารเด็กที่มาจากเด็กที่มีตัวตนอยู่จริงเท่านั้น เนื่องจากเห็นว่าสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นต้นเหตุของการกระทำทารุณทางเพศกับเด็ก ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากแก่เด็ก และทำให้กฎหมายในหลายรัฐมีบทกำหนดโทษที่รุนแรงสำหรับสื่อลามกอนาจารเด็ก¹²⁶ อย่างไรก็ตาม สหรัฐอเมริกาได้มีการบัญญัติกฎหมาย The Child Pornography Prevention Act of 1996 (CPPA) โดยมีการกำหนดโทษสำหรับสื่อลามกอนาจารเด็กที่ไม่ได้ทำจากเด็กที่มีอยู่จริงด้วย ซึ่งทำให้ได้รับการต่อต้านว่าเป็นการขัดต่อ First Amendment (Freedom of speech) ของรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งต่อมาในคดี Ashcroft v. Free Speech Coalition¹²⁷ ศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาได้ตัดสินว่ากฎหมายข้างต้นขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา โดยศาลเห็นว่า สภา Congress ต้องไม่บัญญัติกฎหมายที่จะเป็นการละเมิดเสรีภาพในการแสดงออก ซึ่งบทบัญญัติของ CPPA ดังกล่าว ครอบคลุมการแสดงออกที่อยู่นอกเหนือไปจากความลามกและเกี่ยวข้องกับสื่อลามกเด็ก จึงเป็นบทบัญญัติที่มีขอบเขตที่กว้างเกินไปอันจะเป็นการจำกัดเสรีภาพทางการแสดงออกโดยไม่คำนึงถึงคุณค่าทางวรรณกรรม ทางศิลปะทางการเมืองการปกครอง และทางวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ กฎหมายดังกล่าวมีบทบัญญัติที่ห้ามการวาดภาพของหนุ่มสาวที่กำลังกระทำการเกี่ยวกับเพศ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเรื่องราวเหล่านั้นเป็นเรื่องราวที่สะท้อนความจริงของสังคมสมัยใหม่และเป็นแก่นของศิลปะและวรรณกรรมของประเทศ ซึ่งครอบคลุมไปถึงการแสดงเรื่อง Romeo and Juliet ของ William Shakespeare ภาพยนตร์เรื่อง William Shakespeare's Romeo - Juliet และภาพยนตร์รางวัลออสการ์เรื่อง Traffic และ American Beauty อีกด้วย ในการนี้ ในปี ค.ศ. 2003 สภาองเกรส ได้แก้ไขเพิ่มเติม The Child Pornography Prevention Act of 1996 โดยกฎหมายชื่อว่า PROTECT Act of 2003 (Pub.L. 108-21, 117 Stat. 650, S. 151, enacted April 30, 2003) โดยได้กำหนดขอบเขตของสื่อลามกอนาจารให้แคบลงตามแนวทางของศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาในคดี Ashcroft สาระสำคัญของกฎหมาย Protect Act of 2003 ในสหรัฐอเมริกาแต่ละรัฐจะมีกฎหมายที่ควบคุมเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก แต่เนื่องจากการซื้อขายสื่อลามกอนาจาร

¹²⁶ Mashiba Yasuhiro, *เรื่องเดิม*, หน้า 4.

¹²⁷ Ashcroft v. Free Speech Coalition, 535 U.S. 234 (2002) (United States Supreme Court, 2002) อ้างถึงใน ปิยวรรณ ขอน, “การควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กในต่างประเทศ”, *กฤษฎีกาสาร*, 10, 4 (เมษายน-พฤษภาคม 2558): 5.

เด็กสามารถกระทำได้ระหว่างรัฐผ่านอินเทอร์เน็ต จึงมีความจำเป็นในการควบคุมการซื้อขายสื่อลามกอนาจารเด็กในลักษณะดังกล่าวด้วย ทั้งนี้สหรัฐอเมริกาได้มีการกำหนดแนวทางการควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ใน Section 2252, section 2252A และ section 2256 ใน Title 18 Chapter 110 ของ United State Code โดยกำหนดนิยามของสื่อว่า คือสื่อใด ๆ ทางประสาทสัมผัสทางตาที่รวมถึงภาพถ่ายฟิล์ม วิดีโอ ภาพวาด ภาพวาดคอมพิวเตอร์ หรือไม่ว่าจะทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถแปลงเป็นฟิล์มหรือภาพได้โดยแสดงถึงการกระทำทางเพศที่โจ่งแจ้ง และเข้าลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

(1) ใช้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี มากระทำทางเพศอย่างโจ่งแจ้งในกระบวนการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กดังกล่าว หรือ

(2) เป็นสื่อจำพวกภาพ Digital หรือภาพ Computer - Generated หรือภาพเคลื่อนไหวที่เป็น Computer - Generated ของเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีที่กระทำทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง หรือเป็นการกระทำที่คล้ายคลึงจนแยกออกไม่ได้ (Indistinguishable) หรือ (3) เป็นสื่อที่ผลิตหรือแก้ไขให้เห็นเป็นเด็กที่สามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจนว่าอายุต่ำกว่า 18 ปีกำลังกระทำทางเพศ

ในส่วนของบริษัทกำหนดโทษ กฎหมายดังกล่าวกำหนดโทษสำหรับกรณีหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

1) การขนส่งโดยเจตนาซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก
 2) การรับไว้ หรือแจกจ่ายโดยเจตนาซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก
 3) การจำหน่ายโดยเจตนา หรือครอบครองไว้โดยมีเจตนาเพื่อการจำหน่ายซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

4) การมีไว้ครอบครองโดยเจตนา หรือเข้าถึง (Access) เว็บไซต์สื่อลามกอนาจารเด็กโดยเจตนาโดยกำหนดโทษปรับและจำคุก 5 - 20 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับกรณีที่เข้าลักษณะข้อ (1) ถึงข้อ (3) และกำหนดโทษปรับและจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับกรณีที่เข้าลักษณะตามข้อที่ (4)

ประเทศอังกฤษ

ในส่วนของประเทศอังกฤษ และ Wales กำหนดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในกฎหมาย 2 ฉบับด้วยกัน คือ (1) Protection of Child Act 1978 และ (2) Criminal Justice Act 1988 โดย Protection of Child Act 1978 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตการแจกจ่ายและการนำมาแสดงให้เห็น (Exhibition) ถึงภาพเคลื่อนไหวที่ลามกอนาจาร (Indecent) ของเด็ก ในขณะที่ Criminal Justice Act 1988 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมีไว้ครอบครองซึ่งภาพเคลื่อนไหวลามกอนาจารเด็ก อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากกฎหมายดังกล่าวที่กำหนดโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็กแล้ว ใน Criminal Justice and Public Order Act 1994 ได้มีการขยายนิยามของสื่อลามกอนาจารเด็กให้ครอบคลุมถึงภาพตัดต่อ (Pseudo Photograph) ด้วย นอกจากนี้ กฎหมาย

Sexual Offence Act 2003 มาตรา 45 ได้มีการกำหนดให้เพิ่มอายุของเด็กจาก 16 ปี เป็น 18 ปีอีกด้วย โดย Protection of Child Act 1978 กำหนดว่าภาพหรือภาพตัดต่อ (Pseudo Photograph) ลามกอนาจารเด็ก จะหมายความรวมถึงฟิล์ม ภาพถ่าย การบันทึกวิดีโอ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถแปลงเป็นภาพได้ (มาตรา 7 (2) - 7 (5)) โดยภาพตัดต่อ (Pseudo Photograph) ลามกอนาจารเด็ก หมายถึง สิ่งที่ถูกแต่งโดยคอมพิวเตอร์เพื่อให้เห็นเป็นภาพ (มาตรา 7(7))

ในส่วนของบทกำหนดโทษ Protection of Child Act 1978 กำหนดโทษสำหรับการผลิต การแจกจ่ายการนำมาแสดงให้เห็น (Exhibition) ถึงภาพเคลื่อนไหวลามกอนาจาร (Indecent) เด็กไว้ โดยกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปีหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา 6¹²⁸ ส่วน Criminal Justice Act 1988 กำหนดโทษสำหรับการมีไว้ครอบครองซึ่งภาพเคลื่อนไหวลามกอนาจารเด็ก มาตรา 160 โดยกำหนดโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปีหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา 160 (2a)¹²⁹

กฎหมายประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นมีกฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก คือ Act on Punishment of Activities Relating to Child Prostitution and Child Pornography, and the Protection of Children (Act No. 52 of May 26, 1999) มีผลบังคับใช้เมื่อปี ค.ศ. 1999 โดยในปี ค.ศ. 2004 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวเพื่อควบคุมการเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กให้เข้มงวดและเพิ่มโทษให้รุนแรงมากขึ้นสำหรับสื่อที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต และมีการแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุดเมื่อปี ค.ศ. 2014 ในประเด็นเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กที่ไม่ได้มีตัวตนอยู่จริง ประเทศญี่ปุ่นได้เคยมีความเคลื่อนไหวเพื่อให้มีการควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กที่รวมถึงกรณีเป็นภาพวาดการ์ตูน หรือ Animation ของเด็กที่ไม่ได้มีอยู่จริงด้วย โดยให้มีการทบทวนกฎหมายข้างต้นเมื่อครบระยะเวลา 3 ปีนับแต่วันที่มีผลบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม เมื่อครั้งมีการทบทวนถึงแม้จะมีความเคลื่อนไหวให้รวมการควบคุมไปถึงสื่อลามกอนาจารเด็กที่ไม่ได้มีอยู่จริงด้วย แต่สุดท้ายมาตรการดังกล่าวก็ถูกชะลอไปก่อน

เกี่ยวกับสาระสำคัญของกฎหมาย มาตรา 2 กำหนดว่า “เด็ก” ในกฎหมายนี้หมายถึงผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี และมาตรา 2 (3) กำหนดว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก (Child Pornography)” หมายถึง สื่อที่เข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

1) สิ่ง que แสดงถึงการมีเพศสัมพันธ์โดยมีเด็กเป็นคู่นอน หรือมีเด็กเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการมีเพศสัมพันธ์ หรือสภาพของเด็กที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่คล้ายคลึงกับการมีเพศสัมพันธ์

¹²⁸ Mashiba Yasuhiro, *เรื่องเดิม*, หน้า56.

¹²⁹ 160 (2A) A Person shall be liable on conviction on indictment of an offence under this section to imprisonment for a term not exceeding five years or a fine, or both.

2) สิ่ง que แสดงถึงการสัมผัสอวัยวะเพศเด็ก สภาพของเด็กที่เกี่ยวข้องกับการที่เด็กสัมผัสอวัยวะเพศของผู้อื่น และเป็นสิ่ง que ทำใหักระตุ้นอารมณ์เพศ

3) สิ่ง que แสดงถึงสภาพของเด็กที่ไมได้ใส่เสื้อผ้าทั้งหมดหรือไมได้ใส่เพียงบางส่วน และเป็นสิ่ง que มีการแสดงให้เห่นหรือเน้นส่วนที่เกี่ยวกับเพศของอวัยวะเด็ก (อวัยวะเพศหรือรอบอวัยวะเพศ ก้นหรือหน้าอก) และเป็นสิ่ง que กระตุ้นอารมณ์เพศ

การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในปี 2014 นอกเหนือจากการเพิ่มมาตรา 2 (3) 1 ข้างต้นแล้ว เป็นการแก้ไขโดยเพิ่มข้อบทที่ห้ามมิไว้ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กและสื่อเกี่ยวกับการค้าบริการทางเพศเด็กไว้ในมาตรา 3 (2) ที่กำหนดว่า ห้ามผู้ใดซื้อขายบริการเด็ก หรือมีครอบครองไว้ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก หรือกระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการนำสิ่งในมาตรา 2 (3) 1 ถึง 2 (3) 3 มาเก็บบันทึกไว้ในรูปแบบที่สามารเห่นได้ด้วยประสาทสัมผัสทางตา หรือกระทำทารุณทางเพศแก่เด็ก

นอกจากนี้ ได้เพิ่มมาตรา 7 (5) ที่กำหนดว่าผู้ใดผลิตสื่อลามกอนาจารของเด็กคนใดคนหนึ่ง ด้วยการแอบนำสิ่งในมาตรา 2 (3) 1 ถึง 2 (3) 3 ของเด็กคนนั้นมาบันทึกเป็นภาพ หรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่ออื่น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือปรับไม่เกิน 3 ล้านเยน เช่นเดียวกับมาตรา 7 (2) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลงโทษผู้ที่แอบผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยที่ผ่านมาในกรณีของการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กที่ไมได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะนั้นจะกำหนดโทษไว้เฉพาะในกรณีที่บังคับให้เด็กถ่ายรูปเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ประเทศญี่ปุ่นได้เพิ่มให้กรณีการแอบถ่ายเข้าลักษณะเดียวกันด้วยถึงแม้จะไมได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะก็ตาม

นอกจากนี้ มาตรา 16 (3) เป็นการเพิ่มเติมข้อบทให้ผู้ประกอบการอินเทอร์เน็ตต้องดำเนินมาตรการป้องกันอาชญากรรมเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กในอินเทอร์เน็ต โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ในการดำเนินมาตรการป้องกันอาชญากรรมเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กในอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตาม ข้อบทดังกล่าวต้องการให้ผู้ประกอบการที่ไมเคยมีมาตรการใด ๆ เลยในการป้องกันอาชญากรรมริเริ่มในการสร้างมาตรการ ส่วนผู้ประกอบการที่ได้เคยดำเนินมาตรการแล้ว ก็ถือว่าได้ทำหน้าที่แล้วก็ไม่ต้องดำเนินมาตรการพิเศษให้เข้มงวดมากขึ้นจากอดีตแต่อย่างใด

บทกำหนดโทษ

มาตรา 7 (1) ผู้ที่มีไว้ครอบครองซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อตอบสนองความสนใจทางเพศของตน(เฉพาะกรณีการครอบครองโดยเจตนาของตน และเป็นที่ประจักษ์ว่าเป็นบุคคลคนเดียวกัน) จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 1 ล้านเยน

มาตรา 7 (2) ผู้ที่เสนอ (Offer) สื่อลามกอนาจารเด็ก จำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือปรับไม่เกิน 3 ล้านเยน

มาตรา 7 (6) ผู้ที่เสนอ (Offer) สื่อลามกอนาจารเด็กโดยไมเจาะจงหรือต่อคนจำนวนมาก หรือแสดงให้สาธารณะได้เห่นในวงกว้าง จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 5 ล้านเยน

แต่ในประเทศไทย เรื่องเซ็กซ์ทอยส์นั้นยิ่งปกปิดมากเท่าไรใครคนก็ยังอยากรู้อยากลอง แม้จะมีแอบขายมีแบบซุกซ่อนก็ยังสามารถตามเสาะหาจนเจอ หลาย ๆ ประเทศเขามีร้านที่เรียกว่า “เซ็กซ์ช็อป” (Sex Shop) จำหน่ายกันอย่างเปิดเผย และเรียกความสนใจจากชาวไทยที่ไปเที่ยวต่างประเทศได้เป็นอย่างดี เพราะประเทศไทยเรื่องเซ็กซ์ทอยส์เป็นของต้องห้าม แต่ห้ามเท่าไรจับกุมปราบปรามไปแค่ไหนก็ไม่หมด เพราะก็ยังมีขายกันอย่างโจ่งแจ้งตามตลาดนัด และยังสามารถสั่งซื้อได้ตามเว็บไซต์อีกด้วย

ผู้ซึ่งมีสินค้าเซ็กซ์ทอยส์อยู่ในการควบคุมดูแลหลายรายการในฐานะของผู้บริโภคคนหนึ่ง และเพื่อนของผู้จัดจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ในเว็บไซต์แห่งหนึ่ง ยินยอมเปิดเผยว่า อันว่าเซ็กซ์ทอยส์นั้น แม้จะผิดกฎหมายในบ้านเรา แต่การจัดจำหน่ายนั้นมีวิธีที่ง่ายตายมากในการได้มาครอบครองเป็นเจ้าของ “ต้องบอกว่าคนที่เคย ๆ จะรู้ว่าถ้าอยากได้เซ็กซ์ทอยส์สักอันหนึ่งจะไปหาได้ที่ไหน ซึ่งของอย่างนี้นั้นสามารถแพร่ได้โดยง่าย ผู้ชายส่วนใหญ่ ตลอดจนผู้หญิงที่ชื่นชอบ และอีกหลายเพศรู้ว่า มีจำหน่ายที่ไหน ทำเรื่อคลองเตย เยาวราช คลองถมมีแน่นอน อยากได้ก็ต้องลองถามเอาเอง ตามด่านชายแดนทั้งหลาย มีทั้งที่แม่สาย หาดใหญ่ ตลาดนัด แค็ตตาล็อกสินค้า รวมถึงมีลงโฆษณาในนิตยสารปลูกใจเสือป่า กระทั่งสามารถลองสอบถามตามร้านที่ขายหนังโป๊ หนังสือลามกก็มีขายหมดที่จับได้เป็นส่วนน้อยมาก ยิ่งในปัจจุบันอิทธิพลของอินเทอร์เน็ต ก็ทำให้มีการสั่งซื้อเซ็กซ์ทอยส์ทางเว็บไซต์จำนวนมากแล้ว” แหล่งผลิตเซ็กซ์ทอยส์ส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน ไต้หวัน และญี่ปุ่น ที่จีนมีจำนวนมาก เพราะแรงงานผลิตที่นี้ราคาถูก ที่ไต้หวันก็เช่นเดียวกัน ส่วนที่ประเทศญี่ปุ่นนั้นมีเซ็กซ์ทอยส์แบบใหม่ ๆ หลากหลายรูปแบบสนองความต้องการของผู้ที่ต้องการของเล่นบนเตียงได้เป็นอย่างดี จึงเป็นที่นิยมมาก ซึ่งการลักลอบนำเข้ามานั้น มีทั้งชาวต่างชาติที่ขนมาเอง ส่วนใหญ่เป็นคนไต้หวัน คนญี่ปุ่น มาร่วมหุ้นกับคนไทย มีทั้งขนมาตามด่านชายแดน เช่น ที่ด่านแม่สาย และขนมาทางเครื่องบินมา ในรูปแบบที่หลากหลาย ซุกซ่อน แอบเอาบ้าง และส่วนหนึ่งที่พันสายตาและเล็ดรอดจากสายตาเจ้าหน้าที่มาได้

“การค้าเซ็กซ์ทอยส์ในไทยเป็นเรื่องลักลอบ จึงจัดเป็นธุรกิจใต้ดิน แต่ก็ทำกันแบบข้ามชาติเพราะรายได้งาม ส่วนการที่ขนมาเยอะแบบนั้น มีอยู่แล้วเรื่องสงสวย พอผ่านด่านมาได้ก็นำมาในการกระจาย จะไปจำหน่ายแบบไหน ก็แบบที่ว่ามาทั้งหมด ถึงได้บอกว่า ถ้าอยากได้จริง ๆ หาง่ายมาก เหมือนกับว่าเรามีเซ็กซ์ช็อปถูกกฎหมายเลย ซึ่งสุดท้ายเส้นทางของเซ็กซ์ทอยส์ก็ไปอยู่ในห้องนอน ไปอยู่บนเตียงสนองความต้องการของที่จริงแล้วเขาอยากให้เซ็กซ์ทอยส์เป็นเรื่องถูกกฎหมาย และอยากให้มีย่านเซ็กซ์ช็อปในเมืองไทยเสียที “เห็นด้วย กับการเปิดร้านขายอุปกรณ์ทางเพศอย่างถูกกฎหมาย ผมว่าเรื่องเพศ เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ ทุกคนต้องมีการระบายออกในเรื่องนี้ แต่บางคนไม่มีโอกาสเหมือนคนทั่วไป เช่น คนโสด คนพิการ คนที่ยังไม่พร้อมที่จะมีครอบครัว คนที่คู่ครองเสียชีวิตหรือเสื่อมสมรรถภาพ เซ็กซ์ทอยส์ยังช่วยให้คนเหล่านี้ ไม่ต้องไปใช้

บริการทางเพศซึ่งเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศด้วย ในการใช้เช็ทซ์ทอยส์คงไม่มีใครอุทรินามาใช้กลางตลาด หรือที่สาธารณะเป็นแน่ มีแต่จะแอบใช้ในที่ส่วนตัว ไม่ให้ใครเห็น และไม่ทำให้ใครเดือดร้อน แล้วเหตุใดทางการจึงให้มันเป็นของผิดกฎหมาย” เชื่อว่า เช็ทซ์ทอยส์มีประโยชน์ ช่วยลดปัญหาการขายบริการทางเพศ ลดปัญหาโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศ ลดปัญหาครอบครัว กรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหมดสมรรถภาพ และยังช่วยขยายช่วงอายุในการแต่งงานของวัยรุ่นให้สูงขึ้นด้วย

ขณะที่เสียงของฝ่ายจับกุมและปราบปราม นั้น ในเรื่องนี้ ศ.ดร.ภักดี โพธิศิริ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ระบุว่า ในการจับกุม อย.จะดำเนินการร่วมกับกรมศุลกากร โดยมี สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ตลอดจนศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมร่วมตรวจสอบ ซึ่งตั้งแต่เดือนมกราคมในปี 2549 นี้ ได้จับกุมไป 4 ครั้ง มูลค่าสินค้าประมาณ 1 ล้านบาท โดยจับได้ 6,500 ชิ้น

ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้ยึดของกลาง พร้อมนำตัวผู้ต้องหา ซึ่งเป็นผู้ลักลอบนำเข้ามีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เช่น ชาวจีน ชาวญี่ปุ่น และของกลางทั้งหมดส่งเจ้าหน้าที่ศุลกากร เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

สำหรับแหล่งที่มาของเช็ทซ์ทอยส์ส่วนใหญ่มาจากประเทศจีน เข้ามาทางด่านสินค้าและที่ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ มาทั้งในรูปแบบการลักลอบขน ซุกซ่อนมากับสินค้าประเภทอื่น และพกพาเข้ามาแบบรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก่อนจะไปวางขายที่ท่าเรือคลองเตย และเยาวราช ซึ่งส่วนใหญ่ที่จับได้จะเป็นที่ท่าอากาศยานกรุงเทพมหานคร โดยที่ทางเจ้าหน้าที่ศุลกากรจะทราบ รู้เบาะแสมาก่อนล่วงหน้า หรือลักษณะใครน่าสงสัย เทียวบินมาจากที่ใดที่น่าเป็นห่วง ก็จะมีการเฝ้าระวัง ส่วนด่านสินค้าที่พบเป็นระยะ ๆ คือ ด่านแม่สาย เนื่องจากเป็นด่านชายแดนที่รับสินค้าโดยตรงจากประเทศจีน ผ่านเรือสินค้าที่ล่องตามแม่น้ำโขง โดยจะพบร่วมกับยาผิดกฎหมาย เช่น วัคซีนเถื่อน

เนื่องจากไม่ใช่ผลิตภัณฑ์สุขภาพทำให้ อย.ไม่สามารถเข้าดำเนินการได้โดยตรง ต้องอาศัยอำนาจของทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ดังนั้นแล้ว ทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจึงได้มีการหารือเรื่องการเตรียมจะเสนอออกประกาศให้อุปกรณ์ทางเพศเหล่านี้เป็นเครื่องมือแพทย์ที่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุม ทั้งนี้ไม่ได้เป็นการดำเนินการเพื่อให้มีการนำเข้าอย่างถูกกฎหมาย แต่จะประกาศให้เป็นอุปกรณ์ที่ห้ามนำเข้าเพื่อที่จะได้ดำเนินคดีแก่ผู้ลักลอบได้

ด้วยข้อจำกัดในด้านกฎหมายบางเรื่องก็ทำให้การจับกุมสินค้าประเภทเช็ทซ์ทอยส์ยังทำได้ไม่เต็มที่ เพราะสินค้าเช็ทซ์ทอยส์ปัจจุบันยังจัดเป็นสินค้าผิดกฎหมายที่ละเมิดศีลธรรมและประเพณีที่ดีงาม ความผิดจึงเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเท่านั้น แต่ถ้าจัดให้เช็ทซ์ทอยส์เป็นเครื่องมือแพทย์ ความผิดจะเข้มงวดมากขึ้น ที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาค่อนข้างดำเนินการใด ๆ ได้ลำบาก เนื่องจากล่อแหลมว่าจะมีอำนาจดำเนินการอะไรได้มากแค่ไหน แต่ถ้า

กฎหมายจัดให้เช็ทซ์ทอยส์เป็นเครื่องมือแพทย์ การดำเนินการจะเข้มงวดมากขึ้น “เพราะกฎหมายเครื่องมือแพทย์นั้น ระบุว่าก่อนที่จะนำเครื่องมือแพทย์เข้ามาในประเทศจะต้องขออนุญาตสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาก่อนในการนำเข้า หรือจัดแจ้งอย่างใดอย่างหนึ่ง สรุปว่าต้องผ่านสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งตรงนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเอง ก็จะสามารถใช้อำนาจกลับกรองได้ว่าอันไหนเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม อันไหนให้เข้าหรือไม่ให้เข้า ขณะเดียวกันการที่จะโฆษณาต่าง ๆ ก็จะต้องขออนุญาตเสียก่อนถึงจะดำเนินการ ไม่เช่นนั้นก็ผิดกฎหมาย ถือเป็นการฝ่าฝืนทำให้เราสามารถควบคุมได้มากขึ้น” และในขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กำลังมีการดำเนินการพิจารณาที่จะจัดให้เช็ทซ์ทอยส์เข้ามาอยู่ภายใต้กรอบของเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ เพื่อที่จะสามารถดำเนินการได้อย่างเข้มงวดมากขึ้น โดยใช้กฎหมายเครื่องมือแพทย์เป็นกฎหมายเฉพาะ ทางกองควบคุมเครื่องมือแพทย์พิจารณาเรื่องนี้อยู่ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการเครื่องมือแพทย์ให้มีการประกาศให้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้เพื่อเสริมความสุขทางการแพทย์ เป็นเครื่องมือแพทย์ โดยมีการเปิดเผยถึงอันตรายแฝงของเช็ทซ์ทอยส์ว่า นอกเหนือจากประเด็นในเรื่องของศีลธรรมและประเพณีแล้ว ยังเป็นความเสี่ยงให้เกิดอันตรายด้วย เพราะมีเช็ทซ์ทอยส์บางอย่างที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น กรณีนุญชานซินิดสัน ถือว่าไม่ได้มาตรฐานนุญชานามัยที่กำหนดไว้ ทำให้เกิดการรั่วซึม จึงมีความเสี่ยงติดเชื้อเอชไอวี และเชื้อโรคเพศสัมพันธ์อื่น ๆ คนที่ใช้ก็เสี่ยงโดยไม่รู้ตัว เพราะไม่รู้ว่าคุณภาพเหล่านี้ป้องกันไม่ได้จริง “ที่สำคัญเช็ทซ์ทอยส์บางส่วนจะขายร่วมกับยาบางอย่าง เช่น ยาปลูกเช็ทซ์ประเภท แผลงวันสเปน¹³⁰ ทิงเจอร์ชาว¹³¹ จะพบคู่กัน

¹³⁰ เป็นยากระตุ้นเช็ทซ์ที่ทำมาจากแมลงวันสเปน ประกอบไปด้วยสารที่เรียกว่าแคนทาร์ดิส (Cantharides) โดยได้มาจากการนำเอาแมลงวันสเปน ไปตากแห้งและบดแห้งเป็นผง รับประทานเพื่อกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวทางเพศ และมีความต้องการทางเพศเกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากไปทำให้เกิดการระคายเคืองของท่อปัสสาวะและเพื่อปริมาณเลือด ไปเลี้ยงยังอวัยวะเพศทั้งชายและหญิง หากทานอาหารหรือเครื่องดื่มที่มีตัวยานชนิดนี้เข้าไปจะทำให้เกิดอารมณ์และมีความต้องการทางเพศ เนื่องจากไปทำให้เกิดการระคายเคืองของท่อปัสสาวะและเพิ่มปริมาณเลือดไปเลี้ยงยังอวัยวะเพศ ซึ่งบางครั้งก็มีการเรียกว่า ยาเสียวสาว ยาเสียวตัว ยาปลูกเช็ทซ์ ยากระตุ้นเช็ทซ์ ยาปลูกอารมณ์ด้วยยาไม่มีส่วนผสมของยานอนหลับ จึงเป็นความเชื่อที่ผิดว่าคนที่กินจะมีอาการวังซิม ตัวยามีสรรพคุณเด่นในการเพิ่มความต้องการทางเพศ ไม่ใช่ยามอมหรือยาเสพติด

¹³¹ เป็นตัวยานที่ใช้เพื่อกระตุ้นเช็ทซ์กระตุ้นอารมณ์ให้มีความต้องการทางเพศอย่างสูง มี 2 แบบคือ ทิงเจอร์ชาวแบบน้ำ เป็นตัวยานเสียวสาวที่ใช้ผสมพันธุ์สัตว์ใหญ่ เช่น ม้า วัว และทิงเจอร์ชาวแบบเกร็ด เป็นตัวยานเสียวสาวที่สามารถใช้กับมนุษย์ได้ แต่ต้องเป็นเพศหญิงเท่านั้น และห้ามใช้เกิน 2 ครั้งต่อวัน

อยู่ตลอด อันตรายก็มากไปอีก แต่ในเรื่องของยา ออย. เองก็ได้ดำเนินการตลอด เพราะเกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยตรง” การปราบปรามและจับกุมสินค้าเซ็กซ์ทอยส์ในแต่ละปีนั้น เป็นเพียงแค่เศษเสี้ยวนิดเดียวเท่านั้น ที่ลักลอบเข้ามายังมีอีกมาก มูลค่ามากซึ่งคาดการณ์ไม่ได้ เวลานี้ก็ยังมีลักลอบจำหน่ายที่ทำเรือคลองเตย และที่เยาวราช ก็ไล่จับกันไป เหมือนแมวจับหนู

สำหรับความเห็นให้มีการเปิดให้มีเซ็กซ์ช้อปเหมือนต่างประเทศนั้น จึงต้องกลับมาใครควรวิเคราะห้ดูที่ความเหมาะสมเป็นหลัก เพราะการที่ต่างประเทศอนุญาตให้มี เพราะเขามั่นใจว่าสามารถใช้อำนาจที่มีในการควบคุมดูแลไม่ให้ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมเพิ่มขึ้น ประเทศไทยเราที่ยังไม่มี ก็ยังมีหลายสิ่งที่มีผิดกฎหมาย ทั้งสื่อลามก และอื่น ๆ เป็นปัญหาต่อเด็กและเยาวชน ถ้ามีตรงนี้มาอีกจะกลายเป็นตัวที่จะส่งเสริมมากขึ้นหรือไม่ ซึ่งถ้าหากการควบคุมที่ไม่เต็มประสิทธิภาพเพียงพออาจส่งผลทำให้เกิดปัญหามากขึ้นในสังคม ทุกวันนี้เรื่องสื่อลามกที่กวัดขั่นกันอยู่ แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่มาก

3.3.6 กฎหมายฝ่ายปกครองที่ให้อำนาจ

หลักกฎหมายปกครองเบื้องต้นเป็นกฎหมายที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ (ฝ่ายปกครอง) กับประชาชน ในลักษณะที่ฝ่ายปกครองมีอำนาจเหนือกว่าในฐานะเป็นผู้ใช้อำนาจมหาชนหรืออำนาจตามกฎหมาย เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคมและประโยชน์สาธารณะ การปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายปกครองจึงเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย กฎหมายให้อำนาจฝ่ายปกครองหรือหน่วยงานทางปกครองมีอำนาจใน 2 ลักษณะ คือ อำนาจผูกพัน (Mandatory Power) และ อำนาจดุลพินิจ (Discretionary Power)¹³²

ดุลพินิจตามความหมายของกฎหมายปกครอง หมายความว่า อำนาจตัดสินใจอย่างอิสระที่จะเลือกกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนด¹³³ จากความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าอำนาจดุลพินิจเป็นอำนาจที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ใช้อำนาจสามารถเลือกตัดสินใจกระทำการอย่างใดหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างอิสระ ดังนั้นดุลพินิจของฝ่ายปกครองก็คืออำนาจที่กฎหมายบัญญัติให้ฝ่ายปกครองสามารถเลือกตัดสินใจที่จะกระทำการได้หลายอย่าง เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณีและบรรลุลว้วัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

¹³² อ่าพน เจริญชีวินทร์, **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการฟ้องและการดำเนินคดีในศาลปกครอง**, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานครนครนิติธรรม, 2545), หน้า 58.

¹³³ *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 57 - 58.

ทำไมกฎหมายจึงต้องกำหนดให้ฝ่ายปกครองมีอำนาจดุลพินิจ เหตุที่กฎหมายจะต้องกำหนดให้ฝ่ายปกครองมีอำนาจดุลพินิจ เนื่องจากเป็นข้อจำกัดของฝ่ายนิติบัญญัติที่ไม่อาจจะตรากฎหมายให้มีเนื้อหาสาระครอบคลุมข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้ในทุกเรื่องทุกกรณี จึงต้องบัญญัติให้ฝ่ายปกครองมีอำนาจดุลพินิจในการปรับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและเจตนารมณ์ของกฎหมาย การใช้กฎหมายจึงเป็นการนำกฎหมายมาใช้บังคับแก่ข้อเท็จจริงในกรณีเฉพาะเรื่อง ซึ่งเป็นการปรับบทกฎหมายให้เข้ากับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้ว โดยมีหลักเกณฑ์การใช้กฎหมายที่ผู้ใช้กฎหมายต้องพิจารณาว่า ข้อเท็จจริงนั้นเป็นเรื่องอะไร มีหลักกฎหมายในเรื่องนั้นว่าอย่างไร ข้อเท็จจริงเข้ากับหลักกฎหมายนั้นหรือไม่ และถ้าข้อเท็จจริงเข้ากับหลักกฎหมายนั้นแล้วมีผลอย่างไร¹³⁴

ข้อสงสัยอีกประการว่า แล้วเมื่อใดที่ฝ่ายปกครองถึงจะมีอำนาจดุลพินิจ ฝ่ายปกครองจะมีอำนาจดุลพินิจก็ต่อเมื่อมีกฎหมายให้อำนาจฝ่ายปกครองเลือกได้หลายทางในการตัดสินใจ โดยเลือกที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งหากตัดสินใจเลือกกระทำการไปทางหนึ่งทางใดโดยมีเหตุผลอันสมควรแล้วถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการใช้อำนาจดุลพินิจโดยชอบ กรณีที่กฎหมายกำหนดให้ฝ่ายปกครองต้องกระทำการใดเพียงทางเดียว โดยไม่ให้ฝ่ายปกครองมีทางเลือกฝ่ายปกครองมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ กรณีนี้ ถือว่าฝ่ายปกครองไม่มีอำนาจดุลพินิจ จึงอาจกล่าวได้ว่า อำนาจดุลพินิจของฝ่ายปกครองเกิดขึ้นต่อเมื่อกฎหมายให้อำนาจดุลพินิจฝ่ายปกครองไว้แน่นอน หากพิจารณาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 จะพบว่าเมื่ออยู่หลายมาตราที่บัญญัติให้อำนาจดุลพินิจแก่ฝ่ายปกครอง เช่น ดุลพินิจในการกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในการออกคำสั่งทางปกครอง¹³⁵ ดุลพินิจในการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับในเวลาใด¹³⁶ หรือดุลพินิจในการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้

¹³⁴ หยุด แสงอุทัย, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 14, (กรุงเทพมหานคร: ประกายพริก, 2542), หน้า 114-115.

¹³⁵ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 39 วรรคหนึ่ง “การออกคำสั่งทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น”

¹³⁶ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 50 “คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้ผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ แต่ถ้าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับ การเพิกถอนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 51 และมาตรา 52”

ตามความเหมาะสม¹³⁷ เป็นต้น สำหรับกรณีที่กฎหมายไม่ให้อำนาจดุลพินิจฝ่ายปกครอง ได้แก่ การอนุญาตตั้งสถานบริการพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องคำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตประกอบไปด้วย¹³⁸ กรณีนี้กฎหมายบังคับให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องนำประวัติการกระทำความผิดกฎหมายของผู้ขออนุญาตมาประกอบการพิจารณาด้วยจะใช้ดุลพินิจไม่นำมาพิจารณาไม่ได้ หรือกรณีกฎหมายกำหนดเวลาให้ฝ่ายปกครองต้องพิจารณาสั่งการภายในเวลาที่กำหนด¹³⁹ ฝ่ายปกครองต้องสั่งการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กฎหมายบัญญัติ หากสั่งการเกินกำหนดเวลาต้องมีเหตุผลเพียงพอว่าเหตุแห่งความล่าช้ามิได้เกิดจากความบกพร่องของตนมิฉะนั้นอาจต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากความล่าช้านั้นได้

ความอิสระในการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองอาจทำให้เข้าใจผิดว่าฝ่ายปกครองสามารถใช้อำนาจดุลพินิจอย่างไรก็ได้โดยไม่มีขอบเขต ซึ่งความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ การที่กฎหมายกำหนดให้ฝ่ายปกครองมีอำนาจเลือกตัดสินใจได้หลายทางเพื่อต้องการให้ฝ่ายปกครองในฐานะผู้ใช้กฎหมายสามารถปรับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง อย่างสมเหตุสมผล และเป็นธรรมตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ดังนั้น การใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและการให้เหตุผลประกอบการพิจารณาตัดสินใจอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นกรอบหรือหลักทั่วไปในการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครอง ดังปรากฏในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ที่กำหนดให้ผู้ทำคำสั่งทางปกครองต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง และ ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ¹⁴⁰ ส่วนความอิสระในที่นี้หมายถึง ความอิสระในการตัดสินใจของ

¹³⁷ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 28 ในการพิจารณาทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

¹³⁸ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 4 วรรคสอง ในการพิจารณาอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการประกอบไปด้วย

¹³⁹ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 9 “เมื่อได้รับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาสั่งภายในเก้าสิบวัน”

¹⁴⁰ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 37 “คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

ฝ่ายปกครองโดยปราศจากการแทรกแซงใด ๆ ต้องมีความเป็นกลาง มีความโปร่งใส และมีความเป็นธรรม ความอิสระในการใช้ดุลพินิจมิได้หมายความว่าฝ่ายปกครองมีอำนาจตัดสินใจอย่างไร้ขีดจำกัด ใด ๆ ก็ได้ตามอำเภอใจ การที่ฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามอำเภอใจ ไม่ใช่เป็นการใช้ดุลพินิจแต่เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย คือ การใช้อำนาจตัดสินใจอย่างอิสระที่จะเลือกกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีเหตุผลอันสมควรภายในขอบเขตแห่งกฎหมาย โดยที่การใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายนั้น เริ่มจากการพิจารณาคำร้องหรือคำขอว่าได้ยื่นถูกต้องตามแบบ ตามขั้นตอน และตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ก่อนมีคำสั่งรับหรือไม่รับคำร้องหรือคำขอ เมื่อได้รับคำร้องไว้พิจารณาแล้วต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาอย่างอิสระ เป็นกลาง โปร่งใส ไม่ปิดป้องนวิัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย ไม่ใช่ใช้อำนาจเกินขอบเขตที่กฎหมายกำหนด คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคลขณะเดียวกันจะต้องสงวนและรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของส่วนรวมด้วย นอกจากนี้ การใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองจะต้องไม่ฝ่าฝืนระเบียบภายในของฝ่ายปกครองที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติ ต้องใช้ดุลพินิจอย่างมีเหตุมีผลและไม่ขัดกับหลักกฎหมาย ส่วนการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ไม่สอดคล้องเหมาะสมกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แต่ละกรณี รวมถึงการใช้ดุลพินิจไม่เป็นไปตามสัดส่วนของการกระทำ (Principle of Proportionality) ซึ่งเป็นหลักกฎหมายพื้นฐานที่กำหนดความสัมพันธ์ของผู้ใช้อำนาจปกครองกับผู้อยู่ใต้อำนาจปกครองให้เกิดความสมดุลสมเหตุสมผลพอเหมาะพอควรแก่กรณี ได้แก่ หลักความเหมาะสม (Principle of Suitability) คือการใช้อำนาจให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ตามกฎหมาย หลักความจำเป็น (Principle of Necessity) ต้องออกคำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนน้อยที่สุดหรือทำให้รัฐเสียหายน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และหลักความได้สัดส่วนในความหมายอย่างแคบ (Principle of Proportionality in the Narrow Sense) หากผล

(2) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้คำสั่งทางปกครองกรณีหนึ่งกรณีใดต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้นเองหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งนั้นก็ได้ ฯลฯ

ของคำสั่งทางปกครองเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมน้อยมากเมื่อเทียบกับความเสียหายที่ประชาชนได้รับ¹⁴¹

และไม่นานมานี้ ปัญหาการเปิดสถานบริการอาบอบนวดแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ถือเป็นประเด็นร้อนที่น่าสนใจ มีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวางในสังคม เพราะแม้ว่าสถานบริการดังกล่าวจะตั้งอยู่ในเขตเปิดสถานบริการได้ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2545 แต่เมื่อคำนึงถึงที่ตั้งของสถานบริการดังกล่าว ซึ่งอยู่ใกล้โรงเรียนแห่งหนึ่งแล้ว ทำให้เกิดข้อสงสัยว่า ด้วยเหตุใดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจึงอนุญาตให้เปิดสถานบริการดังกล่าว ทั้งที่สามารถปฏิเสธไม่ออกใบอนุญาตโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509¹⁴² ที่กำหนดข้อห้ามไว้ว่า สถานที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องไม่อยู่ใกล้ชิดสถานที่บางประเภท ซึ่งรวมทั้ง “สถานศึกษา” ในประเด็นนี้ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ให้คำตอบว่า “สถานบริการอยู่ห่างจากที่ตั้งโรงเรียน 100 กว่าเมตรและอยู่คนละฝั่งถนนที่กว้าง 50 เมตร” จึงถือว่าไม่อยู่ใกล้ชิดสถานศึกษา การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการปรับข้อเท็จจริงเข้ากับข้อกำหนดในกรณีนี้จะถูกต้องเหมาะสมหรือไม่นั้นคงขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคนที่จะพิเคราะห์ว่า คำว่า “ใกล้ชิด” ที่กฎหมายบัญญัติไว้นั้นหมายถึงระยะห่างมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ดี ปรากฏว่าท้ายที่สุดผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งระงับการออกใบอนุญาตแก่สถานบริการดังกล่าวแล้ว

¹⁴¹ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, ข้อความคิดและหลักการพื้นฐานในกฎหมายมหาชน ใน **รวมบทความเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายปกครองและกฎหมายรัฐธรรมนูญ**, (กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม, 2540), หน้า 102-107.

¹⁴² มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 “อาคาร หรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการตาม มาตรา 4 ต้อง

(1) ไม่อยู่ใกล้ชิดวัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในขนาดที่เห็นได้ว่าจะ ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าวแล้ว

(2) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญ แก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(3) มีทางถ่ายเทอากาศสะดวก”

บทที่ 4

อำนาจรัฐกับมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำหน่ายเช็ทช้อยส์

จากการศึกษาเรื่องอำนาจรัฐกับมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำหน่ายเช็ทช้อยส์นี้ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการจำหน่ายเช็ทช้อยส์และแนวคิด ที่มา และ คำจำกัดความของเช็ทช้อยส์ เช็ทช้อยส์และหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมทางเพศดังกล่าว รวมไปถึงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการจำหน่ายเช็ทช้อยส์ ของประเทศไทยและต่างประเทศ โดยศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการควบคุมการจำหน่ายเช็ทช้อยส์ เพื่อนำข้อเสนอแนะไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

มนุษย์แต่ละคนมีสิทธิเสรีภาพที่จะกำหนดวิถีชีวิตของตนได้ ภายใต้กรอบของกฎหมาย ธรรมชาติ ทั้งนี้ เพราะมนุษย์ทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันเพียงเฉพาะในบรรดาสิทธิที่ตนมีอยู่เท่านั้น แต่ก็หาได้หมายความว่ามนุษย์นั้นจะมีความสามารถเข้าใจธรรมชาติได้อย่างเท่าเทียมกัน ดังที่ จอห์น ล็อกสรุปไว้ว่า การที่มนุษย์หันหน้าเข้ามาร่วมทำสัญญาประชาคม จัดตั้งสังคมการเมืองและ พัฒนาจนเป็นรัฐบาลในปัจจุบันนั้น ก็เปี่ยมด้วยความมุ่งหมายที่จะให้ชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ และ ทรัพย์สินของเขาได้รับความคุ้มครอง และเชื่อว่าการคุ้มครองนั้นจะยังประสิทธิภาพมากกว่าการดำรง อยู่เองตามสภาวะที่ดำรงอยู่ในธรรมชาติ มนุษย์จึงได้ตกลงใจร่วมกันในการที่จะต้องสละซึ่งสิทธิบาง ประการของตนให้แก่รัฐ ซึ่งนั่นก็หมายถึงว่า อำนาจที่จะบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น รัฐเอง ก็มีอำนาจอย่างจำกัด มิใช่จะสามารถใช้อำนาจที่มีกระทำการใดก็ได้ตามอำเภอใจและก้าวล่วงกราย เข้าไปในแดนแห่งสิทธิของประชาชนตามอำเภอใจได้

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า สิทธิมนุษยชนนั้น เป็นสิทธิและเสรีภาพตามธรรมชาติที่มีอยู่ ประจำตัวมนุษย์ทุกคน ทุกคนมีสิทธินี้อยู่แล้วตั้งแต่ก่อนที่จะมีรัฐเกิดขึ้น ไม่มีผู้ใดจะสามารถสละสิทธิ และเสรีภาพเหล่านี้ได้โดยชอบและไม่มีผู้มีอำนาจปกครองใดจะมีอำนาจทำลายสิทธิเสรีภาพเหล่านี้ได้เช่นกัน รัฐมิได้มีคุณค่าในตัวเอง หากแต่จะมีคุณค่าขึ้นมาก็ต่อเมื่อได้ปกป้องรักษาและส่งเสริมสิทธิ และเสรีภาพเช่นว่านี้เท่านั้น

ประเทศไทยนั้น มีการจำหน่ายเช็ทช้อยส์อย่างแพร่หลาย ทั้งโลกออนไลน์อย่างอินเทอร์เน็ต และวางขายเกลื่อนกลาดทั่วไปตามท้องถนนในแหล่งต่าง ๆ ที่เห็นได้อย่างชัดเจน ผู้คนที่ผ่านไปมาไม่ว่าจะเป็นชาวไทยหรือชาวต่างชาติก็สามารถเห็นได้อย่างเด่นชัด หากแต่ไม่สามารถทราบได้ถึงมูลค่า

การซื้อขายต่อวันในเชิงสถิติ เนื่องด้วยว่าประเทศไทยยังไม่มีกรอบอย่างถูกต้องตามกฎหมายในการอนุญาตให้จำหน่าย เนื่องจากไม่ได้มีการจำกัดความอย่างเป็นทางการในภาษาไทย ดังนั้นแล้ว คำว่า “Sex Toys” ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ศึกษาได้สอบถามทางราชบัณฑิตยสภาแล้วว่าสามารถใช้คำว่าไทย “เซ็กซ์ทอยส์” ไปได้เลย เนื่องจากไม่มีคำในภาษาไทยเฉพาะ และในระยะเวลาอันใกล้นี้ก็ยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติศัพท์ใหม่ในขณะนี้แน่นอน

เซ็กซ์ทอยส์มีได้มีต้นกำเนิดที่ประเทศไทย แต่นำเข้ามาจากต่างประเทศ อาทิ ญี่ปุ่น จีน สนนราคาตั้งแต่หลักร้อยบาทจนถึงหลายพันบาท หากแต่ยังมีการทำซ้ำและการผลิตเลียนแบบและถูกนำมาวางจำหน่ายโดยปราศจากการควบคุมใด ๆ อีกด้วย ซึ่งลูกค้าที่มาซื้อหากมีทั้งที่ศึกษาหรือเคยใช้มาแล้ว และทั้งเข้ามาสอบถามกับผู้ขาย ซึ่งย่านคลองถมเองก็เรียกได้ว่าเป็นศูนย์รวมและตลาดมืดของบรรดาสินค้านี้ที่เริ่มมีมาตั้งแต่ยุคจีไอ (ยุคที่ไทยเปิดรับให้ทหารอเมริกันเข้ามาตั้งฐานทัพในไทย สมัยช่วงสงครามเวียดนาม พ.ศ. 2507) โดยก่อนนี้ ตลาดนี้เป็นตลาดหนึ่งปีก่อนจะมาเป็นเซ็กซ์ทอยส์ ซึ่งการซื้อขายระหว่างผู้จำหน่ายและลูกค้าที่แวะเวียนไปซื้อสินค้าประเภทเซ็กซ์ทอยส์ได้ก่อให้เกิดประเด็นที่น่าฉงนอยู่ว่า “หากไม่มีผู้ซื้อ ก็ไม่มีผู้นำมาขาย เมื่อขายไม่ได้ก็คงเลิกขายกันไปเอง” หากแต่จะเห็นได้ว่าเซ็กซ์ทอยส์มีมาอย่างยาวนานในสังคมไทย ดังนั้นแล้ว หากจะวิเคราะห์ตามหลักการพื้นฐานของเศรษฐศาสตร์แล้วนั้น การที่มีจำหน่ายในปัจจุบันนั้นเป็นการบ่งชี้ให้ทราบว่าท่ามกลางเสียงของกลุ่มคนบางส่วนที่คัดค้านสิ่งเหล่านี้ก็ยังคงมีผู้ที่สนใจโดยเห็นได้จากการจับจ่ายซื้อหาเหล่านี้อยู่ด้วยเช่นกันอย่างยากที่จะปฏิเสธได้ เมื่อมีความต้องการซื้อก็ย่อมมีความต้องการขายเช่นเดียวกันตามกลไก

ในหลายประเทศที่ค่อนข้างเปิดเสรี ก็จะมีสถานที่หรือร้านจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ เรียกว่า “เซ็กซ์ช็อป” ตั้งอยู่เป็นเรื่องปกติธรรมดาของประเทศ ขอยกตัวอย่างเช่น ในประเทศญี่ปุ่น ในบริเวณย่านอาซากุสะ กรุงโตเกียว มีการซื้อขายเซ็กซ์ทอยส์อย่างแพร่หลายเพราะญี่ปุ่นให้มีการจำหน่ายโดยถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีมูลค่าการซื้อขายอยู่ที่ประมาณ 200,000 เยนหรือราว 71,617 บาทต่อวัน ซึ่งแม้ว่าในอดีตนั้นญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ยึดค่านิยมที่เก่าแก่กว่าควรมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสภายหลังการแต่งงานเท่านั้นเปลี่ยนแปลงมาเป็นค่านิยมที่สามารถเสาะแสวงหาความสุขได้เอง โดยที่ไม่จำกัดว่าต้องเป็นคนที่มีคู่ครองเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ในภายหลังกองราชวงศ์อันของจีน ก็มีเซ็กซ์ทอยส์แพร่หลายอย่างมากในยุคต่อ ๆ มา ในพิธีกรรมของจีน ศาสตราจารย์หลิวได้สรุปความจำเป็นของเซ็กซ์ทอยส์ 4 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 กรณีหญิงสาวที่สามีเสียชีวิตตั้งแต่อายุน้อย เนื่องจากต้องถือประเพณีว่าไม่สามารถที่จะแต่งงานใหม่หรือไปมีสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อีก อุปกรณ์เหล่านี้จึงมีความจำเป็นในการช่วยในยามที่มีความต้องการตามธรรมชาติเกิดขึ้น

ประการที่ 2 หญิงสาวที่ใช้ชีวิตอยู่ในวังหรือในบ้านคหบดีใหญ่ ๆ ที่มีสนมหรือภรรยามากมาย จนไม่สามารถตอบสนองความต้องการแก่ทุกคนได้อย่างเพียงพอ

ประการที่ 3 บรรดาชั้นที่ ที่แม้ว่าอวัยวะเพศจะถูกตัดไปแล้ว หากแต่ความต้องการและอารมณ์ปรารถนาตามธรรมชาตินั้นหาได้หมดสิ้นไปไม่ ชั้นที่จึงต้องใช้เซ็กซ์ทอยส์ในการช่วยบำบัดความต้องการ

ประการที่ 4 กรณีหญิงสาวที่มีสามีเป็นพ่อค้า หรืออาชีพที่ต้องออกเดินทางไกล ๆ ไปนานแรมปี หญิงสาวเหล่านี้ก็มีความจำเป็นที่ต้องคลายความต้องการทางเพศเพื่อรอคอยสามีกลับมา

ดังนั้นแล้วจึงเห็นได้ว่า การเกิดขึ้นและการแพร่หลายของเซ็กซ์ทอยส์ในประวัติศาสตร์ของจีนได้สะท้อนให้เห็นถึงสถานะทางสังคมรวมถึงบริบทและค่านิยมขณะนั้น เช่น การที่ผู้ชายมีภรรยาหลายคน การถูกประเพณีขิดเส้นไว้ทำให้ผู้หญิงถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพมากกว่าชาย กลุ่มคนพิเศษ เช่น ชั้นที่ และรูปแบบสังคมเศรษฐกิจที่วิวัฒนาการไป

เซ็กซ์ทอยส์มีประโยชน์ แต่ก็อาจมีโทษได้เช่นกัน ซึ่งการเลือกใช้จะต้องมีความปลอดภัยและใช้อย่างถูกสุขลักษณะจึงควรมีข้อพิจารณาดังนี้

1) พิจารณาวัสดุ

เนื่องจากวัสดุที่ใช้ผลิตเซ็กซ์ทอยส์มีหลากหลาย ผู้ศึกษามีความเห็นว่ววัสดุที่หลากหลาย เช่น ยาง เรซิน พลาสติก ซิลิโคนและมาจากหลายแหล่ง บางชนิดอาจก่ออันตรายต่อร่างกายได้ ยกตัวอย่างเช่น พลาสติกบางชนิดที่มีส่วนประกอบของพทาเลต¹⁴³ ที่เกี่ยวกับความผิดปกติของระบบสืบพันธุ์และโรคมะเร็ง สืบเนื่องจากการที่ในประเทศไทยเองไม่อนุญาตให้มีการจำหน่ายอย่างถูกต้องตามกฎหมาย รัฐจึงมิได้มีการเข้าไปควบคุมถึงวัสดุที่ใช้หรือขั้นตอนในการผลิตและบ่งชี้ให้ผู้บริโภคได้รับทราบถึงข้อมูลก่อนตัดสินใจเลือกซื้อมาใช้ได้

2) พิจารณารูปทรง

¹⁴³ พทาเลต (phthalates) ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาของประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดให้มีพทาเลตในพลาสติกได้ไม่เกิน 30% ในอดีต DOP ในสหรัฐอเมริกาใช้เป็น Plastitclzers ในผลิตภัณฑ์พลาสติกประมาณถึง 9 ตันในทุก ๆ ปีจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2530 เป็นที่สงสัยว่า สารตัวนี้น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดมะเร็ง เพราะพบว่ามีสารตัวนี้ในเลือดที่บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกที่มี Plastitclzers เป็น DOP จึงมีการหยุดใช้ผลิตในถุงเลือดจนถึงทุกวันนี้ กรณีการ โตะประเสริฐพงศ์, ยุโรปห้ามผลิตของเล่นพลาสติกที่มีพทาเลต คำนวันที่ 17 ตุลาคม 2558 จาก http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=220&read=true&count=true

เนื่องจากเช็ทซ์ทอยส์มีรูปร่างที่หลากหลาย ผู้ใช้จึงควรมีการศึกษาคำเตือนต่าง ๆ และมีความระมัดระวังในการใช้ มิเช่นนั้นอาจเกิดอันตรายหรือได้รับบาดเจ็บจากการใช้ได้ ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้ศึกษามีความเห็นว่าย่างที่ทราบกันอยู่แล้วว่า เช็ทซ์ทอยส์ถูกผลิตจากต่างประเทศ ดังนั้นแล้ว คำเตือนหรือคำแนะนำการใช้ที่มีได้ปรากฏเป็นภาษาไทย ซึ่งหากเป็นผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยทั่วไปแล้วก็จะถูกกำหนดให้มีฉลากภาษาไทยด้วย เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคที่จะได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

3) พิจารณารูปร่าง

เนื่องจากเช็ทซ์ทอยส์บางชนิดถูกออกแบบมาสำหรับการใช้เฉพาะบริเวณเท่านั้น หรือบางชนิดมีขนาดใหญ่เกินกว่าร่างกายจะรับได้ การพยายามฝืนใช้หรือดันเข้าไปในร่างกายย่อมเป็นการฝืนข้อจำกัดทางด้านกายภาพ วึ่งอาจก่อให้เกิดอันตราย บอบช้ำหรือฉีกขาด ดังนั้นแล้วจึงต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ให้ดีเพราะว่าขนาดที่ใหญ่มากขึ้นมิได้การันตีว่าความสุขจะทวียิ่งขึ้นเสมอไป

“การใดที่ทำแล้วก่อประโยชน์ ก็เป็นความดี การใดที่กระทำแล้วก่อให้เกิดผลร้าย การนั้นก็ “ไม่ดี” นี่คือใจความหลักในทฤษฎีอรรถประโยชน์นิยม โดยมีหลักการพื้นฐานในการพิจารณาแนวความคิดทางสังคมและการเมืองที่เป็นหัวใจสำคัญนั้นคือ “The Greatest Happiness Principle” หรือ หลักการคำนึงถึงความสุขของคนหมู่มาก

มนุษย์นั้น มีความต้องการสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 3 ประการ อันจะได้แก่

- 1) ความต้องการทางด้านร่างกาย
- 2) ความต้องการทางด้านจิตใจ
- 3) ความต้องการทางด้านสังคม

หากมาพินิจถึงเรื่อง “ศีลธรรมอันดีของประชาชน” มักเข้าใจกันโดยทั่วไปว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเหมาะสมทางเพศมากกว่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโสเภณี ความผิดใจใคร่ใคร่ในเพศเดียวกัน ความเหมาะสมในการแต่งกาย ความโปเปลือย เรื่องเร้าอารมณ์ การทอ้งก่อนแต่ง และการปกป้องเด็ก ดังนี้ ถือว่าเป็นเหตุผลหลักสำหรับการควบคุมพฤติกรรมในสังคม

ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว ความไม่เหมาะสมทั้งหลายต่อนับว่าเป็นสิ่งที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนทั้งสิ้น ขึ้นกับว่าสังคมนั้นมองว่าอะไรคือความไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ในการมองของคนทั้งโลก ความฉ้อฉลทางการเมือง การกล่าววาจาไปปิดต่อสาธารณะ และความเสื่อมเสียทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นการเมืองระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ ก็นับว่าเป็นความไม่เหมาะสมเช่นกันทั้งนั้น ความแตกต่างทางการเมืองสังคมของแต่ละสังคมนั้น เป็นต้นว่า บางสังคมก็มองว่าการที่ผู้นำประเทศมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น มีภริยาหลายคน หรือไม่จดทะเบียนสมรส เป็นความไม่เหมาะสม ในขณะที่บางสังคมก็มองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว จุดนี้เรียกว่าเป็นช่องสีเทาหรืออาจเรียกได้ว่า

เป็นจุดกึ่งกลางระหว่างเรื่องส่วนตัวกับเรื่องส่วนรวม เพราะเรื่องส่วนตัวของบุคคลบางคนก็อยู่ในความสนใจเป็นอันมากของประชาคม

4.1 วิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมาย

รัฐบาลอังกฤษได้ทำการลงทุนในระบบสารสนเทศถึงปีละ 2 ล้านปอนด์ และได้มีการว่าจ้างบุคลากรเพื่อติดตั้งและดำเนินการเกี่ยวกับระบบสื่อสารถึง 2 หมื่นคน เพื่อช่วยในการจัดการภายในและให้บริการประชาชน ปัจจุบัน การบริการสาธารณะนั้นจะสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการดำเนินการ แต่เนื่องจากความต้องการในเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้น ทำให้สินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศมีอยู่มากมายและหลากหลาย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ทำให้รัฐบาลต้องมั่นใจว่าการพัฒนาและการดำเนินการจะต้องมีความต่อเนื่องและราบรื่น ภายในหน่วยงานบริการสาธารณะของอังกฤษ มีหน่วยงานชื่อ CCTA หรือ The Government Centre for Information System ซึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในหน่วยงานรัฐบาล ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวจะต้องทำให้เกิดความยืดหยุ่นในการใช้ข้อมูลและระบบข้อมูลภายในและภายนอกร่วมกับองค์กรอื่น¹⁴⁴

บริการของรัฐที่ให้แก่ประชาชนนั้นมีหลากหลายรูปแบบ และมีตั้งแต่บริการเบื้องต้นไปจนบริการที่ยุ่งยากและมีความสลับซับซ้อน รัฐบาลและส่วนราชการต่างได้พยายามดำเนินการในหลายลักษณะเพื่อให้ส่งผลต่อบริการที่ดีขึ้น

สาธารณรัฐฝรั่งเศส

กรณีของร้านเช็ทซ์ซ็อบปในกรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศสนั้น แม้ว่าเช็ทซ์ซ็อบปดังกล่าวจะมีได้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากได้ตั้งอยู่ห่างจากสถานศึกษา ในระยะที่ถูกต้องตรงตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว อีกทั้งยังมีได้ทำให้บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะมองเห็นข้อความอันลามกใด ๆ ได้ หากแต่ยังมีกฎหมายที่ให้อำนาจนายกเทศมนตรีในการที่จะมีคำสั่งห้ามเปิดประกอบกิจการเช็ทซ์ซ็อบป โดยที่ไม่ถือเป็นการใช้อำนาจทางปกครองที่ไปละเมิดสิทธิเสรีภาพในการประกอบกิจการของเอกชนอย่างร้ายแรง เนื่องจากนายกเทศมนตรี เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจสั่งดำเนินการเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในเขตเทศบาล

¹⁴⁴ วรเดช จันทรศร และวนิดา นวลบุญเรือง, การพัฒนาต้นแบบการบริการสาธารณะที่เป็นเลิศ: กรณีศึกษาจากต่างประเทศ, (กรุงเทพมหานคร: สถาบันมาตรฐานสากลภาครัฐแห่งประเทศไทย สำนักงาน กพ. , 2545), หน้า 133 - 134.

ตามมาตรา 99 แห่งรัฐบัญญัติฉบับที่ 87 - 558 วันที่ 30 กรกฎาคม ค.ศ.1987 ว่าด้วยมาตรการทางสังคม ได้บัญญัติ “ห้ามตั้งสถานประกอบการที่จำหน่ายและจัดแสดงสิ่งพิมพ์ที่ห้ามจำหน่ายแก่บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะในระยะห่างน้อยกว่า 100 เมตร จากสถานศึกษาระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา” ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนดระยะห่างระหว่างที่ตั้งของสถานประกอบการและสถานศึกษา เนื่องจากจะมีความล่อแหลมต่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเรียกได้ว่าเป็นการจัดโซนนิ่ง (Zoning) ของเช็กซ์ซ็อบนั่นเอง

รัฐจะใช้อำนาจในการกระทำกราดใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายให้อำนาจกระทำกราด กฎหมายที่ให้อำนาจนั้นจะต้องเป็นระบบกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนปราศจากการกระทำโดยอำเภอใจของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะรัฐได้ยอมตนอยู่ภายใต้ระบบกฎหมายและยอมผูกพันการกระทำใด ๆ ของตนกับกฎเกณฑ์ของกฎหมายที่รัฐได้ตราขึ้นไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับเงื่อนไขและข้อจำกัดต่าง ๆ รวมหลักเกณฑ์วิธีการซึ่งฝ่ายปกครองจะกระทำได้ในกราดปฏิบัติหน้าที่เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

ต้องมีการวางระบบการคุ้มครองทางสังคมในการจัดการกับผลกระทบด้านลบของการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและกระแสโลกยุคโลกาภิวัตน์ เพราะผลสุดท้ายแล้ว เป้าหมายของการเปิดเช็กซ์ซ็อบก็วาดหวังเพื่อส่งเสริมให้เกิดการคุ้มครองรัฐ คุ้มครองคน ที่ออกมาเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

การที่จะสร้างความเข้าใจสังคมส่วนทั้งหมดตลอดจนถึงเข้าใจสภาพชีวิตร่วมกันนั้น จำเป็นจะต้องยกเรื่องราวเหล่านั้นขึ้นมา อย่างปราศจากการถูกจองจำทางความคิด และการแสดงออก จึงจะนำมาสู่การเติบโตร่วมกันและการพัฒนาความเข้าใจให้เกิดแก่บุคคลและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ¹⁴⁵

ในการเผชิญปัญหาด้วยพัฒนาการที่เอื้ออำนวยให้เข้าใจข้อเท็จจริงของตนเองและสังคม อันจะก่อให้เกิดการรวมตัว แยกแยะ วิพากษ์ วิจารณ์ จนกระทั่งวิเคราะห์และนำสู่การเข้าใจอันถ่องแท้เพื่อจะปฏิบัติต่อตนเองและชุมชนได้อย่างดีต่อไป อันจะนำไปสู่ขบวนการของการพัฒนาจิตสำนึกเพื่อการดำรงอยู่ในสังคมอย่างเชื่อมั่น การอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างสันติสุข และมีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์อันเท่าเทียมกัน และนำสู่การสร้างศักยภาพแห่งการดำรงอยู่ต่อสังคมได้อย่างมีคุณค่า¹⁴⁶

หากจะกล่าวถึงการที่รัฐจะต้องมีบทบาทเข้ามาควบคุมหรืออนุญาตให้มีการจำหน่ายเช็กซ์ซ็อบยอยส์นั้น ในการที่รัฐจะเข้ามาใช้อำนาจ รัฐเองก็ต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณา ว่าการอนุญาตนี้จะก่อคุณหรือโทษ มีผลดีผลเสียหรือไม่ อย่างไร บุคคลใดบ้างที่สามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ ดังนั้นการที่รัฐไปกำหนดกฎเกณฑ์เหล่านี้เอง คือการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครอง การที่รัฐใช้อำนาจเหล่านี้

¹⁴⁵ อภิชาติ ทองอยู่, *ทัศนะว่าด้วยวัฒนธรรมกับชุมชน: ทางเลือกใหม่ของงานพัฒนา*, (กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2527), หน้า 57.

¹⁴⁶ *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 66.

เนื่องด้วยว่ารัฐมีความเกี่ยวข้องผูกพันตนภายใต้หลักนิติรัฐ รัฐจึงต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์บางประการในการใช้อำนาจ ซึ่งปรากฏในหลักความได้สัดส่วนที่เป็นหลักประกอบกับการใช้อำนาจของรัฐ

หลักความเหมาะสม เช่น การกำหนดเกณฑ์ว่า อายุเท่าไรจึงจะสามารถมีสิทธิซื้ออุปกรณ์เหล่านี้ สถานที่ เวลาในการเปิดปิดเช็คส์ชอป ฯลฯ

หลักความจำเป็น ว่ารัฐมีความจำเป็นมากเพียงใดในการที่จะอนุญาตให้มีการจำหน่าย ถ้าหากไม่อนุญาตหรือรัฐไม่เข้ามาใช้อำนาจในการควบคุมสิ่งเหล่านี้แล้วจะเกิดผลอย่างไร จำเป็นแค่ไหนที่รัฐต้องเข้ามาดูแลในเรื่องนี้ หากไม่มีการควบคุมเลยก็อาจจะเป็นการเล็งเห็นปัญหาแล้วเพิกเฉยปล่อยปละละเลยจนบานปลาย

หลักความได้สัดส่วนในความหมายอย่างแคบ ซึ่งการอนุญาตให้จำหน่ายหรือการควบคุมดังกล่าวนี้เกิดดุลยภาพ (ความสมดุล) หรือไม่

การกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มิได้หมายความว่ารัฐต้องการจะสนับสนุนให้มีการใช้เช็ทซ์ทอยส์เพิ่มมากขึ้น หากแต่เป็นการกำหนดกรอบอย่างเป็นทางการเพื่อเป็นแนวให้ยึดถือปฏิบัติโดยทั่วกัน และรัฐเองก็จะสามารถเข้าไปใช้อำนาจได้เต็มที่ สรุปร่าง ๆ คือผู้ศึกษาไม่ได้มีประสงค์ในการไปสนับสนุนการเพิ่มปริมาณในการใช้เช็ทซ์ทอยส์แต่อย่างใด เพียงแต่ต้องการเพิ่มอำนาจของฝ่ายรัฐให้มีความชัดเจน

ส่วนคำถามล่วงหน้าที่น่าจะเกิดขึ้นมาได้ว่า รัฐจะควบคุมการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์ได้จริงหรือไม่ จะจัดการกับบรรดาผู้ลักลอบจำหน่ายอย่างผิดกฎหมายและไม่ยึดถือตามกติกาที่รัฐเป็นผู้กำหนดได้อย่างไร เต็มประสิทธิภาพหรือไม่นั้น สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่หนีจากความควบคุมของรัฐแล้ว เพราะวัตถุประสงค์ที่แท้จริงคือ เราเพียงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดหลักการและสร้างกฎหมายที่เป็นข้อบังคับเพื่อให้การซื้อและการจำหน่าย การใช้อำนาจรัฐเข้ามาควบคุมได้และบังคับใช้โดยเข้าใจและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของการอนุญาตให้จำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์

4.2.1 ข้อดีของการอนุญาตให้จำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์

4.2.1.1 การใช้เช็ทซ์ทอยส์นั้น ดีกว่าการไปเที่ยวหรือสำส่อนทางเพศ หรือซื้อบริการทางเพศซึ่งมีโอกาสติดโรคต่าง ๆ ตามมาได้ ยกตัวอย่างเช่น โรคเอดส์ที่มีการระบาดทั่วโลกเมื่อปี พ.ศ. 2545 มีผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ทั้งสิ้น 42 ล้านราย เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีถึงกว่า 3 ล้าน

ราย ผู้ติดเชื้อรายใหม่รวมทั้งสิ้นประมาณ 5 ล้านราย ติดเชื้อโดยเฉลี่ยแล้ววันละ 1,600 ราย ซึ่งอัตราความชุกของการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงจะเป็นกลุ่มที่ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์¹⁴⁷

4.2.1.2 การใช้เช็ทซ์ทอยส์ไม่ทำให้เกิดการตั้งครรภ์

4.2.1.3 ถ้าหากไม่พอใจหรือเสื่อมไป ก็สามารถเลือกซื้อใหม่ได้

4.2.1.4 มีแบบใหม่ทันสมัย และมีเทคนิคหลากหลายให้เลือก

4.2.1.5 เนื่องจากไม่มีชีวิต จึงไม่สามารถเป็นคู่แข่งใด ๆ ของฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชายได้อย่างแน่นอนไม่ว่ากรณีใด ๆ

4.2.1.6 ดีกว่าการนอกใจ คบหาหลายคน ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาทางศีลธรรม กฎหมาย อาชญากรรม และปัญหาสังคมตามมา

4.2.1.7 การบำบัดความต้องการทางเพศโดยใช้เช็ทซ์ช่วยตนเองนั้น เป็นการคลายความเครียด ตอบสนองความต้องการทางเพศตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องอาศัยความพร้อมของคู่นอน

4.2.1.8 สามารถบรรลุจุดหมายทางเพศได้ง่าย เพราะรู้จักของตนเอง

4.2.1.9 ช่วยให้ถึงจุดสุดยอดได้ง่ายขึ้น ถ้าใช้เป็นอุปกรณ์เสริมในการมีเพศสัมพันธ์

4.2.1.10 เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถจะกระทำได้

4.2.1.11 อาจเป็นอุปกรณ์เสริมที่ช่วยแก้ปัญหาในการมีเพศสัมพันธ์ได้ เช่น ภาวะหลังเร็ว ภาวะหลังช้า หรือกามตายด้านชนิดต่าง ๆ ¹⁴⁸

4.2.1.12 มีความปลอดภัยกว่าการไปฉีดสารแปลกปลอมเข้าสู่ร่างกาย

ซึ่งส่วนใหญ่เป็นความเชื่อที่ผิดของผู้ชายว่า ขนาดอวัยวะเพศที่ใหญ่จะสร้างคามภาคภูมิใจและสร้างความพึงพอใจให้แก่คู่นอนของตน จึงมีการไปฉีดเพื่อปรับขนาดอวัยวะเพศ ซึ่งเมื่อมีการฉีดสิ่งแปลกปลอมเข้าไป ผู้ป่วยจะติดเชื้อในระยะแรก ๆ เพราะสามารถกำหนดให้มีขนาดใหญ่แค่ไหนก็ได้ ตรงจุดไหนของอวัยวะเพศก็ได้ แต่ต่อมาเมื่อมี Fibrosis ก็จะเริ่มมีภาวะแทรกซ้อนตามมา ทั้งตีบ ตัน แดก เป็นแผล แข็งตัวไม่ได้ ปัสสาวะไม่ได้ จนต้องมาเข้าพบแพทย์เพื่อทำการผ่าตัดรักษา¹⁴⁹ และเนื่องจากโรคที่เกิดจากการฉีดสารแปลกปลอมเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการฉีด

¹⁴⁷ โครงการทดสอบประสิทธิภาพวัคซีนเอดส์แวกซ์ บี/อี (BVEG), คู่มือการให้คำปรึกษาเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ในผู้ฉีดสารเสพติด, (กรุงเทพมหานคร: นิเวศธรรมดาการพิมพ์, 2545), หน้า 1.

¹⁴⁸ ชัญวลี ศรีสุโข, คู่มือเติมรัก For Men (ผู้ชาย), (กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2550), หน้า 102-103.

¹⁴⁹ ทนงศักดิ์ หทัยสรวงศ์, “ประสบการณ์ผ่าตัดโดยการใช้นั่งหุ้มปลายอวัยวะรักษาคนไข้ที่ฉีดสารเหลวเข้าหนังหุ้มองคชาติ” วารสารวิชาการแพทย์ เขต 11, 29, 1 (มีนาคม 2558): 27-28.

Silicon, Parafin, Mineral Oil, Olive Oil โดยผู้ฉีดทุกรายพบว่ามีปฏิกิริยาตอบสนองของร่างกายต่อสิ่งที่ฉีดเข้าไปเสมอ อาจมากบ้างน้อยบ้างขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ชนิดของสารที่ฉีด และระยะเวลาที่สารนั้นถูกฉีดเข้าไปในร่างกาย พบว่าผู้ป่วยมาพบแพทย์ด้วยภาวะแทรกซ้อนโดยเฉลี่ย 18.5 รายต่อเดือนหลังฉีด¹⁵⁰ โดยมีรายงานตั้งแต่ปี ค.ศ. 1899 พบว่า ผู้ป่วย 100 เปอร์เซ็นต์นั้นต่างมีความเต็มใจฉีดสารเหล่านั้น เนื่องจากไม่พอใจในขนาดอวัยวะเพศของตนเอง และเกิดจากการชักชวนของเพื่อนและผู้ใกล้ชิด¹⁵¹ ซึ่งการฉีดสารแปลกปลอมเข้าสู่ร่างกายนั้นเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ง่ายแม้ไม่ใช่แพทย์ก็ทำได้¹⁵² จึงฉีดแบบ “หมอกระเป่า” ผลที่ตามมาคืออวัยวะเพศแข็งตัวลำบากขึ้นกว่าเดิมหรือไม่แข็งตัวเลย เจ็บตอนแข็งตัว ปัสสาวะลำบาก ตกเป็นแผลและอาจกลายเป็นมะเร็งตั้งนี้แล้ว ควรยึดหลักในการป้องกันไม่ให้เกิดการฉีดจะดีที่สุด โดยให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชนว่าฉีดแล้วก่อโทษอย่างไร

ดังนั้นเอง ผู้ศึกษาจึงมีความเห็นว่า การใช้เซ็กซ์ทอยส์เพื่อช่วยสร้างความพึงพอใจน่าจะเป็นการดีกว่า การฉีดขยายอวัยวะเพศให้มีขนาดใหญ่ แต่ส่งผลในการก่ออันตรายต่อร่างกายและก่อผลร้ายตามมาในระยะยาวอีกด้วย

4.2.1.13 สามารถใช้อำนาจรัฐในการเข้าไปควบคุม จากเดิมที่ผิดกฎหมาย จนต้องมีการลักลอบจำหน่ายและไร้ซึ่งมาตรการใด ๆ ในการควบคุม ยกตัวอย่างเช่น การที่รัฐสามารถกำหนดเวลาเปิดและปิด กำหนดพื้นที่หรือบริเวณที่สามารถจำหน่ายได้ กำหนดเกณฑ์อายุของผู้ที่สามารถซื้อเซ็กซ์ทอยส์ หรือกำหนดมาตรการต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้มีอำนาจในการสร้างข้อกำหนดเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบและสงบเรียบร้อยและคำนึงถึงความปลอดภัยด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน

4.2.1.14 รัฐได้ประโยชน์จากการเก็บภาษี

ในเมื่อการจำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ไม่ได้มีการอนุญาตให้จำหน่ายอย่างถูกต้องตามกฎหมาย การจำหน่ายตามร้านที่เป็นแผงลอยทั่วไป หรือการลักลอบจำหน่ายก็ย่อมไม่ถูกควบคุมประการหนึ่งคือในเรื่องของ “การเก็บภาษี” (Taxation) เพราะเมื่อไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ทำให้ไม่ต้องจ่ายภาษีให้แก่รัฐ ดังนั้นแล้ว หากมีการอนุญาตให้จำหน่ายเซ็กซ์ทอยส์ได้อย่างถูกต้องตาม

¹⁵⁰ Lee T., Choi H. R., Lee Y. T. and Lee Y. H., “Paraffinoma of Penis”. *Yonsei Med J.* 35, 3 (September 1994): 344-8.

¹⁵¹ Moon du G. et al. , “Sexual Function and Psychological Characteristics of Penile Paraffinoma” *Pub Med* 5, 3 (September 2003): 191-4.

¹⁵² Jeong J. H. et al. “A New Repair Technique of Penile Paraffinoma: Bilateral Scrotal Flaps”, *Pub Med* 37, 4 (October 1996): 386 - 93.

กฎหมาย จะทำให้สามารถที่จะมีกระบวนการเก็บภาษีที่ถูกต้องในฐานะที่เป็นสินค้าชนิดหนึ่ง หรือ การภาษีจากการตั้งร้านจำหน่ายได้ โดยมีการกำหนดมาตรการและจำนวนภาษีที่ต้องจ่ายอย่างเหมาะสม ซึ่งจากธุรกิจที่ผิดกฎหมาย จะได้กลับกลายมาเป็นถูกควบคุมให้ถูกต้องในทางกฎหมาย และยังสามารถได้ในทางภาษีให้แก่รัฐเพื่อนำมาพัฒนาประเทศในด้านอื่น ๆ อีกด้วย

ในบทวิเคราะห์นี้ ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์มาตรการในทางกฎหมายที่เกี่ยวกับอำนาจของรัฐและมาตรการในการอนุญาตให้มีการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์ในประเทศไทย และต่างประเทศ อันได้แก่ ญี่ปุ่น อังกฤษ สาธารณรัฐฝรั่งเศส

4.2.2 ข้อเสียของการอนุญาตให้จำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์

4.2.2.1 ไม่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศไทยในปัจจุบัน

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เผยผลผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์เพียง 1 ปีปรับไปแล้วกว่า 2 ล้านบาท โดยนายแพทย์ พงศ์พันธ์ วงศ์มณี รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เปิดเผยว่า สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้ดำเนินคดีกับผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2551 ในลักษณะความผิดต่าง ๆ ประจําปีงบประมาณ 2554 หรือเดือนตุลาคม 2553 ถึงเดือนกันยายน 2554 จำนวน 76 ราย รวมเป็นเงินที่ปรับจำนวน 2,100,000 บาท ซึ่งความผิดที่พบมากที่สุดคือ การโฆษณาเครื่องมือแพทย์โดยไม่ได้รับอนุญาตจำนวน 49 ราย และพบว่ามีกรณีโฆษณาเครื่องมือแพทย์หลายประเภททางสื่อต่าง ๆ เช่น เตียงนวดไฟฟ้า แก้อั้วนวดไฟฟ้า เข็มขัดลดความอ้วน เป็นต้น รวมทั้งการโฆษณาผ่านทางเว็บไซต์ ส่วนใหญ่จะระบุข้อความ อวดอ้างสรรพคุณในการบำบัดรักษา และป้องกันโรคต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังพบการโฆษณาเครื่องมือแพทย์ที่ใช้คลินิกและสถานบริการเสริมความงาม ส่วนใหญ่จะระบุข้อความว่า “มีเครื่องเลเซอร์เสริมความงาม เครื่องอัลตราซาวด์ ไอออนโต้ อินฟราเรด IPL เทอร์มาจ ลดน้ำหนัก โดยใช้คลื่นวิทยุความถี่สูง RF ในการเสริมความงาม” เป็นต้น ซึ่งจัดเป็นเครื่องมือแพทย์ที่ต้องขออนุญาตโฆษณาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาก่อน หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ รองลงมาคือ ความผิดฐานไม่ส่งรายงานการผลิตนำเข้าจำนวน 24 ราย มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และการผลิตหรือการนำเข้าไม่ตรงตามที่ได้รับอนุญาตหรือแจ้งรายละเอียดอีกจำนวน 3 ราย มีโทษปรับไม่เกิน 200,000 บาท ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ได้มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดอย่างเข้มงวด แต่ก็ยังพบการกระทำผิดอีกอยู่เนือง ๆ โดยเฉพาะการโฆษณาที่ อย.เฝ้าระวังเป็นพิเศษ เพื่อให้ผู้บริโภคตกเป็นเหยื่อหลงเชื่อการโฆษณาอวดอ้างสรรพคุณเกินจริงในการบำบัด รักษาและป้องกันโรคต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้สูญเสียโอกาสในการรักษาที่ถูกต้อง อีกทั้งยังเสียเงินโดยไม่คุ้มค่างอีกด้วย ทั้งนี้ ผู้บริโภคสามารถเข้าไปดูรายละเอียดที่ข่าวผลการดำเนินคดีของ

ผู้กระทำความผิดโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ได้ที่เว็บไซต์ <http://www.fda.moph.go.th/> ซึ่งจะมีการนำเสนอข่าวผลการดำเนินคดีเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อแจ้งให้ผู้บริโภคได้รับทราบและเป็นประโยชน์ในการเฝ้าระวังต่อไป¹⁵³

4.2.2.2 สังคมโดยส่วนใหญ่ในปัจจุบันของไทย มองว่าเรื่องการเอ่ยถึงหรือการใช้ เช็กซ์ทอยส์เป็นเรื่องน่าอาย ผิดศีลธรรม ไม่ดีงาม เป็นเรื่องต้องห้ามและผิดประเพณี ซึ่งในส่วนของ ประเด็นนี้ ผู้ศึกษามีความเห็น ว่า อย่างไรก็ดี เรื่องเหล่านี้ต่างขึ้นอยู่กับทัศนะของแต่ละบุคคล แต่ละ พื้นฐาน รวมถึงความแตกต่างกันในเชิงสังคมวิทยา ที่ยากจะฟันธงลงไปได้ว่า สิ่งใดผิด สิ่งใดถูกต้องดี งามกว่ากัน

4.2.2.3 อาจเป็นการชี้ช่องให้เยาวชนหรือบุคคลให้รู้จักเช็กซ์ทอยส์เพิ่มมากขึ้น

4.3 วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายในการควบคุม

4.3.1 การกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในตัวบทกฎหมายโดยการใช้อำนาจของฝ่าย ปกครอง

โดยมีการกำหนดเรื่องอำนาจหน้าที่ในส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการตรวจตรา กวดขัน อย่างเข้มงวด มีการบัญญัติถึงบทกำหนดโทษ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งหากมีการ ผ่าฝืนข้อกำหนดหรือกระทำการที่ขัดต่อมาตรการใดที่รัฐได้วางไว้ก็ย่อมมีการลงโทษตามบทกำหนด โทษ การอุทธรณ์ การกำหนดหลักเกณฑ์ในการต่ออายุ บทบัญญัติเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการ อนุญาตหรือการจดทะเบียนประกอบกิจการเช็กซ์ซ็อบ หรือบรรดารายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ ใน ด้านเอกสาร งานทะเบียน การกำหนดภาระหน้าที่และอื่น ๆ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการขอ ใบอนุญาตประกอบกิจการเช็กซ์ซ็อบ, การต่ออายุ, การขอให้เจ้าหน้าที่ออกเอกสารให้ และอัตรา ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ฝ่ายปกครองเห็นสมควรในการพิจารณากำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้¹⁵⁴

ดังนี้ ผู้ศึกษาขอยกตัวอย่างเช่น การที่ฝ่ายปกครองอาจหยิบยกโดยการนำข้อกำหนดการตั้ง สถานบริการมาใช้ มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 “อาคาร หรือสถานที่ ที่ขออนุญาตตั้งเป็นเช็กซ์ซ็อบตามกฎหมาย ต้องไม่อยู่ใกล้วัด หรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรม ทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสร

¹⁵³ กรมประชาสัมพันธ์, อย.เผยผู้กระทำผิดพรบ.เครื่องมือแพทย์, ค้นวันที่ 28 มิถุนายน 2558 จาก http://pr.prd.go.th/khonkaen/ewt_news.php?nid=934&filename=index

¹⁵⁴ พระราชบัญญัติสถานบริการ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546

เยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าวแล้ว ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และเป็นสถานที่ที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก” เช่นนี้ เป็นต้น

4.3.2 การออกใบอนุญาตและยกเลิกใบอนุญาต

การจัดทำบริการสาธารณะที่รัฐต้องจัดทำเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวมนั้น รัฐหรือฝ่ายปกครองมีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อรองรับซึ่งประโยชน์แห่งมหาชน ซึ่งภารกิจที่เป็นบริการสาธารณะนั้น สามารถแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ ภารกิจพื้นฐาน (ภารกิจหลักหรือภารกิจลำดับแรก) (Primary Function) คือการรักษาความสงบเรียบร้อย ดูแลความมั่นคงของรัฐ ป้องกันการรุกรานจากภายนอก รวมถึงดูแลเรื่องความสงบเรียบร้อยภายใน และอีกประเภทของบริการสาธารณะคือ ภารกิจลำดับรอง (Secondary Function) เป็นภารกิจในการส่งเสริมสวัสดิภาพ และรับรองเงื่อนไขแห่งการดำรงชีวิตเบื้องต้นของประชาชน

ในส่วนของผู้เจ้าหน้าที่ที่จะใช้อำนาจรัฐเอง ก็ต้องมีการสนับสนุนและส่งเสริมมีการสร้าง และปลูกฝังค่านิยมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานของผู้เจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเองจะต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองเป็นหลัก สำหรับตัวอย่างค่านิยมที่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานของผู้เจ้าหน้าที่รัฐ เช่น ค่านิยมที่ซื่อสัตย์สุจริต ค่านิยมที่อดทน ประหยัด มีวินัย ตลอดจนค่านิยมที่รักชาติรักแผ่นดิน การสนับสนุนและยกย่องสุจริตชน ขณะเดียวกันก็ต่อต้านและลงโทษผู้ประพฤติทุจริตที่ฉ้อราษฎร์บังหลวง เป็นต้น¹⁵⁵ เนื่องด้วยเหตุผลที่ว่ากฎหมายอื่นใดก็ตามที่จะออกมาในอนาคต ก็มีอาจที่จะจะถูกบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นกลไกของราชการที่สำคัญที่สุดในการนำกฎหมายไปใช้บังคับ ขาดซึ่งจริยธรรมของผู้เจ้าหน้าที่รัฐไป ซึ่งครอบคลุมถึง การขาดจิตใจ จิตสำนึก จิตวิญญาน หรืออุดมการณ์ที่ดีงามเพื่อส่วนรวม การขาดจริยธรรมของผู้เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากที่ทำให้เจ้าหน้าที่จำนวนมากประพฤติมิชอบในวงราชการ การกระทำหรือผลงานที่ปรากฏออกมาก็จะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งนี้ เนื่องจากจิตใจหรือจริยธรรม ได้มีส่วนสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมดังกล่าวแล้ว¹⁵⁶

¹⁵⁵ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, ค่านิยมของข้าราชการไทยในยุคปฏิรูประบบราชการ, (กรุงเทพมหานคร: โฟร์เพซ, 2547), หน้า155.

¹⁵⁶ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการไทย: ปัญหา แนวทางแก้ไข และแนวโน้มของกฎหมายในอนาคต, (กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม, 2547), หน้า 136.

ประเด็นดังกล่าวที่ได้ศึกษานี้ ผู้ศึกษาเชื่อว่ามีจุดบรรจบของหลักคิดในเรื่องของศีลธรรม และ การใช้สิทธิเสรีภาพ ในการสร้างเงื่อนไขอย่างมีขอบเขต ใช้สิทธิได้เท่าที่ไม่ไปกระทบใครต่อใครให้เดือดร้อน และทำอะไรเพื่อให้สิทธิที่ถูกต้องนั้นมีผลได้จริง ฝึกฝนคนที่ยังไม่เคยถูกฝึก เริ่มจากการกำหนดกรอบของสิทธิเสรีภาพของคนที่ต้องการจะใช้ ส่วนกลุ่มคนที่จะไม่ได้ใช้ก็ไม่ต้องไปทุกข์กับมัน

ขณะที่โลกทุกวันนี้ยังหมุนไป ผ่านผ่านให้สภาพสังคมและค่านิยมเปลี่ยนแปลง การดำรงตนอย่างมีสติ และการควบคุมพฤติกรรมตามธรรมชาติของตนให้แสดงออกอย่างเหมาะสมถูกที่ถูกลงเวลาไม่ก่อความเดือดร้อน เล็งเห็นคุณค่าของผู้อื่นและตนเอง รวมถึงเป็นผู้มีความตระหนักรู้ ฉะนั้นแล้ว ก็ย่อมได้ชื่อว่า เป็นมนุษย์ที่ทำหน้าที่สังคมอย่างได้อย่างสมบูรณ์

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การเลือกปฏิบัติจะกระทำมิได้ ในเรื่องของความเสมอภาคนั้น บุคคลย่อมเสมอกัน ในทางกฎหมาย แต่ไม่อาจจะเสมอกันได้ในเรื่องของโอกาส หากจะกล่าวอย่างง่าย ๆ นั่นคือ ในความเป็นจริงแล้ว แม้มีอาจเท่ากันทุกอย่างได้ แต่ก็อาจจะต้องให้มีกฎหมายมาเป็นเครื่องมือสนับสนุน เป็นตัวช่วยขับเคลื่อนให้เกิดผลใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

ในการศึกษาประเด็นเรื่องนี้ ผู้ศึกษามีได้มุ่งหวังเพื่อการถอดรื้อกฎหมายเสียใหม่ หากแต่มีความมุ่งหมายในการรักษาสิทธิ และเปิดพื้นที่ ให้สิ่งเหล่านี้มีจุดยืนเท่านั้น จุดยืนที่เหมาะสมภายใต้การควบคุมของรัฐ ให้อำนาจแห่งรัฐมีเอกสิทธิเหนือ เพื่อบังคับการให้สิทธิประการนี้นั้นได้ดำรงอยู่และดำเนินไปโดยไม่ก่อให้เกิดความวุ่นวาย ทั้งนี้ก็เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของสิทธิอย่างแท้จริง

ดังนั้นแล้ว สิ่งที่ผู้ศึกษาเองยึดอยู่เสมอในการศึกษาประเด็นหัวข้ออำนาจรัฐและมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายเช็ทซ์ทอยส์ 3 ประการ นั่นคือ

- 1) อย่าลุ่มหลงอคติ
- 2) อย่ายึดติดเพียงแต่ตัวบทกฎหมาย
- 3) อย่าคลั่งไคล้มองแต่เพียงมุมศีลธรรม

ดังนั้นแล้ว จึงจะทำให้สามารถเปิดทัศนะรับรู้เรื่องราวและข้อมูลแปลกใหม่ที่เป็นประเด็นน่าสนใจจะศึกษาต่อยอดได้อย่างดี

ประเด็นที่กัขาในสังคมว่า เช็ทซ์ทอยส์นั้นเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมนั้น การเกิดขึ้นของเช็ทซ์ซ้อปอย่างถูกกฎหมาย อาจเทียบเคียงได้กับการมีร้านจำหน่ายเหล้า บุหรี่ อนุญาตให้จำหน่ายได้ แต่ก็จำเป็นต้องให้รัฐเข้าไปควบคุมและมีมาตรการเข้ามาเพื่อเป็นตัวกำหนด เช่น การกำหนดอายุของผู้ซื้อ ช่วงเวลาที่จำหน่าย การจัดแสดงในชั้นวาง และบทลงโทษหากมีการฝ่าฝืน หรือรัฐกำหนดกฎหมายอื่น ๆ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

ซึ่งในมุมมองของศาสนา ขอยกตัวอย่างศาสนาพุทธ ศิล 5 ข้อที่ 5 งดเว้นจากการดื่มสุราและของมีนเมา หากจะกล่าวว่าเซ็กซ์ช็อป หรือเซ็กซ์ทอยส์ขัดศีลธรรมจะปล่อยให้ไม่มีไม่ได้ ก็คงต้องย้อนถามกลับไปถึงการมีอยู่ของสุรา บุหรี่ ที่รัฐเองเป็นผู้จำหน่าย

สำนักกฎหมายธรรมชาติเห็นว่า กฎหมายต้องขึ้นอยู่กับศีลธรรม ส่วนสำนักกฎหมายบ้านเมืองเห็นว่า ศีลธรรมต้องขึ้นอยู่กับกฎหมาย อันทำให้เกิดการแบ่งแยกธรรมชาติเนื้อแท้ของกฎหมาย ออกจากการดำเนินการทางกระบวนการยุติธรรม (The Judicial Function) รวมทั้งการพิจารณาถึงความเหมาะสมในการใช้กฎหมายเป็นมาตรการบังคับให้ปัจเจกบุคคลต้องเชื่อฟังศีลธรรม

ในมิติของกฎหมายธรรมชาติกับกฎหมายบ้านเมืองเกี่ยวกับศีลธรรมและกฎหมาย ความหมายของกฎหมายธรรมชาติกับกฎหมายบ้านเมือง แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางทฤษฎีของกฎหมาย สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด คือ กฎหมายธรรมชาติเห็นว่าสถานะของกฎหมาย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับวิธีการในการยอมรับโดยระบบของกฎหมาย แต่ขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในตัวเองที่มีอยู่แล้วในธรรมชาติ ซึ่งอยู่นอกเหนือวิธีการในการยอมรับโดยระบบกฎหมายที่บัญญัติขึ้นโดยมนุษย์

แต่สำนักกฎหมายบ้านเมืองเห็นว่า สถานะของกฎหมาย หมายถึงรวมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ได้บัญญัติขึ้นเป็นกฎหมาย เช่น ประกาศ (Judicial Pronouncements) ข้อบัญญัติ (Statutes) กฎกฤษฎีกา (Decrees) กฎหมายลำดับรองที่ฝ่ายบริหารบัญญัติขึ้น (Delegated legislation) และสนธิสัญญา (Treaty Articles)

ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนระหว่างกฎหมายธรรมชาติกับกฎหมายบ้านเมือง คือ กฎหมายธรรมชาติเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ (Normative) ที่มีที่มาจาก จารีตประเพณี ศีลธรรม หรือศาสนา ในขณะที่กฎหมายบ้านเมืองเป็นการวิเคราะห์ (Analytical) โดยการวิเคราะห์ คือ กระบวนการพิจารณาถึงรายละเอียดเพื่อให้เข้าถึงแก่นแท้สาระสำคัญที่สุด รวมถึงการค้นหาส่วนประกอบ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้ว เป็นสิ่งที่เรียกว่า “กฎหมาย”

ในทางทฤษฎีกฎหมาย กฎหมายธรรมชาติอาจจะเป็นสัญลักษณ์ของธรรมเนียมปฏิบัติ เพราะเกี่ยวข้องกับกฎหมายที่ควรจะเป็น ในขณะที่กฎหมายบ้านเมือง อาจจะเป็นสัญลักษณ์ของการวิเคราะห์ เพราะเกี่ยวข้องกับกฎหมายที่เป็นอยู่ หรือมีอยู่

ส่วนสิ่งที่ยังคงความแตกต่างของทฤษฎีกฎหมายทั้งสอง เนื่องจากเหตุผลที่มาจากกระบวนการวิเคราะห์กฎหมายบ้านเมืองว่า เป็นพื้นฐานของการบัญญัติกฎหมาย

แต่สิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ก็คือ กฎหมายในภาพรวม เป็นการดำเนินการตามธรรมเนียมปฏิบัติจากการให้ประชาชนควรจะทำ หรือไม่ควรจะทำ แม้ว่าภาษาที่ใช้ในการบัญญัติกฎหมาย จะไม่ใช่ข้อความว่า ควรจะทำหรือไม่ควรจะทำ แต่ก็เป็นการใช้ข้อความที่แสดงความหมายดังกล่าว เช่น ข้อความว่า การกระทำอันเป็นความผิดอาญาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ซึ่งถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ

เพราะเป็นการบัญญัติกฎหมายหรือมาตรฐานที่ควรจะทำหรือไม่ควรจะทำ แม้คำว่า ควรจะ (Ought) จะไม่ปรากฏในบทบัญญัติดังกล่าวก็ตาม

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) เสนอให้มีเซ็กซ์ช็อปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยอยู่ภายใต้มาตรการควบคุมของรัฐ เช่น ให้อยู่ในอำนาจของกระทรวงมหาดไทยในการอนุญาตให้ประกอบกิจการเซ็กซ์ช็อป

2) เสนอให้เซ็กซ์ทอยส์อยู่ในนิยามของ “เครื่องมือแพทย์” เพื่อจะได้มีการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่ทำให้เซ็กซ์ทอยส์ถูกควบคุม โดยใช้กฎหมายเครื่องมือแพทย์เป็นกฎหมายเฉพาะ ให้ทางกองควบคุมเครื่องมือแพทย์พิจารณาเรื่องนี้เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการฯ ให้มีการประกาศให้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้เพื่อเสริมความสุขทางการแพทย์ หรืออุปกรณ์เซ็กซ์ทอยส์นั้นอาจถูกควบคุมโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

“สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา” (Food and Drug Administration) หรืออักษรย่อว่า ออย. เป็นส่วนราชการในระดับกรม ของประเทศไทย สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่ในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ปกป้องและคุ้มครองสุขภาพประชาชนจากการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ (ซึ่งผลิตภัณฑ์สุขภาพ ส่วนใหญ่มักจะหมายถึง อาหาร ยา เวชภัณฑ์ และเครื่องสำอางค์) โดยผลิตภัณฑ์สุขภาพเหล่านั้น ต้องมีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย มีการส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่ถูกต้องด้วยข้อมูลวิชาการที่มีหลักฐาน เชื่อถือได้และมีความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ปลอดภัยและสมประโยชน์¹⁵⁷

เครื่องมือ ออย. ที่อยู่บนฉลากผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปนั้น ไม่ใช่ว่าจะได้มาง่าย ๆ อาหารที่จะได้รับ ออย. นั้น ส่วนใหญ่ต้องผ่านขั้นตอนการตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ตั้งและอาคารผลิต เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ในการผลิตการควบคุมกระบวนการผลิตการสุขาภิบาลโรงงาน การบำรุงรักษาและทำความสะอาด และบุคลากรการผลิต นั่นคือ เป็นไปตามเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตอาหาร หรือ จี.ดี.พี. (Good Manufacturing Practice) นั่นเอง นอกจากนั้น ต้องผ่านในเรื่องของคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุและการแสดงข้อมูลบนฉลากว่าครบถ้วนไม่โอ้อวด หลอกลวง หรือทำให้เข้าใจผิด อาหารนั้น จึงจะได้รับเครื่องมือ ออย. เป็นสัญลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ที่มีภาชนะบรรจุสนิท รับผิดชอบโดย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

¹⁵⁷ ไทยไบโอ, ต้องมีคุณภาพ ต้องมี ออย. เท่านั้น, ค้นวันที่ 20 ตุลาคม 2558 จาก <http://www.thaibio.com>

กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นส่วนราชการมีหน้าที่ในการปกป้องและคุ้มครองสุขภาพประชาชนจากการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพโดยผลิตภัณฑ์สุขภาพเหล่านั้นต้องมีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย มีการส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่ถูกต้องด้วยข้อมูลวิชาการที่มีหลักฐานเชื่อถือได้และมีความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ปลอดภัยและสมประโยชน์ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2) พัฒนาระบบและกลไก เพื่อให้มีการดำเนินการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ

3) เฝ้าระวังกำกับและตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์สถานประกอบการ และการโฆษณา รวมทั้งผลอันไม่พึงประสงค์ของผลิตภัณฑ์ตลอดจนมีการติดตามหรือเฝ้าระวังข้อมูลข่าวสารด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากภายในประเทศและภายนอกประเทศ

4) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และระบบงานคุ้มครองผู้บริโภค ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5) ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริโภคให้มีศักยภาพในการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสม ปลอดภัย และคุ้มค่า รวมทั้งเพื่อให้ผู้บริโภคนั้นมีการร้องเรียน เพื่อปกป้องสิทธิของตนได้

6) พัฒนาและส่งเสริมการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายประชาคมสุขภาพ

7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

จากอำนาจหน้าที่ที่กล่าวมาข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายจำนวน 8 ฉบับ และอนุสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศ อีกจำนวน 4 ฉบับ ดังนี้

กฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ,พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518) ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2522) ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2528) และฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2530) , พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 , พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 , พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2528) ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2535) และฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2543) , พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2528) ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2530) และฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2543)

,พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2531, พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2543)

อนุสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศ ได้แก่

- 1) The Single Convention on Narcotic Drug 1961
- 2) The Convention on Psychotropic Substance 1971
- 3) The International Code of Marketing of Breast-milk Substitute 1981
- 4) The United Nation Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances 1988

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการภายใต้กฎหมายทั้ง 8 ฉบับนี้ คณะกรรมการดังกล่าว ได้แก่

- 1) คณะกรรมการอาหาร
- 2) คณะกรรมการยา
- 3) คณะกรรมการเครื่องสำอาง
- 4) คณะกรรมการวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
- 5) คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ
- 6) คณะกรรมการเครื่องมือแพทย์
- 7) คณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรียังได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดนโยบายสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาด้านยา อาหารและเคมีวัตถุ เป็นกลไกประสานงานกับหน่วยงานอื่น คณะกรรมการดังกล่าว ได้แก่

คณะกรรมการแห่งชาติทางด้านยา คณะกรรมการแห่งชาติด้านอาหาร คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยความปลอดภัยทางด้านเคมีวัตถุ การดำเนินงานควบคุมทางด้านต่าง ๆ จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ และมติของ คณะกรรมการตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น และเลขาธิการฯ รองเลขาธิการฯ เจ้าหน้าที่ของกองที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ในส่วนภูมิภาค ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เกษัชกรกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข รวมทั้งเจ้าหน้าที่ขอกรุงเทพมหานคร ที่ อย. ได้มอบให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารตาม พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เพื่อสามารถตรวจสอบดูแลคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์อาหารที่จำหน่ายในท้องตลาด

และทำหน้าที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและมติของคณะกรรมการดังกล่าวข้างต้น¹⁵⁸

เรื่องของความรู้สึกหรืออารมณ์ทางเพศนั้น ถือเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และเจริญเติบโตพัฒนาควบคู่ไปกับตัวของเราที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่โดยตลอด ความรู้สึกทางเพศจึงนับว่าเป็นเรื่องเฉกเช่นเดียวกันกับความรู้สึกหรืออารมณ์อื่น ๆ ตามปกติธรรมดาที่มีในชีวิตประจำวันของคนเรา อย่างไรก็ตาม หน้าที่ของมนุษย์เป็น “สัตว์สังคม” ที่ต้องดำรงอยู่ท่ามกลางผู้อื่น จึงต้องรู้จักการยับยั้งชั่งใจและมีการควบคุมการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมให้เหมาะสมตามวิถีของสังคมด้วย

หากแต่ทุกคนสามารถใช้ความคิด การกระทำ และคำพูดที่เกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างมีวัฒนธรรมประกอบกับความรับผิดชอบแล้ว บรรดาพฤติกรรมทางเพศที่ถูกแสดงออกมานั้นก็ย่อมจะทำให้ตนเองพอใจและสังคมยอมรับได้ อันเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้ในสังคมอย่างราบรื่นและมีความสุข

โดยใช้กฎหมายเครื่องมือแพทย์เป็นกฎหมายเฉพาะ ทางกองควบคุมเครื่องมือแพทย์พิจารณาเรื่องนี้เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการเครื่องมือแพทย์ให้มีการประกาศให้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้เพื่อเสริมความสุขทางการแพทย์

ความสุขของแต่ละคนแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่าเราจะปรับความสมดุลระหว่างความรู้สึกและความปรารถนาได้เหมาะสมมากแค่ไหน

แม้จะอยู่ใกล้ชิดและเคียงข้างกันตลอดเวลา แต่ถ้าสื่อสารกันไม่รู้เรื่องก็เท่ากับหมดความรัก แต่น่าเสียดายที่ปัจจุบัน ผู้คนไม่ต้องสื่อสารกันให้สมบูรณ์ก่อนถึงจะมีเซ็กซ์ได้ บางครั้งจึงกลายเป็นค่านิยมในความสัมพันธ์แบบฉาบฉวยที่ไม่ถูกต้อง เพราะว่าเซ็กซ์ถูกลดค่าเป็นเพียง “วิธีบำบัดความต้องการทางเพศ” เท่านั้น เป็นการเสพติดความสุขทางกาย ซึ่งนี่เป็นเรื่องยากยิ่งและไม่ใช่ว่าปัญหาที่แก้ไขด้วยข้อเสนอที่ว่า “จงสะกดกลั้นความต้องการของร่างกาย” จนกลายเป็นผู้ที่ถือศีลเคร่งครัด เพราะเซ็กซ์ควรดำเนินไปควบคู่กับความรัก ที่พัฒนาขึ้นเป็นความรักที่เติบโตงดงาม¹⁵⁹

เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศนั้น มักเป็นจุดเริ่มต้นของการประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิตคู่ ซึ่งสาเหตุของปัญหามักเกิดมาจากความไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ บวกกับความเชื่อที่

¹⁵⁸ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, **หน้าที่รับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา**, ค้นวันที่ 20 ตุลาคม 2558 จาก <http://www.fda.moph.go.th>

¹⁵⁹ คิมรันโด, **You Become to be an Adult After Wavering One Thousand Times**, แปลโดย อมรรัตน์ ทิราพงษ์, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร: Springbook อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2556), หน้า 150-151.

ผิด ๆ ที่สั่งสมและสืบทอดต่อ ๆ กันมาตั้งแต่โบราณ จนทำให้เหล่านี้นั้นแทนที่จะเป็นเรื่องสุข กลับกลายเป็นเรื่องเศร้าอย่างน่าเสียดาย

อีกทัศนะหนึ่งของผู้ศึกษาที่เล็งเห็นว่าควรใช้รับมือกับปัญหานี้ คือยอมรับและให้การสนับสนุน อนุญาตให้อุตสาหกรรมเซ็นเซอร์ซึบซับด้วยกฎหมาย แต่ต้องกำหนดกฎเกณฑ์ควบคุมและให้ความคุ้มครองเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ ดังนี้แล้ว ตัวเลขสถิติรายได้จากการค้าเซ็นเซอร์ก็เพิ่มขึ้นเข้าไปในผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ สามารถเรียกเก็บภาษีจากอุตสาหกรรมนี้ได้อีกด้วย แทนที่การปล่อยให้เจ้าหน้าที่รัฐใช้เป็นช่องทางในการหาประโยชน์ส่วนตัว เพื่อยังประโยชน์ด้านการควบคุม และภาษีให้ตกมาอยู่ที่รัฐนั่นเอง

บรรณานุกรม

- กมล สมวิเชียร. **ประชาธิปไตยกับสังคมไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- กมลชัย รัตนสกววงศ์. **ความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับดุลพินิจฝ่ายปกครองของประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน**. **บทบัณฑิตย**. 42, 3 (กันยายน 2529): 29.
- กรมประชาสัมพันธ์. **อย.เผยผู้กระทำผิดพรบ.เครื่องมือแพทย์**. ค้นวันที่ 28 มิถุนายน 2558 จาก http://pr.prd.go.th/khonkaen/ewt_news.php?nid=934&filename=in dex
- กุลพล พลวัน. **“กฎหมายระหว่างประเทศกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน”** **บทบัณฑิตย**. 28, 4 (2541): 777-779.
- กองเผยแพร่และควบคุมการโฆษณา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. **เปิดรหัสสายด่วน อย. 1556 เมนู 4 สาระน่ารู้ด้านเครื่องมือแพทย์**. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร.
- กฤตตยา อาชวนิจกุล และกนกวรรณ ธรารวรรณ. **วิเคราะห์วิธีคิดวิทยาในงานวิจัยเรื่องเพศภาวะและเพศวิถีกับเอดส์ศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: เอดิสัน เพรส โปรดักส์, 2550.
- เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. **ระบบการเมืองการปกครองฝรั่งเศส**. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า, 2543.
- โกวิท ทาตะรัตน์. **บทความกฎหมายชาวบ้าน แค้ไหนถึงจะเรียกว่าอานาจาร**. ค้นวันที่ 11 มกราคม 2558 จาก <http://www.lawyerthai.com/articles/people/023.php>
- คณะกรรมการวิชามนุษย์กับสังคม ศูนย์วิชาการ มหาวชิราวุฒศึกษาทั่วไป. **มนุษย์กับสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2553.
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. **ศัพท์สิทธิมนุษยชน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, 2555.
- คม เกิดทรัพย์. **การรักษาศิลปะ**. ค้นวันที่ 20 เมษายน 2558 จาก <http://www.sil5.net>
- คิมรันโด. **You Become to be an Adult After Wavering One Thousand Times** แปลโดย อมรรัตน์ ทิราพงษ์ พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: Spring book อมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2556.
- โครงการทดสอบประสิทธิภาพวัคซีนเอดส์แวกซ์ บี/อี (BVEG). **คู่มือการให้คำปรึกษาเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ในผู้ฉีดสารเสพติด**. กรุงเทพมหานคร: นิเวศธรรมดาการพิมพ์, 2545.
- ชัยวาลี ศรีสุโข. **คุณหมอคะช่วยทีเถอะ**. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, 2549.
- ชัยวาลี ศรีสุโข. **คู่มือเติมรัก For men (ผู้ชาย)**. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, 2550.
- คูเร็กซ์. **ทำความรู้จักกับอุปกรณ์เสริมกิจกรรมทางเพศ**. ค้นวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก <https://www.durex.co.th>

- ทงศ์ศักดิ์ หทัยสรวงศ์. ประสบการณ์ผ่าตัดโดยการใช้น้ำหุ้มปลายอวัยวะรักษาคนไข้ที่ฉีดสารเหลว
เข้าหนังหุ้มองคชาติ วารสารวิชาการแพทย์ เขต 11 29, 1 (มีนาคม 2558): 27-28.
ไทยไปโอ. **ต้องมีคุณภาพ ต้องมี อย. เท่านั้น.** ค้นวันที่ 20 ตุลาคม 2558 จาก
<http://www.Thaibio.com>
- ธเนศ วงศ์ยานนาวา. **เพศ: จากระรรมชาติ สู่วิถีธรรม จนถึงสุนทรียะ.** กรุงเทพมหานคร: มติชน,
2551.
- นพนิธิ สุริยะะ. **สรุปคำบรรยายวิชาสิทธิมนุษยชน.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- นวลฉวี ประเสริฐสุข. **พฤติกรรมเสี่ยงและการป้องกันในนักเรียนวัยรุ่นไทยและญี่ปุ่น.**
กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- ลุยส์ บราวน์. **ทาสเช็ทซ์.** แปลโดย โรจนา เจริญ. กรุงเทพมหานคร: มติชน, 2547.
- บรรเจิด สิงคะเนติ. **หลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์.** พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2555.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. **กฎหมายมหาชน เล่ม 3: ที่มาและนิติวิธี.** กรุงเทพมหานคร: ปี.เจ.เพลท โปร
เซสเซอร์, 2538.
- บุญเลิศ สดสุขชาติ. **มานุษยวิทยาสุขภาพ.** กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2553.
- ปิยวรรณ ซอน. การควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กในต่างประเทศ. **กฤษฎีกาสาร.** 10, 4 (เมษายน-
พฤษภาคม 2558): 4.
- ปรีดี เกษมทรัพย์. **นิติปรัชญา.** พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสาร
ประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.
- ปรีดี เกษมทรัพย์. อังโน มานิตย์ จุมปา **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกฎหมาย.** พิมพ์ครั้งที่ 11.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. **ตลาดเช็ทซ์ทอยจิ้นโต 1 แสนล้านต่อปี ชายนิยมมีตุ๊กตายางส่วนตัว.** ค้น
วันที่ 18 เมษายน 2558. จาก [https://www.khaosod.co.th/view_newsonline.
php?New sid=1429249607](https://www.khaosod.co.th/view_newsonline.php?New_sid=1429249607)
- ประยูร กาญจนกุล. **คำบรรยายกฎหมายปกครอง.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- ผู้จัดการออนไลน์. **ของเล่นและอุปกรณ์.** ค้นวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก [https://www.manager.
co.th/Marsmag/ViewNews.aspx?NewsID=9570000006008](https://www.manager.co.th/Marsmag/ViewNews.aspx?NewsID=9570000006008)
- ผู้จัดการออนไลน์. **อึ้ง!!บาร์สำเร็จความใคร่ในญี่ปุ่น เปิดบริการเฉพาะสตรี.** ค้นวันที่ 9 ธันวาคม
2557. จาก [https://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=
9550000122510](https://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=9550000122510)
- พลังจิต. **ตะลึงชายไทยเช็ทซ์เสื่อมร้อยละ 41 นกเขาไม่ขัน 70% ค้างเต็ง วอนภรรยา อย่าซ้ำเติม.**
ค้นวันที่ 16 กันยายน 2558 จาก <http://bit.ly/1ck6nEu>.

- พอร์ท วัลตัน ปีช. **บทความธรรมะ วัดมงคลรัตนาราม**. ค้นวันที่ 20 เมษายน 2558 จาก <https://www.mongkoltemple.com/page02/articles034.html>
- โกคิน พลกุล. **สัญญาทางปกครองในกฎหมายไทย**. วารสารศาลปกครอง. 4, 1 (มกราคม – เมษายน 2547): 18.
- มาโรจน์ ขจรไพศาล. **การคุ้มครองความเสียหายจากปรัชญาทางการแพทย์ของฝรั่งเศส**. **ดุลพາห**. 1, 59 (มกราคม – เมษายน 2555): 67-71.
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมศัพท์กฎหมายไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์, 2543.
- รชนีกร เศรษฐโชติ. **โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- วรเจตน์ ภาคีรัตน์. **หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครองและการกระทำทางปกครอง**. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2549.
- วรเดช จันทรศร และวนิดา นวลบุญเรือง. **การพัฒนาต้นแบบการบริการสาธารณะที่เป็นเลิศ: กรณีศึกษาจากต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันมาตรฐานสากลภาครัฐแห่ง ประเทศไทย สำนักงาน กพ., 2545.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. **สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ**. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2538.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. **สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540**. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2543.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. **หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครอง**. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอนคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
- วรยุทธ กิจบำรุง. **เกร็ดความรู้ศาสนาคริสต์ในประเทศไทย**. ค้นวันที่ 15 มกราคม 2558 จาก <https://www.cmdiocese.org/th/infor/knowledge/23-23>
- วริษฐ์ ลิ้มทองกุล. **ซิงก์บ็อกซ์ (3)**. ค้นวันที่ 18 มีนาคม 2558 จาก <https://www.Manager.co.th/China/ViewNews.aspx?NewsID=9480000044422>
- วิชัย ศรีรัตน์. **สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพของชนชาวไทย, กฎหมายสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2543.
- วิชญ์ เครื่องงาม. **กฎหมายรัฐธรรมนูญ**. กรุงเทพมหานคร: อีระอนุสรณ์, 2523.
- เวสต์ไฮเมอร์, รูธ เค. **Sex For DummiesTM Text**. แปลโดย นภดล เวชสวัสดิ์. กรุงเทพมหานคร: ตรีสวี, 2542
- ศุภวัฒน์ สิงห์สุวรรณ. **Sex-shop ความสงบเรียบร้อยของประชาชน และการใช้อำนาจของฝ่ายปกครอง**. ค้นวันที่ 9 ธันวาคม 2557 จาก <http://web.krisdika.go.th/data/activity/Act92.pdf>
- สปริงนิวส์. **พบเช็ททอยส์ในห้องน้ำอายุกว่า 300 ปี**. ค้นวันที่ 17 ตุลาคม 2558 จาก <https://www.springnews.co.th/global/203913>
- สมคิด เลิศไพฑูรย์ และกล้า สมุทรวณิช. **คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยศาลรัฐธรรมนูญ**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษาการพัฒนาประชาธิปไตย, 2546.

สมยศ เชื้อไทย. **นิติปรัชญาเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 15 (แก้ไขเพิ่มเติม) กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2555.

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก. **45 พรรษาของพระพุทธเจ้า**. กรุงเทพมหานคร: วัดบวรนิเวศวิหาร, 2551.

สมฤดี ไชยเวช. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศสภาพและพฤติกรรม**. นครปฐม: ภูมิการพิมพ์, 2556. ส. ศิวลักษณ์. **อธิบายแนวคิดปรัชญาการเมือง**. กรุงเทพมหานคร: เคล็ดไทย, 2546.

สุชาติ โสมประยูร. **เพศศึกษาระดับประถม**. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, 2544.

สุวิทนา อารีพรรค. **ความรู้สุขภาพจิตและปัญหาสุขภาพจิต: การมีความต้องการทางเพศสูง**. ค้นวันที่ 23 กันยายน 2558 จาก <https://thaipsychiatry.wordpress.com/2010/05/02>

สิทธิกร ศักดิ์แสง. **การปกครองแบบนิติรัฐที่ยึดหลักนิติธรรมกับปรัชญากฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำและการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2556.

สัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ปฏิรูปตำรวจไทย: ประสบการณ์จากญี่ปุ่น. ณ ห้องประชุมสัญญา ธรรมศักดิ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ กรุงเทพมหานคร ในวันพุธที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2550 เวลา 12.30 – 17.00 น. ค้นวันที่ 20 ตุลาคม 2558 จาก <http://library2.Parliament.go.th/wichakarn/content-seminar/20070110.html>

สำนักข่าวมุสลิมไทยโพสต์. **หลักคำสอนของศาสนาอิสลาม หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาอิสลาม**. ค้นวันที่ 18 เมษายน 2558 จาก <https://islamhouse.muslimthai.com/main/index.php?Page=sub&category=7&id=18170>

สำนักข่าวสารญี่ปุ่น สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย. **จากญี่ปุ่น**. 2 (2555): 15.

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. **หน้าที่รับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา**. ค้นวันที่ 20 ตุลาคม 2558 จาก <http://www.fda.moph.go.th>

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. **รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส**. แปลโดย นันทวัฒน์ บรมานันท์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.

เหล็ง ศรีจันทร์. **ตำราเสนาหาว่าด้วยความรักอย่างสูงสุดในโลก**. แจกในการพระราชทานเพลิงศพ พันโทพระวิสุตฉโยธาบาล (จำ ตีระนันท์) วันที่ 3 กรกฎาคม 2469. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรนิติ, 2469.

หยุด แสงอุทัย. **คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย**. กรุงเทพมหานคร: นำเชียร์การพิมพ์, 2511.

หยุด แสงอุทัย. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: ประกายพริก, 2535.

- อ้างถึงใน นันทวัฒน์ บรมานันท์. การให้สิทธิประชาชนฟ้องศาลรัฐธรรมนูญ กรณีการละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ (ตอนที่ 1) คำนวนที่ 18 เมษายน 2558 จาก <http://www.pub-law.net>
- อภิชาติ ทองอยู่. **ทัศนะว่าด้วยวัฒนธรรมกับชุมชน: ทางเลือกใหม่ของงานพัฒนา.** กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2527.
- อมรากล อินโชนานนท์. **ฮิสทีเรีย.** คำนวนที่ 23 กันยายน 2558 จาก <https://thaipsychiatry.Wordpress.com/2010/05/11>
- อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์. **เปิดโลกมีดญี่ปุ่น. มติชนออนไลน์.** (26 กุมภาพันธ์ 2554) คำนวนที่ 21 ตุลาคม 2558. จาก http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1298704760&grpid=no&catid=50
- เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล. **นิติรัฐ นิติธรรม.** กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอนคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. **สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ป.4.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, ม.ป.ป.
- เอ็มอัชมา รัตน์ริมจาง วัฒนบูรานนท์. **ศัพท์เทคนิคทางเพศศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- อำพน เจริญชีวินทร์. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการฟ้องและการดำเนินคดีในศาลปกครอง.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: นิติธรรม, 2545.
- Alex, Weill and Francois, Tere. **Droit Civil: Introduction Generale,** 4th ed. Paris: Dallaz, 1979, p. 20 อ้างถึงใน วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. **สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2543.
- Arikumama. **เช็ทซ์ทอยส์ยุคโบราณ - ดิลได้ยุคหิน กำเนิดมาแล้วกว่า 28,000 ปี.** คำนวนที่ 18 เมษายน 2558 จาก <https://www.siam55.com/news13907.html>
- Brown, Louise. **ทาสเช็ทซ์.** แปลโดย โรจนา เจริญ. กรุงเทพมหานคร: มติชน, 2547.
- Diamond, Milton and Uchiyama, Ayako. **Pornography, Rape and Sex Crimes in Japan. International Journal of Law and Psychiatry.** 22, 1 (1999): 1-22.
- Flocker, Michael. **The Metrosexual Guide to Stlye เมโทรแมน: บทบัญญัติของผู้ชายทันสมัยศตวรรษที่ 21.** แปลโดย ชีรศักดิ์ พันธุ์จริยา. กรุงเทพมหานคร: 2 BE LOVED, 2547.
- Free me. **ฮือฮา สินค้าอุปกรณ์ทางเพศผงดขายร้อนแรงทั่วโลก จ่อเท่าสมาร์ตโฟน เหตุกระแสดารานิยม.** เผยแพร่เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2555. คำนวนที่ 17 เมษายน 2558 จาก <https://www.clipmass.com/story/45479>
- Gray, Lila. **Japanese Machine Reportedly De-Pixelates Porn. XBIZ.** (26 February 2014) Retrieved April, 18 2015 from <http://www.xbiz.com/news/175578>

- Hellman, Melissa. Japan Police Crack Down on 300 Child Porn Cases. **Time Magazine**. (18 June 2014): 1.
- Hongo, Jun. **Law Bends Over Backward to Allow ‘Fuzoku’** Rtrieve October, 20 2015 from [http://www.japantimes.co.jp/news/2008/05/27/reference/law-bends-over-backward_ to-allow-fuzoku/#.Vic4VNLhCUn](http://www.japantimes.co.jp/news/2008/05/27/reference/law-bends-over-backward_to-allow-fuzoku/#.Vic4VNLhCUn)
- Jeong, J. H. et al. A New Repair Technique of Penile Paraffinoma: Bilateral Scrcral Flaps. **Pub Med**. 37, 4 (October 1996): 386 - 93.
- Laqueur, Thomas W. **Solitary Sex: A Cultural History of Masturbation**. New York: Zone Books, 2003.
- Lawyerthai. **ลามกแค่ไหนถึงผิดกฎหมาย?** ค้นวันที่ 11 มกราคม 2558 จาก <http://www.Lawyerthai.com/articles/it/009.php>
- Lee, T.; Choi, H. R.; Lee, Y. T. and Lee, Y. H. Paraffinoma of Pennis. **Yonsei Med J**. (September 1994) 35, 3: 344-8.
- Liu, Dalin. **中国性史图鉴 (Illustrated Handbook of Chinese Sex History**. China: 时代文艺出版社, 2003.
- Longdo Dict. **Zoning**. ค้นวันที่ 20 พฤษภาคม 2558 จาก <http://dict.longdo.com/search/zoning>.
- Mashiba, Yasuhiro. Child Pornography Regulation in Foreign Countries, Nov 2008, Legal Reference, at 51. อ้างถึงใน ปิยวรรณ ซอน. การควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กในต่างประเทศ. **กฤษฎีกาสาร**. 10, 4 (เมษายน-พฤษภาคม 2558): 4.
- Cranston, Maurice. **Human Right To-Day**. อ้างใน วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. **สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญศึกษารูปแบบการจำกัดสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญให้ไว้อย่างเหมาะสม**. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2538.
- MGR Online. อึ้ง!! บาร์สำเร็จความใคร่"ในญี่ปุ่น เปิดบริการเฉพาะสตรี. **ผู้จัดการออนไลน์** (6 ตุลาคม 2555) ค้นวันที่ 9 ธันวาคม 2557 จาก <http://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=9550000122510>
- Moon, D. G. et al. Sexual Function and Psychological Characteristics of Penile Paraffinoma. **Pub Med**. Sep 5, 3 (September 2003): 191-4.
- New TV. **รายงานตุ๊กตายาง เช็กซ์ทอย ลินค้าต้องห้าม**. (รายการทางช่องนิวทีวี ช่องทีวีดิจิตอล) 25 สิงหาคม 2557.
- New York v. Ferber, 458 U.S. 747 (1982) (United States Supreme Court, 1982) อ้างถึงใน ปิยวรรณ ซอน. การควบคุมสื่อลามกอนาจารเด็กในต่างประเทศ. **กฤษฎีกาสาร**. 10, 4 (เมษายน - พฤษภาคม 2558): 4.

- Perper, Timothy and Cornog, Martha. Eroticism for the Masses: Japanese Manga Comics and Their Assimilation into the U.S. **Sexuality & Culture**. 6, 1 (2002): 3-126.
- Reuters. Japan Police Crack Down on 300 Child Porn Cases. **Reuters**. (8 August 2008): 10. Retrieved October, 20 2015 from <http://www.reuters.com/article/us-japan-porn-idUST35097220080808>
- Rivero, Jean. **Les Libertes Publiques**, Press Universitaire de France. อ้างถึงใน เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายมหาชน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2545.
- So. Sethaputra. **New Model English –Thai Dictionary Volume 2 M to Z**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- Staff. Supreme Court in Japan Upholds Mapplethorpe. **The New York Times**. (20 February 2008). Retrieved March, 11 2008 from http://www.nytimes.com/2008/02/20/arts/20arts-SUPREMECOURT_BRF.html?_r=0
- Westheimer, Ruth K. **Medical art Copyright 1995 By IDG Books Worldwide, Inc. Sex For DummiesTM Text Copyright 1995** แปลโดย นภดล เวชสวัสดิ์ กรุงเทพมหานคร: ตรีสวีนิ, 2542.
- Zanghellini, Aleardo. Underage Sex and Romance in Japanese Homoerotic Manga and Anime. **Social & Legal Studies**. 18, 2 (2009): 159–177.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือตอบกลับเรื่องศัพท์บัญญัติจากสำนักงานราชบัณฑิตยสถาน

ภาคผนวก ข
กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
พุทธศักราช 2545

กฎกระทรวง
แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง
กระทรวงมหาดไทย
พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรมการปกครอง มีภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ การอำนวยความสะดวก การปกครองท้องที่ การอาสารักษาดินแดน และการทะเบียน เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัย ได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว และให้เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายและจัดทำแผน มาตรการ ติดตาม และประเมินผลด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน

- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย สืบสวนสอบสวนคดีอาญา ในหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครอง และอำนวยความเป็นธรรมให้แก่ประชาชน
- (๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายใน งานการข่าว งานกิจการชายแดน งานควบคุมดูแลชาวเขาและชนกลุ่มน้อย ผู้อพยพและผู้หลบหนีเข้าเมือง งานสัญชาติ และงานกิจการมวลชน
- (๔) สนับสนุน ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และการเลือกตั้งทุกระดับ
- (๕) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยกองอาสารักษาดินแดน
- (๖) ดำเนินการพัฒนาและบริหารการปกครองท้องที่ในระดับอำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่
- (๗) ดำเนินการและพัฒนาระบบงานทะเบียนราษฎร งานบัตรประจำตัวประชาชนและงานทะเบียนอื่น รวมทั้งการบริหารจัดการฐานข้อมูลกลางเพื่อการใช้ประโยชน์ร่วมกันทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- (๘) ดำเนินการพัฒนาบุคลากรในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน
- (๙) ดำเนินการสื่อสารเพื่อการบริหารงาน การรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายในประเทศ
- (๑๐) อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของนายอำเภอ
- (๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ดังนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

- (๑) สำนักงานเลขานุการกรม
- (๒) กองการเจ้าหน้าที่
- (๓) กองคลัง
- (๔) กองการสื่อสาร
- (๕) กองวิชาการและแผนงาน
- (๖) วิทยาลัยการปกครอง
- (๗) สำนักการสอบสวนและนิติการ
- (๘) สำนักกิจการความมั่นคงภายใน
- (๙) สำนักบริหารการทะเบียน
- (๑๐) สำนักบริหารการปกครองท้องที่
- (๑๑) สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

- (๑) ที่ทำการปกครองจังหวัด
- (๒) ที่ทำการปกครองอำเภอ
- (๓) ที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ

มีดังนี้
 ข้อ ๓ อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) สำนักงานเลขาธิการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของกรม และราชการที่มีได้แยกเป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

- (ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของกรม
- (ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของกรม
- (ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสารการ

ปฏิบัติงานของกรม

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองการเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่

(ก) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของกรม เว้นแต่การฝึกอบรม
 (ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กองคลัง มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การบริหารงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของกรม
 (ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) กองการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างจังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน
 (ข) จัดหา ซ่อมแซม บำรุงรักษา เครื่องมือ และอุปกรณ์การสื่อสารของกรม

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) กองวิชาการและแผนงาน มีอำนาจหน้าที่

(ก) เสนอแนะนโยบาย และจัดทำแผน มาตรการ ติดตาม และประเมินผลด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายใน
 (ข) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการบริหารการปกครอง การรักษา

ความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงภายใน

(ค) จัดทำและประสานแผนงานของกรมให้เป็นไปตามนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของกรม

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณของกรม

(จ) จัดระบบการสำรวจ การจัดเก็บ และใช้ประโยชน์ข้อมูลของหน่วยงานในสังกัด และเป็นศูนย์ข้อมูลของกรม

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) วิทยาลัยการปกครอง มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการและลูกจ้างของกรม รวมทั้งพนักงานฝ่ายปกครอง ยกเว้นการพัฒนาข้าราชการระดับสูงและหลักสูตรทั่วไป

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๗) สำนักการสอบสวนและนิติการ มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมาย งานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบแพ่ง อาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรม รวมทั้งการให้คำปรึกษา วินิจฉัย และตีความข้อกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาบางประเภทและคดีอาญาทั่วไป การอำนวยการและประสานงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย การปราบปรามอาชญากรรม และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในความรับผิดชอบของนายอำเภอ

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๘) สำนักกิจการความมั่นคงภายใน มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ งานกิจการชายแดน งานควบคุมดูแลชาวเขา และชนกลุ่มน้อย งานกิจการศาสนาอิสลาม งานกิจการผู้อพยพและผู้หลบหนีเข้าเมือง รวมทั้งงานแก้ไขปัญหาด้านสังคมจิตวิทยาและเสริมสร้างความเข้าใจอันดีในพื้นที่ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ความมั่นคงของรัฐบาลที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมและกระทรวง

(ข) ปฏิบัติงานด้านการข่าวเกี่ยวกับความมั่นคงภายในประเทศและความสงบเรียบร้อยของสังคม

(ค) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง งานอำนวยการและประสานงานแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและการชุมนุมเรียกร้อง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคง รวมทั้งบริหารงานฝึกอบรมและพัฒนาขีดความสามารถและสมรรถนะของกลุ่มมวลชนอาสาสมัครและพนักงานฝ่ายปกครอง

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๙) สำนักบริหารการทะเบียน มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร บัตรประจำตัวประชาชน และการทะเบียนอื่นที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๐) สำนักบริหารการปกครองท้องที่ มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้ง ยุบและเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน รวมทั้งการจัดทำแผนที่แนวเขตการปกครองและการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ของแผ่นดินตามกฎหมาย

(ข) บริหารและพัฒนาการปกครองท้องที่และการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน และคณะกรรมการหมู่บ้าน

(ค) ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้รับมอบหมายหรือนโยบายซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการใด

(ง) อำนวยการ สนับสนุน และดำเนินการเลือกตั้งตามที่กฎหมายกำหนดหรือที่ได้รับมอบหมาย

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๑) สำนักอำนวยการกองอาสาสมัครรักษาดินแดน มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกำลัง การงบประมาณ การสั่งซื้อและการส่งกำลังบำรุง การให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือ ตลอดจนการปรับปรุงสมรรถภาพและขีดความสามารถของสมาชิกกองอาสาสมัครรักษาดินแดน

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(๑) ที่ทำการปกครองจังหวัด มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่จังหวัด

(ข) กำกับ ดูแล และสนับสนุนการปฏิบัติงานของที่ทำการปกครองอำเภอ และที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ที่ทำการปกครองอำเภอ มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่อำเภอ

(ข) ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานอำเภอ

(ค) ดำเนินงานเกี่ยวกับราชการอื่นที่มีใช้ของส่วนราชการใด ตามที่ได้รับ

มอบหมาย

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) ที่ทำการปกครองกิ่งอำเภอ มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่กิ่งอำเภอ

(ข) ดำเนินงานเกี่ยวกับราชการอื่นที่มีใช้ของส่วนราชการใด ตามที่ได้รับ

มอบหมาย

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้ [ร.ก.๒๕๔๕/๑๐๓ก(เล่มที่ ๒)/๑๘๓/๙ ตุลาคม ๒๕๔๕]

พรพิมล/พิมพ์/แก้ไข ๑๓/๑๑/๔๕

ภาคผนวก ค
พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2546

พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2546

เป็นปีที่ 58 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับ มาตรา 31 มาตรา 36 และ มาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2547"

มาตรา 2[1] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "สถานบริการ" ใน มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"สถานบริการ" หมายความว่า สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ดังต่อไปนี้

(1) สถานเต็นท์ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคู่มือบริการ

(2) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้

บ้ำเรือสำหรับปรนนิบัติลูกค้า

(3) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า เว้นแต่

(ก) สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ

สาขาการแพทย์แผนไทย ประเภทการนวดไทยตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ หรือได้รับยกเว้นไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายดังกล่าว หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ข) สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะต้องมีลักษณะของสถานที่ การบริการ หรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย ประกาศดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้นด้วยก็ได้ หรือ

(ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(4) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอม หรือปล่อยปละละเลยให้นักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวที หรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(5) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา 24.00 นาฬิกา

(6) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา 4 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด" ระหว่างบทนิยามคำว่า "สถานบริการ" กับบทนิยามคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ใน มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525

"ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด" หมายความว่า ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 4 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการพิจารณาอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมาย ของผู้ ขออนุญาตตั้งสถานบริการประกอบด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ ประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาต ตั้งสถานบริการตามวรรคสอง รวมทั้งการขอ ต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา 6 ให้ยกเลิก มาตรา 4 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 14 ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงาน ก่อนเริ่มเข้า ทำงานในสถานบริการ

ในกรณีที่รายการในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งการ เปลี่ยนแปลงภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

การจัดทำ การเก็บรักษา และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดทำบัตรประวัติ นั้น ต้องไม่ระบุหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พนักงาน นั้น"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 16 ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

- (1) รับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ
- (2) ยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้ผู้มีอาการมีเมากจนประพฤติกุ๋นวาย หรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ
- (3) จำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอาการมีเมากจนประพฤติกุ๋นวายหรือครองสติไม่ได้
- (4) ยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้น พักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ
- (5) ยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้มีการกระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ
- (6) ยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย"

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา 16/1 มาตรา 16/2 และ มาตรา 16/3 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509

"มาตรา 16/1 ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลย ให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้น เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุนามของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการในกรณีที่ผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการ หรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถานบริการ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไป ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

"มาตรา 16/2 ห้ามมิให้ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

"มาตรา 16/3 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีผู้มีอาการมีเมากจนประพฤติกุ๋นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไป หรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือมีการฝ่าฝืน มาตรา 16/2 ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไป ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะมอบหมายให้พนักงาน ของสถานบริการเป็นผู้แจ้งแทนก็ได้"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 17 การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายใน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้คอมพิวเตอร์หรือการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการ ให้เป็นไป ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 21 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติ หรือเมื่อสถานบริการใด ดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด การสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้สั่งพักได้ดังต่อไปนี้

(1) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืน มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 (2) หรือ (3) หรือกฎกระทรวงตาม มาตรา 17 เฉพาะในส่วนที่ไม่ใช่กำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการ ให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

(2) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการสถานบริการ โดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืน มาตรา 13 มาตรา 16 (1) (4) (5) หรือ (6) มาตรา 16/1 วรรคหนึ่ง มาตรา 16/2 มาตรา 19 หรือกฎกระทรวงตาม มาตรา 17 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่ากรณีใดพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่ง หรือไม่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาต หรือพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล รวมทั้งหลักเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไป ตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตาม มาตรา 22 หากอุทธรณ์โดยเหตุตามวรรคสอง (1) ให้การอุทธรณ์เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ หรือเพิก

ถอนใบอนุญาตนั้น หากอุทธรณ์โดยเหตุตามวรรคสอง (2) หรือเหตุอื่นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น แต่ต้องมีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอให้ทุเลาการบังคับ หากพนักงานกำหนดดังกล่าวแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่มีคำสั่งใดให้ถือว่าเป็นการทุเลาการบังคับ ตามคำสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หน่วยงาน ที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ประจำอยู่ได้รับอุทธรณ์ ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งอื่นที่ไม่ใช่คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง"

มาตรา 12 ให้ยกเลิก มาตรา 25 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 26 ผู้ใดตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการเช่นว่านั้นในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 14 ให้ยกเลิก มาตรา 26 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติ สถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 27 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 12 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 (1) (2) (3) หรือ (4) มาตรา 16/1 วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงตาม มาตรา 17 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท"

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 28 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 13 หรือ มาตรา 16 (5) หรือ (6) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท"

มาตรา 17 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา 28/1 มาตรา 28/2 มาตรา 28/3 และ มาตรา 28/4 แห่ง พระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509

"มาตรา 28/1 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 16/1 วรรคสองหรือ วรรคสาม หรือ มาตรา 16/3 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ยอมให้ตรวจเอกสารราชการตาม มาตรา 16/1 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

"มาตรา 28/2 ผู้ได้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยฝ่าฝืน มาตรา 16/2 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นอาวุธปืน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือ ปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นวัตถุระเบิดหรืออาวุธสงคราม ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สอง ปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบ อาวุธนั้นด้วย

"มาตรา 28/3 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 19 หรือผู้ใดจัดให้มีการ แสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

"มาตรา 28/4 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น"

มาตรา 18 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้าย พระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 และ ให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 19 สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตาม (ข) ใน (3) ของบทนิยามคำว่า "สถาน บริการ" ใน มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ ที่ตั้งขึ้นก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ต้องมีลักษณะของสถานที่ การ บริการหรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความ เห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 20 ให้ผู้ตั้งสถานบริการซึ่งเข้าลักษณะสถานบริการตาม (ง) ใน (4) หรือ (6) ของบท นิยามคำว่า "สถานบริการ" ใน มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ที่ประสงค์จะตั้งสถานบริการต่อไป ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถาน

บริการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงซึ่งออกตาม (ง) ใน (4) หรือ (6) ของบทนิยามคำว่า "สถานบริการ" ใน มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ตั้งสถานบริการนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งไม่อนุญาต

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ผู้ตั้งสถานบริการ ซึ่งเข้าลักษณะสถานบริการตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ใน (4) หรือ (5) ของบทนิยามคำว่า "สถานบริการ" ใน มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ที่ประสงค์จะตั้งสถานบริการต่อไปด้วย โดยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้วให้

พิจารณาคำขอให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

มาตรา 21 บรรดาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่ออกตาม พระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ในกรณีที่ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ประเภทที่มีบริการนวดให้แก่ลูกค้าตาม มาตรา 3 (2) แห่งพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการดังกล่าวมิได้ดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภท และใบอนุญาตดังกล่าวให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น หรือเมื่อได้รับยกเว้นไม่เป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา 22 บรรดากฎกระทรวงหรือคำสั่งที่ออกตาม พระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือคำสั่งที่ออกตาม พระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้นๆ ใช้บังคับ

มาตรา 23 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 50,000 บาท
- (2) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 1,000 บาท

(3) การต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ครั้งละ 10,000 บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงลักษณะ ขนาด หรือประเภทของสถานบริการก็ได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ง

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

พุทธศักราช ๒๕๔๓

กฎกระทรวง
แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวง และราชการที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมใดกรมหนึ่งในสังกัดกระทรวงโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวงให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

- (๑) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๒) จัดทำแผนแม่บทด้านการสาธารณสุขและประสานแผนปฏิบัติงาน รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง
- (๓) เสนอแนะนโยบายของกระทรวงให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของรัฐมนตรี รวมทั้งเสนอแนะนโยบายในการตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปี
- (๔) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลและประสานการบริหารและบริการด้านการสาธารณสุข
- (๕) พัฒนาระบบและมาตรฐานการบริหารและบริการด้านการสาธารณสุข
- (๖) พัฒนาวิชาการ และสนับสนุนการดำเนินงานด้านระบาดวิทยาและด้านสุข

ศึกษา

(๗) ดำเนินการเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการสาธารณสุขของ
กระทรวง

(๘) ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายในความรับผิดชอบของกระทรวงและกฎหมาย
อื่นที่เกี่ยวข้องรวมทั้งงานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางแพ่งและงานคดีที่อยู่ใน
ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจราชการของกระทรวง

(๑๐) ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านความช่วยเหลือและความร่วมมือกันหน่วยงาน
ต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๑๑) ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการ
แพทย์แผนไทย

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
ปลัดกระทรวงหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ดังนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) กองกลาง

(๒) กองคลัง

(๓) กองการเจ้าหน้าที่

(๔) กองการประกอบโรคศิลปะ

(๕) กองการพยาบาล

(๖) กองการสาธารณสุขต่างประเทศ

(๗) กองช่างบำรุง

(๘) กองนิติการ

(๙) กองแบบแผน

(๑๐) กองระบาดวิทยา

(๑๑) กองโรงพยาบาลภูมิภาค

(๑๒) กองสาธารณสุขภูมิภาค

(๑๓) กองสุขศึกษา

(๑๔) สำนักงานคณะกรรมการสาธารณสุขมูลฐาน

(๑๕) สำนักงานนโยบายและแผนสาธารณสุข

(๑๖) สถาบันการแพทย์แผนไทย

(๑๗) สถาบันพระบรมราชชนก

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(๑) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

(๒) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ

ข้อ ๓ อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง
สาธารณสุข มีดังนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) กองกลาง มีอำนาจหน้าที่

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงานปลัดกระทรวง และของกระทรวง

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของสำนักงานปลัด

กระทรวง

(ค) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(ง) สนับสนุนงานตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงและสาธารณสุข

นิเทศก์

(จ) บริหารงานทั่วไปของสำนักงานปลัดกระทรวงซึ่งไม่ได้กำหนดให้เป็นอำนาจ
หน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองคลัง มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ และการพัสดุของ

สำนักงานปลัดกระทรวง

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ และการพัสดุที่อยู่ใน
อำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กองการเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่

(ก) จัดระบบและบริหารงานบุคคลของสำนักงานปลัดกระทรวง

(ข) จัดระบบและบริหารงานบุคคลที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) กองการประกอบโรคศิลปะ มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ กฎหมายว่าด้วย
สถานพยาบาล และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ข) ดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการรักษาพยาบาล

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
หรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) กองการพยาบาล มีอำนาจหน้าที่

(ก) พัฒนาระบบและมาตรฐานการให้บริการ และการบริหารงานทางการ
พยาบาล

(ข) พัฒนาคุณภาพทางเทคนิคและวิชาการที่เกี่ยวกับการพยาบาล

- (ค) ตรวจสอบและควบคุมคุณภาพทางการแพทย์ของสถานบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของกระทรวง
- (ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๖) กองการสาธารณสุขต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่
- (ก) ประสานงานกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับความร่วมมือทางด้านวิชาการ และความช่วยเหลือด้านการแพทย์และสาธารณสุข
- (ข) ดำเนินงานเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานและการประชุมสัมมนาในต่างประเทศและจัดประชุมด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ
- (ค) ดำเนินงานเกี่ยวกับทุนการศึกษา ฝึกอบรมและดูงานในต่างประเทศ
- (ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๗) กองช่างบำรุง มีอำนาจหน้าที่
- (ก) ดำเนินการผลิต พัฒนา ซ่อมและบำรุงรักษาครุภัณฑ์ทางการแพทย์และครุภัณฑ์อื่นของกระทรวง
- (ข) พัฒนาระบบสื่อสารที่ใช้ในการรักษาพยาบาล
- (ค) กำหนดคุณลักษณะของครุภัณฑ์บางประเภทตามที่ได้รับมอบหมาย
- (ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๘) กองนิติการ มีอำนาจหน้าที่
- (ก) ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบในความรับผิดชอบของกระทรวงและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา และงานคดีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง
- (ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๙) กองแบบแผน มีอำนาจหน้าที่
- (ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผน การออกแบบ การประมาณราคา การควบคุมคุณภาพของงานก่อสร้างของกระทรวง
- (ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๑๐) กองระบาดวิทยา มีอำนาจหน้าที่
- (ก) เป็นศูนย์กลางในการดำเนินงาน ศึกษาและเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาของปัญหาสาธารณสุข
- (ข) กำหนดมาตรฐานและแนวทางการสอบทางระบาดวิทยา
- (ค) ดำเนินการสอบสวนทางระบาดวิทยาในกรณีที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญ

ระดับสูงเฉพาะทาง

(ง) พัฒนาระบบการดำเนินงานทางด้านระบาดวิทยา รวมทั้งนิเทศ กำกับดูแล และประเมินผลการดำเนินงานทางระบาดวิทยา

(จ) ให้การศึกษาและพัฒนาบุคลากรทางด้านระบาดวิทยา

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๑) กองโรงพยาบาลภูมิภาค มีอำนาจหน้าที่

(ก) จัดทำแผนพัฒนาการบริหารและบริการของโรงพยาบาลในระดับจังหวัดขึ้นไป

ไป

(ข) พัฒนามาตรฐานการบริการของโรงพยาบาลในระดับจังหวัดขึ้นไป

(ค) สนับสนุนทรัพยากรและวิชาการแก่โรงพยาบาลในระดับจังหวัดขึ้นไป

(ง) ให้คำปรึกษา นิเทศ กำกับ และประเมินผลการปฏิบัติงานของโรงพยาบาลในระดับจังหวัดขึ้นไป

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๒) กองสาธารณสุขภูมิภาค มีอำนาจหน้าที่

(ก) จัดทำแผนพัฒนาการบริหารและบริการด้านการสาธารณสุขในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ให้สอดคล้องกับระบบบริการสาธารณสุขโดยรวม

(ข) สนับสนุนทรัพยากรและวิชาการด้านการสาธารณสุขแก่ราชการบริหารส่วนภูมิภาค โรงพยาบาลชุมชน สถานีอนามัย และสถานบริการสาธารณสุขชุมชน

(ค) ให้คำปรึกษา นิเทศ กำกับ และประเมินผลการปฏิบัติงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาค โรงพยาบาลชุมชน สถานีอนามัยและสถานบริการสาธารณสุขชุมชน

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๓) กองสุขศึกษา มีอำนาจหน้าที่

(ก) พัฒนาระบบ ระเบียบ รูปแบบ และดำเนินงานด้านสุขศึกษา รวมทั้งพฤติกรรมสุขภาพแก่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ข) เป็นศูนย์กลางในการพัฒนา ผลิต และสนับสนุนสื่อสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์แก่หน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(ค) เผยแพร่ และสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพแก่ประชาชน

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๔) สำนักงานคณะกรรมการสาธารณสุขมูลฐาน มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการสาธารณสุขมูลฐานแห่งชาติ

- (ข) พัฒนาวិชาการที่เหมาะสมด้านสาธารณสุขมูลฐานรวมถึงการแพทย์แผนไทย และสมุนไพร เพื่อเผยแพร่แก่ประชาชน
- (ค) พัฒนาระบบบริหารจัดการงานสาธารณสุขมูลฐานสำหรับหน่วยงานทุกระดับ และชุมชนทั้งในเขตเมืองและชนบท
- (ง) สรรหาและระดมทรัพยากรจากชุมชน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐาน
- (จ) ติดตาม สนับสนุน และเผยแพร่การดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐาน
- (ฉ) เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน และการสนับสนุนงานสาธารณสุขมูลฐานของหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
- (ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๑๕) สำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่
- (ก) เสนอแนะและจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาสาธารณสุข แผนกำลังคนด้านสาธารณสุขในระดับประเทศและระดับประทรวง รวมทั้งจัดทำนโยบายและแผนรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และประสานแผนพัฒนาสาธารณสุขแห่งชาติกับหน่วยงานต่าง ๆ
- (ข) ประสานแผนปฏิบัติการและเสนอแนะนโยบายในการตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปีของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง
- (ค) กำกับ เร่งรัด ประสาน ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนงานสาธารณสุขของหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินผลนโยบาย
- (ง) พัฒนาระบบ รูปแบบในการสำรวจ เก็บรักษา และใช้ประโยชน์ของข้อมูลด้านสาธารณสุข และเป็นศูนย์สังเคราะห์ข้อมูลด้านระบาดวิทยา และด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (จ) ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัจจัยและองค์ประกอบต่าง ๆ ของสภาวะที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อการพยากรณ์การเกิดโรคและปัญหาสาธารณสุขในอนาคต
- (ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- (๑๖) สถาบันการแพทย์แผนไทย มีอำนาจหน้าที่
- (ก) อนุรักษ์ คุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร
- (ข) พัฒนามาตรฐานและระบบบริการการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร
- (ค) จัดให้มี สนับสนุน และประสานงานการศึกษา อบรม วิจัย เพื่อพัฒนาภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร
- (ง) เป็นศูนย์ข้อมูลในการรวบรวมและเผยแพร่ความรู้การแพทย์แผนไทยและสมุนไพร
- (จ) บริหารจัดการกองทุนภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย
- (ฉ) รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๗) สถาบันพระบรมราชชนก มีอำนาจหน้าที่

(ก) เสนอความเห็นในการกำหนดนโยบายและความต้องการด้านการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข

(ข) จัดทำแผนการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข ให้สอดคล้องและตอบสนองนโยบายและความต้องการด้านกำลังคนของกระทรวง

(ค) ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขและประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ง) พัฒนามาตรฐานการศึกษาและวิชาการด้านการศึกษาและฝึกอบรมบุคลากรด้านสาธารณสุข

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(๑) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับงานสาธารณสุขในเขตพื้นที่จังหวัด

(ข) กำกับ ดูแล และสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่จังหวัด

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ มีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับงานสาธารณสุขในเขตพื้นที่อำเภอ

(ข) กำกับ ดูแล และสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่อำเภอ

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

กร ทักษะรังสี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

+-----+
 หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้มีสถาบันการแพทย์แผนไทยในสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงสาธารณสุข เพื่อดำเนินการต่าง ๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรดั่งนั้น เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

เสียใหม่ และโดยที่มาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[รก.๒๕๔๔/๒ก/๑/๑๐ มกราคม ๒๕๔๔]

ภาคผนวก จ

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พุทธศักราช 2558

หน้า ๑๖ เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๖๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรแก้ไขและปรับปรุงรายชื่อกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

๑.๑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘

๑.๒ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๑.๓ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๑.๔ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๑. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด

(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะ ทำนอง

เดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บ ค่าดู หรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขาย ในตลาด

(๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์

(๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมีได้แปรรูป

(๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์ หน้า ๑๗ เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๖๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

นุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

(๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร

(๖) การผลิต โม่ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำการอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

(๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่าง ๆ

(๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้ง เจ่า ปลา ส้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แซ่ฉิม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น

(๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด

(๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ลูกชิ้น

(๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหิ้น กว๊ายเตี้ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

- (๗) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี สปาเกตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- (๘) การผลิต ขนมปังสอด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ขนมอบอื่น ๆ
- (๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ํานม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ํานมสัตว์
- (๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม
- (๑๑) การผลิตไอศกรีม (๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ
- (๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ
- (๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ําส้มสายชู ข้าวหมาก น้ําดาลเมฆา
- (๑๕) การผลิตน้ํากลั่น น้ําบริโภค น้ําดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ หน้า ๑๘ เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๖๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘
- (๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ําแข็ง
- (๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ําดัดลม น้ําทวาน น้ําโซดา น้ําจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด
- (๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร
- (๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ําดาล น้ําเชื่อม
- (๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุแะแซ
- (๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ํา ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น
- (๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร
- (๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร
๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ ทำความสะอาด
- (๑) การผลิต ไม้ บด ผสม หรือบรรจุยา
- (๒) การผลิต บรรจุยาสีฟีน แคมฟู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย

(๓) การผลิต บรรจุลำลี ผลิตภัณฑ์จากลำลี

(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้านามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ ทำความสะอาดต่าง ๆ

๕. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช

(๒) การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ

(๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ แป้งจากพืช หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม

(๕) การผลิตยาสูบ

(๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช

(๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย

(๘) การผลิตเส้นใยจากพืช

(๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

หน้า ๑๙ เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๖๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๖. กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วยโลหะหรือแร่

(๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ใน ๖ (๑)

(๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน รีด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)

(๔) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือ โลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)

(๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ใน ๖ (๑)

(๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย

(๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์

(๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่

(๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ

(๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

(๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบ ของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า

๘. กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๒) การเลื่อย ซอย ขัด ไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ชานอ้อย

(๔) การอบไม้

(๕) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุรูป

(๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ

(๗) การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ

(๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน

๙. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

(๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาต ใน ๙ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙ (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการ พักชั่วคราว สำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๗) การประกอบกิจการโรงมหรสพ

(๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร่องเงิ้ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙) การประกอบกิจการสรว่าย หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่ เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙ (๑)

(๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเกต หรือโรลเลอร์เบลต หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก

(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม

(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย

(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝาก สัตว์ชั่วคราว
๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การปั่นด้าย กรอตัดย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยมือ

(๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์

(๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร

(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๖) การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่น ๆ

(๗) การซัก อบ รีด หรืออัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

(๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร

(๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก คูด โม่ บด หรือย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑ (๒)

(๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๖) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ

(๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน

- (๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม
- (๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย
- (๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๕)

๑๒. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ

- (๑) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสาร ตัวทำละลาย
- (๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ
- (๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
- (๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก
- (๕) การขนส่ง ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗ (๑)
- (๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๗) การไม่ สะสม หรือบดชั้น
- (๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง
- (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบ ในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๑๕) การผลิตเซลแล็ก หรือสารเคลือบเงา

(๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุภาว

๑๓. กิจการอื่น ๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์

ไฟฟ้า

(๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพ เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

(๘) การพิมพ์ เขียน พ่นสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

(๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร

(๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค

(๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง

(๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไปโอดีเซลและเอทานอล

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ศาสตราจารย์รัชตะ รัชตะนาวิน รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุข

ภาคผนวก ฉ

The Royal Borough of Kensington and Chelsea Local
Government Act 1982

THE ROYAL BOROUGH OF KENSINGTON AND CHELSEA LOCAL GOVERNMENT
(MISCELLANEOUS PROVISIONS) ACT 1982 REGULATIONS PRESCRIBING STANDARD
CONDITIONS APPLICABLE TO LICENCES FOR SEX ESTABLISHMENTS DEFINITIONS

1. In these regulations the expression “sex establishment” “sex cinema” “sex shop” and “sex article” shall have the meaning ascribed to them in the Third Schedule of the Local Government (Miscellaneous Provisions) Act 1982 and “premises” means a building or part of a building and any forecourt or yard or place of storage used in connection with a building or part of a building which is the subject of a licence for a sex establishment granted under the said Third Schedule. “Sex Encounter Establishment” shall have the meaning ascribed to it in the Greater London Council (General Powers) Act 1986. GENERAL

2. In the event of a conflict between these regulations and any special conditions contained in a licence relating to a sex establishment the special conditions shall prevail.

3. The grant of a licence for a sex establishment shall not be deemed to convey any approval or consent which may be required under any enactment by law, order or regulation other than the Third Schedule of the Local Government (Miscellaneous Provisions) Act 1982.

4. The marginal notes inserted in these Regulations are inserted for the purposes of convenience only and shall not affect in any way the meaning or construction thereof. TIMES OF OPENING

5. Except with the previous written consent of the Council:- (a) Sex shops shall not open before 9 am and shall close not later than 8 pm, except for one late night per week at 9 pm. (b) Sex cinemas and sex encounter establishments shall not be open before mid-day and shall close not later than 11pm.

6. Except with the previous written consent of the Council the premises shall not be open on Sundays or Bank holidays or any public holidays. Sex7 Sept'00 1 of 5
CONDUCT AND MANAGEMENT OF SEX ESTABLISHMENTS

7. Where the licensee is a body corporate or an unincorporated body any change of director, company secretary or other person responsible for the management of the body is to be notified in writing to the Council within 14 days of such change and such details as the Council may require in respect of any new director, secretary or manager are to be furnished within 14 days of a request in writing from the Council.

8. The licensee or some responsible person nominated by him in writing for the purpose of managing the premises in his absence and of whom details (including photographs) have been supplied to and approved in writing by the Council shall be

in charge of and upon the licensed premises during the whole time they are open to the public.

9. The name of the person responsible for the management of the sex establishment be he the licensee or a manager approved in writing by the Council shall be displayed upon the main entrance to the premises throughout the period during which he is responsible for the conduct of the premises.

10. The licensee shall maintain a daily register in which he shall record the name and address of any person who is to be responsible for managing the premises in his absence and the names and addresses of those employed in the business. The register is to be completed each day within thirty minutes of the premises opening for business and is to be open for inspection by the Police and by authorised officers of the Council

11. The licensee shall retain control over all portions of the premises and shall not let, licence or part with possession of any part of the premises.

12. The licensee shall maintain good order in the premises.

13. No person under the age of 18 shall be admitted to the premises or employed in the business of the establishment.

14. The licensee shall ensure that the public are not admitted to any part or parts of the premises other than those which have been approved by the Council.

15. No part of the premises shall be used by prostitutes (male or female) for the purposes of solicitation or of otherwise exercising their calling.

16. The licensee shall ensure that no employee or other person shall seek to obtain custom for the sex establishment by means of personal solicitation outside or in the vicinity of the premises.

17. The licensee shall comply with all statutory provisions and any regulations made thereunder.

18. The licensee shall ensure that during the hours the premises are open for business every employee wears a badge of a type to be approved by the Council indicating his name and that he is an employee. USER

19. A sex shop shall be conducted solely for the purpose of the sale of goods by retail.

20. No change of use of any portion of the premises from that approved by the Council shall be made until the Council's consent in writing has been obtained thereto.

21. No change from a sex cinema to a sex shop or a sex encounter establishment or from a sex shop to a sex cinema or sex encounter establishment, or from a sex encounter establishment to a sex cinema or a sex shop shall be effected without the consent in writing of the Council.

22. Neither sex articles nor other things intended for use in connection with, or for the purpose of stimulating or encouraging sexual activity or acts of force or restraint which are associated with sexual activity shall be sold, hired exchange, or loaned in a Sex Cinema. GOODS AVAILABLE IN SEX ESTABLISHMENTS

23. All sex articles and other things displayed within the premises shall be clearly marked to show to persons who are inside the premises the respective prices being charged.

24. All goods offered for sale, hire, exchange or loan shall be available for inspection prior to purchase and a notice to this effect is to be prominently displayed within the premises.

25. No video film shall be exhibited, sold or supplied unless it has been passed by the British Board of Film Censors and bears a certificate to that effect. EXTERNAL APPEARANCE

26. Except with the previous written consent of the Council, no display or advertisement of any matter shall be exhibited so as to be visible from outside the premises except:- (i) Any notice required to be displayed by law, by these Regulations or by any condition of a licence granted by the Council. (ii) A copy of the licence. (iii) A sign incorporating letters not more than 12 inches in height bearing the inscription "Sex Shop" or "Sex Cinema" as appropriate.

27. The windows and openings of the premises shall be of a material or covered with a material which will render the interior of the premises invisible to passers by.

28. The premises shall be maintained in good repair and condition. STATE CONDITION AND LAYOUT OF PREMISES

29. Lighting in all parts of the premises as approved by the Council shall be in operation continuously during the whole of the time that the premises are open to the public.

30. The number, size and position of all doors or openings provided for the purposes of the ingress and egress of the public shall be to the satisfaction of the Council and shall comply with the following requirements:- (i) All such doors or openings approved by the Council shall be clearly indicated on the inside by the word "exit". (ii) Doors and openings other than exits which lead to parts of the premises to which the public are not permitted to have access shall have notices placed over them marked "private". (iii) No access shall be permitted through the premises to any other premises adjoining or adjacent except in the case of emergency.

31. The external doors to the premises shall be fitted with a device to provide for their automatic closure and such devices shall be maintained in good working order.

32. No fastenings of any description shall be fitted upon the booths or cubicles set aside for the display of films.

33. Alterations or additions either internal or external and whether permanent or temporary to the structure, lighting or layout shall not be made except with the prior written approval of the Council.

34. All parts of the premises shall be kept in a clean and wholesome condition to the satisfaction of the Council. SAFETY

35. The licensee shall take all reasonable precautions for the safety of the public and employees. 36. The licensee shall comply with any fire prevention and safety measures that may be required of him by the Council.

37. The premises shall be provided with fire appliances suitable to the fire risks of the premises and such fire appliances shall be maintained in proper working order and shall be available for instant use.

**THE ROYAL BOROUGH OF KENSINGTON AND CHELSEA LOCAL
GOVERNMENT (MISCELLANEOUS PROVISIONS) ACT 1982 REGULATIONS
PRESCRIBING STANDARD CONDITIONS APPLICABLE TO LICENCES FOR SEX
ESTABLISHMENTS DEFINITIONS**

1. In these regulations the expression “sex establishment” “sex cinema” “sex shop”, and “sex article” shall have the meaning ascribed to them in the Third Schedule of the Local Government (Miscellaneous Provisions) Act 1982 and “premises” means a building or part of a building and any forecourt or yard or place of storage used in connection with a building or part of a building, a vehicle, vessel or stall, which is the subject of a licence for a sex establishment granted under the said Third Schedule. “Sex Encounter Establishment” shall have the meaning ascribed to it in the Greater London Council (General Powers) Act 1986, and Sexual Entertainment Venue shall have the meaning ascribed to it in the Policing and Crime Act 2009. GENERAL

2. In the event of a conflict between these regulations and any special conditions contained in a licence relating to a sex establishment the special conditions shall prevail.

3. The grant of a licence for a sex establishment shall not be deemed to convey any approval or consent which may be required under any enactment by law, order or regulation other than the Third Schedule of the Local Government (Miscellaneous Provisions) Act 1982 (as amended).

4. The marginal notes inserted in these Regulations are inserted for the purposes of convenience only and shall not affect in any way the meaning or construction thereof. TIMES OF OPENING

5. Except with the previous written consent of the Council:- (a) Sex shops shall not open before 9 am and shall close not later than 8 pm, except for one late night per week at 9 pm. (b) Sex cinemas and sex encounter establishments shall not be open before mid-day and shall close not later than 11pm.

6. Except with the previous written consent of the Council sex shops, sex cinemas and sex encounter establishments shall not be open on Sundays or Bank holidays or any public holidays. CONDUCT AND MANAGEMENT OF SEX ESTABLISHMENTS

7. Where the licensee is a body corporate or an unincorporated body any change of director, company secretary or other person responsible for the management of the body is to be notified in writing to the Council within 14 days of such change and such details as the Council may require in respect of any new director, secretary or manager are to be furnished within 14 days of a request in writing from the Council.

8. The licensee or some responsible person nominated by him in writing for the purpose of managing the premises in his absence and of whom details (including photographs) have been supplied to and approved in writing by the Council shall be in charge of and upon the licensed premises during the whole time they are open to the public.

9. The name of the person responsible for the management of the sex establishment be he the licensee or a manager approved in writing by the Council shall be displayed upon the main entrance to the premises throughout the period during which he is responsible for the conduct of the premises.

10. The licensee shall maintain a daily register in which he shall record the name and address of any person who is to be responsible for managing the premises in his absence and the names and addresses of those employed in the business. The register is to be completed each day within thirty minutes of the premises opening for business and is to be open for inspection by the Police and by authorised officers of the Council

11. The licensee shall retain control over all portions of the premises and shall not let, licence or part with possession of any part of the premises.

12. The licensee shall maintain good order in the premises.

13. No person under the age of 18 shall be admitted to the premises or employed in the business of the establishment.

14. The licensee shall ensure that the public are not admitted to any part or parts of the premises other than those which have been approved by the Council.

15. No part of the premises shall be used by prostitutes (male or female) for the purposes of solicitation or of otherwise exercising their calling.
16. The licensee shall ensure that no employee or other person shall seek to obtain custom for the sex establishment by means of personal solicitation outside or in the vicinity of the premises.
17. The licensee shall comply with all statutory provisions and any regulations made thereunder.
18. The licensee shall ensure that during the hours the premises are open for business every employee wears a badge of a type to be approved by the Council indicating his/her name and that he/she is an employee (except Sexual Entertainment Venues).
19. A sex shop shall be conducted solely for the purpose of the sale of goods by retail.
20. No change of use of any portion of the premises from that approved by the Council shall be made until the Council's consent in writing has been obtained thereto.
21. No change from a sex cinema to a sex shop, a sexual entertainment venue or a sex encounter establishment or from a sex shop to a sex cinema, a sexual entertainment venue or sex encounter establishment, or from a sex encounter establishment to a sex cinema, a sexual entertainment venue or a sex shop, or from a sexual entertainment venue to a sex shop, a sex cinema or sex encounter establishment shall be effected without the consent in writing of the Council.
22. Neither sex articles nor other things intended for use in connection with, or for the purpose of, stimulating or encouraging sexual activity or acts of force or restraint which are associated with sexual activity shall be sold, hired, exchange, or loaned in a Sex Cinema or a Sexual Entertainment Venue. GOODS AVAILABLE IN SEX ESTABLISHMENTS
23. All sex articles and other things displayed within the premises shall be clearly marked to show to persons who are inside the premises the respective prices being charged.

24. All goods offered for sale, hire, exchange or loan shall be available for inspection prior to purchase and a notice to this effect is to be prominently displayed within the premises.

25. No video film shall be exhibited, sold or supplied unless it has been passed by the British Board of Film Censors and bears a certificate to that effect. EXTERNAL APPEARANCE

26. Except with the previous written consent of the Council, no display or advertisement of any matter shall be exhibited so as to be visible from outside the premises except:- (i) Any notice required to be displayed by law, by these Regulations or by any condition of a licence granted by the Council. (ii) A copy of the licence. (iii) A sign incorporating letters not more than 12 inches in height bearing the inscription "Sex Shop" or "Sex Cinema" as appropriate.

27. The windows and openings of the premises shall be of a material or covered with a material which will render the interior of the premises invisible to passersby.

28. The premises shall be maintained in good repair and condition. CONDITION AND LAYOUT OF PREMISES

29. Lighting in all parts of the premises as approved by the Council shall be in operation continuously during the whole of the time that the premises are open to the public.

30. The number, size and position of all doors or openings provided for the purposes of the ingress and egress of the public shall be to the satisfaction of the Council and shall comply with the following requirements:- (i) All such doors or openings approved by the Council shall be clearly indicated on the inside by the word "exit". (ii) Doors and openings other than exits which lead to parts of the premises to which the public are not permitted to have access shall have notices placed over them marked "private". (iii) No access shall be permitted through the premises to any other premises adjoining or adjacent except in the case of emergency.

31. The external doors to the premises shall be fitted with a device to provide for their automatic closure and such devices shall be maintained in good working order.

32. No fastenings of any description shall be fitted upon the booths or cubicles set aside for the display of films.

33. Alterations or additions either internal or external and whether permanent or temporary to the structure, lighting or layout shall not be made except with the prior written approval of the Council. 34. All parts of the premises shall be kept in a clean and wholesome condition to the satisfaction of the Council. SAFETY 35. The licensee shall take all reasonable precautions for the safety of the public and employees.

36. The licensee shall comply with any fire prevention and safety measures that may be required of him by the London Fire and Emergency Planning Authority.

37. The premises shall be provided with fire appliances suitable to the fire risks of the premises and such fire appliances shall be maintained in proper working order and shall be available for instant use. ADDITIONAL CONDITIONS APPLICABLE TO SEXUAL ENTERTAINMENT VENUES:

38. There shall be prominently and legibly displayed a comprehensive tariff of all charges and prices which shall be illuminated and placed in such a position that it can easily and conveniently be read by persons before entering the premises. No employee shall stand in such a position as to obscure the notice.

39. Performers shall be aged not less than 18 years. The Licensee must maintain records of the names, addresses and dates of birth of performers, including identity checks.

40. Any striptease entertainment must only be provided on designated stage areas to a seated audience, or in other areas of the licensed premises as may be agreed in writing with the Council.

41. Performances of striptease/lap dancing shall be undertaken only by the performers/entertainers, and the audience shall not be permitted to participate.

42. No performer shall make physical contact with the breasts and/or genitalia of any other performer during a performance nor shall there be performances or demonstrations of simulated sex or related activities.

43. When striptease entertainment takes place on the designated stage, it must be ensured that the performer has direct and clear access to the dressing room at the end of their performance. The access shall be maintained available without passing through or in close proximity to the audience.

44. Nudity shall only be permitted by performers and not by customers .

45. Performers must remain fully dressed in public areas and in all other areas except while performing in areas specified by the Council as where sexual entertainment may be provided. 46. It must be ensured that no performances of striptease, lap dancing or any other form of nudity can be seen from the street.

47. The only physical contact permitted between customers and performers is: i) the placing of money in a garter worn by a female performer or in the performer's hand at the conclusion of a performance. ii) a brief handshake at the beginning or end of a performance. A notice repeating the precise wording of the above condition shall be displayed at the entrance of the premises, at each table and in each bar area.

48. The only external advertising of the agreed activity at or in the immediate vicinity of the premises shall be one showcase measuring no more than 60cm by 45cm. No such advertising shall be sexually explicit or be likely to cause offence to a reasonable person.

49. No payment may be made or offered to any person in any public place to encourage or persuade them to enter the premises

50. No music or amplified sound shall be generated within the premises so as to give rise to nuisance within neighbouring dwellings.

51. Any individual employed on the premises to conduct a security activity (within the meaning of section 2(1)(a) of schedule 2 to the Private Security Industry Act 2001) must be licensed by the Security Industry Authority.

52. The Licensee must ensure that a sufficient number of suitably trained floor supervisors are employed in the premises to supervise customers and staff while sexual entertainment is provided.

53. Customers must remain seated during the entire performance of a private dance.

54. Customers must remain fully dressed at all times.

55. CCTV is to be installed, operated and maintained to a standard agreed with the Police and the Council. The system is to include 28 day imaging storage and be available for inspection by a police officer or an authorised officer of the Council on request.

ภาคผนวก ช

Regulations prescribing Standard Conditions Applicable to
Licences for sex Establishments

Regulations Prescribing Standard Conditions Applicable to Licences for Sex Establishments

The Council of the London Borough of Barking and Dagenham in exercise of the powers conferred upon them by Paragraph 13 of Schedule 3 to the Local Government (Miscellaneous Provisions) Act 1982 and of all other powers enabling them in that behalf, hereby make the following regulations:-

Title

1. These regulations may be cited as "The Barking and Dagenham Sex Establishment Regulations 1983" and shall come into operation on the Sixteenth day of February 1983.

Interpretation

2. (1) The Interpretation Act 1978 shall apply to the interpretation of these Regulations as it applies to the interpretation of an Act of Parliament.
- (2) In these Regulations unless the context otherwise requires, the following expressions have the meanings hereby assigned to them:-

"the Council", means the Council of the London Borough of Barking and Dagenham;

"sex article", "sex cinema", "sex establishment" and "sex shop" shall have the meanings ascribed to them in Schedule 3 of the Local Government (Miscellaneous Provisions) Act 1982;

"supply" in relation to the supply of goods, includes supply by way of sale, lease, hire, or hire purchase.

3. The sub-headings inserted in these Regulations are inserted for the purposes of convenience only and shall not affect in any way the meaning or construction thereof.

General

4. In the event of a conflict between these Regulations and any special conditions contained in a licence relating to a Sex Establishment, the special conditions shall prevail.
5. The business shall be carried on only in the name style or title specified in the licence and at the address mentioned therein.
6. All documents, notices and advertisements issued by or on behalf of the business shall bear the trade name, style or title and address specified in the licence together with an indication that the person is licensed by the Council.
7. Without the express written consent of the Council the licensee shall not in the conduct of the business employ any person:-
 - (a) Whose application for a licence to carry on a sex establishment, or renewal thereof, has been refused by the Council or any other licensing Authority;
 - (b) Whose licence to carry on the business of a sex establishment has been revoked by the Council or any other licensing Authority;
8. The grant of a licence for a Sex Establishment shall not be deemed to convey any approval or consent which may be required under any enactment by law order or regulation other than Schedule 3 to the Local Government (Miscellaneous Provisions) Act 1982.

Times of Opening

9. The Sex Establishment shall not be open otherwise than on the days and at the times specified in the Licence.

Conduct and Management

10. Where the licensee is a body corporate or an unincorporated body, any change of director, company secretary or other person responsible for the control or management of the body is to be notified in writing to the Council within 14 days of such change and such written details as the

Council may require in respect of any such new persons are to be furnished within 14 days of a request in writing from the Council.

11. The licensee or some responsible person nominated by him in writing for the purpose of managing the Sex Establishment in his absence and of whom details have been supplied to and approved in writing by the Council shall be in charge of and upon the licensed premises during the whole time they are open to the public.
12. A daily register shall be maintained at the sex establishment in which shall be recorded the name and address of all persons employed at the establishment. The register is to be completed each day the premises are open for business and is to be kept available for inspection by the Police and authorised officers of the Council and shall be so retained for six months after completion.
13. The licensee shall retain control over all portions of the Sex Establishment and shall not let, licence or part with possession of any part of the Sex Establishment.
14. The licensee shall maintain good order in the Sex Establishment.
15. No part of the Sex Establishment shall be used by prostitutes for the purposes of solicitation or of otherwise exercising their calling.
16. The licensee shall ensure that no employee or other person shall seek to obtain custom for the sex establishment by means of personal solicitation outside or in the vicinity of the premises.
17. The licensee shall not supply, offer to supply, agree to supply, expose for supply, or possess for supply, products likely to forfeiture under Section 3 of the Obscene Publications Act 1959 or Section 5 of the Protection of Children Act 1978 or likely to be condemned under Schedule 3 to the Customs and Excise Management Act 1979 by virtue of Section 42 of The Customs Consolidation Act 1976.
18. The licence holder shall not conduct the business in a manner which is detrimental to the interests of consumers, whether those interests are economic interests or interests in respect of health, safety or other matters or is in any manner unfair to consumers.
19. During the hours that the Sex Establishment is open for business every person engaged about the business shall wear a badge of a type approved by the Council indicating his name and position.
20. The sex establishment shall be used only for the purposes specified in the licence.

21. Neither the interior nor the exterior arrangements of the sex establishment shall be altered without the prior approval of the Council.
22. No advertisements, other than advertisements relating to other licensed sex establishments or relating to goods supplied at the establishment, shall be displayed.
23. No part of a sex shop shall be used as a Sex Cinema.
24. The licensee shall not distribute any unsolicited goods or publicity.
25. A record shall be kept of mail order transactions in such form as agreed by the Council.

Goods Available

26. All sex articles and other things exposed or offered for supply within the sex establishment shall be clearly marked to show to persons who are inside the premises the respective prices to be charged.
27. All goods exposed or offered for supply, shall be available for inspection prior to purchase and a notice to this effect shall be prominently displayed within the premises.

External Appearance

28. The following written matter and no other shall be clearly visible from outside the sex establishment:-
 - (1) The name, style or title as specified in the licence.
 - (2) Either the words "Licensed Sex Establishment" or the words "Licensed Sex Shop" in letters not more than 3 inches in height.
 - (3) The hours of opening.
 - (4) The street number.
 - (5) A notice at the entrance to the establishment headed "WARNING" and stating "PERSONS PASSING BEYOND THIS POINT WILL FIND MATERIAL ON DISPLAY WHICH THEY MAY CONSIDER

INDECENT. NO ADMITTANCE TO PERSONS UNDER 18 YEARS OF AGE".

- (6) Any other matter required by law.
- 29. The interior of the sex establishment shall not at any time be visible from outside.
- 30. The external doors to the sex establishment shall be fitted with a device to provide for their automatic closure and such devices shall be maintained in good working order.

State and Condition

- 31. The sex establishments shall be maintained in good repair and condition and all parts shall be kept in a clean and wholesome state.
- 32. The licensee shall make provision in the means of access both to and within the establishment for the needs of members of the public visiting the establishment who are disabled.

Safety

- 33. The licensee shall take all reasonable precautions for the safety of the public and employees.
- 34. The licensee shall comply with any fire prevention and safety measures that may be required of him by the Council.
- 35. The establishment shall be provided with fire appliances suitable to the fire risks of the establishment and such fire appliances shall be maintained in proper working order and shall be available for instant use.

Display of Licence

- 36. The licence and a copy of these regulations shall be conspicuously displayed on a part of the sex establishment as specified by the Council.

Supplemental

37. The licensee shall forthwith notify the Council of his ceasing to carry on the business of a sex establishment.
38. The licence is not transferable by the licensee.
39. The licence shall expire annually on the 31st December.
40. The Council may amend or alter these regulations without prior consultation with the licensee.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาววัชรารณณ์ ฌมจจอหอ

ประวัติการศึกษา

นิติศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2555

รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2558